

röplabda

1996–2006

BSE-FCSM

MOTESZ

Kongresszusi és Utazási Iroda

Kongresszusok teljes körű szervezése és lebonyolítása

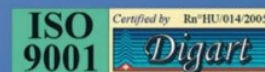
- pályázkészítés, bemutatkozó anyagok
- helyszín kiválasztás, foglalás, kapcsolódó szolgáltatások
- nyomdai anyagok, arculattervezés, postázás, weblap készítés
- tudományos programhoz kapcsolódóan absztraktok kezelése, absztraktkönyv összeállítása
- egyéni és csoportos regisztráció
- szállodai szolgáltatás, speciális igények kielégítése
- társasági, kísérő és szabadidős programok összeállítása
- kiállítás-, szponzor- és hirdetésszervezés
- mindezek pénzügyi lebonyolítása és menedzselése
- helyszíni szolgáltatások
- további utazásszervezői szolgáltatások

MOTESZ Kongresszusi és Utazási Iroda

1051 Budapest, Nádor u. 36.

Tel.: 06 1 311 66 87 • Fax: 06 1 383 79 18

E-mail: congress@motesz.hu • Internet: www.motesz.hu

röplabda

1996–2006

Főszerkesztő:
Juni György

Magyar Röplabda Szövetség
kiadványa

A kötet szerzői:

Gallai László, Herpai László,
dr. Holvay Endre, Juni György,
Kis Tamás, Lukáts György,
Szabó Gábor.

Fotók:

Czagány Balázs, Farkas József,
Oszvald György, Szabó Miklós,
valamint az MRSZ
és a szerzők archívumából.

A kézirat lezárva: 2006. április 1.

Köszönet a Röplabda Szövetség munkatársainak
és mindenkinek aki segítséget nyújtott,
hogy ez a könyv elkészülhetett fél év alatt.

Lektorok: Lukáts György, Stevik Péter

Tördelőszerkesztő: Gádorosi Katalin

Borító terv: Gádorosi Katalin, Juni György

A kiadvány a Volleypress '93 Kkt. nyomdában készült 2006-ban.

Felelős vezető: Klucsó Sándor ügyvezető igazgató

TARTALOM

I. Fejezet	Történeti áttekintés	9 oldal
II. Fejezet	Krónika	15 oldal
III. Fejezet	Egy évtized a szövetségben	41 oldal
IV. Fejezet	Játékszabályok változtatása	47 oldal
V. Fejezet	A sportág meghatározói-a szakosztályok	53 oldal
VI. Fejezet	Edzők a pálya szélén	63 oldal
VII. Fejezet	A játék sípmesterei	71 oldal
VIII. Fejezet	Sportdiplomaták	75 oldal
IX. Fejezet	Légiósok	81 oldal
X. Fejezet	Utánpótlás nevelés helyzete	89 oldal
XI. Fejezet	Válogatott csapataink a nemzetközi porondon	101 oldal
XII. Fejezet	Világversenyek és nemzetközi tornák végeredményei	115 oldal
XIII. Fejezet	Életútak, a családi tradíciók folytatói	123 oldal
XIV. Fejezet	Strandröplabda	143 oldal

Lukáts György

Úgy tartja a régi bölcs mondás: jó bornak nem kell cégér! Így aztán, úgy gondolom, hogy ebben a kötetben, lényegében csupán egyetlen írás felesleges, és ez éppen az Előszó. Mert aki szereti a sportot, szereti a röplabdát, az pillanatok alatt rájön, hogy ez a könyv nem csupán egy remek „bor”, hanem egyenesen tokaji aszúnak is minősíthető.

Garancia erre maga a „borász”, Juni Gyuri, aki egész életével bizonyítja, hogy a szaktudása, lelkiismeretessége mellett, a szívét is adja tevékenységéhez. Ő pontosan tudja, hogy mi kell a jó borhoz. Hogy mi az oda nem illő hamisítvány, és mi az ami a lelkét adja az egésznek. A recept hihetetlenül egyszerű: a cáfolhatatlan tényeket, a hitelességet kell „feldúsítani” némi kapcsolódó olvasmánnyal, színesíteni a sportág honi történetének érdekességeivel.

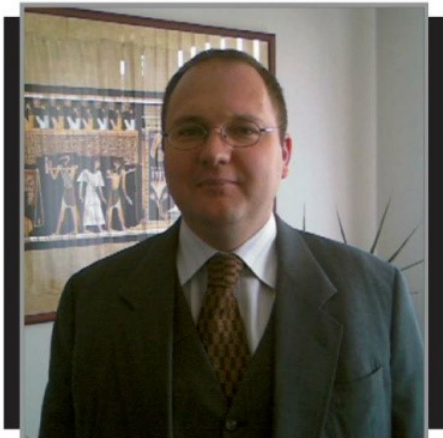
A filozófusok, a történészek jól tudják, hogy múltunk ismerete nélkül csorbultan torz jövő jósolható. Ugyanez igaz a magyar röplabda-sportra is. A világtörténelem krónikásai között igen nehéz rátalálni az abszolút hitelesre, az objektívra, a cáfolhatatlanra. A mi kis sportági világunkban azonban könnyű a dolgunk. Valamennyien jól tudjuk, hogy Juni György évek, évtizedek óta gyűjti, kategorizálja, dokumentálja a történéseket, az adatokat. Ha valamivel kapcsolatosan kételye támad, addig nem nyugszik, amíg, ha lehet több helyről, meg nem szerzi az egybevágó információt.

Szóval, kedves röplabdabarát Olvasó, szerencsére nekünk remek borásznak van, így aztán a termék is minőségi, nemzetközi mércével mérve is rámondhatjuk: valódi, igazi, hamisítatlan Hungaricum.

Ám ne feledjük el, lehet egy termék bármilyen remek is, befektetés nélkül nem kerülhet piacra. És most nem a befektetett munkára gondolok, hanem arra a költségre, amely nélkül ezeket a sorokat most egyikünk sem olvashatná. Köszönet érte, már csak azért is, mivel valamennyien tudjuk, hogy a kezünkben tartott értékes dokumentumgyűjtemény a magyar röplabdasport ügyét, jövőjét szolgálja.

Lukáts György

KÖSZÖNTÖM ÖNT KEDVES OLVASÓ!

Dr. Buda György

Ön most a magyar röplabda sport elmúlt 10 évét tartja a kezében, képekben, történetekben.

2005. májusában ért az a megtiszteltetés, hogy a Magyar Röplabda Szövetség közgyűlése – előzetes felkérést követően – megválasztott társelnöknek, nem titkoltan azzal a céllal, hogy legjobb tudásom szerint segítsék a számos gonddal küszködő hazai röplabdasporton.

A Magyar Röplabda Szövetség szép kort ért meg, idén ünnepli 60. születésnapját és az első szövetségek között ünnepelhette megalakulását is.

1996-ban az MRSZ megalakulásának 50. éves évfordulója alkalmából jelent meg „A magyar röplabdázás 50 éve”, mely öt évtized eseményeit dolgozta fel krónikaszerűen, szinte lépésről-lépésre, ezen kívül még számtalan érdekességet tartalmazott. Azóta eltelt újabb 10 év, rohanó világunk eseményei felgyorsultak, így röplabdázásunk is számtalan eseménnyel és személyiséggel bővült. Jogos igényként merült fel ezen időszak tárgyyszerű feldolgozása az utókor számára. Ennek szükségességét felismerve segítséget nyújtottam a kiadvány megjelenéséhez, mely az előző könyvhöz hasonlóan nem jöhetett volna létre Juni György, a kötet főszerkesztőjének áldozatos munkája nélkül.

Örömmel veszem kézbe én is ezt a könyvet, hiszen ez a 10 év sem múlt el dicsőség nélkül. Kellemes időutazást és jó olvasást kívánok!

Sportbaráti üdvözlettel:

Dr. Buda György
társelnök

I. Fejezet

TÖRTÉNETI ÁTTEKINTÉS

Írta
Szabó Gábor

ARASZOLÁS A ROHANÓ VILÁG UTÁN

Mielőtt belevágnánk a röplabda legutóbbi tíz esztendejének történetébe, ragadjunk ki néhány érdekességet az azt megelőző évtizedekből, nyúljunk vissza egészen a gyökerekig. Az időutazás 1895-ig repít vissza minket, amikor is William G. Morgan agyában megfogant a játék gondolata. Az amerikai úr a Fiatalok Keresztény Szövetsége (YMCA) holyoke-i egyetemén dolgozott testnevelési igazgatóként, és arra jutott, hogy szükség volna egy izgalmas, szórakoztató játékra az órák változatosabbá tételéhez. Az éppen elterjedő kosárlabdát vette alapul, és amolyan szabadidősportnak álmodta meg édesgyermekét. Springfieldben tartotta meg többedmagával a bemutatót 1896-ban, a volley ball (így, külön írva) kifejezést A. T. Halstead professzor találta ki, megváltoztatván az addig használt mintonette megjelölést. A kezdeti szabályokra (például meg lehetett fogni a labdát) manapság rá sem lehet ismerni, hosszú-hosszú folyamat eredménye a regulák egységesítése.

TIZENNÉGYEN BELEVÁGTAK

A sportág fokozatosan terjedt el, előbb Kanadában, aztán Ázsiában, majd Mexikóban, Dél-Amerikában, végül Európában és Afrika néhány országában. Az öreg kontinensen először Csehszlovákiában alakult meg a szövetség (1922), ahol harmincas években domborodott ki a végleges szabályegységesítés igénye, egy központi szervezet létrehozása. A nemzetközi szövetséget (FIVB) 1947 áprilisában Párizsban alapította meg 14 ország, köztük Magyarország. Az európai és amerikai regulákat közös nevezőre hozták, az ázsiaiak viszont még hosszú ideig más szabályrendszer szerint üzték a játékot. Az első férfi Európa-bajnokságot 1948 szeptemberében rendezték meg hat csapat részvételével, a nők egy évre rá következtek, a világbajnokságok tekintetében 1949, illetve 1952 a bemutatkozás dátuma. Az ázsiaiak 1955-ben csatlakoztak az FIVB előírásaihoz, így az 1956-os világbajnokság már valóban kiérdemelte a „földkerekség legjobbainak viadala” titulust. Nagy lépést tett a röplabda, amikor 1957-ben felvették a fakultatív olimpiai sportágak sorába, és 1964-ben Tokióban először szerepelt az ötkarikás játékok műsorán. A Bajnokcsapatok Európa-kupáját 1960-ban írták ki először, az első (férfi) Világkupát 1965-ben hívták életre. Szinte hihetetlen, de 2006-ig mindössze két elnököt „fogyasztott el” az FIVB: az első vezér, a francia Paul Libaud egészen 1984-ig viselte a tisztséget, azóta a mexikói ügyvéd, dr. Rubén Acosta a főnök.

Utóbbi irányítása alatt a játék nyújtotta látvány és a kőkemény üzlet érdekeit is figyelembe vevő fejlődé-

sen ment keresztül a röplabda. Az Acosta-éra alatt a kezdeti 400 ezer dollárról (1996-ig) 100 millióra dagadt az FIVB pénztartaléka. Olyan színvonalas, nagy pénzdíjjal kecsegtető viadalmak népszerűsítik a röplabdát, mint a férfi Világliga és a női Grand Prix. A legjelentősebb változást a szabálmódosítások hozták. Folytassuk is történetünket 1996-tól, ahol A magyar röplabdázás 50 éve című könyvben abba hagytuk.

A HETEDIK JÁTÉKOS

Milyen furcsa, már egy évtizede annak, hogy kipatant a liberóposzt ötlete az 1972-ben világbajnoki címet szerző japán férfiválogatott szakvezetőjének, Macudaira Jaszutaka agyából. Két szempont vezette a felvetést támogatókat: a védekezés, egészen pontosan a mezőnyözés hatékonyságának növelése és az alacsony(abb) termetűek megőrzése a sportág számára. Már 1996-ban tesztelték a férfi és női Super Challenge-en, 1998-ban pedig -ha nem is kötelezően -hivatalosan is bevezette az FIVB a vadonatúj szerepkört. Hamarosan újabb mérőföldkőhöz érkezett a sportág, ugyanis a nemzetközi szövetség 1998 októberében, a japán világbajnokság előtt megtartott 26. kongresszusán elfogadták az úgynevezett „rally point scoring system”-et. Ennek lényege, hogy minden támadás után pont születik, azaz nem feltétel, hogy a nyitó csapat fejezze be sikeresen az akciót, és egy játszmában nem 15, hanem 25 pontot kell elérnie a győztesnek -a kétpontos különbségnek azonban mindenképpen meg kell lennie. (Az ötödik szettben maradt a 15 pontos limit.) A mérkőzésidő

csökkentése, ezáltal az elektronikus médiának, a televíziós társaságoknak való megfelelés (kiszámítható közvetítési idő, és ha közvetítenek, akkor a szponzorok is sorban állnak) sugallta a módosítást. Sokan huhogtak, keresztet vetettek: kész, vége a röplabdának. Ezzel szemben virul a sportág, és az erőviszonyok esetleges változása sem ennek a jelentős történelmi tettnek tudható be.

Egyvalamibe viszont beletörött Rubén Acosta bicskája. Nyilvánvalóan a kisebb növésű ázsiaiának, leginkább a földrészt képviselő óriás szponzorok igényeit kielégítendő, új felnőtt kategóriát álmodott meg a prezident. A korlátozott magasságú játékosokét, aminek lényege, hogy a 185 és 175 centinél alacsonyabb férfiak, illetve nők külön nemzeti bajnokságokban, 2005-ben pedig már világbajnokságon méressenek meg. A (viszonylag) mélynövésűek röplabdáját a 2002-es Buenos Aires-i kongresszus szentesítette, ám hiába ösztökélte Acosta a tagországokat, csökevényes maradt a sportág ezen oldalága.

Az európai szövetség (CEV) kevésbé feltűnően teszi a dolgát, de azért próbálkozott néhány újítással az elmúlt évtizedben. 1997-ben például átalakította az Európa-bajnoki selejtező rendszerét, létrehozva az A-(férfiak: három csoport, hat-hat együttes; nők: két csoport, hat-hat csapat), illetve a B-osztályt (férfiak: két csoport, hat-hat együttes; nők: három csoport, kétszer öt, illetve négy csapat). Még lényegesebb, hogy az 1999. évi kontinensviadalra csak nyolc-nyolc válogatott kvalifikálhatta magát, amely hangos nemtetszést váltott ki. Meg is hallgattattott az ellenzők véleménye: 2001-ben újra 12–12 alakulat válthatta meg a jegyét az Eb-re, sőt a legutóbbi kiírás 16–16 csapatnak teszi lehetővé az Európa-bajnoki szereplést.

A KEK ELTÚNT A SÜLLYESZTŐBEN

A nemzetközi kupák szisztémája a 2000-2001-es idénytől változott meg. A CEV megszüntette a KEK-et, helyette kiírta a Top Team's Cupot, amely Élcsapatok Kupája néven vonult be a magyar nyelvbe. A Bajnokok Ligája kiemelt sorozattá nőtte ki magát: tizenhatos a mezőny, amelybe az előző idény legeredményesebb országai két-két együttest (köztük természetesen a bajnoki aranyérmest) delegálhatnak, az utánuk következők egyet-egyet. A BL-ben két klubbal képviselt

nemzetek nem adnak csapatot az Élcsapatok Kupájába, ellenben hármat is nevezhetnek a CEV-kupába. Fontos esemény a röplabda európai történetében a Közép-Európai Röplabdaszövetség (MEVZA) megalakítása 2002-ben.

Ezzel meg is érkezünk Magyarországhoz, egyúttal hazánk röplabdasporthoz.

Hogy is kezdődött?

Nem, nem a szovjet katonák fertőzték meg az országot! Nem, hiszen a harmincas években már úzték a cserkészek, igaz, kezdetleges formában, zsinórlabda néven. A sportág akkor vetette meg a lábát magyar földön, amikor a Felvidékről (Bizik László, Haulik Béla, Spányik József, Prohászka László) és Lengyelországból (Bieliczki István) érkező szakemberek szerveztek csapatokat. Közvetlenül a második világháború után kezdtek meg áldásos tevékenységüket, és 1946 szeptemberében az Elektromos-pályán rendezték meg az első bemutató jellegű viadalt. December 19-én megalakult a Magyar Röplabda Szövetség (MRSZ), amelynek első elnöke Nonn György volt.

FELEKI, A KERESZTAPA

A röplabda kifejezést Feleki László, a Népsport egykori főszerkesztője találta ki. 1947 tavaszán kiírták az első, még egyfordulós magyar bajnokságot, a férfi- és női válogatott megkezdte a felkészülést nemzetközi debütálására, a Balkán Bajnokságra. Szinte hihetetlen, de 1960-ban állítólag már 29 000 igazolt röplabdázót tartottak nyilván, és csaknem ennyien kedvtelésből űzték a sportágot. A kezdeti időszakban a férfiak vitték a prímet, 1950-ben -Bieliczki István irányításával – harmadik helyen végeztek a szófiai Európa-bajnokságon, 1963-ban pedig a dobogó második fokára léphettek fel a romániai kontinensviadalon. Ezzel kivívták az olimpiai szereplés jogát, és a sportág ötkarikás bemutatkozásakor a hatodik helyet csípték meg. A hetvenes években azonban a nők villogtak, holott már 1968-ban a röplabda válságáról beszéltek az illetékesek. Véleményüket arra alapozták, hogy 1964-hez képest jelentősen csökkent a szakosztályok és az igazolt játékosok száma. A nők 1970 és 1983 között két olimpiai és egy világbajnoki negyedik hellyel, egy ötkarikás ötödik hellyel, valamint egy Eb-ezüsttel és három Eb-bronzzal di-

csekedtek. Az időszak messze fénylő csillaga, a NIM SE 11 alkalommal nyert bajnokságot 1969 és 1981 között, no meg nyolcszor (!) jutott be a BEK legjobb három csapata közé – 1973-ban el is hódította a legértékesebb serleget. Méltó követője volt a Vasas Izzó, amely kétszer nyert a KEK-ben, illetve egy-egy második és harmadik helyet szerzett a BEK-ben.

VÁLSÁG A NYOLCVANAS ÉVEKTŐL

A nyolcvanas évek derekától folyamatosan csúszott ki a talaj a magyar röplabda alól, az MRSZ mindenkori vezetői nem értették vagy nem hallották meg az új idők szavát, és mára rétegsporttá soványodott a röplabda. Az „ötvenéves” kiadványban olyan tradicionális klubok, mint az Újpest és a Tungsram megszűnéséről számoltunk be, 1996 óta bedobta a törölközőt a Vasas, a Csepel, a Nyíregyházi VSC és a Szeged férfiegyüttese, a nők mezőnyéből pedig eltűnt a BVSC, a Pulzus SC, a Szegedi DRE, nem utolsósorban pedig a Vértes Volán, amely 1999-ben megnyerte a pontvadászatot.

A szövetség 1998. decemberi kongresszusán végre önkritikus felszólalások hangoztak el, véget érni látszott a struccpolitika. Olyan árulkodó tények kerültek napvilágra, mint hogy szeptemberben mindössze öten választották a röplabdát a TF felsőfokú edzői tanfolyamán és tizennégyen a középfokún. Csak összehasonlíthatóképpen, a kosárlabdát nyolcvannál is többen részesítették előnyben. Jó, ha négyezren ütötték a labdát az országban, megfelelő képzés nélküli edzők birtokolhattak kispadot, az utánpótlástornákon messze kevesebben vettek részt, mint a kézi- és kosárlabda hasonló rendezvényein. Valaki azt is megfogalmazta, hogy a röplabdatrénerek selejttel dolgoznak, olyanokkal, akik más sportágban nem kellettek.

Azóta eltelt nyolc esztendő, de a felismerést nem követte a gondok megoldása. Mi sem bizonyítja ezt jobban, hogy az 1997 óta Kőrösfői László elnökölte MRSZ 2004 márciusában megdöbentő nyilatkozatot tett. A vezetőség bejelentette, hogy ha nem kap sürgősen pénzügyi segítséget, becsukja a boltot. A költségvetés gyászos állapotára való tekintettel úgy látta, nincs már olyan eszköz a kezében, hogy le lehetne vezényelni az évet. A segélykiáltásra a Ligamarketing Kft. reagált, és első lépésben gyorssegélyt utalt át a „betegnek”, és to-

vábbi segítséget ajánlott fel. A szorító gondok azonban csak akkor oldódtak meg, amikor 2005 nyarán felbukant dr. Buda György, aki súlyos milliókkal gazdagította a kasszát, és megkapta a társelnöki tisztséget.

VÁLOGATOTT CSALÓDÁSOK

Az Eger és Vasas 1996-os sikertörténete óta nem akadt magyar klubcsapat, amely letette volna a névjegyét a nemzetközi porondon. Kivételt talán a Kazincbarcika férfigárdája képez, amely 2003-ban kiejtette az Élcsapatok Kupája nyolcaddöntőjében a címvédő holland Appeldoorn, no meg említsük meg a Nyíregyháza női együttesét, amely jelentős anyagi áldozatokat hozva vállalta a Bajnok Ligájában való indulást – és nem is vallott szégyent a sztárgárdákkal szemben.

A válogatottak útja is buktatókkal volt teli. Különösen a nőké, akik az elmúlt évtized legnagyobb csalódását okozták azzal, hogy egyetlen Európa-bajnokságra sem jutottak ki, ráadásul az új lebonyolítási rendszerben – rövid átmeneti időszakot nem számítva – szinte mindig a B-osztályban versengtek. Az 1993-as juniorvilágbajnokságon kilencedik helyen végző 1973–76-os generáció nyom nélkül fut ki a képből. Szakmai és morális okai egyaránt vannak az eredménytelenségnek, sokat elárul, hogy 1998 márciusa és 2000 májusa között négy (!) kapitányt fogyasztott el a csapat, Fodor Ákos munkálkodása idején pedig az a szégyen is előfordult, hogy mindössze három (!) játékos ment le edzésre. A férfiak sokkal többre vitték, a Nyári Sándor szakvezető és Demeter György edző irányította magyar alakulat – 18 éves szünetet megszakítva – 2001-ben újra Eb-n bizonyíthatott. Személyes ellentétek miatt, a sikertelen vb-selejtező után, de még az ostravai kontinensviadal előtt, lemondott Nyári, helyette Demetert nevezték ki szövetségi kapitánynak. Tudása alapján még egy Eb beleférhetett volna a csapat pályafutásába, de hiába vártunk az újabb huszárvágásra – ráadásul Kántor Sándor 2005-ben lemondta a válogatottságot.

A régiók bástyái is omladoznak, mert bár csak két megyében (Baranya, Fejér) nincs röplabdászövetség, a területi szervezetek jelentős része csak működget. Legfőképpen azért, mert szinte nincs mit irányítani, alig akad egy-egy csapat a környéken. Nógrádban csak egy NB II-es együttes képviseli a röplabdát, Tolnában után-

pótlás szinten él a sportág, de lehetne még sorolni a példákat. A legjobban működő szövetség a budapesti (első és másodosztályú pontvadászatot szervez, sok az utánpótlás-együttes, és minden korosztályban létezik Budapest-válogatott), de jól teszi a dolgát a Somogy, a Veszprém, a Győr-Sopron-Moson, a Heves, a Szabolcs-Szatmár és a Hajdú-Bihar megyei szervezet is. Érdekes, hogy az extraligás nagycsapatok eltávolodtak a megyei szövetségektől, amelyeket nem ártana megizmosítani a jövőben, hiszen a piramis alapját képezik.

ÉLJENEK A LÁNYOK!

Az eddig felsorolt sok rossz mellett, azért örömteli élmények is érték a röplabdabarátokat. A női junior válogatott kivívta az Eb-szereplés jogát 2000 májusában, elvetve az optimizmus magvait a sportág felvirágoztatásáért harcolókban. S hogy nem csak kijött a lépés, bizonyítja: két esztendő múlva újra sikerült a bravúr. Szomorú azonban, hogy abból a csapatból öten már eltávolodtak a sportágtól, ami csak hátráltatja, hogy felnőtt szinten előbbre lépjünk. Az ifjúságiak is tündököltek, 2003-ban a hetedik helyen végeztek a kontinensviadalon, sőt részt vehettek a világbajnokságon is – 10 év után képviseltette magát újra vb-n a magyar röplabdázás! Ugyancsak a pozitív oldalra kívánczik, hogy 2003-ban a sportág bekerült a Héraléslés Bajnok Programba, ami azt jelenti: két-két korosztályos fiú- és leánykeret (összesen 60 fiatal játékos) felkészülését a Nemzeti Utánpótlás-Nevelési Intézet (NUPI) keresztül finanszíroz az állam, csakúgy mint a velük foglalkozó öt szakembert. Ez a konstrukció a 15–19 éves tehetségeknek ad lehetőséget, míg a később életre hívott Sport XXI Program a 10–14 esztendősls gyermekek előtt nyitja meg a kaput. 2006-tól a röplabda is élvezheti a stratégia előnyeit, mint ahogy a legkésőbb életre hívott Héraléslés Csillagprogramét is. Ez utóbbi konstrukcióban minden, a Héraléslés Bajnok Programban helyet kapó sportág szerepel, célja, hogy a 19 év feletti, a felnőttválogatottba kerüléshez még nem kellően erős játékosokat segítse. Röplabdában ez annyit tesz, hogy az MRSZ kialakít egy 15–15 tagú férfi és női keretet, amely amolyan B-válogatottként funkcionál: alkalmanként edzőtáborban készül, és néhány versenyen tesztelheti magát.

AMERIKA NÉPSZERŰ

Noha a sikerek jobbára elkerülnek minket, a külföldre szerződő magyar játékosok kifejezetten erős klubcsapatokban keresték (keresik) kenyereiket – például Kántor Sándor, Mészáros Dömötör, Veres Péter párhuzamosan játszott a csúcsot jelentő olasz pontvadászatban, illetve Koch Róbert a Bundesliga legjobb gárdájában, a Friedrichshafenben. A nőknél egyfajta robbanás történt 1996-ban, amikor hirtelenében hat válogatott játékos özönlött ki külföldre, mondani sem kell, távozásuk érzékenyen érintette a bajnokság színvonalát. A gyengébbik nem képviselői közül többen választották a kinti életformát, mint a férfiak, az új évezredben viszont nem is Európa, hanem az Egyesült Államok vonzotta őket. Elsősorban a junior válogatottban feltűnő tehetségek gondolták úgy, hogy amerikai egyetemeken sportolnak és tanulnak tovább.

Akárhogy is csűrjük-csavarjuk, a nemzetközi röplabda elrohant mellettünk, és csak türelmes, hosszú távú munkával előrearászolva közelíthetjük meg.

ÜLŐRÖPLABDA

A végére hagytuk az ülőröplabdát, amely az 1982 októberében megrendezett nemzetközi torna oldalvívén építette ki kapcsolatait a Magyar Röplabdaszövetséggel. Az MRSZ segítségével, Rádi Gyula irányításával NB I-es játékvezetők működtek közre a viadalon, a következő esztendőben pedig megalakult az ülőröplabda albizottság, amely 1989 decemberében rendes tagjává vált a szövetségnek – azaz szavazati joggal rendelkezett annak közgyűlésein. Ennek az időszaknak a 2001-ben hatályossá váló új sporttörvény vetett véget, amely kimondta, hogy csak a NOB, illetve az AGFIS (nem olimpiai sportokat tömörítő nemzetközi szervezet) hatáskörébe tartozó sportágak lehetnek tagjai az egyes szövetségeknek – így az MRSZ kénytelen volt megválni az ülőröplabdázóktól.

Szabó Gábor

TÁMÓGATÓK

HUNGARO CASING Kft.
1095 Budapest, Soroksári út 58.
Telefon: 215-5569 Fax: 215-6845
E-mail: hcasing@mail.matav.hu

VOLLEYPRESS '93 Kkt.

Nyomda és tervrajzmásoló üzem

Iroda:
1077 Budapest, Rottenbiller u. 35.
Telefon/fax: 342-4436

Nyomda:
1131 Budapest, Reitter F. u. 132.
Telefon: 339-6852
E-mail: volleypress@chello.hu

II. *Fejezet*
KRÓNIKA

Írta
Gallai László
Juni György

„JUBILEUMI” FOLYTATÁS

1996. szeptember: Férfi válogatottunk veretlenül vezet csoportjában az Eb selejtezőn.

Majd október: az elnökség véglegesítette a Jubileumi Emlékezés decemberi időpontját. E két esemény között tehát mindössze pár nap telt el, a két mondat elolvasása között azonban nem kevesebb, mint tíz év. Ennek az egyszerű prózai oka, hogy 1996 szeptemberében le kellett zárunk azt az igazán reprezentatív kivitelű könyvet, ami néhány hónappal később a Tisztelt olvasó kezébe került. Hiába, a nyomdai átfutási idővel nem lehet tréfálni hiszen nem csak a mi, kiadványunkkal foglalkoztak. Az is igaz viszont, hogy valyon mikor lásson napvilágot egy ilyen könyv ha nem a decemberi emlékezésen, amikor a sportág vezérkarának hivatalos megalakulási időpontját ünnepelték. Azt azonban hangsúlyozzuk: igaz, hogy a szövetség 1946. decemberében alakult meg, ám biztos, hogy jó néhány hónappal korábban már nem csak „mezei” hanem versenyszerű röplabdázás is volt hazánkban. S miközben tovaröppent egy újabb évtized, hozzáfoghattunk a 60. évfordulóról megemlékező következő kiadványhoz, amelynek eseményeit logikusan 1996. októbertől ismertetjük. S mert a nyomdai átfutás továbbra is változatlan, az események tálalását 2006. március végével be kellett fejeznünk. Vigasztalásul azonban hozzátesszük: a 70. évfordulóról megemlékező könyv bizonyosan 2006 áprilisától fog kezdődni.

1996

OKTÓBER. Az MRSZ Elnökségének rendkívüli ülésén véglegesítették a szövetség 50. évfordulója alkalmából rendezendő Jubileumi Emlékezés, ill. alapszabálymódosító rendkívüli közgyűlés időpontját. Ennek értelmében a résztvevőket december 15-re a Hotel Stadion különtermébe hívják össze. Az Elnökség elhatározta továbbá, hogy válogatottunk Eb-selejtezőjére való zavaratlan felkészülése érdekében 1997. márciusára halasztja a leány OIK országos döntőjét.

Megkezdődtek az európai kupaküzdelmek. A BEK-ben a Medikémia Szeged férficsapata mindkét mérkőzését hazai pályán játszotta a Moldavidromash Kisinyov ellen, s 6:0-ás összesítéssel jutott tovább a selejtező első fordulójából. Hasonló eredménnyel vette az első akadályt a Vasas SC férficsapata is a KEK első fordulójában a horvát Zseljeznicsar Osijek ellen, annak ellenére, hogy a piros-kékek a visszavágót Eszéken játszották.

NOVEMBER. A játszaveszteség utáni első forduló követően mindkét együttesünk játszagyőzelem nélkül esett ki a férfi BEK második fordulójában. A Szegedet az osztrák Dunaukraft Wien, a Vasast a fehéroroszl Szputnyik Vityebszk ütötte el a továbbjutástól. Mindkét találkozót Vityebszkben játszották. A BEK második fordulójába kapcsolódott be az AgriaComputer RC női együttese, s bár idehaza 3:1-re legyőzte a bolgár Levszki

Szófiát, a visszavágót 3:0-ra elvesztette, így a lányok is búcsúra kényszerültek.

DECEMBER. A magyar röplabdázás 50 éve. Ezzel a címmel jelent meg az a több mint 200 oldalas reprezentatív kivitelű nagyalakú könyv, amelyet az Aréna 2000 Kiadó és Juni György szerző-szerkesztő mutatott be sajtótájékoztatón az írott és elektronikus sajtó képviselőinek a budai Kikelet vendéglőben.

Eb-selejtező visszavágó mérkőzésen férfiválogatottunk 3:2-re verte Dániát Dunaújvárosban. (Hasonló eredmény született az első mérkőzésen idegenben is.)

Talán senki sem emlékszik arra, mikor gyűlt össze annyi régi röplabdás, annyi nagynevű szakember, mint azon az emlékezésen, melyet a budapesti Stadion Szállóban tartottak az MRSZ megalakulásának 50. évfordulója alkalmából. Ezen a napon több mint százan vehettek át kitüntetést a sportág úttörői, hírességei és háttérmunkásai közül. A résztvevőket meglepetésként érte az a kiállítás, amely bemutatta a sportág ötven évét, továbbá hogy itt lehetett először megvásárolni a jubileumi kiadványt. A díszközgyűlés előtt az MRSZ rendkívüli közgyűlés keretében új elnököt választott az ősszel lemondott Meleghegyi Tamás helyére. Az új elnök Körösfői László lett.

Kétévi szünet után Szombathelyen, meglehetősen szokatlan időpontban – december 26–29. – ismét meg-

rendezték a hagyományos Savaria Kupát. Női válogatottunk nem csekély meglepetésre az első napon öt játszmában kikapott Bécs válogatottjától, a továbbiakban viszont magabiztosan győzte le Romániát, Ukrainát és Szlovákiát. Az ötcsapatos torna végső sorrendje: Szlovákia, Magyarország, Bécs, Románia, Ukrajna.

1997

JANUÁR. Az MRSZ Ügyvezető testülete Borovitz Tamást bízta meg a Röplabda Híradó felelős szerkesztői teendőinek ellátásával.

Megtartotta alakuló ülését az MRSZ szponzori bizottsága, amelyen a sportág újbóli fellendülésének lehetősége volt a téma. Az ülésen Fazakas Szabolcs ipari és kereskedelmi miniszter tartott gazdaságpolitikai előadást, illetve konzultációt.

A romániai Pitestiben hat csapat részvételével megrendezett női ifjúsági Eb-selejtezőn együttesünk mindössze az osztrákok legyőzésével az ötödik helyen végzett, így nem került a kontinenstorna döntőjébe. Lányaink a tornagyőztes oroszoktól, valamint a fehéroroszoktól, románoktól és franciáktól sima vereséget szenvedtek. Ugyancsak kiesett férfi ifjúsági válogatottunk is a Szolnokon lebonyolított selejtezőn, igaz, jóval szorosabb csatában. A fiúk az első napon még 3:0-ra legyőzték a fehéroroszokat, de másnap négy szettben kikaptak az ukránoktól, majd a harmadik napon nagy küzdelemben a tornagyőztes finnektől is.

FEBRUÁR. Lukáts Györgyöt, a Sportfogadás igazgató-főszerkesztőjét nevezték ki az MRSZ sajtófőnökének, míg a strandröplabda-szakág vezetője Oláh János lett.

MÁRCIUS. Elnökségi ülésen Körösfői László elnök tájékoztatta a testületet, hogy dr. Lampert Mónika és Jo Lamson másirányú elfoglaltsága miatt lemondott az Elnökségben vállalt tisztségéről. Ugyancsak tájékoztató hangzott el arról, hogy a FIVB ötvenéves jubileuma alkalmából áprilisban Lausanne-ban tartandó ünnepi ülésére meghívták Körösfői Lászlót, mint a testület egyik alapító szövetségének elnökét, valamint dr. Holvay Endrét, a testület egyik vezető tisztségviselőjét.

ÁPRILIS. Megalakulásának ötvenedik évfordulóját ünnepelte Lausanne-ban a FIVB. Az ünnepségen résztvettek a tagországok elnökei és az FIVB vezető tisztségviselői. Meghí-

vást kaptak a svájci nagykövetek is, hazánkat Gresznárik Pál képviselte. dr. Rubén Acosta egy-egy díszoklevelet, valamint a jubileumot jelképező kis szobrot adott át az alapítóknak.

Ukrajnával és Portugáliával játszott oda-vissza alapon Eb-selejtezőt férfiválogatottunk, s mind a négy mérkőzést elvesztette. Bár korábban másik két csoportbeli ellenfelét, Dániát és Horvátországot legyőzte, ez kevés volt a döntőbe jutáshoz. Továbbjutó: Ukrajna.

MÁJUS. Női vb-előselejtező első mérkőzésén Voitsbergben: Magyarország – Ausztria 3:0.

Elnökségi ülésen jóváhagyták az 1997–98. évi versenykiírást. Ugyanitt kiderült, hogy a tagok nem megfelelő hozzáállása miatt az elnökség kénytelen volt későbbi időpontra halasztani az évi közgyűlést. A testület tudomásul vette továbbá, hogy Róka Gaszton lemondott a versenybírótság vezetői megbízatásáról.

JÚNIUS. A debrecenbeni vb-előselejtezőn férfiválogatottunk sima győzelmet aratott sorrendben Fehéroroszország, Bosznia-Hercegovina és Szlovákia ellen, s első helyen végzett. Rajtunk kívül még a szlovákok jutottak tovább.

Női csapatunk Szolnokon játszotta az Ausztria elleni vb-előselejtező visszavágóját, amelyen ugyancsak 3:0-ra nyert.

Nemzetközi női mérkőzéseken Magyarország részben idehaza, részben idegenben háromszor találkozott Szlovákiával, kétszer Horvátországgal, s mind az öt mérkőzésén biztos győzelmet aratott.

A játékvezetői testület évi közgyűlésén a leköszönő Rádi Gyula helyett Herpai Lászlót bízták meg az elnöki teendők ellátásával.

Férfi juniorválogatottak tornáján Kecskeméten, Magyarország veretlenül lett első Csehország, Lengyelország, Németország, Szlovákia és Ausztria előtt.

JÚLIUS. Elnökségi ülésen bejelentették, hogy Németh Lajos ügyvezető elnök és Őri Tamásné szakfelügyelő felmentését kérte. A lemondást a testület elfogadta, egyben megbízta Hoboth Sándort, a szövetség titkárát, hogy az átmeneti időszakban lássa el az ügyvezető elnöki tiszteket. Egy másik határozat értelmében az évi közgyűlés időpontját november 8-ra tűzték ki.

A következő elnökségi ülésen határozat született pályázat kiírására az ügyvezető elnöki tisztség betöltésére.

Hét mérkőzés, hét vereség – ez a mérlege a női válogatott japán túrájának. Az első öt találkozón csapa-

tunk a japán juniorválogatottal, illetve egyetemi csapatokkal mérte össze tudását, majd hivatalos, országok közötti mérkőzésen Fokushimában, illetve Tokióban: Japán – Magyarország 3:1 és 3:0.

AUGUSZTUS. A japán túrával ellentétben kitűnően sikerült női csapatunk winnipegi kirándulása, ahol a Kanada Kupa tornán az Egyesült Államokat 3:0-ra, a vendéglátókat és Németországot pedig egyaránt 3:2-re legyőzve tornagyőztes lett.

Vb-selejtező négyes tornán a magyar férfiválogatott a lengyelországi Olsztynban szerepelt. A győzelmet Oroszország szerezte meg Lengyelország, Magyarország és Dánia előtt. Az első kettő jutott tovább.

SZEPTEMBER. A Szombathelyen megrendezett Savaria Kupa női tornán Magyarország harmas holtverseny után szorult a harmadik helyre a győztes Lengyelország és Horvátország után, míg a negyedik helyen az AgriaComputer RC végzett.

Női vb-selejtezőn Szófiában a magyar válogatott az ukránoktól és a bolgároktól elszenvedett vereség, valamint a belgák elleni győzelem után a harmadik helyen végzett. A vb-re a győztes Bulgária szerezte meg az indulás jogát.

Luxemburgban megtartották az újrendszerű Európa-bajnokság – a jövőben Európa-liga – csoportbeosztását. Az addigi eredmények alapján mindkét válogatottunk a B-ligába került, mégpedig a férfiak az első csoportban Horvátország, Lettország, Macedónia, Fehéroroszország és Svájc, a nők a második csoportba Szlovákia, Franciaország, Jugoszlávia és Szlovénia társaságába.

OKTÓBER. Megkezdődtek az európai kupák küzdelmei, amelyekben négy férfi- és három női csapatunk is érdekelt. A férfi BEK első selejtező fordulójából a Pini-Kaposvár jutott tovább, miután 3:0-ra győzött, majd 3:1-re kikapott a román E. Zalautól.

NOVEMBER. A hónap nyolcadik napján tartották meg az MRSZ évi közgyűlését. Az elnöki beszámolót követően választották meg a szövetség ügyvezető elnökét. A tisztségre két jelölt – Nagy Sándor és Stevik Péter – közül lehetett választani. A titkos szavazáson a küldöttek 57:9(!) arányban Stevik Péter egykori játékosnak, majd edzőnek adtak bizalmat. A hatvanhat küldött ezután huszonnégy személyt választott az Elnökségbe, köztük nem kis meglepetésre Farkas Bertalan hajdani úrhajóst és Forgács László országos rendőrfőkapitányt. Fördös László, a Vasas-Budai Téglá szakosztály-

elnöke, több más elfoglaltsága miatt még a szavazás előtt lemondott elnökségi tagságáról, Nagy Sándor pedig már a szavazás eredménye tudatában nem vállalt szerepet a testületben.

Folytatódtak az európai kupaküzdelmek. Az érdekelt négy férfi- és három női együttesünk közül csupán a Medikémia Szeged férficapata élte túl a KEK-ben a második fordulót, miután mindkétszer 3:1-re verte a jugoszláv Partizán Beogradot. (A szegediek a középöntő B-csoportjába kerültek, amelynek mérkőzéseit decemberben, januárban és februárban játsszák.) A BEK-ben a Pini-Kaposvárt török, a CEV Kupa első fordulójában az NYVSC-Szabolcs Gabonát román csapat ütötte el a továbbjutástól, míg ugyanitt a Vasas a második fordulóban negyedikként esett ki csoportjából. A második fordulóra került sor a női kupákban is. A BEK-ben az egr AgriaComputer RC bolgár, a KEK-ben a Vasas-Budai Téglá belga csapattal szemben esett ki, a CEV Kupa második fordulójában pedig a BSE másodikként volt kénytelen búcsúzni.

DECEMBER. Az Interliga nyolc csapata között két magyar is található. Közülük a Medikémia Szeged a negyedik, a Pini-Kaposvár a hatodik helyen végzett. Az első három sorrendje: ADK M. Zagreb, VKP Bratislava, AK Zagreb.

Az esztendő utolsó elnökségi ülésén megválasztották az ügyvezetőiséget, továbbá módosították a versenykiírást és az átigazolási szabályzatot.

Szeged, férfi Eb-selejtező B-osztály, 1. csoport:

Magyarország – Fehéroroszország 3:0.

Eperjes, karácsonyi torna serdülő fiúcsapatok részére:

1. Csehország, 2. Eperjes, 3. Magyarország, 4. Szlovákia.

HALÁLOZÁS. Elhunyt ifj. Szabó Lőrinc, huszonnégyszeres válogatott, aki aktív tagja volt a Csepel SC többszörös bajnok röplabdacsapatának, a Csepel SC örökös bajnoka. Tagja volt az 1950-ben a szófiai Eb-n bronzérmes és az 1952-ben a moszkvai vb-n ötödik helyezett magyar válogatottnak. Hatvannyolc évet élt.

Ötvennyolc éves korában meghalt Iváncsó Vilmos. 1952-ben Nyíregyházán kezdett röplabdázni, majd 1960-tól 10 évig a Bp. Honvéd játékos volt, ötvenszeres válogatott, többszörös magyar bajnok és MNK-győztes. Tagja volt az 1963-ban a romániai EB-n ezüstérmes nyert, és az 1964-es tokiói olimpián, hatodik helyen végzett magyar csapatnak.

1998

JANUÁR. Az MRSZ Ügyvezetősége megtárgyalta az 1998. évi költségvetés tervezetét, létrehozta az ifjúsági bizottságot, elfogadta a női válogatottal kapcsolatos beszámolót, megbízatást adott azoknak a szakembereknek akik irányítják az 1999. évi Eb-n induló női ifjúsági válogatott felkészítését, döntött az átigazolási szabályzat módosítását szerkesztő bizottság összetételéről, felkért egy hatfős munkacsoportot a „Magyar Röplabda Sport” bemutatását szolgáló anyag elkészítésére.

FEBRUÁR. Az ügyvezetőség ülésén az alábbi határozat született: az FIVB játékszabály-bizottságának felkérésére a testület vállalja, hogy a szabálmódosítási javaslatok közül lehetőséget biztosít a röplabdázás időre való játékának kipróbálására. A lebonyolítás megszervezésével Herpai László JT-elnököt bízta meg. Ugyanezen az ülésen megbízták az utánpótlás- és ifjúsági bizottságot az országban lévő iskolák sportággal kapcsolatos felmérésére.

A Medikémia Szeged a kupagyőztesek ligája B-csoportjában három győzelemmel – közte az előző évi győztes holland Remote IT Zwolle – és négy vereséggel az ötödik helyen végzett. Az első két helyezett olasz Cueno, illetve a portugál Castalo de Maia jutott tovább.

MÁRCIUS. A vértés Volán SE csapata képviselte a magyar színeket a női Interligában. Együttesünk csoportjában hat csapat közül a harmadik helyen végzett, majd az ezt követő rájátszásban mindkétszer legyőzte az OK AK Zagrebet, s ezzel bronzérmet nyert. Az első helyen szoros küzdelem után az osztrák Post SV győzött, megelőzve a szlovák UK Bratislavát.

ÁPRILIS. A Forman Józseffel történt váratlan szerződésbontást követően az edzőbizottság javaslata alapján az ügyvezetőség Fodor Ákos, Garamvölgyi Mátyás, Kasziba István és Németh Lajos közül választotta ki az új szövetségi kapitányt. A négy kiváló szakember közül – többfordulós tárgyalás után – végül Fodor Ákosra esett a választás. Az új kapitány hatvannyolcszoros válogatott, szakedző, testnevelőtanár.

MÁJUS. Elmaradt az idei női Savaria Kupa, mert a meghívott válogatott csapatok nem vállalták a részvételt. Testületi ülésen az Elnökség úgy döntött, hogy a következő évi torna szervezését még ez év őszén el kell kezdeni.

B-osztályú Eb-selejtező. Férfiak: Magyarország – Horvátország 3:1, Zágráb. Női: Magyarország – Jugoszlávia 3:0, Szolnok.

A görögországi Kréta szigetén lezajlott férfi junior Eb-selejtezőn Magyarország válogatottja – amely az előző évi ORV-győztes csapatra épült – csoportjában a negyedik helyen végzett, miután legyőzte Ukrajnát és Szlovéniát, kikapott Görögországtól, Dániától és Bulgáriától. Ebből a csoportból a győztes vendéglátók és a második helyezett bolgárok jutottak tovább.

JÚNIUS. B-osztályú Eb-selejtezőn Magyarország férfiválogatottja Szegeden és Szkopjében is legyőzte Macedóniát. A nők B-osztályú selejtezőjében válogatottunk ugyancsak kettős győzelmet aratott Szlovénia ellen Szolnokon, illetve Portorozsban, a másik két találkozón viszont Szolnokon Franciaországtól, Iglón pedig Szlovákiától szenvedett vereséget.

Hetvenedik születésnapja alkalmából dr. Kotsis Attilánénak a sportban, ezen belül a röplabdasportban végzett eredményes munkájáért Kemény Ferenc-díjat adott át Greminger János, az OTSH elnökhelyettese. Ugyancsak a születésnap alkalmából Magyar Röplabdáért Emlékérem kitüntetést kapott a sportág Gabi nénije. Az emlékérmeket Körösfői László, az MRSZ elnöke adta át Szolnokon, a Magyarország – Jugoszlávia női mérkőzés előtt.

A lengyelországi Negrowban megrendezett ORV-n a magyar lányok harmadikok lettek, a győzelmet a lengyelek szereztek meg.

JÚLIUS. B-osztályú női Eb-selejtezőn: Magyarország – Szlovákia 3:1, Szolnok. Franciaország – Magyarország 3:2, Laval.

ORV férfi ifjúsági tornán Trencsénben, együttesünk hat csapat közül az ötödik helyen végzett, miután csupán az osztrákokat sikerült legyőzni, míg a lengyel, a szlovák, az olasz és a cseh együttesrel szemben alulmaradt. Az első helyen a cseh fiatalok végeztek.

AUGUSZTUS. Rigában Lettország, Szegeden Magyarország győzött egyaránt 3:0-ra az egymás elleni férfi Eb-selejtezőn. Válogatottunk ezenkívül – ugyancsak Szegeden – hasonló arányban fektette kétvállra a svájci legénységet.

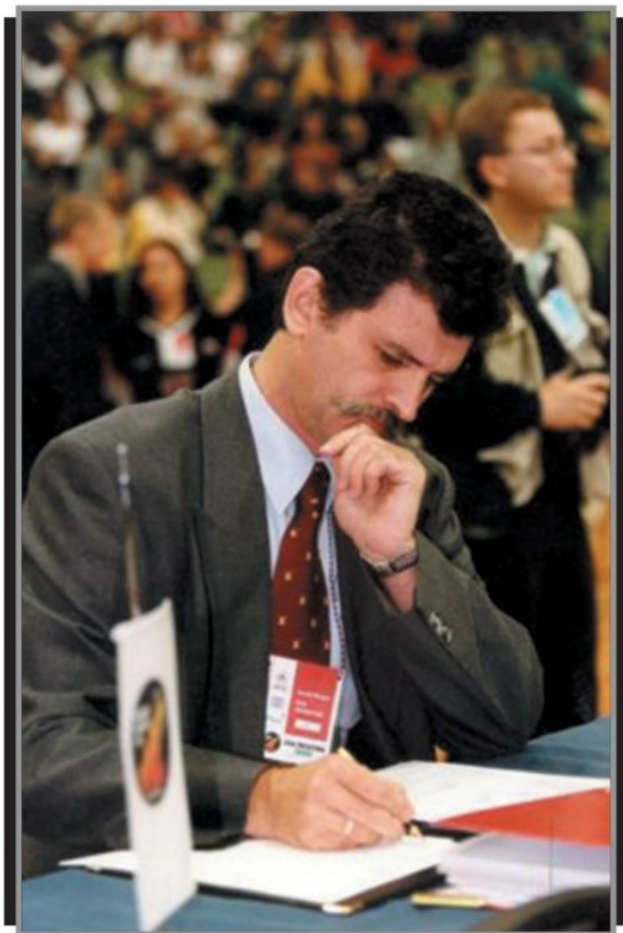
SZEPTEMBER. Férfi B-osztályú Eb-selejtező a svájci Bernben: Magyarország – Svájc 3:1.

OKTÓBER. Az NB II-s Liga az NB II-s szakosztályok, csapatok érdekképviseleti szervezete – hangzott el az MRSZ Ügyvezetősége és a Liga konzultációján, amelyen fontos kérdésekről esett szó. A Liga elnöksége az Alapszabálynak megfelelően, és a demokratikus elvek

alapján összegyűjti, és kialakítja álláspontját különböző kérdésekben a szakosztályok többségi véleménye alapján, majd közli az MRSZ Elnökségével.

Megkezdődtek a küzdelmek az európai kupasorozatokban. Együtteseink közül a férfi BEK-ben az NYVSC, a KEK-ben a Pini-Kaposvár, míg a nők közül az AgriaComputer RC a BEK-ben, a BSE-CSM a CEV-kupában indult. Az NYVSC-Szabolcs Gabona mindkétszer idehaza játszott a moldáv D. Parcani ellen, és 6:0-ás összesítéssel jutott tovább. A BSE-CSM a szlovén Kemipfas Koper és a görög Niki Alekszandropolisz ellen simán, míg a jugoszláv Postar Beograd ellen ötjátszmás küzdelemben győzött és szintén továbbjutott.

NOVEMBER. A tokiói világbajnokság idején megtartott FIVB kongresszuson Stevik Péter ügyvezető elnök és Hoboth Sándor titkár vett részt az MRSZ képviselőként. A kongresszuson ismét megválasztották dr. Holvay Endrét a játékvezető-bizottság elnökévé, s a döntés értelmében Herpai László tagja maradt a játékszabály-bizott-

Herpai László

ságnak. A vb-n dr. Holvay Endre játékvezető-küldő, Herpai László pedig ellenőri feladatot látott el.

A BEK második fordulójában már nem folytatta menetelését az NYVSC-Szabolcs Gabona, hiszen míg az első fordulóban játszaveszteség nélkül lépett tovább, a másodikban a jugoszláv Vojvodinával szemben – mindkétszer idegenben – játszmát sem nyerve esett ki a további küzdelmekből. A női BEK-ben az AgriaComputer RC egy igen szoros győzelemmel és egy sima vereséggel bukott el a görög Panathinaikosz Athénnal szemben. A CEV-kupa nyolcaddöntőjében a BSE -CSM két ötjátszmás küzdelemben ejtette ki a török Galatasaray csapatát.

A hónap rendkívül szomorú híre, hogy a BVSC nagy múltra visszatekintő női csapata a szakosztály megszűnésével „ünnepelte” ötvenedik évfordulóját. A szakosztály megalakulása óta tagja volt a hazai élvonalnak, s bár bajnokságot nem nyert, többször végzett dobogós helyen, továbbá harminckét játékost adott a magyar válogatottnak. Sajnos, anyagi nehézségek miatt nem lehetett tovább biztosítani a szakosztály fennmaradását.

DECEMBER. Évi rendes közgyűlését tartotta a Magyar Röplabda Szövetség. Közvetlenül az elnöki megnyitó után kitüntették dr. Holvay Endrét. A sportág nagy örege, Bandi bácsija, több hazai és nemzetközi kitüntetés birtokosa ezúttal a Magyar Köztársaság Sport Díját, a MOB Érdemérmét és az MRSZ Emlékérmét vehette át nyolcvanadik születésnapja alkalmából Greminger Jánostól, az OTSH elnökhelyettesétől, dr. Török Ottótól, a Magyar Olimpiai Bizottság igazgatójától, Kiss Imrétől, a MOB alelnökétől, illetve Körösfői Lászlótól, a Magyar Röplabda Szövetség elnökétől. Ezt követte az évertékelő elnökségi beszámoló. A közgyűlésen a kilencvenkilenc küldött helyett – feltehetően a kedvezőtlen időjárás miatt – mindössze ötvennégyen voltak jelen.

Két férficsapatunk vett részt az 1998–99. évi Interliga mérkőzésorozaton. Közülük a Pini-Kaposvár a negyedik, a Medikémia Szeged a hatodik helyen végzett. Az első helyet az AOK M. Zagreb szerezte meg, megelőzve a VCD Wient és a VKP Bratislavát.

A KEK második fordulójában a Pini-Kaposvár férficsapata 3:0-ás vereséggel és 3:1-es győzelemmel esett ki a szlovák Malador Puchovval szemben. Ugyancsak búcsúzott a női CEV-kupa negyeddöntőjétől a BSE-CSM, mindkétszer idegenben játszva kétszer 3:0-ra kapott az olasz Inn Napolitól.

HALÁLOZÁS: Negyvenhat éves korában meghalt Kovács Lajos, a Bp. Spartacus egykori játékosa, aki hatvanhatszor öltötte magára a címeres mezét. Tagja volt az 1977-es Eb-n szereplő válogatottnak.

Hatvanhat évesen hunyt el Pados Ernő, az MRSZ átigazolási bizottságának vezetője, I. osztályú játékosvezető.

Hetvennégy éves korában távozott el közülünk Lajos József nemzetközi minősítésű játékosvezető, társadalmi sportvezető. 1949-től harminc éven át több jelentős nemzetközi eseményen bíraskodott. Ő volt az első magyar játékosvezető, aki kontinentális versenyen – 1949. évi férfi vb és női Eb – működött közre. 1951-ben FIVB-játékosvezető lett. Eredményes játékosvezetői tevékenységével párhuzamosan évtizedeken át végzett felelősségteljes munkát az MRSZ és BRSZ vezetésében.

1999

JANUÁR. Férfi ifjúsági Eb-selejtezőn a csehországi Liberecben a magyarok az előkelő második helyet szereztek meg öt csapat közül, de ez is kevés volt a továbbjutáshoz, amit a győztes házigazdák vívtak ki. A döntőben 3:1-re kaptunk ki tőlük. Gyengébben szerepeltek a lányok a szlovákiai Pisska Nova Vesben: négy résztvevő közül csak harmadikok lettek. Innen a német fiatalok jutottak tovább.

FEBRUÁR. Elnökségi ülésen határozat született arról, hogy az FIVB 1998. októberi ülésén elfogadott új játékszabályokat az 1999–2000. évi bajnokságban vezetik be – természetesen a már alkalmazottakon kívül.

MÁRCIUS. Megtartotta első és egyben alakuló ülését az újjászervezett és kibővített edzőbizottság, melynek tagjai: Botos Ferenc, Demeter György, Ducsai Géza, Karagics Máttyás, Kasziba István.

A jövőt illetően a biztató harmadik helyezést érte el a BSE-CSM női röplabdacsapata az Interligában.

ÁPRILIS. Németh Lajos lett az új női szövetségi kapitány, miután Fodor Ákos közölte, hogy június 30-án lejáró szerződését nem kívánja meghosszabbítani. Mivel közel volt az idő részben a Savaria Kupához, részben a Jugoszlávia elleni Eb-selejtezőhöz, Németh Lajos – aki korábban volt már a férfiválogatott szövetségi kapitánya is – már májusban átvette a lányok irányítását.

MÁJUS. Elnökségi ülésen bejelentették, hogy az MRSZ Lestár László testnevelőt, szakedzőt alkalmazza szakfelügyelői munkakörben.

Az Elnökség tudomásul vette a Szegedi DRE bajnokságból való visszalépését, valamint Ducsai Géza elnökségi tagságáról való lemondását.

A szövetség elnöksége köszöntötte Szele Dénes nemzetközi minősítésű játékosvezetőt, versenybíró, hetvenötödik, továbbá Borovitz Tamást, a Röplabda című kiadvány főszerkesztőjét hetvenedik születésnapja alkalmából.

B-osztályos férfi Eb-selejtezőn Fehéroroszország – Magyarország 1:3, Minszk.

A Savaria Kupa női négyes tornán Magyarország csapata Románia mögött ezüstérmes lett. A harmadik helyen Szlovénia, míg a negyediken a Svájc válogatottja végzett.

JÚNIUS. Az MRSZ tájékoztatta a szakosztályokat, hogy 1-től id. Juhász Zoltán a versenybizottság elnöke.

Müller Ferencnek több évtizedes szakmai munkája elismerésül Mesteredző címet adományozott az Ifjúsági és Sport Minisztérium az MRSZ Elnökségének javaslatára.

Müller Ferenc átveszi mesteredzői diplomáját, Körösfői László MRSZ elnöktől.

Eperjes, barátságos férfimérkőzések: Szlovákia – Magyarország 3:0 és 2:3.

Női B-osztályos Eb-selejtező Budapesten: Magyarország – Jugoszlávia 3:0. Ugyanebben az osztályban férfiválogatottunk Szegeden szintén 3:0-ra győzött Horvátország ellen, ami egyben azt jelentette, hogy együttesünk az első helyen végzett, s Lettország és Horvátország társaságában bejutott az A-osztályba.

Férfi olimpiai előselejtező mérkőzésen először Tel-Avivban, majd a visszavágón Dunaújvárosban egyaránt 3:1-re győzött válogatottunk Izrael ellen. E két találko-

zó külön érdekessége, hogy együttesünk ekkor játszott először az új pontszámítás szerint, aminek az a lényege, hogy már nemcsak a döntő szettben, hanem valamilyeni játszmában minden labdamenet pontot ér, miközben a döntő játszma továbbra is tizenöt, míg a többi huszonöt pontig tart (a minimális két pont különbségnek továbbra is meg kell lenni minden szettben).

JÚLIUS. Nemzetközi tanfolyamon vett részt Tunéziában Mocsnik Lajos, aminek sikeres elvégzése után nemzetközi játékvezetői minősítést szerzett.

Együttesünk nyolc résztvevő közül hatodik lett a szlovákiai Senicában rendezett leány ORV-n. A tornát Németország nyerte Szlovákia A és Lengyelország előtt.

Németh Lajos lett a BSE-CSM új edzője, de továbbra is megtartotta női szövetségi kapitányi tisztségét.

AUGUSZTUS. Az Extraliga sorsolásakor még a résztvevők között találhattuk a Vasas SC férficsapatát, ám a bajnokság kezdetekor már a Szolnoki Titász RK neve szerepelt helyette. Az egyik legpatinásabb magyar együttes ugyanis visszalépett, illetve hivatalosan szünetelteti indulási jogát, és a jövőben csak a Budapest-bajnokságban játszik, miután anyagi okok miatt az NB II-t sem tudta vállalni. Természetesen hasonló okból a CEV-kupában sem indult.

Három év után hazatért Törökországból Garamvölgyi Mátyás, aki a jövőben szaktanácsadóként segíti Németh Lajos szövetségi kapitány munkáját.

ORV fiúturnán nyolc együttes közül a magyar csapat az utolsó helyen végzett a szlovákiai Presovban. Az első helyen a lengyel fiatalok végeztek az olaszok és az ukránok előtt.

SZEPTEMBER. Női olimpiai előselejtezőn kettős győzelemmel, 6:1-es összesítéssel győzött a magyar válogatott Spanyolország ellen. Miként Izrael ellen a férfi-csapat, ezúttal a nők játszottak először az új pontszámítás szerint.

Gyöngyösön, kettős mérkőzésen fogadta férfiválogatottunk az olimpiai selejtezőre való felkészülés jegyében Szlovákia együttesét, s mindkét csapat egy-egy 3:2-s győzelmet ért el.

Szarajevóban tizenkét csapat részvételével rendezték meg az ülőröplabda Eb-t. A magyar csapat az ötödik helyet szerezte meg, ezzel jogot nyert a következő évi paralimpián való szereplésre.

OKTÓBER. Női és férfiválogatottunk nemzetközi szereplései után a hazai bajnokságban is bevezették a

huszonöt pontos – a döntő játszmában tizenöt pontos – játérendszer.

Október 19-én hivatalosan is megszűnt a Röplabdázók Baráti Köre.

Megkezdődött a nagyüzem az európai kupákban. A küzdelmekben három férfi -és két női csapatunk indul. (A BEK-sorozat elnevezése a jövőben: Bajnokok Ligája.) Férfiak, BL: Pini-Kaposvár SE, KEK: Medikémia-Papiron SC Szeged, CEV-kupa: Dunaferr SE. Nők, CEV-kupa: BSE-CSM, EGUT RC-Eger. A férfiak BL-selejtezőjének első mérkőzésén a Kaposvár 5:3-mal jutott tovább az izraeli Mate-Aher ellenében, a következőben viszont kettős vereséggel kiesett a görög Olympiakosz Pireusszal szemben. A KEK-ben a Szeged 6:0-s összesítéssel jutott tovább az albán Studenti Tirana legyőzésével, míg a CEV-kupában a Dunaferr SE 4:5-ös összesítéssel bukott el a portugál Esmoriz GC-vel szemben. A szegediek a KEK legjobb tizenhat csapata közé jutottak, majd a továbbiakban két nyolcas csoportban bonyolítják le a mérkőzéseket.

NOVEMBER. Női olimpiai előselejtezőn a törökországi Bursában: Törökország – Magyarország 3:1, Magyarország – Törökország 3:2. Együttesünk csoportjában harmadik lett és kiesett.

Brüsszel egyik külvárosában bonyolították le a férfi olimpiai selejtezőket, ahol a mieink a házigazdákat és Szlovákiát legyőzték, Lettországtól és Németországtól viszont kikaptak és kiesetek.

A női CEV-kupa csoportmérkőzései során mind a BSE-CSM, mind az EGUT RC-Eger egy-egy győzelemmel és két-két vereséggel kiesett.

DECEMBER. Megtartotta évi rendes közgyűlését a Magyar Röplabda Szövetség.

HALÁLOZÁS: Hatvankét éves korában elhunyt Molnár István, aki százötvenegyszer öltötte magára a válogatott mezét. Tagja volta 1960-ban a braziliai Vb-n, és 1964-ben a tokiói olimpián hatodik helyezést valamint 1963-ban az Eb- n második helyezést elért magyar csapatnak. Hatszoros bajnok és kétszeres MNK-győztes az U. Dózsa csapatával, melynek örökös bajnoka.

Hetvennyolc éves korában meghalt Nagy József nemzetközi minősítésű játékvezető, aki 1949-től vett részt a sportág népszerűsítésében és kontinentális bajnokságokon is képviselte hazánkat.

Nyolcvannal éves korában kellett szomorú búcsút venni Patay D. Zsigmondtól. Számos felnőtt és ifjúsági csapat edzője volt, évtizedeken át tevékenyen részt vett az MRSZ és a BRSZ munkájában.

Hetvenhárom éves korában elhunyt Pergyik József. 1975-ben az MRSZ főtitkára lett, és három éven keresztül vezette az MRSZ-t. Sokat tett a sportágért, játékosként és edzőként is.

2000

JANUÁR. Anyagi fedezet hiányára hivatkozva az MRSZ csak a férfiválogatottat nevezte a 2000–2001. évi Eb-selejtezőre, a női válogatott kimaradt a mérkőzésorosozatból az elnökségi határozat alapján.

FEBRUÁR. A férfi KEK-ben befejeződtek a csoportmérkőzések. Az A csoportban szerepelt Medikémia-Papiron SC Szeged a nyolcas mezőny végén végzett, a győzelmet az AEK Athén szerezte meg a Galatasaray és a Cannes előtt.

MÁRCIUS. Az Elnökség hatályon kívül helyezte előző határozatát, és úgy döntött, hogy a női válogatottat mégis nevezi a 2000–2001. évi Eb-selejtezőre. A nemleges döntés után ugyanis több szponzor is jelentkezett, felajánlva segítségét, feltételük csupán az volt, hogy a hazai mérkőzéseket Nyíregyházán rendezzék meg. Az esetleges hiányzó összeget az MRSZ igyekszik pótolni.

Magyar siker: a Szakszig-NRK Nyíregyháza végzett az első helyen az 1999–2000. évi Interligában, megelőzve a szlovák UK Bratislavát és a horvát ZOK Rejeket.

ÁPRILIS. Hóbor Béla nemzetközi játékvezetőt levélben értesítette az FIVB, hogy eddigi sikeres nemzetközi szereplése elismeréseként meghívják a sydney olimpiára.

MÁJUS. Az MRSZ benevezte a női és férfiválogatottat a 2002. évi vb-selejtezőre. A szövetség ugyancsak nevezte a női és férfi ifjúsági válogatottat a 2002. évi Eb-selejtezőre és sikeres szereplés esetén a vb-selejtezőn is indítja.

Az Elnökség jóváhagyta a női válogatott szakmai irányításával kapcsolatos változtatási javaslatot, melynek értelmében Németh Lajos helyett Garamvölgyi Mátyást bízta meg a szövetségi kapitányi teendőik ellátásával.

Jól szerepelt Magyarország a női junior Eb-selejtezőben Minszkben, miután a hatszapos mezőnyben Lengyelország mögött a második helyen végzett, s ezzel bejutott a döntőbe. A fiúk egy ponttal lemaradva a harmadik helyen végeztek Limasolban, s nem jutottak tovább. A döntőbe a győztes Jugoszlávia és a második helyezett Spanyolország került.

Férfi A-osztályos Eb-selejtezőn Dunaújvárosban: Magyarország – Horvátország 3:0.

JÚNIUS. Savaria Kupa női tornán: 1. Ukrajna, 2. Finnország, 3. Magyarország, 4. Ausztria. Együttesünk csak a „sógornőket” tudta legyőzni.

Első helyen végzett Magyarország a svájci Montreux-ben megrendezett női B-osztályos Eb-selejtezőn, miután valamennyi ellenfelét 3:0-ra – legyőzte. A további sorrend: Belgium, Svájc, Portugália. A csapatok 2001 júniusában újabb tornát játszanak, és az összesítés alapján az első helyezett jut az A-osztályba.

A-osztályú férfi Eb-selejtezőn Pireuszban Magyarország 3:1-re kikapott Görögországtól, Finnország ellen Dunaújvárosban 3:0-ra győzött, majd a finn fővárosban ugyanilyen arányban vereséget szenvedett.

Fővárosi és megyei főtitkárok részvételével értekezletet tartott az MRSZ Ügyvezetősége, melyen nagy hangsúlyt kapott a tapasztalatcsere szükségessége. Az eszmecszerén megjelent tíz megyei főtitkár részletesen beszámolt a megyében folyó munkáról, a szakosztályokról, a különböző versenyekről, az MRSZ-szel és a helyi szervezetekkel, iskolákkal való kapcsolatokról. Lestár László szakfelügyelő elemezte a sportág alapjául szolgáló mini röplabdázás fontosságát.

JÚLIUS. Nyolc csapat részvételével a szlovákiai Nyitrán rendezték meg a fiú csapatok ez évi ORV versenyét, melyen a magyar csapat a 6. helyen végzett. Az első három helyen Olaszország, Finnország, Szlovákia végzett.

Megszűnt a Csepel SC férficsapata. Még csak azt sem mondhatjuk, hogy a hír derült égből villámcsapás, hiszen korábban már hírt adtunk az Ú. Dózsa és a Bp. Honvéd megszűnéséről is, egy évvel korábban pedig a Vasas SC jutott hasonló sorsra. Velük együtt a Csepel – a többi közt Antalpéter Tibor és Buzek László csapata – a legpatinásabb együttesek közé tartozott, amely válogatottak tucatjait nevelte, és segítette sok szép sikerhez honi sportágunkat. Vajon ezután mi vár még ránk?! Ugyancsak véget ért a Pulzus SC NB II-s női csapatának a pályafutása.

Garamvölgyi Mátyás ismét Törökországban vállalt edzői munkát, de továbbra is ő irányítja a női válogatottat. Kinti szerződése ugyanis májusig szól, s mivel a női válogatott csak júniusban vesz részt második Eb-selejtezőjén, még időben hazatérhet.

AUGUSZTUS. Az MRSZ mind a női, mind a férfiválogatottat benevezte a vb-selejtezőre, amelynek mér-

közéseit ez év szeptember 1. és a következő év augusztus 31. között kell lebonyolítani. Megemlítendő, hogy férficsapatunk 1978-ban, a női pedig 1982-ben szerepelt utoljára világbajnokságon.

Az FIVB spanyolországi kongresszusán kisorsolták a 2002. évi Vb selejtező csoportjait. Eszerint női válogatottunknak Olaszország, Románia és Svájc, a férfiaknak pedig Csehország, Ukrajna és Szlovénia lesz az ellenfele.

Női junior válogatottunk kitűnő Eb-szereplése alapján – Lengyelország mögött második lett – bejutott a kontinensdöntőbe. Amint az várható volt, a jóval nagyobb röplabdakultúrával rendelkező országok együtteseivel szemben már nem tudott hasonlóan sikeresen helytállni, mert Lettországon kívül valamennyi csoportbeli ellenfelétől – Csehország, Spanyolország, Németország és Olaszország – vereséget szenvedett. Ezzel a továbbiakban a 9–12. helyért játszott, ahol legyőzte Belgiumot, majd kikapott Svájtól, s a tizedik helyen végzett. A kontinenstornát Csehország nyerte Olaszország és Lengyelország előtt.

A női junior Eb döntőn szerepelt válogatottunk.

SZEPTEMBER. A csehországi Liberecben ORV-tornán lányaink csak a vendéglátók B-csapatát előzték meg a hatos mezőnyben, a győztesek a német fiatalok lettek. Az Európai Röplabda Szövetség visszakeresztelte a CEV-szuperkupát, amelyet ezután ismét Bajnokok Ligájának neveznek. A CEV egyben értesítette az MRSZ-t, hogy a BL-ben számít Hoboth Sándor munkájára, aki több mérkőzésen is delegátusként működik majd közre.

OKTÓBER. A magyar ülőröplabda-válogatottat az 1996-os atlantai olimpia után legközelebb csak az 1999-es Eb-re nevezte a szövetség. A csapat a kontinensviadalon az ötödik helyen végzett, így részt vehetett a

2000-es sydney olimpián. A csoportmérkőzések során válogatottunk egyaránt 3:0-ra verte az Egyesült Államokat és Japánt, majd ugyanilyen arányban kikapott Hollandiától, Németországtól és Irántól. A négy közé kerülésért vereséget szenvedett Egyiptomtól. Az ötödik helyért vívott találkozón pedig 3:0-ra alulmaradt Németországgal szemben, majd, miután az utolsó mérkőzésen legyőzte Líbiát a tizenkettes mezőny hetedik helyén végzett a csapat. Az első helyet Irán szerezte meg Bosznia-Hercegovina és Finnország előtt.

A paralimpián szerepelt magyar csapat.

A 2000–2001. évi BL-küzdelmekben sem a női, sem a férfimezőnyben nem indult magyar csapat. Az eddigi KEK-sorozatot ezután Élcsapatok Kupája néven rendezik meg, és egyúttal új lebonyolítási rend lépett életbe az EK-sorozatokban. A férfi Élcsapatok Kupája selejtezőjében a Medikémia-Papíron SC Szeged kettős győzelemmel jutott tovább a bosnyák OK Kakanj ellenében. A férfi CEV-kupa selejtezőjében a Dunaferr SK ukrán, az NYVSC-Szabolcs Gabona, pedig holland csapattal szemben bukott el, és nem jutott a következő fordulóba.

NOVEMBER. A férfi Élcsapatok Kupájában sem a Kométa Kaposvár SE, sem a Medikémia-Papíron SC Szeged nem jutott tovább csoportjából, akárcsak a Szakszig-NRK Nyíregyháza és az EGUT RC-Eger női csapata. Hasonló sorsra jutott a CEV-kupa női mezőnyében a BSE-FCSM és a Vasas-Budai Tégla.

DECEMBER. Az MRSZ évi közgyűlésén dr. Prohászka László nyolcvanadik születésnapja alkalmából a Magyar Röplabda Szövetségtől Abád József-díjat, az Ifjúsági és Sportminisztertől pedig emléklapot kapott.

A sportágtól visszavonuló Kiss Kálmán nemzetközi

játékvezetőnek az „MRSZ emléklakettjét” adományozták.

Az 1975-ös belgrádi Eb-n ezüstérmet nyert női válogatott tagjai és vezetői a huszonöt éves jubileum alkalmából emléktárgyat kaptak

Szalayné Sebők Éva és Tatár Mihály nyerte el az „évszázad röplabdázója” címet a Nemzeti Sport összeállítás alapján. A sportnapilap a hónap közepe óta közli a Top-10 összeállításokat a legfontosabb sportágakban. Az FIVB által nyilvánosságra hozott nemzetközi ranglistán, a nőknél a kubai Regla Torres és a férfiaknál az amerikai, magyar származású Karch Kiraly lett az „évszázad röplabdázója”.

AZ ÉVSZÁZAD HAZAI TOP 10-E

Férfiak

1. TATÁR MIHÁLY
2. BUZEK LÁSZLÓ
3. ANTALPÉTER TIBOR
4. Kántor Sándor, 5. Gálos László, 6. Próza Ottó,
7. Jánosi Ferenc, 8. Hennig Ernő, 9. Kövér György,
10. Molnár István.

Nők

1. SEBŐK ÉVA
2. BARDI GYÖNGYI
3. TORMA ÁGNES
4. Kiss Judit, 5. Csapó Gabriella, 6. Radó Lúcia,
7. Nagy Margit, 8. Fekete Judit, 9. Schlégl Judit,
10. Borbély Vera.

HALÁLOZÁS. Nyolcvanöt éves korában meghalt id. Kiss Lajos nemzetközi játékvezető, edző, aki különböző korosztályú csapatoknál végzett eredményes edzői munkát. Közel 50 évig az MRSZ Versenybizottságának társadalmi sportvezetője volt.

Ötvenhat éves korában elhunyt Nagyné Medgyesi Mária, kilencvenegyszeres válogatott játékos, edző. Tagja volt, az 1970-es bulgáriai Vb-n a negyedik helyen végzett magyar válogatottnak, kétszeres KEK győztes többszörös bajnok és MNK-győztes játékos.

Hetvennyolc éves korában eltávozott közülünk Góczy Árpád. Edzői munkáján kívül a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei szövetség főtítkára volt, majd elnökként dolgozott az MRSZ ifjúsági bizottságában. Később a fővárosban is megfordult több szakosztálynál, és rövid ideig külföldön is edzősködött.

Hetvennégy éves korában meghalt Elbert György, aki csaknem egy évtizeden át az MRSZ elnökségi tagjaként segítette a sportág munkáját.

2001

JANUÁR. Megkezdődtek az ifjúsági Eb-selejtezőinek küzdelmei. Leány csapatunk Talsiban (Lettország) lejátszott ötös csoportban a negyedik helyen végzett, miután kikapott Észtországtól, Ukrajnától és Lettországtól, s csupán Svédországot győzte le. A csoportból az első helyen végzett ukránok jutottak tovább. Fiúcsapatunk a szlovéniai Ljubljanában lépett pályára, ahol vereséget szenvedett Ukrajnától és a vendéglátóktól, míg Ciprus ellen 3:0-ás győzelmet aratott, s ezzel ugyancsak kiesett. A továbbjutást biztosító első helyet Szlovénia szerezte meg. Oláh János szerkesztésében a hónap közepétől megjelent az MRSZ Internetes honlapja.

FEBRUÁR. Az MRSZ megszondáztatta a klubokat, amelyeknek március tizenötödikéig kellett nyilatkozniuk arról, hogy vállalják-e a hivatásos versenyrendszer feltételeit.

MÁRCIUS. A hónap utolsó napján tartotta meg tisztújító közgyűlését a Magyar Röplabda Szövetség a Hotel Stadionban. Az érdeklődésre jellemző volt, hogy a küldöttek hetvenkilenc százaléka jelen volt. A kötelező napirendi pontok megtárgyalása után a közgyűlés döntő többséggel megválasztotta a Kőrösfői László vezette új tizenhét tagú Elnökséget és az ellenőrzőbizottságot.

A megválasztott új elnökség.

ÁPRILIS. Személyi kérdésekben döntött az MRSZ Elnöksége. Ennek értelmében Stevik Pétert főtítkárrá, Hoboth Sándort pedig technikai igazgatóvá nevezte ki. Az Ügyvezetőség tagjai: Stevik Péter, Hoboth Sándor, Butor Klára, Németh Lajos, Szalayné Sebők Éva, Oláh János. A testület ezen kívül tíz bizottság vezetőit is megválasztotta.

MÁJUS. Megalakult az NB I-es Női Liga Dobos Sándor (Gödöllő) és Nagy Jenő (BSE) vezetésével.

Férfi A-osztályú Európa-bajnoki selejtező harmadik csoportjában Kaposvárott: Magyarország – Görögország 3:2.

A sporttörvény előírásainak megfelelően megtartotta alakuló közgyűlését a Nemzeti Sportszövetség, amely egyesíti az olimpiai és nem olimpiai sportágak, valamint a fogyatékosok sportjának szövetségeit. A hatvan küldött egyhangúlag Berényi Jánost választotta elnöknek. Ugyanakkor az NSSZ Elnökségének tagjává választották Butor Klárát, az MRSZ elnökségi tagját, az utánpótlás-bizottság vezetőjét.

Magyarország nyerte a négy csapat részvételével megrendezett Savaria Kupát. A további sorrend: Finnország, Németország B, Ausztria. Érdekes, hogy az első helyet eldöntő mérkőzésen a finnek a döntő játszmában mindössze négy pontot tudtak szerezni.

Az MRSZ Elnöksége elfogadta azt a tervezetet, amely szerint mindazok, akik a különböző bajnokságokban, illetve korosztályokban edzői munkát kívánnak végezni, az Edzői Minősítés rendszerén belül meg kell szerezniük a különböző fokozatokat. Hivatásos, továbbá NB I-es, NB II-s és juniorbajnokságban például csak azok az edzők dolgozhatnak, akik a szakedzői tanfolyamon sikeres elméleti és gyakorlati vizsgát tesznek, és legalább két évet eltöltöttek NB I-es, illetve NB II-s csapatnál. Ezen kívül csak azok léphetnek egy kategóriával feljebb, akik az előzőben is sikeresen helytálltak. Az előírtaknak nem megfelelően foglalkoztatott edzők esetében a sportszervezetet jelentős pénzbírsággal sújtják. A különböző minősítésű tanfolyamok szeptemberben kezdődnek.

JÚNIUS. Magyarország jutott tovább a női B-osztályú Európa-bajnoki selejtező első csoportjából. A végeredmény két torna összesített eredménye után alakult ki. Az első tornát az előző év júniusában Magyarország nyerte veretlenül, míg Vilvoordéban sima győzelmet aratott Svájc és Portugália ellen, Belgiumtól viszont vereséget szenvedett. Együttesünk azonos pontszámmal, mindössze egy játszma különbséggel előzte meg a belgákat. Harmadik Portugália, negyedik Svájc.

Idegenben, a horvátországi Kastalában vívta ki a továbbjutást a magyar férfiválogatott az A-osztályú Eb-selejtező harmadik csoportjában: Magyarország – Horvátország 3:2. Csapatunk – a nőkhöz hasonlóan – szintén jobb játszmaarányal előzte meg Görögországot.

Zágrábban, nemzetközi férfitoránán a magyar válogatott valamennyi ellenfelétől kikapott, s a negyedik helyen végzett. A tornagyőztes Románia lett Horvátország és Szlovénia előtt.

Az Eb döntőbe jutást kiharcoló magyar férfi válogatott

Férfi világbajnoki selejtező H-csoportjában: Magyarország – Ukrajna 1:3, – Csehország 0:3, – Szlovénia 3:1. A csoportelsőséget Csehország szerezte meg és jutott ki a vb-re, második Ukrajna, harmadik Magyarország, negyedik Szlovénia. A tornát a csehországi Ostravában rendezték.

JÚLIUS. Az olaszországi Urbinóban megrendezett női világbajnoki selejtező első csoportjában Magyarország egyaránt 3:0-ás vereséget szenvedett Romániától és Olaszországtól, majd ugyanilyen arányban legyőzte Svájcot. A győzelmet és egyben a vb-döntőbe jutás jogát Olaszország szerezte meg Románia, Magyarország és Svájc előtt.

Lemondott a férfiválogatott szövetségi kapitányi tisztségéről Nyári Sándor. A szakember döntését az Elnökség tudomásul vette, és Demeter Györgyöt bízta meg a teendők ellátásával.

Tizenkilenc év után hazatért Németországból a játékosként, majd edzőként tevékenykedő Buzek László. A kétszázhatvanszoros válogatott játékos a jövőben idehaza kíván edzői munkát végezni.

AUGUSZTUS. Olimpiai Reménységek Versenyén vett részt leány- és fiúválogatottunk a szlovákiai Senicán, illetve Nyitrán. A lányok öt csapat közül harmadikok lettek a lengyel és a cseh fiatalok mögött. A fiúk a nyolcas mezőnyben hetedikok lettek, a győzelmet a hazaiak szereztek meg a tunéziaiak és a lengyelek előtt.

A Sárospatakon megrendezett ülőröplabda Európa-bajnokságon Magyarország győzelmet aratott Hollandia, Szlovénia, Lengyelország és Finnország ellen, majd a döntőbe jutásért 3:1-re kikapott Németországtól, a bronzmérkőzésen, pedig ugyanilyen arányban Hollandiától, végül a negyedik helyen végzett. Az Európa-bajnoki címet Bosznia-Hercegovina nyerte el, megelőzve Németországot és Hollandiát. A kontinensviadal alatt tartotta ülését az Európai Ülőröplabda Szövetség (ECVD) és sorra választotta Szigedi László szakágvezetőt.

Két felkészülési mérkőzésre is vendégül látta Dunaújvárosban a magyar férfiválogatott a románok legjobbjait, és mindkét találkozót megnyerte 3:0, illetve 3:1 arányban.

SZEPTEMBER. Csaknem két évtized után Magyarország is tagja lett a férfi Európa-bajnokság tizenkettes döntőjének. Igaz, mindössze egy győzelmet aratva nem került a legjobb nyolc közé, és végül Szlovéniával együtt a tizenegyedik helyen végzett, de a sok évi inséges idő után ez is jelentős előrelépés volt. Eredményeink: Magyarország – Olaszország 0:3, – Franciaország 0:3, – Jugoszlávia 1:3, – Németország 3:0, – Lengyelország 1:3. A harmadik helyért: Oroszország – Csehország 3:2, a döntőben: Jugoszlávia – Olaszország 3:0(!). A kontinensdöntőt a csehországi Ostravában rendezték.

A férfi Eb helyszínén, Ostravában ülésezett az Európai Röplabda Szövetség (CEV) kongresszusa, ahol szép magyar diplomáciai siker született: Hoboth Sándort, az MRSZ technikai igazgatóját beválasztották a CEV héttagú kupabizottságába. Ugyanezen az ülésen döntött el, hogy az elnöki székben a német Rolf Andrest a luxemburgi Andre Meyer, a játékvezető-bizottság addigi vezetője váltotta fel, míg a másik esélyes, a belga Philip Berben a CEV egyik elnökhelyettese lett. Szintén voksoltak az adminisztratív tanács tagjaira, és a testület történetében először két hölgyet is kötelezően be kellett választani.

OKTÓBER. Az MRSZ a 2001–2002. évi versenydíjnyerésben először indította útjára a hivatásos férfibajnokságot, az Extraligát. Ugyanakkor a kevés nevezés miatt a nőknél nem rendezik meg ezt a versenysorozatot.

Szalay Béláné Sebők Évát a kerület díszpolgárává választotta a XV. kerületi önkormányzat. Kiválóságunk 1964-ben kezdett röplabdázni a Miskolci VSC-ben, majd ezt követte a NIM SE, a Vasas Izzó, illetve Tungstam, az olasz Ravenna és a török Milangoz Istanbul. Csapataival több országos bajnoki címet és kupagyőzelmet ért el. A kétszázhatvanháromszoros válogatott játékos tagja volt a legnagyobb világválogatottként szerepelt válogatottnak, a BEK-ben pedig első, második és harmadik helyezést szerzett. Játékos pályafutását 1985-ben fejezte be, addig ötször választották az év játékosának, 2000-ben pedig a Nemzeti Sport toplistája alapján az évszázad magyar röplabdázónője lett.

1987-től edzősködik. Tagja az MRSZ Elnökségének és az ifjúsági bizottságnak.

Az európai kupák közül a Bajnokok Ligájában sem férfi-, sem női, az Élcsapatok Kupájában és a CEV-kupában magyar női csapat nem indult. Az Élcsapatok Kupája selejtezőjében a Kométa Kaposvár SE mindkét-szer 3:0-ra győzött az azeri Azeroil Baku ellen és tovább jutott. A DFRC-Szeged viszont mindkét-szer – 3:0-ra és 3:1-re kikapott a horvát Mlados Zagrebtől és kiesett. Ezután a CEV-kupában folytathatta, de onnan sem jutott tovább török ellenfelével szemben. Hasonló sorsra jutott ugyanitt a VRC Kazincbarcika, amelyet izraeli csapat vert ki a további küzdelmekből. Így aztán a CEV-kupa férfiselejtezőjében csak a Dunaferri maradt állva, miután kétszer is legyőzte luxemburgi ellenfelét.

NOVEMBER. A férfi CEV-kupa selejtezőjének második fordulójában a Dunaferri a második helyen végzett, és ezzel nem jutott tovább. Az első helyet és így a továbbjutás jogát a belarusz Breszt csapata vívta ki.

DECEMBER. Kitüntetés adományozása, a felnőttválogatottak középtávú szakmai programja, továbbá a 2002–2003. évi Európa-bajnokságra való nevezés szerepelt az Elnökség ülésén. A testület Hennig Ernőnek hetvenötödik születésnapja alkalmából, a sportág érdekében kifejtett kiemelkedő tevékenységéért a Magyar Röplabdáért Emlékérmeket adományozta. Ugyanezen az ülésen Demeter Györgyöt a férfi-, Garamvölgyi Mátyást pedig a női válogatott szövetségi kapitányi teendőivel bízta meg.

Aranylabdát kapott Olaszországban(!) Kántor Sándor, miután az év legjobb röplabdázójának választották. Kiváló röplabdázónk olimpiai és világbajnoki érmes játékosokat utasított maga mögé az olasz bajnokságban. A szakemberek speciális számításai alapján nyitásban, nyitásfogadásban, ütésben és sáncolásban egyaránt a legmagasabb átlagot érte el.

A Magyar Olimpiai Bizottság beszámoltatta az MRSZ-t arról, hogy a felnőttválogatottak, valamint a strandröplabdások milyen tervek alapján készülnek az athéni olimpiára, mit kívánnak tenni a minél jobb szereplés érdekében. A MOB a beszámolót tudomásul vette, és ígéretet tett az esetleges segítségnyújtásra.

HALÁLOZÁS. Hosszantartó, súlyos betegség után nyolcvanhét éves korában elhunyt Síkos Gyula, aki hosszú éveken át NB-s, majd nemzetközi játékvezető volt. Évtizedeken át dolgozott a JT-ben és a Versenybizottságban.

Életének hetvenhetedik évében eltávozott Bots László. A Vasas SC játékosaként tizenkétszeres válogatott volt. Szakmai irányításával bajnoki címhez vezérelte a Háztartási Bolt női csapatát 1958-ban, majd 1970 és 1972 között Marokkóban is kiváló edzői munkát végzett. Hazatérése után a női ifjúsági válogatott irányításával bízták meg. NB-s és nemzetközi játékvezetőként is ismert volt.

Hosszú, súlyos betegség következtében meghalt Hemperger László huszonegyeszeres válogatott. Ózdon kezdett röplabdázni, onnan a Vasas SC-be került, majd katonaként a HBNA-t segítette az első osztályba. Játzott a belga Anderhoft csapatában is.

Mindössze negyvenhárom évet élt Anker Irma negyvennyolcszoros válogatott játékos. A Kaposvári Vasas Izzóban kezdett, de tizenöt évesen már a NIM SE-ben játszott, amellyel hatszor bajnokságot, háromszor MNK-t nyert.

Hetvennyolc éves korában ragadta el a halál Kiss Kálmán nemzetközi játékvezetőt. A rendkívül szerény sportember évtizedeken át volt a szövetség társadalmi munkása.

Hetvenkilenc éves korában meghalt Kapuvári Richárd. Egész életét a sportágnak, főként az utánpótlás-nevelésnek szentelte. Utoljára a Tungsram SC-nél dolgozott.

Hatvanöt éves korában elhunyt Blaumann Ferenc, harmincháromszoros válogatott. Hasznos tagja volt többek között a Rio de Janeiro-i világbajnokságon szerepelt magyar válogatottnak, Játzott a Bp. Spartacusban, a Bp. Honvédban és az U. Dózsában is.

2002

JANUÁR. Csoportelsőként jutott a negyeddöntőbe a Kométa Kaposvár SE férficsapata az Élcsapatok Kupája második csoportjából, annak ellenére, hogy az utolsó mérkőzésen 3:2-re kikapott az ukrán Azot Cserkaszitól. Az előzményekhez tartozik, hogy az előző év decemberében a kaposváriak győztek az ukránok ellen, majd hatalmas küzdelemben 3:1-re verték a svájci VBC Lutry Lavaux együttesét. Csupán érdekességként: a Kaposvár a harmadik játszmát 31:29-re elvesztette, a negyediket, pedig 39:37-re (!) nyerte meg.

Luxemburgban elkészítették az Európa-bajnoki selejtezők sorsolását, amelyen a magyarokat az A-osztályba, az első csoportba sorolták. A férfiak Belgiummal, Bulgáriával és Horvátországgal, a nők Ukrajnával, Romániával és Csehországgal küzdenek a továbbjutásért.

FEBRUÁR. Az Élcsapatok Kupájának negyeddöntőjében már nem tudta folytatni menetelését a kaposvári legénység, mert alulmaradt a belga Knach Roeselare együttesével szemben, amelytől mindkétszer 3:0-ra kikapott, így nem juthatott a négyes döntőbe.

Kilenc év után ismét megrendezték a röplabdások bálját, a Radisson SAS Béke Hotelban. A megszakadt hagyomány folytatásában jelentős szerepet játszott a Bernáth Bea vezette Sport Manager Kft. Ennek köszönhetően újból találkozhattak az egymástól kisebb-nagyobb távolságra sodródott játéktársak, akik felidézhették a már-már feledésbe merülő hajdani közös élményeket.

MÁRCIUS. A kétszázhuszonnégyszeres válogatott Szíjjártóné Kőszegi Bernadett tagja lett a Vasi Halhatatlanok Klubjának.

Oszvald György szerkesztésében és a megújulás reményében új köntösben jelent meg a Röplabda című kiadvány harmadik száma.

MÁJUS. Magyarország férfiválogatottja nyerte a csehországi Brnóban megrendezett Tavasz Kupa (Spring Kupa) tornát. A csoportmérkőzések során: Magyarország – Törökország 3:1, – Ciprus 3:1, – Izrael 3:0. Negyeddöntő: Magyarország – Spanyolország 3:0. A döntőbe jutásért: Magyarország – Románia 3:2. A döntőben: Magyarország – Szlovákia 3:2. A bronzérmes Csehország nyerte.

A Hotel Stadionban megtartott évi rendes közgyűlésen a szavazásra jogosultaknak 52,2 százaléka jelent meg. A MOB részéről jelen lévő Köpf Károly hozzászólásában kijelentette, hogy minden segítséget megadnak az athéni olimpiára való felkészüléshez, továbbá a női válogatott jövőbeni nagyobb támogatását ígérte. Megemlékeztek a huszonöt éve az Eb-n negyedik helyezést elért férfiválogatotról, id. Juhász Zoltán, pedig emléklapot kapott a játékvezetéstől való visszavonulása alkalmából.

Várakozás alatt szerepelt férfiválogatottunk a Tiszaújvárosban megrendezett A-osztályú Eb-selejtező első csoportkörében. A tornán mind Bulgáriától, mind Horvátországtól vereséget szenvedett 3:1, illetve 3:2 arányban, s csupán Belgiumot sikerült legyőznie 3:1-re. A csoportmérkőzések második fordulóját a következő évben rendezik Horvátországban. A négy csoport első helyezettjei, valamint a két legjobb második jut tovább.

Spanyolország nyerte a Savaria Kupa női tornát Görögország és Magyarország előtt, negyedik Szlovákia.

Jól szerepelt a franciaországi Chaumontban lebonyolított Eb-selejtezőn női junioregyüttesünk, amely a vendéglátók mögött második lett, ezzel biztosította helyét az augusztusban sorra kerülő zágrábi Eb-re. Gyengén szerepelt viszont ugyanebben a kategóriában férficsapatunk, amely Horvátország fővárosában hat részt-

vevő közül ötödik lett, így kiesett. Innen Németország és Horvátország jutott tovább.

Férfiválogatottunk két hivatalos és egy nem hivatalos mérkőzést játszott Németországban a világbajnokságra készülő házigazdák ellen. A két hivatalos, országok közötti összecsapásból egyet a vendéglátók, egyet a mieink nyertek egyaránt 3:1-re, míg a nem hivatalos találkozón ugyanilyen arányú német győzelem született.

Szalay Lászlóról, egyik legjobb magyar játékezőről neveztek el azt a vándordíjat, amelyet a névadó fiának anyagi támogatásával alapítottak. A díszes serleget minden évben az esztendő legjobb teljesítményét nyújtó hazai játékező nyeri el.

JÚNIUS. Női A-osztályú Eb-selejtezők Kijev (Ukrajna). Ukrajna – Magyarország 3:0. Cegléd: Csehország – Magyarország 3:2. Piatra Neamt: Románia – Magyarország 3:0, Kecskemét: Románia – Magyarország 3:0. A magyar csapat ezzel lényegében elvesztette továbbjutási esélyeit. A következő mérkőzéseket egy év múlva játsszák.

A magyar leánycsapat az ötödik helyen végzett a szlovákiai Nyitrán megrendezett ORV-tornán. A győzelmet a cseh fiatalok szerezték meg az olaszok és a lengyelek előtt.

JÚLIUS. Garamvölgyi Mátyás lemondott a női szövetségi kapitányi tisztségről, helyét Németh Lajos vette át.

Dunaújvárosban rendezték meg a fiú ORV versenyt, négy csapat részvételével. A tornát Csehország nyerte, Magyarország A, Szlovákia, és Magyarország B csapata előtt.

AUGUSZTUS. A zágrábi női junior Eb csoportmérkőzései során Magyarország valamennyi ellenfelétől – Horvátország, Oroszország, Fehéroroszország, Ukrajna, Olaszország – kikapott, majd a kilencedik helyért folyó mérkőzéseken is vereséget szenvedett Csehországtól és Horvátországtól, s végül a tizenkettes döntő utolsó helyén végzett.

SZEPTEMBER. Buenos Airesben (Argentina) tartotta huszonnyolcadik kongresszusát a Nemzetközi Röplabda Szövetség (FIVB). A Magyar Röplabda Szövetséget Stevik Péter főtitkár képviselte. A négyévenkénti tisztújításon újból elnökké választották dr. Ruben Acosta Hernandezt, aki 1984 óta áll a szervezet élén. Érdekes, hogy először volt nem egyhangú a választás eredménye, bár a régi-új elnök ezúttal is fölényesen nyerte el a választók bizalmát. Az ülésen dr. Holvay Endrét, aki évtizedek óta töltött be a nemzetközi szövetségnél különböző vezető tisztségeket, nyolcvannégy

éves korára való tekintettel a kongresszus nem választotta újra. Érdemei elismeréseként, az FIVB legmagasabb kitüntetését, az Ezüstkeresztet kapta. Az átadást vastaps kísérte. A kiváló szakember a jövőben az elnök szakmai tanácsadója lett.

Ugyancsak az argentin fővárosban ismét huszonnégyes mezőny jött össze a férfi-világbajnokságon. A döntőben: Brazília – Oroszország 3:2.

OKTÓBER. Az ausztriai Schwechatban találkoztak a cseh, lengyel, svájci, szlovák, horvát, szlovén, osztrák és magyar szövetség vezetői, hogy letegyék a Közép-európai Röplabda Szövetség (MEVZA) alapjait. A németek közölték, hogy egyelőre nem döntöttek szövetségi tagságukról. A magyar szövetséget Stevik Péter főtitkár és Hoboth Sándor technikai igazgató képviselte. Az összejövetelt az osztrákok kezdeményezték az FIVB ajánlására, a CEV tudtával, amelyet André Meyer képviselt. Az újonnan alakuló szövetség fő célja a résztvevő országok klubcsapatainak, illetve utánpótlás-válogatottjainak versenyeztetése.

Kairóban (Egyiptom) került sor az ülőröplabda-világbajnokságra, amelyen a magyar együttes a hetedik helyen végzett. A győzelmet Bosznia-Hercegovina vívta ki, megelőzve Németországot és Iránt.

NOVEMBER. A Szalay Lászlóról elnevezett vándordíj első győztese Hóbor Béla lett. Kiváló játékezőnk nemcsak a hazai berkekben, hanem a Sydney-i olimpián és az argentinai férfi-világbajnokságon is kiváló, elismerésre méltó teljesítményt nyújtott.

Luxemburgban rendezték meg a CEV huszonharmadik kongresszusát, amelyen az MRSZ-t Stevik Péter főtitkár és Hoboth Sándor technikai igazgató képviselte. Kihasználva a kedvező alkalmat, a testületen belül működő Közép-európai Röplabda Szövetség (MEVZA) is megtartotta első, rendkívüli közgyűlését. Ennek keretében a tagországok által beküldött jelölések alapján választották meg a bizottság vezetőit és tagjait. Hazánkból Herpai László a játékezői bizottság elnökeként, Nyári Virág a strandröplabda-bizottság tagjaként, Németh Lajos pedig a sportszervezési bizottság tagjaként kapott bizalmat.

A Magyar Köztársaság Érdemkereszt Arany fokozata kitüntetésben részesült hetvenedik születésnapja alkalmából Fördös László, a Vasas SC elnökségi tagja, a női röplabdaszakosztály elnöke. A magas állami elismerést Jánosi György gyermek-, ifjúsági és sportminiszter

Hóbor Béla átveszi a Szalay László vándorserleget Herpai Lászlótól a JT. elnökétől

adta át a kiváló szakembernek. Fördös László húsz éve került az egyesülethez, és tizenöt éve vezeti a női szakosztályt.

Ludvig Zsolt lett a női válogatott szövetségi kapitánya, miután Garamvölgyi Mátyás, az eddigi szakvezető már korábban jelezte, hogy távozni kíván posztjáról. Az újdonsült, mindössze huszonnyolc éves szakember minden idők eddigi legfiatalabb szövetségi kapitánya. Az NRK Nyíregyháza mestere, aki 1999-től másodedző, 2001-től pedig vezetőedző a nyírségiéknél, aktív részese volt a női gárda megszakítás nélküli három bajnoki, valamint Magyar Kupa győzelmének.

DECEMBER. A férfi Bajnokok Ligájában és a női CEV-kupában magyar csapat nem indult. Ugyanakkor az Élcsapatok Kupájának férfinőzőnyében a Kométa Kaposvár SE „csak” a második helyen végzett, így a CEV csoportkörében folytathatta, akárcsak a Vegyész RC Kazincbarcika, amely az előselejtezőben az osztrák Aich-Dobottal való nagy, de veszített csatája után jutott ide. Végül a Kaposvár két győzelemmel és egy vereséggel másodikként, a Kazincbarcika pedig egy győzelemmel és két vereséggel harmadikként nem jutott tovább.

HALÁLOZÁS: Hetvennyolc éves korában elhunyt Zsolt Róbert, több sportlap egykori szerkesztője, a magyar sportújságírás Rózsa Ferenc- és Feleki

László-, valamint Pulitzer-díjjal kitüntetett, Arany tollas újságírója. Tizenkét-szer öltötte magára a röplabda válogatott mezét, majd az Újpesti Dózsa edzőjeként is magyar bajnokságok, MNK-győzelem és nemzetközi sikerek kísérték edzői tevékenységét.

2003

JANUÁR. Ifjúsági válogatottjaink Európa-bajnoki selejtezőn vettek részt, a lányok a spanyolországi Córdobában, a fiúk az olaszországi Cecinában. Közülük a gyengébbik nem bizonyult ezúttal erősebbnek, mert leánycsapatunk a franciák, a spanyolok és az osztrákok legyőzésével csoportelsőként bejutottak a kontinens legjobbjai közé. A fiúk a belgák és az olaszok elleni ve-

Az Eb selejtezőn sikeresen szerepelt női ifjúsági válogatott

reség után ugyan legyőzték a svájciakat, ezzel azonban csak harmadikok lettek, így nem követhették a lányokat.

A második fordulóval folytatódott a férfi Élcsapatok Kupája és a női INDESIT Bajnokok Ligája sorozat. Az előzőben a Dunaferri valamennyi mérkőzését elvesztve a negyedik, az utóbbiban az NRK Nyíregyháza rosszabb játszmaarányával harmadik lett, így egyik csapatunk se jutott a negyeddöntőbe.

FEBRUÁR. Az ifjúsági Eb-döntő után valamennyi résztvevőnek nyilatkozatot kellett adni arról, hogy megfelelő helyezés elérése esetén vállalja-e a vb-résztvételt. Nem sokkal később kiderült, hogy nincs szükség nyilatkozatra, mert a nyolcas döntő minden résztvevője ott lehet a világ legjobbjai között, így leánycsapatunknak nem kell újabb mérkőzéseket játszani.

MÁRCIUS. Siker koronázta a szövetség vezetőinek erőfeszítéseit, mert más sportágakhoz hasonlóan a röp-

labdázás is bekerült a Héraklész Bajnok Programba. Igaz nem csekély vajúdás árán született meg a siker, mert az ahhoz szükséges adatokat az NB-s csapatok vezetői csak sokszori kérés után voltak hajlandók megküldeni. A program vezetésével Garamvölgyi Mátyást bízták meg.

Telt ház volt a Hotel Stadionban megrendezett röplabdás bálon, melyen ott volt az Eb-selejtezőn kitűnően szerepelt női ifjúsági válogatott is. Az eseményen – amelyet a Bernáth Bea vezette Sportmanager Kft. szervezett – kitüntették az előző esztendő legjobb játékosait és edzőit.

MOB Életmű Díjat vehetett át dr. Kotsis Attiláné, a női válogatott egykori sikerkapitánya Schmitt Páltól, a Magyar Olimpiai Bizottság elnökétől. A hetvenötödik születésnapját ünneplő Gabi néni három olimpián és számos más nagy világversenyen vezette sikerre az együttest, és jelenleg is változatlan energiával neveli a fiatalokat.

Budapesten ülésezett a CEV kupabizottsága, amely értékelte az európai kupák tapasztalatait, továbbá előterjesztést nyújtott be az Adminisztratív Tanács részére az esetleges változtatásokról.

ÁPRILIS. Az MRSZ Elnöksége létrehozta a hagyományörző és emlékbizottságot, amelynek élére a múltat jól ismerő két kiváló szakembert nevezett ki Tatár Mihályné és Juni György személyében. Feladata a sportágban kiváló teljesítményt nyújtott személyiségek életrajzi adatainak összegyűjtése és nyilvántartása.

A hetedik helyen végzett női ifjúsági válogatottunk az Európa-bajnokság nyolcas döntőjében. Együttesünk a csoportmérkőzések során vereséget szenvedett Oroszországtól, Olaszországtól és Fehéroroszországtól, majd az 5-8. helyezettek csoportjában Németországtól, a hetedik helyért vívott helyosztón viszont visszavágott Fehéroroszországnak. Az aranyérmes Horvátország nyerte Olaszországot, valamint Szerbia és Montenegró előtt.

MÁJUS. Megvédte előző évi elsőségét a férfiválogatott a csehországi Brnóban megrendezett Spring Kupán. Az első mérkőzésen ugyan simán kikapott a törököktől, utána azonban egymásután négy győzelmet aratott, ráadásul a döntőben visszavágott Törökországnak. A harmadik helyen Svédország végzett.

Második lett Magyarország a férfi Európa-bajnoki selejtezőn, amely két torna alapján hozott végeredményt. Az előző évi, tiszaujvárosi tornán való gyenge szereplés után ezúttal Zágrábban sokat javított a magyar együttes, miután Horvátországnak és Bulgáriának visszavágott, most viszont Belgiumtól kapott ki, és végül

három-három győzelemmel, illetve vereséggel megszerezte a második helyet. Ez ugyan kevés az Eb-döntőhöz, ahhoz viszont elég volt, hogy továbbra is biztos résztvevője legyen a következő A-csoportos selejtező küzdelmeinek.

Az MRSZ elnöke által jogosan kifogásolt, mindössze ötvenhét százalékos részvétellel zajlott le az évi rendes közgyűlés. Körösfői László beszámolójában bejelentette, hogy pénzügyi okok miatt a férfiaknál megszűnik a hivatásos bajnokság, s helyette nyolccsapatos amatőr bajnokságot írnak ki. A közgyűlésen kapta meg dr. Holvay Endre a sportminisztérium által adományozott Eszterházy Miksa Díjat. Hetvenedik születésnapja alkalmából tárgyjutalomban részesítették a nemrég MOB Életmű Díjat kapott dr. Kotsis Attilánét, valamint több évtizedes kiemelkedő sporttevékenységük elismeréseként emléklakettet adtak Farnady Ernőnek, Háli Józsefnek, id. Juhász Zoltánnak, Körösfői Lászlónak és Máthé Dezsőnek, valamint az 1963. évi Eb-n ezüstérmes nyert férfiválogatott még élő játékosainak.

Két fiatal játékvezetőnk, Ujházi Mónika és Adler László sikeres záróvizsgát tett Bulgáriában, s ezzel nemzetközi minősítést kapott.

A hagyományos női Savaria Kupán a magyarok a törököktől és a szlovákoktól kikapnak, s bár a spanyolokat legyőzték, csak negyedikek lettek. A tornát Törökország nyerte.

A-csoportos női Eb-selejtezőn a női válogatott két-két mérkőzést játszott Ukrajna, Csehország és Románia ellen, s mivel valamennyi találkozóját elvesztette, a továbbiakban csak a B-csoportban szerepelhet.

JÚNIUS. Az FIVB vezetőinek Lausanne-ban megtartott ülésén a Kenyában tapasztalt rendezési hiányosságok miatt a női ifjúsági világbajnokság színhelyéül Lengyelországot jelölte ki.

Demeter György tizenkét év után búcsút mondott Kaposvárnak, és a török Erdemirsport Ereğli csapatához szerződött. Ennek ellenére ő maradt a férfiválogatott kapitánya.

A nyolc, nevezésre jogosult csapat közül csupán négy élt a nemzetközi szereplés lehetőségével: a nők közül a Nyíregyháza a BL-be, a Vasas a CEV-kupába, a férfiaknál a Kaposvár és a Kazincbarcika az Élcsapatok Kupájába nevezett.

Magyarország leánycsapata a szlovákiai Levicében megrendezett ORV-n meglepetésre legyőzte Oroszor-

szágot, de így is csak negyedik lett. A tornát Szlovákia nyerte Oroszország és Csehország előtt.

JÚLIUS. A Héraklész-programba bekerült röplabdasporthoz szakemberei a nyári szünidő alatt 30–30 fős kerekasztaloztatást szerveztek különböző vidéki városokban.

Pénzhiány miatt megszűnt a Nyíregyházi VRC férfi-csapata is, amely hosszú éveken át meghatározó szerepet töltött be az NB I-ben, majd az Extra Ligában. Hasonló okok miatt csaknem ez a sors várt a megyeszékhelyi női szakosztályára is, amely azonban végül amatőrként – alaposan meggyengülve – tovább folytathatta szereplését.

AUGUSZTUS. Közös megegyezéssel megvált az MRSZ-ben betöltött szakfelügyelői tisztségétől Lestár László.

A női ifjúsági válogatott tizenharmadik lett a lengyelországi világbajnokságon. A lányok csoportjukban játszhatóan sem nyertek Kína, Tajvan és Oroszország ellen, így negyediként elbúcsúztak a további küzdelmekről. A győzelmet Kína szerezte meg Olaszország és Brazília előtt.

A Héraklész-program keretében a férfi ifjúsági válogatott három-három mérkőzést játszott Romániában illetve Izszakon. Az egymás elleni győzelmi arány 3:3. Ugyancsak a program keretében találkozott egymással kilenc ország huszonhét csapata az Eötvös Kupa néven rendezett tornán, amelyen a serdülő fiúválogatott első, a leányegyüttes pedig második lett a lengyel Jaslo A-csapata mögött.

A CEV utolsó pillanatban született döntése nyomán elmaradt a női olimpiai előselejtező, ami természetesen a mieinket is érintette. A férfiak előselejtezőjében válogatottunk mindkétszer idehaza játszhatott Azerbajdzsán ellen, és kettős győzelemmel jutott tovább.

Ülőröplabda-válogatottunk tizedik lett a finnországi Eb-n, s ezzel minden idők addigi leggyengébb helyezését érte el. A csapat csak Észtország ellen győzött. A gyenge szereplést jelentősen befolyásolta, hogy a válogatott gerincét alkotó Piremon SC játékosai lemondták az Eb-n való szereplést.

SZEPTEMBER. A németországi férfi Eb-vel egy időben ülésezett Berlinben a CEV kongresszusa, amelyen hazánkat Stevik Péter főtitkár és Hoboth Sándor technikai igazgató képviselte.

Mindössze nyolc férfi- és hét női csapat részvételével megkezdődtek az Extra Liga küzdelmei. Ugyancsak feltűnően kevés, hét férfi- és kilenc női együtessel rajtolt az NB I mezőnye.

OKTÓBER. Németországgal, Portugáliával és Izraellel került egy csoportba a férfiválogatott a 2005. évi Eb A-osztályában. A nők a B-osztályban szerepelhetnek Fehéroroszország, Portugália és Dánia társaságában.

Az Élcsapatok Kupájának negyedik csoportjában szereplő magyar bajnok Vegyész RC Kazincbarcika – legyőzve svéd, dán és lett ellenfelét – csoportgyőztesként jutott a második fordulóba. Az MK-győztes Kométa Kaposvár

A női ifjúsági vb-n szereplő magyar csapat. Balról: Benkóné Kőrös Mária edző, Meléndez-Pál Beatrix, Kinyik Mónika, Sipos Zita, Földesi Nóra, Dobi Edina, Horváth Dóra, Németh Zsuzsanna, Varga Emese, Takács Zsófia, Gubek Brigitta, Liliom Rita, Kötél Zsanett, Jókay Zoltán vezető edző

SE viszont csak második lett csoportjában a Chenois Geneve mögött, így a CEV-kupában folytathatja.

NOVEMBER. A férfi CEV-kupa második selejtező körében a Kaposvár második lett a német SV Bayer Wuppertal mögött, és kiesett a további küzdelmekből. Ugyancsak a CEV-kupában, a tizedik csoportban szerepelt a Vasas Opus Via-Óbuda Horvátországban a török Yesilyürt Istanbul, a román Piatra Neamt és a hazai Kastelo társaságában. A piros-kékek csak a románokat tudták legyőzni, ezzel negyedikek lettek és kiestek. Az első helyen a török együttes végzett és jutott tovább.

Az olimpiai selejtezőre való felkészülés jegyében a férfiválogatott egy országok közötti hivatalos és egy nem hivatalos találkozáson mérte össze tudását Horvátország legjobbjaival, s mindkettőt megnyerte.

Olimpiai előselejtezőn a finnországi Kuopióban Magyarország férfiválogatottja csoportjában első lett Finnország és Észtország előtt, majd elődöntőt játszott a másik csoportban második helyen végzett Szlovéniával, és 3:0-ra kikapott. A döntőt a magyarok által legyőzött Finnország játszotta Szlovénia ellen, amelyet 3:1-re legyőzött és továbbjutott.

DECEMBER. A férfi Élcscapatok Kupájában a Vegyész RC Kazincbarcika idehaza nagy meglepetésre 3:1-re legyőzte a legutóbbi győztes holland Appeldoorn együttesét, és mivel a visszavágón is tudott két játszmát nyerni, továbbjutott.

A szlovákiai Nyitrán négy-négy csapattal megrendezett serdülőtornán mindkét együttesünk az utolsó helyen végzett. A győzelmet a fiúk mezőnyében Szlovákia A, a lányokéban Csehország szerezte meg.

HALÁLOZÁS. Kilencvenegyedik évében elhunyt Surányi Miklós, az MRSZ egyik alapítója. 1959-től 1988-ig tagja volt a szövetség Elnökségének. Negyvenöt éven át volt a Vasas SC férfinaszakosztályának elnöke, illetve vezetője. 1986 óta az egyesület örökös tagja volt.

Ötvenkilenc éves korában meghalt Knézy Jenő kiváló televíziós sportriporter, aki három évtized során nemcsak számos röplabdamerkőzést közvetített, hanem a kilencvenes évek elején tagja volt az MRSZ Elnökségének is.

Hatvanhárom éves korában elhunyt Kovácsné Kiss Judit, aki 1961 és 1974 között kétszázegyszer játszott a magyar válogatottban. Tagja volt az 1970-es bulgáriai vb-n negyedik, és az 1972. évi müncheni olimpián ötödik helyezett magyar válogatottnak, továbbá az 1973-as BEK-győztes NIM SE együttesének. Nevéhez számos magyar bajnoki és kupagyőzelem fűződik.

JANUÁR. A holland Appeldoorn utáni bravúros továbbjutását követően, nem tudta folytatni jó szereplését a Vegyész RC Kazincbarcika az Élcscapatok Kupája következő fordulójában, mivel mindkétszer 3:0-ás vereséget szenvedett a portugál Castelo de Maia ellenében, és kiesett a további küzdelmekből.

Hasonló sorsra jutott a Titász-NRK Nyíregyháza a női Bajnokok Ligájában. A nyírségiiek igen erős csoportba kerültek, s esélyük sem volt a továbbjutásra. Ennek megfelelően kettős vereséget szenvedtek mind a legnagyobb esélyes orosz Uralocska Ekaterinburg, mind a spanyol Tenerife Marichal ellen.

FEBRUÁR. Az MRSZ Elnöksége nem fogadta el a 2004. évi költségvetést, amelyet átdolgozásra visszaadott a szövetség főtítkárának.

MÁRCIUS. A kétségbeejtő anyagi helyzetre való tekintettel sajtótájékoztatót hívott össze Körösfői László elnök. Hangsúlyozta, hogy veszélyben van a szakmai munka, a válogatott csapatok nemzetközi szereplése, hiszen a 18,2 millió forintos állami támogatással szemben szerényen számolva is 24 millió forint a szövetség költségvetése. Dr. Szieben László, a Liga Marketing Kft.-ben százszázalékos Magyar Labdarúgó Liga vezetője elmondta, hogy az MRSZ költségvetésének öt százalékát meghaladó gyorssegélyt szavaztak meg, és a szerződés aláírása után azonnal át is utalják a számlájára. Figyelembe véve a kft. segítségét, az Elnökség elfogadta a költségvetés módosított változatát, egyben jóváhagyta a közgyűlés elé terjesztését. Az előző elnökségi ülésen létrehozott ad hoc bizottság javaslata alapján a testület jóváhagyta az MRSZ és a Liga Marketing Kft. közötti megállapodás megkötését.

ÁPRILIS. A serdülő fiú válogatott két felkészülési mérkőzést játszott Budapesten Izrael hasonló korú csapatával. Mindkétszer a vendégek nyertek 3:1-re.

MÁJUS. Két felkészülési mérkőzést játszott a férfiválogatott Belgrádban Szerbia és Montenegró ellen, s mindkét találkozót a vendéglátók nyerték 3:0-ra.

Itthon lejátszott felkészülési mérkőzéseken válogatottunk Bulgária ellen Dabason 3:0-ra győzött, Budapesten viszont 3:2-re kikapott.

A felkészülési mérkőzéseket követően a férfiválogatott a portugáliai Guimaraesben lépett pályára az Eb-selejtező első csoportjában. A csapat 3:2-re győzött Németország, majd 3:0-ra Izrael ellen, míg a rendező ország együttesétől öt játszmában vereséget szenvedett. A magyarok a máso-

dik helyen állva, bizakodva várhatják a Németországban, szeptemberben rendezendő második fordulót.

Portó városában tartotta meg az FIVB a soron következő XXIX. Világkongresszusát. Az MRSZ-t Stevik Péter főtitkár és Hoboth Sándor technikai igazgató képviselte. Az MRSZ megtartotta évi rendes közgyűlését, amelynek keretében kitüntetések adtak át. A kitüntettek között Borovitz Tamás a GYISM-től Miniszteri Elismerő Oklevelet, a szövetségtől emlékérmeket és tárgyjutalmat kapott a sportág érdekében kifejtett életmű elismeréseként. Ugyancsak emlékéremben és tárgyjutalomban részesült Szele Dénes játékvezető a röplabdasporthoz érdekében kifejtett életmű elismeréseként. Őriné Merő Nóra Abád József-díjat kapott eredményes edzői, valamint oktató-nevelőmunkájáért. Többen részesültek még tárgyjutalomban, köztük a tokiói olimpián negyven évvel korábban hatodik helyet elért férfiválogatott még életben lévő játékosai.

Egy kivétellel igen küzdelmes mérkőzéseken biztosította a döntőbe jutást junior férfiválogatottunk a Tiszaújvárosban rendezett Eb-selejtezőn. Először simán verte Svájcot, majd egyaránt öt játszmában győzött Finnország, Lettország és Portugália ellen, végül ugyanilyen arányban kikapott Szlovákiától, s ezzel a még továbbjutást jelentő második helyet szerezte meg – mindössze rosszabb játszmaarányal – a győztes Lettország mögött.

Ezzel párhuzamosan zajlott a junior nők Eb-selejtezője a hollandiai Zwollében, ahol a mieink a harmadik helyen végeztek, amivel nem jutottak a kontinensdöntőbe. A csapat győzött a belgák, az észtek és az osztrákok ellen, kikapott a horvátoktól és a hollandoktól. A selejtezőt a rendező ország együttese nyerte a horvátok előtt.

Szombathelyen, a Savaria Kupa női tornán: Magyarország – Finnország 3:0, – Szlovákia 3:1, – Szerbia és Montenegró 0:3. A tornát déli szomszédaink nyerték Magyarország előtt, harmadik Szlovákia, negyedik Finnország.

JÚNIUS. A B-csoportos Eb-re való felkészülés keretében a női válogatott három mérkőzésen mérte össze erejét a finnországi Rovaniemiben, amelyek közül kettőt a vendéglátók, egyet a magyarok nyertek.

Női B-csoportos Eb-selejtező a fehéroroszországi Baranovici városában: Magyarország – Portugália 3:0, – Fehéroroszország 0:3, – Dánia 3:1. A második csoportkör mérkőzéseit 2005. júniusában Dániában rendezik.

Mesteredzői címet adományozott Garamvölgyi Mátyásnak a Magyar Edzők Társasága.

Külföldi szerződésre való hivatkozással lemondott a férfiválogatott szövetségi kapitányi tisztségéről Demeter György. Az MRSZ Ügyvezetősége helyette Garamvölgyi Mátyást bízta meg a férfi válogatott csapat Eb-selejtezőre való felkészítésével.

Garamvölgyi Mátyás átveszi diplomáját Molnár Zoltán MOB igazgatótól

MEVZA Kupán vettek részt serdülőválogatottjaink. A fiúk az ausztriai Poechlarnban léptek pályára, és minden mérkőzésüket elveszítve utolsók lettek az ötös mezőnyben. A lányok a szlovéniai Ljubljánban játszottak, ahol két győzelemmel és három vereséggel a harmadik helyen végeztek.

JÚLIUS. Olimpiai Reménységek Versenyére utazott mindkét csapatunk Szlovákiába. A fiúk úgy lettek hat együttes közül utolsók, hogy még játszmát sem nyertek, a lányok a negyedik helyen végeztek öt csapat közül, egy győzelemmel Szlovákia ellen. A fiúknál Oroszország nyert Lengyelország előtt, a lányoknál Olaszország lett az első, megelőzve Lengyelországot.

AUGUSZTUS. A Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje kitüntetésben részesült Rádi Gyula, hazánk Európai Unióhoz való csatlakozását előkészítő eredményes munkájának elismeréseként. Nemzetközi minősítésű játékvezetőnk már több éve a brüsszeli EU-missziónál dolgozik.

SZEPTEMBER. A horvátországi Zágrábban rendezték meg a férfi junior Eb-döntőt, amelyhez a részvételi jogot válogatottunk májusban harcolta ki Tiszaújvárosban. A tizenkettes mezőnyt két hatos csoportra osztották. Magyarország csupán Horvátországot tudta legyőzni csoportjában, míg Csehországtól, Hollandiától,

Szerbia és Montenegrótól, valamint Olaszországtól kikapott, így csak az ötödik helyet érte el. Minthogy csak az első négy-négy helyezett jutott tovább, a mieink számára befejeződött a szereplés, és Lettország társaságában a tizenegyedik helyen végeztek. A döntőt Oroszország nyerte Hollandia és Németország előtt.

A férfi Eb-selejtező előtt a férfiválogatott két előkészületi mérkőzést játszott Szlovákiával Nyitrán, s mindkettőt megnyerte.

Magyarország harmadik lett a németországi Friedrichshafenben férfi Európa-bajnoki selejtezőn, de csak az első két helyezett jutott tovább. Együttesünk Izraelt győzte le öt játszmában, de egyaránt 3:1-re elvesztette mérkőzését a végül első helyezett Portugália és a második helyen végzett Németország ellen.

OKTÓBER. Oszvald György, az MRSZ lapjának szerkesztője havonta megjelenő Volley Röplabda címmel nagy alakú színes újságot indított útjára magánkiadványként.

Megkezdődtek a küzdelmek az európai kupákban. A férfi Bajnokok Ligájában magyar csapat nem indult. A férfi Élcsapatok Kupája harmadik csoportjában pályára lépő Kométa Kaposvár SE csak a harmadik helyen végzett, s ezzel búcsúzott a további küzdelmektől.

NOVEMBER–DECEMBER. A férfi Élcsapatok Kupája csoportküzdelmeiben a Vegyész RC Kazincbarcika a B-csoportban hat mérkőzésből csak egyet nyert meg, ezzel nem jutott tovább. Ugyanígy járt a női Bajnokok Ligája csoportküzdelmeiben szereplő NRK Nyíregyháza is.

Az MRSZ Elnöksége az év utolsó ülésén többek között megtárgyalta az 1990-ben alapított Magyar Röplabda Jövőjéért Alapítvány helyzetét. Az elmúlt évekbeli sikertelen működés és a kurátorok lemondása miatt a testület döntött az alapítvány további sorsáról. Ennek megfelelően úgy határozott, hogy a jelenlegi törvények értelmében módosítani kell az alapító okiratot, továbbá új kurátorokat és felügyelő-bizottságot kell kinevezni.

HALÁLOZÁS. Hetvennyolc éves korában meghalt Metykó Sándor testnevelőtanár, röplabdaedző, aki 1959-től az Újpesti Dózsa férfi-női utánpótlásának, 1963-ban és 1964-ben a női bajnokcsapat edzője volt. Több válogatott játékos került ki a keze alól.

Életének hetvenhatodik évében elhunyt Borsovszky Tibor, a Vasas SC szakosztályának egyik alapítója, harminckétszeres válogatott. Tagja volt az 1950-es szöfi Eb-n bronzérmes, a két évvel későbbi moszkvai vb-n ötödik és az 1954-ben Budapesten rendezett főiskolai vb-n harmadik helyezett csapatnak. Játékos-pályafutása után hosszú évekig a Bp. Spartacus utánpótlásedzője volt.

Hatvanhat éves korában tragikus hirtelenséggel elhunyt Ujfaludi Éva, a BVSC játékos, aki 1958 és 1960 között tizenhatszor szerepelt a válogatottban.

Hosszú, súlyos betegség után eltávozott közülünk Hennig Ernő, sportágunk egyik kiemelkedő személyisége. 1947 és 1956 között hatvanháromszor öltötte magára a válogatott címeres mezét, s ez idő alatt mindössze egyetlen mérkőzésről hiányzott. Az Elektromos és a Csepel SC kiváló játékosa volt, de évtizedekig edzőként is hírnevet szerzett magának, többek között a női válogatott mestereként. A magyar röplabdaedzők közül elsőként kapott külföldi ajánlatot: 1962 és 1969 között Tunéziában látta el a szövetségi kapitányi tisztséget, és közben tanított az ottani TF-en.

2005

JANUÁR. Megkezdődtek az ifjúsági Eb selejtezői, melynek során a magyar lányok idehaza, a fiúk idegenben küzdöttek a továbbjutásért. Közülük a lányok szerepeltek sikeresebben, akik Tiszaújvárosban Grúzia, Szlovénia, Görögország és Bulgária ellen úgy győztek, hogy mindössze egy játszmát veszítettek, s csupán a jóval nagyobb játékerőjű Oroszországtól kaptak ki 3:0-ra, így másodikként jutottak az Eb-döntőbe. Nem így a fiúk, akik a csehországi Zdar Nad Záravonon Dániát és Norvégiát legyőzték, ám sima vereséget szenvedtek Csehországtól, Szlovákiától és Spanyolországtól, ami csak a negyedik helyhez volt elég, így nem jutottak a kontinensdöntőbe. A továbbjutó helyre az első helyezett Oroszország és a mögötte végző Spanyolország került.

Az MRSZ Elnöksége a 2005. évi költségvetés tervezetének megtárgyalását a megfelelő bevételi fedezet hiányában – az állami támogatás csökkenése – elnapolta a februári ülésre. A testület hasonló okok miatt úgy döntött, hogy ideiglenesen megszünteti az 1963 óta folyamatosan havonta megjelenő Röplabda újságot, s helyette a jövőben a kötelezően kiadandó információkat hírlevél formájában küldi meg a szakosztályoknak. Az Elnökség elfogadta A Magyar Röplabda Jövőjéért elnevezésű ifjú-

Technikai értekezlet Tiszaújvárosban, a női Eb selejtező előtt

sági, kulturális és sport alapítvány módosított és egységes szervezetbe foglalt alapító okiratát, egyben megszavazta a tisztségviselőket. A kuratórium elnöke Lestár László, tagjai Butor Klára és Tóth József, míg a felügyelő-bizottság: Taga Györgyné, Kőhalmi István és Csirszka Ágnes.

FEBRUÁR. Több mint harminc év után a Dózsa György útról az Istvánmezei út 1-3. szám alá (Magyar Sport Háza) költözött a Magyar Röplabda Szövetség, a többi szakszövetséggel együtt.

MÁRCIUS-ÁPRILIS. Ifjúsági leánycsapatunk nem tudta megismételni kitűnő Eb-selejtezőbeli szereplését az észtországi Tallinban megrendezett Európa-bajnokság tizenkettes döntőjében. A csapat nyeretlenül esett ki csoportjából, így a döntő utolsó helyén végzett. A továbbjutáshoz nem kellett volna sok, hiszen a lányok Ausztria és Észtország ellen is ötszettes mérkőzést játszottak. A döntőben: Ukrajna – Oroszország 3:2. Harmadik Olaszország.

Nem sokkal a szomorú bejelentés ellenére továbbra is megjelenhet a Röplabda újság. A dabasi Schulcz Kft. vezetője, Schulcz István, aki egyben a Dabasi RC elnöke és játékosa, a sportág iránti szeretetből átmenetileg ingyen vállalta a kiadvány megjelentetését, természetesen, ha minden esetben időre és nyomdára kész anyagokat kap.

MÁJUS. Felnőtt férfiválogatottunk a vb-re való felkészülés jegyében a budapesti Folyondár utcai csarnokban fogadta Ausztria legjobbjait, és biztos 3:0-ás győzelmet aratott.

Vb-előselejtező tornán Tiszaújvárosban: Magyarország – Azerbajdzsán 3:0, – Moldávia 3:0, – Szlovénia 1:3.

A magyar csapat csalódást okozott gyenge játékkal, melynek következményeként számára befejeződtek a vb-selejtezők. Az első és egyben továbbjutó helyen Szlovénia végzett.

Válogatott férfimérkőzések: Magyarország – Szerbia és Montenegro 3:1 (Budapest, Folyondár u.), Szerbia és Montenegro – Magyarország 3:2 (Dunaújváros).

Az Istvánmezei úti új székház dísztermében tartotta meg a szövetség évi rendes közgyűlését. A résztvevők az időközben megfogyatkozott Elnökség két megüresedett helyére Fördös Lászlót, a Vasas SC röplabdaszakosztálynak elnökét, eddigi tiszteletbeli elnökségi tagot és dr. Buda Györgyöt választotta meg. Utóbbit az Alapszabály értelmében a közgyűlés társelnökké is megválasztotta. Dr. Buda bemutatkozó beszédében jelentős anyagi támogatást ígért a szövetségnek. A közgyűlés a sportágban kifejtett több évtizedes odaadó munkájáért az alábbiaknak adományozott emléklakettet: Antalpéter Tibor, Benke Attila, Borbély Vera, Buzek László, Juniné Nagy Margit, Kasziba István, dr. Károlyi Miklós, Kolleth Vilmosné, Müller Tibor, dr. Prohászka László, Róka Gaszton, Sándor Péter, Vasák Bertalan, Zsille Antal.

Szlovákia nyerte a Savaria Kupát, megelőzve, a magyar, a finn, és az osztrák válogatott csapatokat.

JÚNIUS. B-csoportos Eb-selejtező második tornája, Horsens (Dánia): női válogatottunk az első két mérkőzésen fölényesen nyert Portugália és Dánia ellen, majd az első helyet eldöntő találkozón sima vereséget szenvedett Fehéroroszországtól. Az első csoport végeredménye: Fehéroroszország, Magyarország, Dánia és

A magyar férfi röplabda válogatott. Balról-állnak .dr Szabó Gábor orvos, Veres Péter, Kárpáti Zoltán, Bencsik István Mészáros Dömötör, Forman József edző, Demeter György szövetségi kapitány, ifj.Grózer György, Szekeres Tamás, Tomanóczy Tibor, Zarka Péter statisztikus. Guggolnak: Jánosi Gábor, Geiger András, Toronyai Miklós, Koch Róbert, Háromi József gyúró, Gubik János, ifj.Nagy Péter, Németh Szabolcs

Portugália. Csapatunk bezzel biztosította a továbbjutást. A végeredménynek a következő Eb-selejtező sorsolása szempontjából volt jelentősége.

Az ausztriai Schwechatban ülésezett a Közép-európai Röplabda Szövetség (MEVZA) által újra életre hívott Interliga szervezőbizottsága. Hazánkból a Kométa Kaposvár SE, és a Vegyész RC Kazinbarcika vezetői, míg az MRSZ részéről Herpai László, a JT elnöke vett részt a megbeszélésen. Mind a nőknél, mind a férfiaknál kilenc-kilenc csapatot vettek figyelembe az előzetes program alapján. A nőknél az NRK-Nyíregyháza, az osztrák Post Wien és a Klagenfurt, a Slavia UK Bratislava és a Senica, a horvát Mlados Zagreb és a Velika Gorica, a szlovén Nova Gorica és a Novo Mesto, míg a férfiaknál a Kaposvár, a Kazinbarcika, a horvát Mlados Zagreb és a Varazdin, az osztrák Hypo Tiroi és az Aon Hotvolley, a szlovén Bled és a Topolsica, valamint a szlovák VKP Bratislava küzd a négyes döntőbe jutásért és a további helyezésekért. Úgy látszik, a versenyből hiányoznak majd különböző okokra hivatkozva a cseh klubok.

Ötödik helyen végzett a magyar ülőröplabda-válogatott a németországi Leverkusenben megrendezett Európa-bajnokság tizenkettes döntőjében. A két hatos csoport egyikében szereplő csapatunk legyőzte Görögországot, Lengyelországot, kikapott Szerbia és Montenegrótól, Bosznia-Hercegovinától és Oroszországtól, így csak a harmadik-negyedik helyezettek keresztjátékában vehetett részt. A keresztjáték során a magyar csapat először legyőzte Hollandiát, majd a következő mérkőzésen Finnországot. Az Európa-bajnokságot Bosznia-Hercegovina nyerte Németország és Oroszország előtt. Az Eb helyszínén magyar sportdiplomáciai siker született Hazánk lesz a házigazdája a 2007. évi Európa-bajnokságnak. A német szervezőbizottság pedig átadta a zászlót Gál Jánosnak, a nyíregyházi küldöttség vezetőjének.

JÚLIUS. Demeter György két év után hazatért Törökországból, és július 1-jétől a Vegyész RC Kazinbarcika vezetőedzője lett.

Nyolc fiúcsapattal rendezték meg a szlovákiai Nyitrán az Olimpiai Reménységek Versenyét, amelyen a brazilok szerezték meg a győzelmet a lengyelek, és a szlovák A együttes előtt. A magyarok hatodikak lettek.

AUGUSZTUS. Örvendetes hír, hogy nemcsak megszűnnek, hanem olykor alakulnak is csapatok. Közük van a nagy múltú, hosszú évtizedeken át a magyar élvonalban szereplő Csepel SC, amely még 2000 nyarán

megszűnt, most azonban újra megalakult, és résztvevője lesz az NB II mezőnyének.

SZEPTEMBER. Rómában, Olaszország fővárosában rendezték meg a CEV huszonhatodik kongresszusát. Újraválasztották a CEV vezető képviselőit. Az MRSZ-t Stevik Péter főtitkár és Hoboth Sándor technikai igazgató (egyben az Európai Kupabizottság újonnan megválasztott titkára) képviselte.

Tizedszer rendezték meg a serdülő leánycsapatok részére Lódzban a Mirosława Zakrzewskáról elnevezett tornát. A magyarok először vettek részt az eseményen, és hat együttes közül negyedik lettek. Az első helyet Brnó szerezte meg Csehország és a lengyel Kozle előtt.

OKTÓBER. Két nemzetközi kupasorozatban is megkezdődtek a küzdelmek. Az októbertől márciusig tartó Közép-európai Ligában hazánkat a Kométa Kaposvár SE és a Vegyész RC Kazinbarcika férfi-, valamint az NRK Nyíregyháza női csapata képviseli. Sajnos, az Élcsapatok Kupájában négy együttesünk közül csak az észtrországi Paznanban szereplő Kazinbarcika élte túl az első csoportküzdelmet, miután az első helyen végezve bejutott a legjobb tizenhat közé. Ugyanakkor Klagenfurtban a Vasas Ópus-Via Óbuda és a hazai környezetben játszó Nyíregyháza női, míg a szlovéniai Novo Mestóban pályára lépő Kaposvár férficsapata csoportjában csak harmadik lett, így kiesett a további küzdelmekből.

NOVEMBER. Az MRSZ elnökségi ülésén a testület több hónapos külföldön való távolléte miatt felmentette Oláh Jánost a park- és strandröplabda-bizottság elnöki megbízatása alól. Helyére kinevezte Oczella Gyulát a bizottság elnökévé. Ugyanezen az ülésen a testület – saját kérésére, munkahelyi elfoglaltsága miatt – felmentette Butor Klárát az ifjúsági és utánpótlás-bizottság elnöki tisztségéből. Helyére Lestár Lászlót nevezte ki.

Rekord számú nevezés érkezett a 2007. évi Európa-bajnokság nevezési határidejéig: negyvenhárom férfi és harminckilenc női csapat jelezte részvételi szándékát. Az már korábban ismert volt, hogy a nemzetközi szövetség tizenhat csapatra emelte az Eb-döntő mezőnyt, ezért háromfordulós selejtezőre van szükség. A selejtezők sorsolását Luxemburgban tartották meg. Válogatottjaink a második fordulóba kapcsolódnak be, amelyen hat négycsapatos csoportot alakítottak ki. Férfiválogatottunk Csehország, Szlovákia és Dánia társaságában oda-visszavágós rendszerben játszik, míg a nők Ukrajnával, Csehországgal és Ausztriával tornarendszerben

kezdik meg a küzdelmeket 2006. május 26. és 28. között Magyarországon, a második forduló pedig június 2. és 4. között Csehországban bonyolítják le.

DECEMBER. Az Elnökség szakmai fórumot szervezett a Magyar Sport Házában az extra ligás, valamint az NB I-es női és férfi egyesületek részére. Amennyire örövendetes, hogy az érdekeltek nagy számban tettek eleget a meghívásnak, annyira sajnálatos, hogy a Dunaferr, a Kecskeméti férfi, a Nyíregyháza női extraligás, továbbá a székesfehérvári Alba Line NB I-es férfi, a székesfehérvári MÁV Előre és a Veszprémi Egyetemi SC NB I-es női csapata nem tartotta fontosnak, hogy a fórumon valamilyen szinten képviseltesse magát. Az elnöki vitaindítót sok hozzászólás követte. A felvetett problémákra Kőrösfői László elnök, és Stevik Péter főtktár válaszolt.

A Magyar Olimpiai Bizottság ülésének keretében NOB Díj kitüntetésben részesült Borovitz Tamás, a MOB hagyományörző és -gyűjtőbizottságának tagja, az egyéni gyűjtőszekció vezetője, az MRSZ korábbi főtktára.

Nem sikerült a bravúr a VRC Kazinbarcika a férfi Élcapatok Kupájának második fordulójában. Az együttes a C-csoportban küzdött a továbbjutásért. Bár az utolsó mérkőzésen idegenben tudott 3:2-re győzni a román VCM Constanta ellen, két győzelemmel csak a negyedik helyen végzett. A továbbjutást biztosító első két helyet a Vojvodina és a Benfica szerezte meg, s jutott a negyeddöntőbe.

Leány ORV az 1988–89-ben születettek számára a szlovákiai Malackiban: 1. Csehország, 2. Szlovákia, 3. Ausztria, 4. Magyarország.

HALÁLOZÁS: Hosszantartó, súlyos betegség után, hatvannyolc éves korába elhunyt Czafik Béla száztizennyolcszoros magyar válogatott, aki részese volt az 1963-ban Eb-bronzérmes és az 1964-es tokiói olimpián hatodik helyezett válogatottnak. A Bp. Honvéd örökös bajnoka. Csapatával négy bajnokságot és öt kupagyőzelmet szerzett.

Súlyos, hosszantartó betegség után hunyt el hetvenhat éves korában Zsille Antal nemzetközi minősítésű játékvezető, edző, aki éveken át dolgozott az MRSZ versenybizottságában.

2006

JANUÁR. Megújult az MRSZ Internetes honlapja, mely kivitelében és színvonalában is felveszi a versenyt az európai elvárásokkal.

Örömteli hír, hogy a röplabdázásban már három éve működő Héraléksz Bajnok Programmal párhuzamosan 2006-tól sportágunk is tagja lett a Sport XXI., illetve a Héraléksz Csillagprogram nagy családjának.

FEBRUÁR. A Nemzeti Sportcsarnokban rendezték meg a Héraléksz Bajnok Program díjátadó gáláját. Az eseményen elismeréseket adták át húsz sportág sportolójának. Sportágunkban a legjobboknak járó díjat Filipovics Anita (Vasas Opus-Via Óbuda), és Bagics Balázs (Dági SE) nyerte el. Edzőik: Borkovits Zoltán illetve Bognár Ellák.

Befejeződött az első alkalommal kiírt Közép-európai Liga alapszakaszainak küzdelemsorozata nyolc férfi és kilenc női csapat részvételével. A nők mezőnyében az NRK Nyíregyháza a nyolcadik, a férfiaknál a Kométa Kaposvár SE hatodik, míg a VRC Kazinbarcika negyedik lett, és ezzel bejutott a négyes döntőbe.

Filipovics Anita, és Bagics Balázs

MÁRCIUS. A Közép-európai Liga négyes döntőjében a nőknél a szlovák VK OMS Senica csapata, míg a férfiaknál az osztrák Aon HotVolleys együttese győzött, a harmadik helyen a VRC Kazinbarcika és a szlovén OK Autocommerce csapata végzett.

A Magyar Röplabda Szövetség elnöksége soros ülésén döntött arról, hogy május 20-án tartják meg a szövetség tisztújító közgyűlését.

KITÜNTETÉSEK

Az elmúlt tíz évben, a magyar röplabdasporthoz érdekében végzett több évtizedes eredményes sportvezetői, nevelő-oktatói munka elismerésül, kitüntetésben részesült sportszakemberek. (A nevek utáni évszám a kitüntetés évét jelenti).

Állami kitüntetésben részesültek

Magyar Köztársaság Érdemkereszt Arany fokozata

Fördös László (2002)

Eszterházy Miksa Emlékérem

Háli József (1996), Burcsa Tibor (1996), Antalpéter Tibor (1996), Hennig Ernő (1996), id. Kiss Lajos (1996), Róka Gaszton (1996), Póser Pál (1996), Dancs István (1997), Vocskó György (1997), Laszczik Iván (1998), Monari István (1998), Kerék Pál (1999), Janzsó István (2000), dr. Holvay Endre (2003).

Testnevelés és Sport Fejlesztéséért Emlékplakett

Benke Attila (1996), Juni György (1996), Őriné Merő Nóra (1996), Patay D. Zsigmond (1996),

Magyar Köztársasági Sportdíj

dr. Holvay Endre (1998)

A Magyar Sportért Kitüntetettő Cím

Háli József (1996), Surányi Miklós (1997), Borbély Péter (1998), Moravszki Gyuláné (1998), dr. Tarnawa Ferdinánd (1999), Botos Ferencné (1999).

Miniszteri Elismerő Oklevél

dr. Petrekanits Máté (2001), Borovitz Tamás (2004)

Kemény Ferenc Díj

dr. Kotsis Attiláné (1998)

Toldi Miklós Díj

dr. Petrekanits Máté (1996)

MOB kitüntetettek

MOB Tiszteletdíj

dr. Kotsis Attiláné (1996), dr. Holvay Endre (1996)

MOB Emlékérem

dr. Bánhegyiné Radó Lucia (1996), Királyné Sírny Emerencia (1996), Tatár Mihály (1996), Torma Ágnes (1996)

MOB Érdemérem

dr. Holvay Endre (1998)

MOB Életmű Díj

dr. Kotsis Attiláné (2003)

Schmitt Pál a MOB elnöke átadja az életmű díjat dr. Kotsis Attilánénak.

MRSZ kitüntetések

Magyar Röplabdáért Emlékérem

Buzek László (1996), Déri Rezső (1996), Dunszt Ferenc (1996), dr. Prohászka László (1996), Szalayné Sebők Éva (1996), Háli József (1996) dr. Holvay Endre (1998), dr. Kotsis Attiláné (1998), Hennig Ernő (2001), Borovitz Tamás (2004), Szele Dénes (2004).

Abád József Díj

Beregszászy Szabolcs (1996), Botos Ferenc (1996), Farkas Istvánné (1996), Garamvölgyi Mátyás (1996), Góczy Árpád (1996), Kasziba István (1996), Nemes József (1996), dr. Prohászka László (2000), Őriné Merő Nóra (2004).

Magyar Röplabdáért Emlékplakett

Ávár Ernő (1996), Borovitz Tamás (1996), Bogyó Pál (1996), Dancs János (1996), Farnady Ernő (1996), Kiss Kálmán (1996, 2000), Kolleth Vilmosné (1996), Méthé Dezső (1996), Ribizsár Gyula (1996), Szlovák Aurél (1996), Tatár Mihály (1997).

SCHELL SPORT

A Mikasa és Gala röplabdák, védőfelszerelések
és egyéb kiegészítők magyarországi forgalmazója

BV5081S HU

BV5091S

Competition
BV5281S

SCHOOL
colour
BV5311S

Training
BV5221S

Smash Plus
BP5013SS

MGV500

MVP200

MVP2001

SV-2

VLS200

VXL20

SCHELL SPORT, Schell és Társa Kft.

1033 Budapest, Szőlőkert u. 11., Tel./Fax: 06-1-250-0987, 250-0992, 250-0996

E-mail: schellsport@schellsport.hu, Internet: www.schellsport.hu

III. *Fejezet*

EGY ÉVTIZED A SZÖVETSÉGBEN

Írta
Gallai László
Lukáts György
Kis Tamás

TÍZ ÉV AZ ELNÖKI SZÉKBEN

TALÁN A SZÉLMALMOT IS LE LEHET GYŐZNI

Kőrösfői László elnök

ték Magyarországon is méltó helyére kerüljön, akkor talán még a túlélésre sem lenne esély. Kőrösfői László ilyen sportági Don Quijote, bár szerencsére neki mindig akadtak társai a küzdelemben, és az alatt a tíz esztendő alatt, amelyet a Magyar Röplabda Szövetség elnöki székében töltött, egyebek mellett, azért is dolgozott, hogy ez a csapat létszámában is bővüljön.

Hosszú út vezetett addig, amíg elvállalta ezt a tiszteletet. Aki ismeri, jól tudja, hogy személyétől, a családon kívül, két dolog örökre elválaszthatatlan: Gödöllő, és a röplabda. Testi felépítése, hozzáállása, lelkesedése, ehhez a játékhoz ideálisnak mondható. Ám egészen 16 esztendőig még csak nem is hallott erről a csodálatos sportágról. Így emlékszik erre az időszakra:

– Gödöllőn születtem, ma is ott élek, és ott találkoztam először ezzel a játékkal. Persze, mint mindenki, én is az iskolában ismerkedtem meg vele, és azonnal éreztem, hogy ezt nekem találták ki. Iskolai szinten nagyon élveztem, de már akkor sokan bátorítottak, inspiráltak arra, hogy próbálkozzak meg komolyabb csapatnál is. Miután a mátyásföldi gimnáziumba jártam, egy sikeres próbajátékot követően bekerültem a helyi Ikarus együttesébe. Ám az érettségit követően, mint életem során mindig, visszatértem Gödöllőre.

Addigra persze már, Lencsés Rezső testnevelő ta-

nár úr jóvoltából, működött a város történetének első röplabda csapata. A megszállott mester, az iskolában szinte mindenkit igyekezett megtanítani a sportág alapjaira, és örömmel fogadta az ifjú tehetséget. Csodálatos évek következtek. Felkerültek az NB II-be, sőt, később az NB I-be is. Ám a történelem – mint oly sok esetben – ezúttal is „közbeszólt”.

– 1956-ot írtunk és a kezdőhatósunkból négyen disszidáltak. Mivel akkor már a műegyetemre jártam, az akkori BTK (a mai BSE elődje) hívott, ráadásul állást is ajánlott, így aztán három nagyszerű évet tölthettem itt el. De szinte minden pillanatban visszavágytam Gödöllőre, ahol tanári állást kaptam és játékosedzője lehettem a helyi gárdának Később – nagy örömmre – az utánpótlás irányítását is rám bízta. 1980-ban megalakítottuk az első női csapatot, csupa gödöllői születésű fiatalból. Végigjártuk velük a számléltérát, és aki ismeri a sportág mai helyzetét, jól tudja, hogy jelenleg a Gödöllő a női bajnokság egyik élcsapata.

Persze, ez eddig bármennyire is sikeres, szép történet, látszólag még mindig távolinak tűnik az a bizonyos MRSZ-elnöki szék. Ám a sors mindig kiszámíthatatlan.

A politikai szerepvállalás látszólag, időhiány miatt, lehetetlenné tette a sportággal való további foglalkozást, és ezt ő maga is így hitte, amikor 1990-ben országgyűlési képviselő lett. Azonban – szerencsére – tévedett.

– Abban a parlamentben nagyon kevés olyan képviselő volt, aki – úgymond – a sportéletből érkezett. Ám a „kevés” jelző csupán a létszámra értendő. Hiszen Gyarmati Dezsővel, Nádori Lászlóval és dr. Török Ferencsel együtt, azt hiszem, kitűnő csapatot alkottunk. Sokat dolgoztunk, ám munka közben azért rendre felfel villant bennem egyfajta hiányérzet, a röplabda hiánya. És ebben a hangulatban keresett fel 1996-ban az MRSZ akkori főtitkára, Németh Lajos. Arra kért, hogy segítsék, mert nagy a baj. Olyan elnökre van

szükség, aki képes arra, hogy anyagilag is kisegítse a lényegében haláltusáját vívó sportágat.

Körösfi László néhánynapos gondolkodási időt kért. Ám valójában nem gondolkodott, hanem meglepően mindazokat, akiket a barátainak hitt, és akiktől remélhető volt a segítség. Nos, ígéretben nem is volt hiány, sőt, konkrétumok is elhangzottak. Így aztán, igent mondott a felkérésre. Az ígéretetek teljesülése azonban rendre elmaradt.

– Nagyon csalódott voltam, és pillanatok alatt igen kellemetlen helyzetbe kerültem. Persze, a kihívás ettől még nagyobb lett. Néhány millió forintot azért viszonylag gyorsan sikerült megszerezni, ez azonban korántsem váltotta meg a sportágat. Még akkor sem, ha az első esztendőben, összességében (ebben a Gerevich Alapítvány is szerepet játszott), mintegy 20 millióra duzzadt a megszerzett összeg.

Ha bárki azt gondolja, hogy a szakmai munka és az anyagiak megteremtése között nincs összefüggés, az téved. Az elnöknek nagy szerepe van abban, hogy a sportág bekerült a Héralésh programba, és ez bizony pénzzel is járt. És hogy mit tart tevékenysége legnagyobb sikerének? De erről valljon ő maga...

– Hatalmas munkám van abban, hogy végre szeretett sportágunk is az úgynevezett Sport XXI. utánpótlás-nevelési program tagja lett. Ez egy hosszantartó, fárasztó lobbis tevékenység eredménye. A program, a Héralésh korosztály alattiakat, tehát a 10–14 éves tehetségeket gondozza, és erre a támogatásra olyan szükségünk van, mint egy falat kenyérre. Nagyszerű dolognak tartom a Nemzeti Sporthivatal által kidolgozott Csillagprogramot is, amely viszont már a 18 éven felülieket menedzseli. A rendszer így válik kerekké.

Nem lenne kerek viszont ez az évtized, ha elhallgatnánk mindazt, amiben nem sikerült előrébb lépni. Ide sorolható a sportág népszerűsége, nézettsége, a televíziós közvetítések gyakorisága, az írott sajtóban történő megjelenések terjedelme. Ez természetesen egy igen összetett, és nem csupán a röplabdázást érintő probléma. Az elnök úr viszont nem csak a külső körülményekben keresi a magyarázatot, hanem önkritikusan a belsőben is.

– Alapvető dolog, hogy a közönséget ki kell szolgálni. Néhány élcsapatunk, például a Vasas, a Kaposvár és a Kazincbarcika ezt megérti, és tesz is ennek érdekében. A többség azonban nem törődik ezzel. De ha már a belső, szakmai hiányosságoknál tartunk, akkor

ide kell sorolnom a menedzselési problémákat is. Persze, elsősorban ez is a pénzhiánnyal magyarázható. Leginkább a válogatottak menedzselése a legdrámább. Meggyőződésem például, hogy az elmúlt esztendő férficsapatának stabilan az Eb-döntőkben lett volna a helye. Hogy nem így történt, arról nem a valóban nagyszerű játékosok tehetnek. Szóval rengeteg a tennivaló, de azt hiszem, hál' Istennek, nem reménytelen a dolog.

Hogyan is lenne reménytelen, ha egyszer ez a sportág lényegében az egész világon a reneszánszát éli. Sok helyütt – így nálunk is – új lehetőségekkel kecsegtet a hihetetlenül népszerű, és már az olimpiai programban is önállóan szereplő strandröplabda, amelyben a mieink is egyre figyelemreméltóbb eredményeket érnek el. Sikerként könyvelhető el, hogy sportvezetőink jelen vannak a különböző nemzetközi testületekben, Holvay Bandi bácsin kívül Herpay László az FIVB Játékszabály-Bizottságában, Hoboth Sándor a CEV-ben, Németh Lajos és Nyári Virág a Közép Európai Röplabda Szövetségben (MEVZA), Hóbor Béla személyében pedig a világ egyik legtöbbet foglalkoztatott játékosvezetőjét tisztelhetjük. Nos, mindez hozzátartozik a tíz esztendő krónikájához.

Ilyenkor persze, azt szokták kérdezni: hogyan tovább? Az elnök úr, a jelek szerint, most boldogan váltja be ígéretét.

– A barátaimnak, a szövetségben, később az elnökségi ülésen is, többször bejelentettem, hogy amennyiben találunk valakit aki szereti ezt a sportágat és segíteni is tud rajta, annak boldogan átadom a helyem. Nagy öröm számomra, hogy a jelek szerint most eljön ez az idő. A sportág érdekében, nagy optimizmussal ajánlottam fel Buda Gyurinak az elnöki széket, és ezúton is ígérem, hogy minden erőmmel segíteni fogom munkájában. Nagyon bízom abban, hogy ennek az összefogásnak rövid időn belül látható lesz az eredménye, és akkor majd kitűnő érzés lesz arra gondolni, hogy a sikerekben azért az elmúlt évtized munkája is szerepet játszott.

Lukáts György

A MAGYAR RÖPLABDA SZÖVETSÉG ELNÖKSÉGE 1997–2001

Elnök:
KŐRÖSFŐI LÁSZLÓ

Ügyvezető elnök:
STEVİK PÉTER

Elnökségi tagok:
Bernáth Beáta, Butor Klára,
dr. Dávid László, Ducsa Géza,
Enesey Attila, Farkas Bertalan,
Farnady Ernő, Forgács László,
Háli József, Herpai László,
Hoboth Sándor, dr. Holvay Endre,
Karagics Mátyás, Laszczik Iván,
Lukáts György, Nagy László,
Nyári Sándor, Oláh János,
Sárközy László, Tóth Imre,
Schell László, Szalay Béláné.

A MAGYAR RÖPLABDA SZÖVETSÉG ELNÖKSÉGE 2001–2006

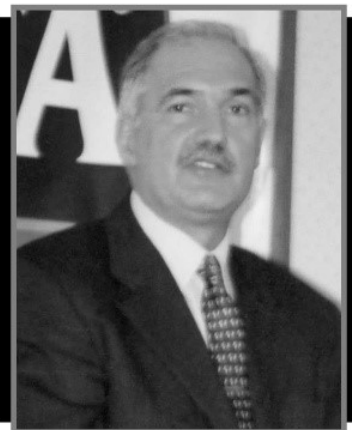
Elnök:
KŐRÖSFŐI LÁSZLÓ

Főtitkár:
STEVİK PÉTER

Technikai igazgató:
HOBOTH SÁNDOR

Elnökségi tagok:
Butor Klára, Herpai László,
dr. Holvay Endre, Kovács István,
Laszczik Iván, Lestár László,
Lukáts György, Németh Lajos,
Oláh János, Sarkadi Judit,
Schell László, dr. Sike József,
Szalay Béláné, Tóth Edit.

NEM KÖNNYŰ A FŐTITKÁRI ÉLET

Stevik Péter főtitkár

ban ekkor egy olyan téma, ami nem nevezhető szokványosnak, nevezetesen: ekkor választották meg az MRSZ ügyvezető elnökét. Két jelöltre lehetett szavazni, és a hatvanhat küldött közül Stevik Péternek ötvenheten szavaztak bizalmat. Ez valóban akkora bizalom volt, hogy egy pillanatig sem gondolkodott azon, elfogadja-e. Néhányan komolyan, mások félig tréfásan mondogatták is, hogy nem tudja, mit vállalt. Pedig de-

Időpont: 1997.
November 8. Helyszín: Hotel Stadion. Ekkor és itt rendezte meg a Magyar Röplabda Szövetség évi rendes közgyűlését. Ez persze önmagában nem mond semmit, hiszen a közgyűlést minden évben kötelezően meg kell tartani. Volt azon-

hogynem tudta! Hiszen honi röplabdasportunk már jó ideje elvesztette korábban megszerzett nemzetközi tekintélyét, mint ahogy már jó ideje elvesztette a zavartalan működéshez szükséges anyagi biztonságát is. Úgy gondolta, a szekeret is akkor kell megtolni, amikor sárba ragad, nem amikor a sima aszfalton gurul.

Persze ahhoz, hogy valaki ilyen tisztséget vállaljon – ma már hivatalosan főtitkár a megnevezés -, annak élete folyamán szoros kapcsolatban kellett állni a sportággal. Nos, még csak 1965-öt mutatott a naptár, amikor a Híradástechnikai Középiskolából testnevelője bíztatására jelentkezett a Bp. Honvéd ificsapatába, s 1968-ban csapatkapitányként már az ő nevével kezdődött az összeállítás. Alig telt el egy év, és nemcsak az ifjúsági válogatott, hanem együttesének felnőtt keretébe is bekerült, majd később -igaz nem kezdő játékosként meghatározó csapattag lett. Ahogy aztán múltak az évek és koptak az izmok, 1980-tól alacsonyabb osztályú csapatot választott, így került a Pénzügyőr SE Budapest I. osztályú gárdájába, ott is hagyta abba 2003-ban.

1975–83. és 1990–97 között a honvédség állományában dolgozott, és büszkén mesélte, hogy munkahelyének amatőr csapatával 10-szeres bajnok lett.

Közben tagja volt a magyar veterán válogatottnak is, amellyel 1991-ben Argentínában korosztályos világ bajnokságot nyertek, sőt három évvel később Brisbane-ben elsőik lettek az úgynevezett veterán olimpián.

S közben, minthogy három diplomája közül az egyik a szakedzői volt, úgy gondolta, megízleli az edzők hol édes, hol keserű kenyerét. A 80-as évek elején néhány évre visszatért a Honvédhoz utánpótlás edzőnek, majd amikor már elég rutint szerzett, következett a Bp. Spartacus felnőtt női együttese. Edzői pályafutásának csúcspontját az Újpesti Dózsa női csapatával érte el (1985–90), amellyel nemcsak két-két bajnokságot, illetve magyar kupát nyert, hanem 1986-ban Ankarában bronzérmet nyertek a KEK-ben. Ekkor még nem gondolhatta, hogy ez a patinás csapat a megszűnés sorsára jut. Közben egy-egy alkalommal a női és férfi felnőtt válogatottnál is kisegített a szövetségi kapitány mellett edzőként.

Még javában a Pénzügyőrnél játszott, amikor az MRSZ Elnöksége megkereste. Így érkezett el az 1997. november 8-i dátum. Bizony, nagyon nehezen élte meg akkor, hogy nemcsak a sikereknek van vége régóta, hanem jelentős adósság is terheli a szövetséget. Nem csekély érdeme van abban, hogy igen feszes gazdálkodással a többmilliós adósság már a múlté, nincsenek kifizetetlen számlák. A gondok azonban nem szűntek meg. Továbbra is kevés a pénz és ezzel együtt a siker is, hiába vannak tehetséges játékosok.

Nem könnyű a főtitkári élet, de azért nem olyan ember, aki egykönnyen feladja.

Gallai László

LUKÁTS GYÖRGY SAJTÓFŐNÖK

Lukáts György a Magyar Röplabda Szövetség sajtófőnöke, Feleki-díjas író, újságíró, korábban a Népsport és a Nemzeti Sport röplabda-szakírója. Ezer szállal kötődik a sportághoz, amely szinte egész életében végigkíséri.

– *Hogyan és mikor kerültél kapcsolatba a röplabdával?*

– Alapvetően imádom a sportot, és a labdajátékok közül szinte mindet kipróbáltam. Budapest belvárosában, a Tükör utcában nőttem fel, ahol a házunk folyosójáról rá lehetett látni az Élelmezésügyi Minisztérium salakos tenisz-, és röplabdapályáira. Sokszor egész nap

a folyosóról néztem a meccseket, amikor pedig nagyobb lettem, elszegődtem labdaszedőnek, de sosem játszottam. Tizenhárom éves voltam, amikor az akkori BM Dózsa szakembere megjelent az iskolánkban és röplabda-utánpótlást toborzott. Annyira szabályos volt minden megmozdulásom, hogy azonnal le is igazoltak. Középiskolában aztán már én alapítottam azt a röplabda csapatot, amellyel iskolai, majd kerületi bajnokságot nyertünk. A Budapest Bajnokságon végül harmadikok lettünk, de csak azért, mert túlságosan lámpalázások voltunk az első mérkőzésen, amit emiatt elveszítettünk. A csapat ezután feloszlott, de azóta is jó viszonyban vagyunk egymással.

– *Hogyan lettél szakíró?*

– Amikor először megpróbálkoztam az újságírással, igyekeztem több lapnak is dolgozni, így az akkori Népsportnak is. Külsős tudósító voltam, pár forintért boldogan elvállaltam NBII-es, később NBI-es mérkőzéseket. Aztán a belsős szakíróval, Tölgyes Péter barátommal – akinek akkor már neve volt a szakmában – osztottam a munkán. Ha két rangadó volt ugyanazon a napon, akkor az egyikre ő, a másikra én mentem tudósítani. Félig-meddig megismert a szakma, de nagyon nehéz volt kapun belülre kerülni. Később a lapnak gyakornokra volt szüksége, ráadásul éppen a röplabda szakírót kellett pótolni, mivel Tölgyes Péter olvasószerkesztővé lépett elő. Így kerültem a Népsporthoz, ahol a legrangosabb, elsődleges sportágam a röplabda volt. Idővel én lettem a szakíró, megismert a sportági társadalom és az olvasók is. Hálás vagyok a sorsnak, hogy megismerkedhettem olyan sportvezetőkkel, mint Hennig Ernő, vagy olyan sportdiplomátákkal, mint dr. Holvay Endre bácsi. Örök hálával tartozom, hogy együtt dolgozhattam Zentai Ottó bácsival, aki nélkül nem tudtam volna vinni a röplabdát. Rengeteg világlétségi játékosról tudósíthattam. Európa-bajnokságról, BEK-döntőről írhattam.

Akkor is megtartottam magamnak a röplabdát, amikor rovatvezető, majd szerkesztő lettem. Igaz, hogy ez megduplázta a munkámat, de nem volt szívem átadni a sportágot másnak. Itt megint meg kell említenem Zentai Ottó bácsi nevét, mert nélküle ez sem sikerült volna. Összességében megtiszteltetés volt számomra a szakírói munka.

– *1997 óta a Magyar Röplabda Szövetség sajtófőnöke vagy. Ez hogyan alakult ki?*

Balról Stevik Péter főtitkár és Lukáts György sajtófőnök

– Teljesen demokratikus körülmények között, a közgyűlésen választottak be a szövetség elnökségébe, mint sajtófőnök. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy az elnökségi tagokkal mindig is harmonikus volt a viszony, de büszke vagyok arra – akár hibáztam, akár nem-, hogy nem voltam a szövetség bértollnoka. Emlékszem olyan elnökségi ülésre, amelyen az első, rendkívüli napirendi pont az én korábban megjelent cikkem megvitatása volt. Mindenkivel jó a viszonyom azóta is, tehát ez nem ellenségeskedés volt, hanem szakmai vita. Ma már kevésbé vagyok büszke arra, hogy én vagyok a sajtófőnök, mivel a sportág népszerűsége meglehetősen alacsony, akármennyit is dolgozik az elnökség.

– *Hogyan értékeled az elmúlt évtized magyar röplabdasportját? Milyen változásokat vettél észre?*

– Véleményem szerint a visszaesés korábbra datálódik, az elmúlt tíz évben a honi röplabdasport vegetál. Ennek több oka is van. Egyrészt az állami sportirányítás szerepe, amely a rendszerváltás után megváltozott. Mint civil szervezetek, a szakszövetségeknek, kluboknak önmagukat kellene eltartaniuk, ez pedig Magyarországon jelenleg lehetetlen. Azoknak a sportágaknak vált nehezzé a helyzete, amelyek nálunk nem számítanak igazán látványosnak, tehát a televíziós társaságok

nem szívesen közvetítik a mérkőzéseket és nincsenek zsúfolt lelátók. Ehhez társul az a hátrány, amely a diáksporttal és az iskolai testneveléssel kapcsolatos. A legtöbb helyen egyszerűbb a helyzete a testnevelő tanárnak, ha a gyerekek futballoznak, kézilabdáznak vagy kosárlabdáznak, mert ezekben az esetekben nem kell megtanítani az alapmozdulatokat. Ezért a röplabda népszerűségét illetően Magyarország szinte az egyetlen fehér folt a világtérképen. Egyetlen kitörési pontnak a strandröplabdát érzem, amely vonzza a nézőket, s nagyobb az érdeklődés a szponzorok és a televíziós társaságok részéről is. Hiszek abban, hogy ez a jövő helyes útja, hiszen az a bizonyos egyetlen fehér folt a térképen nem maradhat örökre fehér.

Kis Tamás

IV. *Fejezet*

JÁTÉKSZABÁLYOK VÁLTOZTATÁSA

Írta
Herpai László
dr. Holvay Endre

A RÖPLABDÁZÁS JÁTÉKSZABÁLYAINAK FEJLŐDÉSE

Különös tekintettel az 1964-2002 közötti időszakra

Dr. Holvay Endre és Herpai László

A sportágunkat mind a kívülről figyelők (nézők, média, támogatók), mind pedig a benne aktívan résztvevők (játékosok, edzők, szakosztályvezetők), gyakran kérdezték és kérdezik: miért változnak olyan gyakran a röplabda játékszabályai?

A labdarúgást hozzák fel példaként, ahol apró módosításokat kivéve évtizedek óta azonosak a szabályok, míg a röplabdában szinte folyamatosak a szabályváltoztatások.

Hogy valóban megértjük a változtatások mozgatórugóit, tegyünk egy rövid áttekintést a kezdetektől.

I. A szabályok az 1895–1947-ig tartó időszakban („hőskorban”).

A sportágot William Morgan, az USA-beli YMCA (Fiatal Keresztények Atlétikai Egylete) testnevelő tanára 1895-ben, „találta fel”. A játék világszerte gyorsan elterjedt, az amerikai kontinenst követően Ázsiát is meghódította, majd az I. Világháború alatt és után Európában terjedt el, honosodott meg. Az első évtizedben megindultak a szervezett versenyek is. Ezek értelemszerűen megkövetelték bizonyos konvenciók, szabályok kialakítását és elfogadását is. A különböző kontinenseken csakhamar a népszerűség átlagos magasságának figyelembevételével különböző háló és pályaméretek kerültek kialakításra és elfogadásra. Az amerikai és európai kontinensen magasabb háló mellett

6–6 játékosal, míg Ázsiában 9–9 játékosal alacsonyabb hálóval. Megjegyzem, Japánban ez utóbbi változat ma is igen népszerű és nagyon látványosan játszószék.

II. Az egységes játékszabályok kialakítása

Fentiek alapján érthető, hogy amikor 1947-ben Párizsban az FIVB megalakult, a röplabdázás, mint sport már az egész világon ismert volt, de a játékszabályok egyáltalában nem voltak egységesek. Az alapító 14 nemzeti szövetség – köztük a magyar is-, első feladatának tekintette a közös és kötelező játékszabályok és játékvezetés kidolgozását. Az FIVB egységes játékszabályai értelemszerűen a jelenlevő nemzeti szövetségek bajnokságaiban sikeresen alkalmazott, főképpen az Európában és Amerikában használt játékszabályokon alapultak. Így többek között:

- 9x18 m-es pálya,
- 243 cm-es férfi és 224cm-es női háló magasság,
- csapatonként 12 játékos (6 a pályán, 6 csere),
- a kötelező forgás,
- nyitás-pont számolási rendszer, azaz csak a nyitó csapat szerezhethet pontot.

Az FIVB alapításakor két szakbizottság alakult meg: a Játékszabály és a Játékvezetői Bizottság. Feladatuk a szabályok fejlesztése és azok alkalmazásának ellenőrzése volt.

III. A játékszabályok fejlődése és módosításai az 1947–57-ig tartó időszakban.

Az FIVB alapításának első percétől kezdve magas célt tűzött ki maga elé: bekerülni az Olimpiai Játékok programjába. Ennek alapvető feltétele volt a sportág népszerűsége! Ezért az FIVB működése első évtizedében a kezdeti nemzetközi sikerek után igyekezett já-

tékszabályait úgy alakítani, hogy azok minél folyamatosabb, a közönség számára szórakoztató játékot biztosítsanak. Jelentősebb szabálmódosítások közé tartozott ebben az időszakban pl. a hálótól 3 m-re húzott, párhuzamos (később támadó vonalnak nevezett) vonal, a hátsó játékosok támadásokba való fokozott bevonása, a hátsó játékosok részvételének elősegítése a támadás előkészítésében (hátsó befutó feladó), stb.

Ezek a módosítások, valamint az a tény, hogy a kezdeti távolmaradás ellenére már az ázsiai szövetségek is beléptek az FIVB-be, majd az első kontinens- és világversenyegek sikerei az egész sportvilág figyelmét felkeltették a röplabda iránt. Különös jelentősége volt annak is, hogy a Japán Röplabda Szövetség az 1955-ös Firenzei Kongresszuson belépett az FIVB-be és annak aktív tagjává vált. Ez a tény jelentősen megerősítette a sportág reményét az 1964-es tokiói olimpián való részvételre és ösztönzően hatott az FIVB azon szakembereire is, akik ennek megfelelően kívánták a sportágat úgy alakítani, hogy az mind a játékosok, mind pedig a közönség részére még inkább élvezhető legyen.

IV. A fontosabb játékszabály-módosítások és hátterük

A NOB 1957-es szófiai ülésén úgy döntött az FIVB által e célra rendezett bemutató alapján, hogy fakultatív sportágként a férfi és női röplabda tornákat felveszi az olimpia programjába. Ez az egész sportvilágot bejáró hír arra készítette az FIVB vezetését, hogy a sportág játékszabályait mindinkább úgy fejlessze, hogy az első olimpiai fakultatív részvétel után tartósan bennmaradjon a programban.

Az 1964-es FIVB Kongresszus hosszas szakmai viták után lehetővé tette a korábban tiltott háló fölötti sáncátnyúlást és ezzel jelentősen folyamatosabbá, természetesebbé tette a játékot.

1972-ben a játék folyamatosága érdekében az FIVB Kongresszus eltörölte a korábbi szigorú szabályt és engedélyezte a középvonalra, illetve az ellenmezőbe való részbeni átlépést. Újdonság volt az antennák bevezetése is, amely az oldalról ellentérfélbe bepülő labdák szabályosságának megítélését könnyítette meg.

Az 1974-ben Mexicóban rendezett férfi és női világbajnokság értékelése során az FIVB Kongresszusa

felismerte a közönség és a média által a versenysport felé támasztott azt az igényt, hogy a sportesemény olyan produktum legyen, amely mind a jelenlevő közönség, mind a TV néző számára sportshow-t, élményt jelent. Tehát lehetőség szerint minden olyan elemet ki kell iktatni a játékból, ami csökkenti a tényleges játékidőt. Ezért került elfogadásra nemzetközi mérkőzésekre a 3 labdás rendszer és a 6 labdaszedő alkalmazása, ami a játék nélküli holtidő csökkentését eredményezte. E módosítás nemzetközi szinten a statisztikák szerint játszámként jelentősen, átlagosan 10 perccel csökkentette a játék nélküli időt.

Ugyancsak a játék folyamatosabbá és érdekesebbé tételét szolgálta az a módosítás, amelyet követően a sáncérintés már nem számít a csapat 3 labdaérintése közé, valamint a sáncról visszapattanó labdát a sáncban részt vett játékos is azonnal megjátszhatja.

Az 1984-es Los Angeles-i olimpián tartott FIVB Kongresszus fogadta el az ún. „csapat első érintése” szabályt. Ennek az volt a célja, hogy a játékvezetők által eddig nem egységesen, sok esetben túlzott szubjektivitással megítélt technikai játékelemeknek (nyitás fogadás, támadás fogadás, a saját sáncérintés, és az ellenfél sáncérintése utáni első, a fogadó csapat által szabály szerint lehetséges három érintésből az első érintésnek) nagyvonalúbb és egységesebb elbírálással a röplabdajátékot folyamatosabbá tegyék.

Az FIVB 1978-tól kezdve már csak olyan nemzetekkel vagy városokkal kötött szerződést világbajnokságok rendezésére, amelyek hazai szövetsége és televíziós társasága szerződésben vállalta a mérkőzések közvetítését. Ebben az időszakban merült fel egyre erőteljesebben az a probléma, hogy a röplabdamérkőzések rendezői soha nem tudták előzetesen megmondani a mérkőzés várható időtartamát, amely fél órától egészen 3 és fél óráig is terjedhetett. Olyan is előfordult, hogy egy magas szintű férfi mérkőzésen 40 forgás történt pontszerzés nélkül, tehát az eredmény „megfagyott”. A szakértők és az FIVB döntéshozói a 80-as évek közepén a „meghatározott időre játszás” helyett a „labdament-pont rendszer”-ben (rally-point system) látták a probléma megoldását. Ez első lépésben azt jelentette, hogy a döntő, 5. játszámában a labdamentet nyerő csapat pontot kapott. Ha a labdamentet a nyitó csapat nyerte, akkor pontot kapott és a nyitást megtartotta, ha a fogadó csapat nyerte, akkor a pont

mellé a nyitászogot is megszerezte. E módosítás azt eredményezte a statisztikák szerint, hogy az 5. játszma időtartama átlagban 15–20 percre korlátozódott. Kísérleti mérkőzések tapasztalatai alapján az FIVB 1988-as Kongresszusa ezt a javaslatot elfogadta a további megkötéssel, hogy az elérhető pontok számát játszmánként 17-re korlátozta. Tehát 16:16 után a 17. pontot elérő csapat megnyerte az 5. játszmát. Négy évvel később az első négy játszmában volt a 17. pont a határ és a döntő játszmában kellett két pont különbséggel nyerni felső ponthatár nélkül. Az 1998.évi Kongresszuson azután már a tapasztalatok alapján és a TV- társaságok követelését figyelembe véve elfogadást nyert, hogy a teljes mérkőzésen „labdamenet-pont rendszer” legyen alkalmazva. Miután a tapasztalatok azt mutatták hogy a játszmák 15, vagy 17 pontos határa gyakran igen rövid mérkőzéseket hozna, az új rendszerben az első 4 játszmát 25 pontig, a döntő játszmát csak 15-ig kell játszani (2 pont különbséggel). A döntés helyességét a közönség és a média körében tapasztalt siker egyértelműen bebizonyította. A mérkőzések izgalmasabbakká, a nem hozzáértők számára is érthetőbbé váltak.

A sportág a montreali olimpia alkalmával, más sportágakhoz hasonlóan áttért parketta helyett műanyag burkolat alkalmazására, narancssárga pályával

és zöld színű kifutókkal. Bár az új anyag játéokra kiválóan bizonyult, a hosszú 2–3 órás mérkőzések alatt a vetődő játékosok izzadsága miatt nagyon sokszor csúszóssá vált, balesetveszélyt okozva, elsősorban a támadási zónában. A labdamenetet követően külön kérésre feltörölték az erősen nedves részeket. Sok esetben azonban a játékosok visszaéltek ezzel a lehetőséggel, szándékosan nedves foltokat okozva késleltették a játékot. A probléma megoldására dolgozták ki az 1986-os VB-t követően a törlési rendszert, amely szerint 3–3 fő egy-egy félpályán a mérkőzések előtti bemelegítés után, a játszmák között, valamint az idő kérések ideje alatt és játszmák előtt törli fel a pályát speciális törleszközökkel. A rendszer továbbfejlesztését jelentette a barcelonai olimpia után bevezetett gyors törlési rendszer. Eszerint pályánként 1 fő a labdamenetet követően minden késlekedés nélkül azonnal beszaladva feltörli az esetlegesen pályára került nedves foltot.

A 80-as évek végétől kezdve megfigyelhető, az FIVB törekszik arra, hogy a fontosabb játékszabály-módosításokat hosszas, alapos előkészítő munka előzze meg. Tesztek sorozatának eredményeit vizsgálják meg az arra hivatott szakemberek és teszik meg javaslataikat a döntéshozó szervek felé. Lehetőség szerint minden lehetséges érintett kör, a játékosok, az edzők, a média

Vatai Gabriella a libero

képviselői mondhatnak véleményt az éppen tesztelés alatt álló módosításról. Kiváló alkalom ezekre a tesztekre az évenként megrendezésre kerülő férfi Világ Liga (1990-től), vagy a női Grand Prix (1993-tól), amelyeken magas színvonalú mérkőzéseken lehet kipróbálni a sportág fejlődését szolgáló új ötleteket.

Világos kell legyen mindenki számára az is, hogy milyen mozgatórugói vannak a változásoknak. Elsősorban a játék folyamatosságát, érdekességét, látványosabbá tételét, mindenki számára érthetőségét kell szolgálják. Fontos, hogy a mérkőzéseket a játékosok tudása és teljesítménye döntse el, ezért minden lehetséges módon a játékvezetői felfogás, szabályértelmezés egységesítése, a szubjektivitás kiküszöbölése szükséges.

Az 1994-es athéni Kongresszus idején nagy vihart kavart annak a szabálymódosításnak a bevezetése, amelynek értelmében a labda a test bármely részét érintheti, még a lábat is. Az ellenzők attól tartottak, hogy a futballhoz hasonló játékká alakul a röplabda. A kételkedőknek nem lett igazuk, sőt újabb látványos elemmel gazdagodott a sportág.

A játék folyamatosságának biztosítását, a látványos játékelemek számának növekedését (elsősorban a védekezésben) célozta a speciális védekező játékos, a Libero engedélyezése. Az ötlet 1995-ben merült fel és kísérleti szabályokat követően az 1998.évi tokiói Kongresszus emelte be a Szabálykönyvbe. Bár a Libero játéka bizonyos korlátok közé van szorítva, (csak hátsó játékosként szerepelhet, nem nyithat, nem sáncolhat, támadásban nem vehet részt), mégis hamar megbizonyosodott létjogosultsága és az edzők is rájöttek arra, hogy magas ütő és sáncoló játékosainak nem árt néhány labdamenetet pihenni a koncentrációt és fizikai erőnlétet jelentősen igénybevevő háló melletti játékok után.

A játék nélküli holtidő csökkentését szolgálta az az 1998. évi szabályváltozás is, amely szerint a nyitást első kísérletre végre kell hajtani. Sok esetben éltek ugyanis a játékosok a szabályok adta játékkésleltetés lehetőségével, amikor még két kísérlet állt rendelkezésre a nyitás végrehajtására. A nyitó zóna 3 méterről 9 méterre történő 1994. évi kiszélesítése után az alapvonal teljes hossza mögött lehet nyitni, bővítve a taktikai eszközök tárházát.

A játék folyamatosságát biztosítandó az FIVB visszahozott egy régebbi szabályt, a nyitásfogadások, vagy

labdafogadások során oldalt az antennákon kívül az ellenfél kifutójába kipattant labdák saját térfélbe visszajátásával kapcsolatban. Az ilyen, legtöbb esetben látványos akció megengedett, de csak akkor szabályos, ha az ellenfél kifutójában megjátzott labda is az antennán kívül, ugyanazon az oldalon kerül vissza a saját térfélbe.

Hasonló célt szolgált a nyitás szabálymódosítása is 2000-ben. Ezt követően ha a labda nyitást követően éri a hálót és átkerül az ellenfélhez, akkor játékban marad és az ellenfél köteles azt megjátítani.

Ma is sok vitát vált ki a hálóérintés szabályának, illetve filozófiájának változása. Korábban a háló legkisebb érintése is hibának számított. A játékvezetők sokszor megszakították a játék folyamatát – sok esetben a néző számára érthetetlen és felesleges módon – a háló érintése miatt. A jelenlegi szabály szerint a játékos hálóérintése nem hiba, hacsak az érintés nem történik egy labda megjátításának „akciója” közben, és ezzel nem befolyásolja a játékot. Sajnos erre a játékvezetők gyakran nem figyelnek, sőt a játékosok is tévedhetnek megítélésében, mert ők fizikailag érzik a háló érintését, akár akcióban vannak, akár nem.

Sokan kérdezhetik: milyen szabályváltozások várhatók a közeli és a távoli jövőben, milyen módosítások vannak vizsgálat alatt? Az FIVB döntéshozói természetesen továbbra is azt az elvet vallják, hogy lényegi módosítások csak megfelelő előkészítés eredményeként, alapos vizsgálatok alapján vezethetők be. Minden módosításnak a sportág érdekeit kell szolgálnia, elsősorban a látványosságot, érdekességet, folyamatosságot biztosítva. A Játékszabály Bizottság koordinálásával jelenleg folyamatban lévő tesztek közül az egyik legérdekesebbnek a csereszabálynak, illetve a csere lebonyolításának egyszerűsítését célzó kísérlet tűnik. Eszerint a sok esetben több, mint egy percet is igénybe vevő játékoscserét a kézilabdában alkalmazotthoz hasonlóan kellene végrehajtani mindenféle merev procedúra mellőzésével. Ezzel párhuzamosan felvetődött az a gondolat, hogy egy játékost többször is lehessen oda-vissza cserélni a játszma során több lehetőséget adva a pihenésre, hiszen a mai magas szintű röplabdában hihetetlenül megnőtt a játékosok fizikai és pszichikai terhelése. Az eddig végzett tesztek során (Világ Liga és Grand Prix 2004) sok pozitív eredményt kaptunk azzal a módosítással kapcsolatosan, amelynek értelmében a háló felett az ellenfelek

között egyértelműen megálló labdánál tovább kell engedni a labdamenetet. Bár ez nem lényegi módosítást jelentene, de a játék folyamatosságát növelné. A távlatban megvalósítható elképzelések közé tartozik a nehezen lefordítható „free position system”, aminek lényege, hogy a mai kötött állás- és forgás helyett a játékosok szabadon foglalhatnak el helyüket a pályán nemcsak játék közben, hanem a nyitás pillanatában is. A gondolat nem új, hiszen a Japánban ma is nagy népszerűségnek örvendő 9 fős röplabdát hasonló szabályok szerint játsszák. Ha azt tekintjük, hogy szinte minden sikeres csapatjátékban specializált és nem univerzális (all round) játékosok alkotják a csapatokat, akkor a röplabdának sem kell ettől a furcsának tűnő gondolattól idegenkednie.

A teremröplabda mellett óriási sikert könyvelhet el a strandröplabda is. Hatalmas népszerűséget ért el nemcsak a szabadidős programok területén, hanem az első olimpiai részvételt (1996 Atlanta) követően a versenysportok kategóriájában is. Ma már a röplabda az egyetlen olimpiai labda-csapatjáték, amelyben 4 aranyérmét osztanak. A strandröplabdázás sajátos szabályait (pl. 2–2 fős csapatok, meghatározott pontonként térfélcseré, stb.) megtartva gyakorlatilag a teremröplabda alapvető szabályváltozásait követte, ilyen például labdamenet-pont rendszer bevezetése. A jelenlegi egyetlen lényeges eltérés a szabályok között a pálya mérete, 8x8 méteres térfelék, amely nyilvánvalóan abból ered, hogy csak 2 játékosból állnak a csapatok.

Végül, de nem utolsósorban szólni kell a szabályokkal kapcsolatos anyagok, dokumentumok publikálásáról is. Miért fontos ez? Egy sportág sikeréhez az is hozzájárulhat, hogy a szabályok mennyire hozzáférhetőek a mai korszerű eszközökkel, illetve a szabályok alkalmazói, a játékvezetők, versenybírók képzése, továbbképzése során milyen modern eszközöket lehet felhasználni. Az FIVB vezetése ezt az elvet felismerve két fő irányban indult el. Egyrészt olyan, az FIVB honlapján elérhető és használható illusztrált szabálykönyv létrehozását határozta el, amely a tényleges szöveg mellett, a szabályokat röviden magyarázó animált ábrákat, fényképeket, videoklipeket tartalmaz és mind a röplabdás szakembereknek, rajongóknak, mind a sportág iránt érdeklődőknek hasznos lehet. A Játékszabály Bizottságon belül külön munkacsoport

alakult meg, amelynek feladata, hogy a következő Kongresszusra már a honlapra feltehető anyag készüljön el. Jó esély van a célkitűzés megvalósítására. A projekttel párhuzamosan fut olyan oktatási anyag elkészítése a Játékvezetői Bizottsággal közösen, amely a különböző szintű játékvezetők képzésében nyújtana hasznos segédletet. Elmúltak azok az idők, amikor a szabálykönyv egyszerű felolvasása elegendő volt a sípos emberek oktatása során. Ma már követelmény az audiovizuális-számítógépes eszközök használata. Mindkét projektben tevékeny részt vállal a bizottság magyar tagja, a hazai és a nemzetközi gyakorlati tapasztalatokat is felhasználva.

Összefoglalva: Ezek után mindenki könnyebben megértheti, érzékelheti azokat az erőfeszítéseket, melyeket az FIVB tett annak érdekében, hogy a röplabdázás a labdajátékok nagy világversenyében, mind a látványosságban, mind pedig a játékunk magas szintű „sport-show”-jában és a TV közvetítési órákban az olimpiákon a labdajátékok közül az első helyen maradjon. A sportág jelenlegi és biztosra vehető, hogy a jövőbeni vezetése is, mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy a röplabda még érdekesebb, még látványosabb, még szórakoztatóbb legyen mind a sportolók, mind a közönség számára. Az erőfeszítések eredményéről, az új gondolatok gyakorlatba ültetéséről talán a következő Röplabda almanach fog szólni.

Dr. Holvay Endre

az FIVB Játékvezető Bizottság tiszteletbeli elnöke

Herpai László

az FIVB Játékszabály Bizottság tagja

FIVB

V. *Fejezet*

A SPORTÁG MEGHATÁROZÓI –
A SZAKOSZTÁLYOK

Írta
Juni György
Szabó Gábor

A SPORTÁG MEGHATÁROZÓI – A SZAKOSZTÁLYOK

NŐK

Óriási fővárosi hegemonia jellemezte évtizedekig a magyar röplabdázást, a megtörhetetlennek tűnő budapesti uralom csaknem két emberöltőn át tartott a nőknél. Az első 44 bajnokságban nem termett babér a vidéki együtteseknek, míg végül az Eger 1991-ben felszámolta az unalmas állapotot. Noha a következő két kiírásban a Tungram orozta el az aranyérmet, 1994-től tíz évre bérelték ki a vidékiek a dobogó legfelső fokát.

A hazai röplabdatorténelem során öt női csapat építette ki hosszú időre a hadállásait, egyáltalán nem, vagy legfeljebb ideiglenesen maga elé engedve a riválisokat. Időrendben haladva az Újpesti Dózsa (1963–70: 7 bajnoki cím), a NIM (1969–81: 11), a Vasas Izzó, illetve Tungram (1980–85: 5), az Eger (1994–98: 5) és a Nyíregyháza (2000–03: 4) állta sokáig a sarat. Mivel az elmúlt egy évtized történéseit vesszük górcső alá, a szabolcsiak sikertörténetét és annak előzményeit vetjük papírra.

Menjünk is vissza az időben 1997 decemberéig, amikor is az utolsó helyen zárta az évet a Szakszig NRK-Nyíregyháza. A pozitív változást Vargáné Rác Márta, valamint Forgó Bettina szerződtetése idézte elő, és a Szekér László által összegyűrt, átalakított együttes mindjárt két győzelemmel indította az új esztendő. Nem kellett még elájulni, de oszladozni kezdtek a viharfelhők. Az 1996-ban még az NB II-ben szereplő alakulat márciusban már a negyedik helyen tanyázott, sőt a negyeddöntőben kettős győzelemmel verte ki a jóval esélyesebb Vasast. A felemelkedést egy év múltán szakmai válság követte, holott 1999 februárjában a harmadik helyen álltak a szabolcsi hölgyek. Szekér László trener lemondott, helyére az NYVSC férfigárdájának szakvezetője, Botos Ferenc ugrott be – végül az ő szakmai igazgatói ténykedésével megtámogatva, az edzői képzés nélküli Danada János ült le a kispadra. A furcsa helyzet az idény végén szűnt meg, miután a BSE addigi fiatal, ambiciózus edzőpárosa, Forman József és Ludvig

A 2004–05. évi bajnokságban szerepelt NRK Nyíregyháza női csapata

Zsolt írt alá az új szezonra. A két szakembert fűtötte a bizonyítási vágy, hiszen a városmajoriakkal két ezüst-éremre futotta, nagyon fenték a fogukat az aranyra. Hát, alaposan behúztak Szabolcsban. Dőlt a szponzori pénz, így valósulhatott meg több városmajori játékos, valamint Natalja Papizsanszkaja és Natalja Akimova szerződtetése. Amolyan supergroup alakult a nyírségi megyeszékhelyen, sorozatban négy bajnoki, illetve ugyanennyi kupadiadal igazolta az együttes erejét. A vezetők rengeteget áldoztak a Bajnokok Ligája-szerelésre is, örök emlék marad az európai sztárgárda, az olasz Bergamo szereplése a Bujtosi csarnokban. Forman és Ludvig felezték a sikereken, előbbi ugyanis 2001-ben az Egyesült Államokba költözött, és addigi segítője lépett elő vezetőedzővé. 2003-ban azonban hirtelen elhalványultak a fények, mély pénzügyi gödörbe süllyedt a klub, a játékosok több havi pénzükre vártak. Mondani sem kell, többen távoztak (Ludvig edző, Erdősné Balogh Erika, Botos Fruzsina máig kitart), és szerényebb feltételek között, főként fiatalokkal folyt tovább a munka. A nehézségek dacára – igaz, a bajnokságban csak a negyedik hely jutott – kupagyőzelmet ünnepelhetett a társaság, 2005-ben pedig ezüstérmet szerzett a Vasas mögött az Extraligában.

A Nyíregyháza szerencsére nem szűnt meg, nem úgy az 1998-ig egyeduralgó Eger, amely 2001-ben, bajnoki másodikként végezve dobta be a törölközőt. A kilencvenes évek derekán bevásárló Vértes Volánnak csak három esztendő jutott a hazai röplabda elitjében: két érmes szezont követően 1999-ben a bajnokságban és a kupában is a csúcsra jutott, éppen ezért megmagyarázhatatlan, hogy az elnökség még a nyár előtt megszüntette az együttest. Csak ködös válaszokat kaptunk

2004. évben bajnokságot nyert BSE-FCSM női csapata

az okokról, de állítólag azért lépett drasztikusan, mintegy felindulásból a vezetőség, mert sokakat már májusban elcsábítottak a csapattól. Ugyancsak a süllyesztőben végezte a Pulzus SC és a Szegedi DRE, a BSE viszont amolyan állócsillaga a sportágnak, az egyedüli, amely az elmúlt egy évtizedben mindig a dobogóra állhatott. Kitartását siker koronázta, ugyanis 43 esztendő – a jogelőd Bp. Petőfi SC trónra lépése – után, 2004-ben újra bajnokságot nyert. A Vasas szeszélyes éveket tudhat maga mögött az 1996-ban a CEV-Kupában megszerzett negyedik helye óta. Hiába hirdettek fiatalítást, hiába jöttek tapasztalt röplabdások vagy (mint kiderült, gyenge lábakon álló) kubaiak, sorjázta az ötödik és negyedik helyek. 2003-ban aztán ott termettek a dobogón a piros-kékek, 2005-ben pedig a legtetején kötöttek ki a fiatal Jókay Zoltán edzősége alatt.

FÉRFIAK

Akárcsak a hölgyeknél, a férfiak mezőnyében is legendás csapatokkal találkozunk az elmúlt hatvan évben böngészve. A Csepel (1951–54: 4 bajnoki cím, 1968–82: 10), az Újpesti Dózsa (1955–63: 8), a Bp. Honvéd (1964–67: 4), a Tungsram (1984–88: 4) és a Kaposvár (1992–2001: 7) egyaránt egy-egy időszak ügyeletes sikergárdája volt. A legutóbbi egy évtizedben a somogyiak vitték a prímet, mégpedig a fényes pályát befutó Kántor Sándor nélkül, aki 1994-ben légióskodásra adta a fejét. A klub élete szorosan összefort Demeter Györgyével, aki 1991-ben került Kaposvárra, és 1992-től egészen 2003-ig felelt a minőségi szakmai munkáért. A dunántúli megyeszékhelyen már 1988-ban légiósokat szerződtettek, mégpedig a két cseh játékost, Jan Czifrát és Vladimir Pridalt, általuk a patinás cseh röplabda találkozott a magyarral, ami nagy hasznára vált a csapatnak. Kántor például kényesen vigyáz rá, hogy a pályafutására vonatkozó kérdésekre adott válaszaiban ne hagyja ki kettejüket. Azóta is csak ritkán fordult elő, hogy ne két vendégjátékosal indult volna neki a soros idénynek a somogyi alakulat, amelyben Kántor után újabb fantasztikus, egyúttal ellentmondásos egyéniség, Mészáros Dömötör bontogatta szárnyait. Őt 23 évesen, 1999-ben csábította el Itália, utolsó, kaposváriként végigjátszott bajnoki mérkőzése fantasztikus színvonalat, 161 perces háborút, végletekig feszült pil-

lanatokat hozott. A finálé negyedik, végül mindent eldöntő mérkőzésén 23 ponttal és 22 forgást érő megoldással segítette a gárdát Döme, de még nála is nagyobb alakított a szegedi Szolójid, akinek 26+29 szerepelt a statisztikájában. A 199 centis kalapács távozása nem okozott törést a somogyiaknál – 2000-ben és 2001-ben is aranyérmet akasztottak a röpisek nyakába, immár az új szabályok hozta megváltozott körülmények között.

Kötelező szót ejtenünk Mészáros Péterről is, akit 2005-ben a felnőtttegyüttes trénerének neveztek ki. A feltettebb szimpatikus, madárcsontú feladó 1990-ben került Somogyországba Tatabányáról, de született kaposváriként tartják számon. Óriási meglepetésként hatott, amikor 2000-ben Szegedre költözött, de senki sem haragudott rá, amikor a csongrádiak az ő irányításával verték meg 3:0-ra egykori csapatát a kupafináléban. A somogyiaknak nemcsak Mészáros hiánya adott fel kemény leckét, ugyanis vele egyszerre jelentette be távozását a másik előkészítő, a pályafutását Németországban folytató Koch Róbert. Végül is betömték a rést, a kubai José Cutino játékmesteri ténykedésével ért fel 2001-ben a bajnoki dobogó tetejére a Demeter-különítmény. Ezt követően viszonylag ínséges idők következtek, mert noha továbbra is gyűjtögette az érmekeket a Kaposvár, három éven keresztül a halványabb árnyalatú medálok kerültek a vitrinbe. Közben Demeter

György Törökországban, az Eregli csapatával kötelezte el magát, ám Laszcik Iván elnökkel (!) a kispadon 2005-ben a klub nyolcadik elsősége is megszületett.

És akkor néhány mondat a többiekéről. Az 1995-ben és 1996-ban a pontvadászatot megnyerő Szeged erejéből két-két második, illetve harmadik helyre futotta az elmúlt tíz esztendőben az Extraligában. A kupadöntőt négyszer veszítették el a Tisza-partiak, a 2001-es diadal pedig nem tudta megakadályozni, hogy kiszálljon a főtámogató. A teljes pénztelenséget és haldoklást 2003-ban az elmúlás követte. Ugyanígy járt két patinás szakosztály és fellegvár: a Vasas 1999-ben, a Csepel 2000-ben adta fel a harcot a magyar röplabda színpadán. Nem úszta meg az NYVSC sem, amely 1998-ban Botos Ferenc vezetésével, két kubai légióssal (a fent említett Cutinóval és Ernesto Martínezzel), 2800 nézőt a Bujtosi-csarnokba vonzva verte meg a bajnoki döntőben a Kaposvárt. A szabolcsiak 2003-ban véreztek el. S hogy ne csak gyászos hírrel szolgáljunk, dicsérjük a Dunaferrrt, amely különös gonddal ügyelt az utánpótlásnevelésre, és az ország szegleteiben fellelt tehetségek felkarolására. Amíg elegendő összeggel gazdálkodhattak a Duna-partiak, kiemelkedő eredményekre is futotta, a legemlékezetesebb a 2002-ben elhódított bajnoki cím. Végül, de nem utolsósorban essék szó az ér-

2001. évben bajnokságot nyert Kométa Kaposvár SE férfi csapata

2002. évben bajnokságot nyert Dunaferr SE férfi csapata

mekért először a 2001-02-es évadban bejelentkező Kazincbarcikáról, amely a legbiztosabb anyagi háttérrel nyújtja a férfi élvonalban. A borsodi városban a röplabda támogatása mellett tette le a voksot az önkormányzat és a BorsodChem, így aztán kiemelkedő játékoskerettel dolgozhatnak a mindenkori edzők. A szlovák Daniel Oravecceccel kétszer lett bajnok az együttes, ám a 2005-06-os idényben – milyen furcsa leírni – Demeter György kapta meg a kispadot.

Szabó Gábor

A NEMZETI BAJNOKSÁG EXTRA LIGA VÉGEREDMÉNYEI 1997–2006 (Az első hat helyezett feltüntetésével)

Férfiak

- 1996–97. 1. Kaposvári Balatell SC, 2. Medikémia Szeged, 3. Vasas SC, 4. NYVSC-Szabolcs Gabona, 5. Dunaferr SE, 6. Kecskeméti RC.
- 1997–98. 1. NYVSC-Szabolcs Gabona, 2. Pini-Kaposvár SE, 3. Dunaferr SE, 4. Medikémia Szeged., 5. Vasas SC. 6. Kazincbarcikai VSE.
- 1998–99. 1. Pini-Kaposvár SE, 2. Medikémia-Papíron SC Szeged, 3. Dunaferr SE, 4. Vasas SC, 5. NYVSC-Szabolcs Gabona, 6. Kecskeméti RC.
- 1999–2000. 1. Pini-Kaposvár SE, 2. NYVSC-Szabolcs Gabona, 3. Medikémia-Papíron SC Szeged, 4. Dunaferr SE, 5. Vegyész RC Kazincbarcika, 6. Kecskeméti RC
- 2000–01. 1. Kométa Kaposvár SE, 2. Dunaferr SE, 3. Medikémia Szeged, 4. Vegyész RC Kazincbarcika, 5. Kecskeméti RC, 6. NYVSC-Szabolcs Gabona.
- 2001–02. 1. Dunaferr SE, 2. Vegyész RC Kazincbarcika, 3. Kométa Kaposvár SE, 4. Phoenix Mecano Kecskeméti RC, 5. Szabolcs Gabona-NYVRC, 6. DFRC-Szeged.
- 2002–03. 1. Vegyész RC Kazincbarcika, 2. Kométa Kaposvár SE, 3. Dunaferr SE, 4. Nyíregyházi VRC, 5. Phoenix Mecano Kecskeméti RC, 6. DFRC-Szeged.
- 2003–04. 1. Vegyész RC Kazincbarcika, 2. Dunaferr SE, 3. Kométa Kaposvár SE, 4. Phoenix Mecano Kecskeméti RC, 5. Szolnoki Titász RK, 6. Dági SE.
- 2004–05. 1. Kométa Kaposvár SE, 2. Vegyész RC Kazincbarcika, 3. Phoenix Mecano Kecskeméti RC, 4. Dunaferr SE, 5. Dági SE, 6. Szolnoki Titász RK.

Nők

- 1996–97. 1. AgriaComputer RC, 2. Vértes Volán SE, 3. BSE-CSM, 4. Vasas-Budai Téglá, 5. BVSC, 6. Szegedi DRE.
- 1997–98. 1. AgriaComputer RC, 2. BSE-CSM, 3. Vértes Volán SE, 4. Szakszig-NRK Nyíregyháza, 5. Vasas-Budai Téglá, 6. Miskolci VSC.
- 1998–99. 1. Vértes Volán SE, 2. BSE-CSM, 3. EGUT RC-Eger, 4. Szakszig-NRK Nyíregyháza, 5. Vasas-Budai Téglá, 6. Pulzus-Salgó Fényforrás SC.
- 1999–2000. 1. Szakszig-NRK Nyíregyháza, 2. EGUT RC-Eger, 3. BSE-CSM, 4. Vasas-Budai Téglá, 5. Atlant-Angyalföldi Diák RC, 6. Jászberényi RK.

- 2000–01. 1. Szakszig-NRK Nyíregyháza, 2. EGUT RC-Eger, 3. BSE-FCSM, 4. Vasas-Budai Téglá, 5. Architecton Gödöllői RC, 6. Atlant-Angyalföldi Diák RC.
- 2001–02. 1. Szabolcsút-NRK Nyíregyháza, 2. BSE-FCSM, 3. V-fon-Jászberény, 4. Architecton Gödöllői RC, 5. Vasas-Budai Téglá, 6. Minor Phoenix Mecano Kecskeméti RC.
- 2002–03. 1. NRK Nyíregyháza, 2. BSE-FCSM, 3. Vasas-Budai Téglá, 4. Architecton Gödöllői RC, 5. V-fon-Jászberény, 6. Minor Phoenix Mecano Kecskeméti RC.
- 2003–04. 1. BSE-FCSM, 2. Vasas Opus-Via Óbuda, 3. Phoenix Mecano Kecskeméti RC, 4. Titász-NRK Nyíregyháza, 5. Architecton Gödöllői RC, 6. Miskolci VSC-Cronus.
- 2004–05. 1. Vasas Opus Via-Óbuda, 2. NRK Nyíregyháza, 3. BSE-FCSM, 4. Phoenix Mecano Kecskeméti RC. 5. Albrecht-Miskolci VSC-MISI, 6. Jászberényi RK.

A BAJNOKCSAPATOK NÉVSORA

Férfiak

1996–1997. **Kaposvári Balatell SC** (Ács Tamás, Gelencsér Balázs, Hulmann Zsolt, Alexandr Jurikov, Karmos Zoltán, Koch Róbert, Mészáros Dömötör, Mészáros Péter, Porkoláb Tamás, Viktor Saralijev, Takács Gábor, Tomanóczy Tibor, Zarka Péter. Edző: Demeter György.)

1997–98. **NYVSC-Szabolcs Gabona** (Bugyi József, Jose Alvarez Cutino, Horváth Géza, Horváth László, Ernesto Rufin Martinez, Pampuch Csaba, Toronyai Miklós, Veres Péter, Zajác András, Zádor Zoltán. Edző: Botos Ferenc.)

1998–99. **Pini-Kaposvár SE** (Bánhegyi István, Dávid Zoltán, Geiger András, Gelencsér I. Balázs, Gelencsér II. Balázs, Koch Róbert, Mészáros Dömötör, Mészáros Péter, Pásztor Attila, Szergej Szajfulin, Takács Gábor, Zarka Péter. Edző: Demeter György.)

1999–2000. **Pini-Kaposvár SE** (Bánhegyi István, Vang Csi, Dávid Zoltán, Geiger András, Gelencsér Balázs, Koch Róbert, ifj. Laszczik Iván, Mészáros Péter, Pásztor Attila, Szergej Szajfulin, Urfi Csaba, Zarka Péter. Edző: Demeter György.)

2000–01. **Kométa Kaposvár SE** (Bánhegyi István, Bozó Balázs, Vang Csi, Jose Alvarez Cutino, Dávid Zoltán, Geiger András, Gelencsér Balázs, Kovács Balázs, ifj.Laszczik Iván, Neizer Zoltán, Pásztor Attila, Szergej Szajfulin, Urfi Csaba, Zarka Péter. Edző: Demeter György.)

2001–02. **Dunaferr SE** (Forgó Nándor, Gubik János, Mózer Zoltán, Vitalij Morozov, Nagy Attila, Nyíri Péter, Pajor Arnold, Szabó Gábor, Szekeres Tamás, Szűcs Imre, Tóth Gábor, Urfi Csaba. Edző: Ruffing Péter.)

2002–03. **Vegyész RC Kazincbarcika** (Bencsik Zoltán, Bunford Béla, Krnic Domagoj, Herich Rudolf, Jánosi Gábor, Járm Csaba, Kárpáti Zoltán, Kiss Tamás, Kovács Zoltán, Vitalij Morozov, Nagypál Ferenc, Schildkraut Krisztián, Tóth Gábor. Edző: Daniel Oravec.)

2003–04. **Vegyész RC Kazincbarcika** (Bencsik Zoltán, Csala Bernát, Jánosi Gábor, Járm Csaba, Kárpáti Zoltán, Kovács Zoltán, Vitalij Morozov, Alexandr Safronov, Schildkraut Krisztián, Szalai Szabolcs, Szekeres Tamás, Tomanóczy Tibor, Toronyai Miklós, Tóth Gábor. Edző: Daniel Oravec.)

2004–05. **Kométa Kaposvár SE** (Bánhegyi István, Dávid Zoltán, Gelencsér Balázs, Gubik János, Kovács Balázs, ifj. Laszczik Iván, Molnár Dávid, Mózer Zoltán, Németh Gergely, Németh Szabolcs, Pampuch Csaba, Pásztor Attila. Edző: Laszczik Iván.)

Nők

1996–97. **AgriaComputer RC** (Natalja Akimova, Fekete Krisztina, Gödri Krisztina, Helli Hajnalka, Kalotay Rózsa, Kurucz Ágnes, Natalja Papizsanszkaja, Sztankó Éva, Tímár Edit, Tóth Zsanett, Wolf Rita. Edző: Tatár Mihály.)

1997–98. **AgriaComputer RC** (Natalja Akimova, Bóta Enikő, Fekete Krisztina, Helli Hajnalka, Kalotay Rózsa, Natalja Papizsanszkaja, Szabó Dominika, Sztankó Éva, Tímár Edit, Wolf Rita. Edző: Tatár Mihály.)

1998–99. **Vértes Volán SE** (Balázs Judit, Botos Fruzsina, Fekete Krisztina, Karsai Andrea, Kiss Katalin, Natalja Papizsanszkaja, Szabó Anita, Sztankó Éva, Szun Li-csüan, Natalja Teron, Wolf Rita. Edző: Kasziba István.)

1999–2000. **Szakszig-NRK Nyíregyháza** (Natalja Akimova, Battlay Krisztina, Botos Fruzsina, Danada Elita, Erdősné Balogh Erika, Kiss Katalin, Mátrai Beáta, Mátrai Veronika, Natalja Papizsanszkaja, Szabó Judit, Vargáné Rácz Márta, Várhegyi Anikó. Edző: Forman József.)

2000–01. **Szakszig-NRK Nyíregyháza** (Battlay Krisztina, Bogendorfer Liliána, Botos Fruzsina, Erdősné Balogh Erika, Hanna Kalasnikova, Kiss Katalin, Mátrai Beáta, Mátrai Veronika, Natalja Papizsanszkaja, Szabó Judit. Edző: Forman József.)

2001–02. **Szabolcsút-NRK Nyíregyháza** (Natalja Akimova, Botos Fruzsina, Erdősné Balogh Erika,

Kapuvári Melinda, Kovács Bernadett, Lengyel Viktória, Mátrai Beáta, Merkószki Tünde, Natalja Papizsanszkaja, Schlégl Katalin, Szabó Judit, Várhegyi Anikó. Edző: Ludvig Zsolt.)

2002–03. **NRK Nyíregyháza** (Natalja Akimova, Bodnár Nerina, Botos Fruzsina, Erdősné Balogh Erika, Kapuvári Melinda, Kiss Katalin, Kovács Bernadett, Lengyel Viktória, Mátrai Beáta, Mátrai Veronika, Merkószki Tünde, Natalja Papizsanszkaja, Schlégl Katalin. Edző: Ludvig Zsolt.)

2003–04. **BSE-FCSM** (Viktória Adrianenko, Czakó Mária, Danada Elita, Horváth Dóra, Jáka Szilvia, Jáka Zsuzsanna, Liliom Rita, Mester Orsolya, Nitsch Noémi, Tóth Andrea, Várhegyi Anikó. Edző: Kasziba István.)

2004–05. **Vasas Opus-Via Óbuda** (Borlai Luca, Dégi Barbara, Filipovics Anita, Józsa Zsuzsanna, Kovács Tímea, Meléndez-Pál Beatrix, Nyári Virág, Pethő Anita, Soós Nikolett, Takács Zsófia, Tormási Orsolya, Vatai Gabriella. Edző: Jókay Zoltán.)

A 2005–2006. ÉVI EXTRA LIGA VÉGEREDMÉNYEI (Az első hat helyezett feltüntetésével)

Férfiak

2005–2006. 1. Vegyész RC Kazincbarcika, 2. Kométa Kaposvár SE, 3. MAFC-Hartmann, 4. Phoenix Mecano Kecskeméti RC, 5. Dunaferr SE, 6. Dági SE.

A bajnokcsapat névsora: Csala Bernát, Cziczó Gábor, Fehér Tamás, Gelencsér Balázs, Kárpáti Zoltán, Kovács Zoltán, Mikhail Nabotov, Pampuch Csaba, Schildkraut Krisztián, Szabó Dávid, Szalai Szabolcs, Szántai Balázs, Tomanóczy Tibor, Toronyai Miklós. Edző: Demeter György.

Nők

2005–2006. 1. BSE-FCSM, 2. Vasas Opus-Via Óbuda, 3. NRK Nyíregyháza, 4. Gödöllői RC, 5. Jászberényi RK, 6. Bertrans-Phoenix Mecano Kecskeméti RSE.

A bajnokcsapat névsora: Czakó Mária, Danada Elita, Farkas Virág, Jáka Szilvia, Jáka Zsuzsanna, Kiss Beáta, Kiss Bernadett, Roberta Kojnok, Lengyel Viktória, Mátrai Beáta, Nagyné Mátrai Veronika, Natalja Papizsanszkaja, Puskás Ivett, Tóth Andrea. Edző: Kasziba István.

MAGYAR KUPA 1997–2006

A dobogós helyezettek feltüntetésével

Férfiak

1997. 1. Kaposvári Balatell SC, 2. Medikémia Szeged, 3.–4. Dunaferr SE, Kecskeméti RC.
1998. 1. Pini-Kaposvár SE, 2. Medikémia-Szeged, 3. Dunaferr SE.
1999. 1. Pini-Kaposvár SE, 2. Medikémia-Papíron SC Szeged, 3. Vasas SC.
2000. 1. Pini-Kaposvár SE, 2. Medikémia-Papíron SC Szeged, 3. NYVSC-Szabolcs Gabona.
2001. 1. Medikémia-Szeged, 2. Kométa Kaposvár SE, 3. Dunaferr SE.
2002. 1. Kométa Kaposvár SE, 2. Vegyész RC Kazincbarcika, 3. Dunaferr SE.
2003. 1. Kométa Kaposvár SE, 2. Vegyész RC Kazincbarcika, 3. Dunaferr SE.
2004. 1. Vegyész RC Kazincbarcika, 2. Kométa Kaposvár SE, 3. Dunaferr SE.
2005. 1. Vegyész RC Kazincbarcika, 2. Kométa Kaposvár SE, 3. Phoenix Mecano Kecskeméti RC.
2006. 1. Kométa Kaposvár SE, 2. Vegyész RC Kazincbarcika, 3. Phoenix Mecano Kecskeméti RC.

Nők

1997. 1. AgriaComputer RC, 2. Vasas-Budai Téglá, 3. Vértess Volán SE.
1998. 1. AgriaComputer RC, 2. Vértess Volán SE, 3. Vasas-Budai Téglá.
1999. 1. Vértess Volán SE, 2. BSE-CSM, 3. EGUT RC-Eger.
2000. 1. Szakszig-NRK Nyíregyháza, 2. EGUT RC-Eger, 3. BSE-CSM.
2001. 1. Szakszig-NRK Nyíregyháza, 2. EGUT RC-Eger, 3. Vasas-Budai Téglá.
2002. 1. NRK Nyíregyháza, 2. BSE-FCSM, 3. V-fon-Jászberény.
2003. 1. NRK Nyíregyháza, 2. V-fon-Jászberény, 3. BSE-FCSM.
2004. 1. Titász-NRK Nyíregyháza, 2. BSE-FCSM, 3. Phoenix Mecano Kecskeméti RC.
2005. 1. Vasas Opus-Via Óbuda, 2. NRK Nyíregyháza, 3. BSE-FCSM.
2006. 1. Vasas Opus-Via Óbuda, 2. NRK Nyíregyháza, 3. BSE-FCSM.

A 2005. ÉVBEN GYŐZTES MK CSAPATOK

Vegyész RC Kazincbarcika férfi csapata

Vasas Opus-Via Óbuda női csapata

AZ ÉV RÖPLABDÁZÓI 1996–2005

Férfiak

- 1996. Schildkraut Krisztián (*Medikémia-Szeged*)
- 1997. Tomanóczy Tibor (*Pini-Kaposvár SE*)
- 1998. Mészáros Péter (*Pini-Kaposvár SE*)
- 1999. Mészáros Péter (*Pini-Kaposvár SE*)
- 2000. Mészáros Péter (*Medikémia-Szeged*)
- 2001. Kántor Sándor (*Cuneo*)
- 2002. Kántor Sándor (*Panasonic Panthers*)
- 2003. Koch Róbert (*VfB Friedrichshafen*)
- 2004. Tomanóczy Tibor (*VRC Kazincbarcika*)
- 2005. Tomanóczy Tibor (*VRC Kazincbarcika*)

A 2006. évi év röplabdázói cím az év végén kerül odaítélésre.

Nők

- Dambendzet Nathalie (*Vasas-Budai Tégla*)
- Tímár Edit (*AgriaComputer RC*)
- Jáka Zsuzsanna (*BSE-CSM*)
- Battlay Krisztina (*Szakszig-NRK Nyíregyháza*)
- Erdősné Balogh Erika (*Szakszig-NRK Nyíregyháza*)
- Erdősné Balogh Erika (*NRK Nyíregyháza*)
- Nagy Mariann (*Tenerife*)
- Erdősné Balogh Erika (*NRK Nyíregyháza*)
- Czakó Mária (*BSE-FCSM*)
- Józsa Zsuzsanna (*Vasas Opus-Via Óbuda*)

Tomanóczy Tibor

Erdősné Balogh Erika

MÉRKŐZÉSJELENETEK

Németh Szabolcs

Bánhegyi István

Erdősné Balogh Erika

Horváth Dóra és Józsa Zsuzsanna

VI. *Fejezet*

EDZŐK A PÁLYA SZÉLÉN

Írta
Gallai László
Juni György
Kis Tamás

EDZŐK A PÁLYA SZÉLÉN...

...voltak. Sajnos, ezzel a múltidejű lét igével kell folytatnunk a címben megkezdett mondatot, mert bizony nagyon sokan nincsenek köztünk azok, akik már a háború után ott álltak a magyar röplabdasporthölcsőjénél, és amikor a csecsemő felnőtté vált, elindították a sikerek útján. Mert a jelenlegi szakemberek döntő többsége közül ugyan ki ne emlékeznék a sportág professzorként emlegetett dr. Abád Józsefre; dr. Prohászka Lászlóra, a férfíválogatott első csapatkapitányára, egykori szövetségi kapitányra, Bieliczki Istvánra, az első szövetségi edzőre, Spányik Józsefre, Havasi Gyulára, aki megalapozta sikereit annak a női válogatottnak, amely – a még ma is a sportért munkálkodó – Gabi néni, azaz dr. Kotsis Attiláné keze alatt olimpiai és világ bajnoki negyedik helyezést szerzett hazánknak. E kis nosztalgiazás csupán szikrája a valóságnak, hiszen jelen írásunk terjedelme aligha lenne elegendő azoknak a felsorolásához, akik szinte egész életüket honi sportágunknak szentelték, és ez még inkább igaz lenne akkor, ha mindazokat hozzávennénk, akik ma is ezt teszik.

Meg kell jegyeznünk, hogy cikkünk címe kicsit félrevezető. Az ugyanis igaz, hogy a mai edzők valóban a pálya szélén vannak, mert néhány év óta saját csapatuk térfelének egész hosszában mozoghatnak, sőt utasításokat is adhatnak. Nem így még akár tíz évvel ezelőtt is, amikor az edzők csak akkor állhattak fel ülőalkamatosságukról, amikor időt vagy cserét kértek, hangot pedig jószerezivel akkor adhattak, ha aut-ot kiállítottak. Ám nemcsak ez az egy szabály változott az elmúlt évek során, hiszen az elődök nem is álmodhattak mondjuk a – ki tudja, miért – liberónak elkeresztelt játékosról, az ellenfelet nem akadályozó hálóröntésről, nem beszélve az immár lábbal is végezhető labdamentésről, amit lassan már a kézilabdakapusok is megirigyelhetnek.

ÉRDEKTELENSÉG

Folytatva a visszaemlékezést, illetve összehasonlítást, csak ezúttal már szakmai vonatkozásban, Németh Lajos, a Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Karának (TF) mestertanára, a röplabda szakcsoport vezetője, majdhogynem érthetetlennek tartja a múlt és a jelen közötti eredmények elképesztően nagy különbségét, még akkor is, ha figyelembe vesszük a társadalmi és anyagi viszonyokat akkor és most. Pedig abban az időben hol volt még olyan magas szintű szakmai, ráadásul kötelező képzés, mint napjainkban. És mégis. Az utóbbi években már csak utánpótláscsapatunk hívják fel magukra a figyelmet azzal, hogy olykor bejutnak egy-egy Európa- vagy világbajnokság döntőjébe. Igaz, ott már szerények az eredmények, de – kis túlzással – nekik köszönhető, hogy a nemzetközi élmezőny még tudja, hol van Magyarország. Női válogatottunk alig pislákoló lángja ugyanis 1985-ben még egy utolsó lobbant az Európa-bajnoki kilencedik helyezéssel, hogy azután a kilencvenes évek során a férfíválogatott is búcsút mondjon a világvversenyek döntőinek.

A szakember egyáltalán nem hazabeszél, amikor azt mondja, hogy a TF-en (az egyszerűség kedvéért nevez-

zük így) olyan képzés folyik, hogy bárki, aki akár a tanári, akár az edzői szakon végez, azonnal el tudja kezdeni a munkát. Nagy szaktudású tanárok oktatják a jelentkezőket, színvonalas írott és elektronikai szakanyagokhoz juthat mindenki. No persze, ha erre igényt tartanak. Németh Lajos nem csekély indignáltsággal mondja, hogy nem lenne nehéz megszámolni azokat, akik érdeklődnek irántuk. Pedig csupán az ő irodájában zsúfolásig megtöltik a polcokat a színvonalasabbnál színvonalasabb könyvek, kazetták. Az edzőknek nagy szüksége lenne ezekre, sokat tanulhatnának belőle. Akármilyen nagy tudásúak ugyanis a tanárok, akármilyen színvonalasak az előadások, az iskolapadban azért nem lehet mindent megtanulni.

Az érdektelenség azonban másban is megmutatkozik, ami legalább ilyen szomorú. Arról van szó, hogy szakembereink jelentős része egyszerűen nem érdeklődik olyan események iránt, amelyeken tapasztalatokat gyűjthetnek. Németh Lajos azok közé a kevesek közé tartozik, aki saját pénztárcáját sem kímélte azért, hogy megtekintsen Japánban (!) egy nagy nemzetközi röplabda-találkozót. Ez természetesen nem lehet követelmény, de az igen, hogy az edzők olykor legalább a környező országokban rendezendő tornák iránt érdeklődjenek. Ám

a tapasztalat azt mutatja, még a hasonló hazai eseményeken is gyakran elegendő egy kéz, hogy megszámloljuk a klubedzőket.

Ez az érdektelenség azonban nem annyira a régi „motorosokra”, hanem inkább a fiatalabb edzőkre, valamint a játékosok egy részére jellemző. Ha átlépik egy szakosztály küszöbét, nem az az első kérdésük, hogy milyen az edzőkörülmenyeket biztosító terem, hány edzést lehet tartani hetente, hanem az, hogy milyen a szerelés, van-e fürdő, no és természetesen az: mennyi a pénz. Szinte elképzelhetetlen, hogy ilyen mentalitással megfelelő szakmai munkát végezzenek. És sajnos tehetik, mert más labdajátékokhoz képest igen csekély példa van arra, hogy egy idő után azt mondják nekik: próbáljanak másutt szerencsét. Nem véletlen, mert örülnek, hogy egyáltalán jelentkeznek edzők. S hogy milyen kevesen vannak, arra jellemző, hogy nincs külön felnőtt- és junior-edző, márpedig ezek egy-egy teljes értékű embert kívánnak. Sokkal rosszabb a helyzet a fiatalabb korosztályoknál. Ma már az Extra Ligában és az NB I-ben is kötelező négy utánpótláscsapat indítása. Igenám, de a fiatalok csak két korosztályban játszhatnak, azaz nem lehetséges olyan megoldás, hogy elegendő egy csapat, amely végigpendlizi valamennyi korosztály mérkőzéseit – gyakran úgy-ahogy, mert az eredmény nem, csupán a részvétel a fontos, ami ma már az olimpiákon sem igaz –, tehát utánpótlásedzőből is több kellene.

FOGYATKOZUNK

Az a baj, hogy lassan már talán nem is kell annyi edző, mint amennyire rendes körülmények között szükség lenne. Ennek pedig az az oka, hogy mind gyakrabban hallunk hírt szakosztályok megszűnéséről. És itt nem csak azokról a kisebb-nagyobb szakosztályokról van szó, amelyektől egyre-másra kénytelen megválni a sportág, hanem olyanokról is, amelyekről még néhány éve sem tudtuk elképzelni, hogy nem lesznek közöttünk. Olyanokra gondolunk, mint a Csepel vagy a Vasas férficsapata, amelyek a kilencvenes évek végén szűntek meg, s amelyek néhány más szakosztállyal együtt úgyszólván a magyar röplabdasporthoz jelentette, hiszen e két munkáskerület együttese a legelső között alakult meg a háború után. Szintén búcsút kellett vennünk az Újpesti Dózsa női csapatától, amely először be-

leolvadt a Tungsramba, majd ezen a néven is megszűnt. Erre mondta Németh Lajos, hogy hiába végeznek kitűnő eredménnyel a testnevelők, edzők, egyszerűen nincs karrierlehetőségük. Ezt a média sem segíti elő, amely akár az első helyet eldöntő rangadónak is legfeljebb az utolsó labdamenetét közvetíti felvételtől, vagy az állami támogatás, amely kétszer-háromszor kevesebb, mint más sportágaké, bár azok eredményei kétszer-háromszor nem jobbak. Így azután a híres elődökhöz hasonlóan a szakemberek egy része hiába tenné rá akár az életét a sportágra, megszűnt annak vonzereje. Inkább elmegy vállalkozónak, vagy bárhová, ahol anyagilag (is) megbecsülik őket.

A csapatok, játékosok megfelelő létszámának hiánya az oka annak is, hogy a klubedzők nem szívesen engedik el játékosait a válogatottak közös felkészülésére. Igyekeznek mindenféle ürüggyel megakadályozni azt, mert attól félnek, hogy nem térnek vissza. A nálunk jobb röplabdakultúrával rendelkező országokban ezt másként csinálják. Vannak köztük olyanok, ahol egész héten együtt tartják a válogatottakat, majd a hétvégén elengedik őket a klubjukba bajnoki mérkőzésre játszani. Magyarországon ehhez csak a Héraklész-program hasonlít. Az igazsághoz tartozik, hogy a játékosok közül is sokan kedvelik a táborokat bármelyik korosztályban, főként azok akik előre tekintenek, akik szeretnék a lehető legjobb eredményt elérni. Ott ugyanis rendszeres a napi két edzés, szemben az élvonal jelentős részével, holott a profiknál ez ma már alapkövetelmény. Csak az az érthetetlen, hogy ha már a klubokban ezt nem tartják alapkövetelménynek, akkor vajon miért vannak elengedni játékosait a válogatottak edzéseire. A válasz kézenfekvő: azért, mert minőségileg meg kellene változtatni a klubok és a válogatottak, sőt a klubok és saját játékosaik közötti kapcsolatrendszerrel.

Amikor ezzel kapcsolatban Németh Lajosnak felle tettük a szövetség hatékonyabb irányító szerepének szükségességét, egytértett ezzel, azzal a megjegyzéssel, hogy nagyon sokan bírálják a szövetséget, de ahhoz már nem veszik a fáradságot, s főként szellemi képességeiket nem mozgatják meg annak érdekében, ők hogyan csinálnák. Mint hangsúlyozta, nem azért mondja ezt, mert ő is tagja az elnökségnek, sőt az edzőbizottság vezetője is, de felelőtlenül nyilatkozni könnyebb, mint érvekkel alátámasztott szakmai tanácsot adni.

CSAK A LICENC A FONTOS?

Sándor Péter, aki néhány éve érkezett vissza Portugáliából, elmondta, hogy annak idején idehaza hiába érte el edzőképzésen a legmagasabb fokozatot, a dél-európai országban is számot kellett adni tudásáról, hogy egyáltalán szóba álljanak vele. A TF mestertanára hangsúlyozta, hogy ez nálunk sincs másként, hiszen aki az évenkénti rendszeres továbbképzésen nem szerzi meg a licencet, az nem ülhet élvonalbeli csapat kispadjára. Neves szakemberek, köztük a válogatott keretek edzői tartanak kitűnő előadásokat, mindig a legidősebb témákról. Kár, hogy a hallgatóság egy része nem tartja ezt a színvonalat, mert mire az előadásoknak vége, jó, ha a fele még ott van az előadóteremben. A többi úgy gondolkodik: „Mit tudnak ezek nekem mondani?” Nem

csoda, ha a neves szakemberek közül is mind kevesebben vállalkoznak előadásokra, mert – nem véletlenül – megalázónak tartják ezt a helyzetet. Erre jegyezte meg Stevik Péter, az MRSZ főtájkára, hogy csak a licenc megszerzése fontos, a tudásé már nem, ami meg is látszik egyik-másik edző szakmai munkájában. Ezért lenne jó frissíteni, aminek egyik módja lenne, ha az edzők rávennék némely játékosaikra, hogy végezzék el az edzői szakot. A frissítés az élet minden területén szükséges.

Az egyetem névadóját, a tizenkilencedik században élt Semmelweis Ignácot, az orvostudomány kiemelkedő alakját méltán nevezik ma is az anyák megmentőjének. Mi mást kívánhatnánk, mint hogy a nevét felvevő felsőoktatási intézmény erőfeszítései is mielőbb beérjenek – a sportág megmentése érdekében.

Gallai László

AZ ÉV EDZŐI 1996–2005

Férfiak

- 1996. Nyári Sándor (Medikémia-Szeged)
- 1997. Demeter György (Pini-Kaposvár SE)
- 1998. Demeter György (Pini-Kaposvár SE)
- 1999. Demeter György (Pini-Kaposvár SE)
- 2000. Demeter György (Kométa Kaposvár SE)
- 2001. Demeter György (Kométa Kaposvár SE)
- 2002. Ruffing Péter (Dunaferr SE)
- 2003. Demeter György (Kométa Kaposvár SE)
- 2004. Daniel Oravec (Vegyész RC Kazincbarcika)
- 2005. Laszczik Iván (Kométa Kaposvár SE)

A 2006. év edzői cím az év végén kerül odaítélésre.

Nők

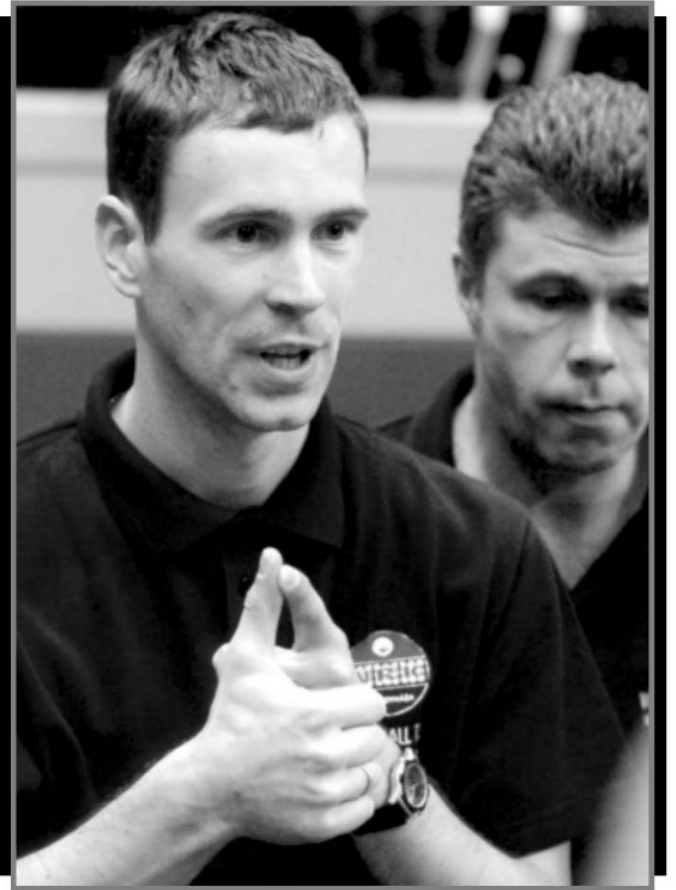
- Kasziba István (Kordax-Eger SC)
- Tatár Mihály (AgriaComputer RC)
- Szekér László (Szakszig NRK-Nyíregyháza)
- Kasziba István (EGUT RC-Eger, Vértes Volán SE)
- Forman József (Szakszig NRK-Nyíregyháza)
- Forman József (NRK Nyíregyháza)
- Ludvig Zsolt (NRK Nyíregyháza)
- Ludvig Zsolt (NRK Nyíregyháza)
- Kasziba István (BSE-FCSM)
- Jókay Zoltán (Vasas Via-Opus Óbuda)

Demeter György

Jókay Zoltán

Ludvig Zsolt

Kasziba István

AZ ÉVTIZED LEGSIKERESEBB FÉRFI EDZŐJE

Demeter György

kai válogatott sportolókkal is dolgozott együtt. Itthon kilenc alkalommal választották az év röplabda edzőjének.

– *Mikor és hogyan lett Önből röplabdás?*

– A középiskolában kezdtem érdeklődni a röplabda iránt, ám a sportághoz nélkülözhetetlen fizikai követelményeket csak másodikos koromban értem el. Ekkor indult el a sportolói pályafutásom, majd az érettségi után Kecskemétre kerültem a kertészeti egyetemre, így aztán a Kecskeméti SC csapatában kötöttem ki. Ott tizenkét évet töltöttem el, azután Törökországba mentem, majd a Somogy SC-ben fejeztem be a játékot. A válogatottban 201 alkalommal léptem pályára, és három Európa-bajnokságon vettem részt a csapattal.

– *Aztán edzőként folytatódott a karrierje.*

– Igen, tizenkét éven keresztül dolgoztam Kaposvárott, s ebben az időszakban hat magyar bajnoki címet, valamint hét magyar kupagyőzelmet ünnepelhettünk a csapattal. Ezután két évet töltöttem Törökországban az Erdemir Spor Kulübü alkalmazásában. Kétszer sikerült megszerezniünk a bajnoki aranyat. 2005 nyarán érkeztem vissza Magyarországra, és azóta a Kazincbarcika edzőjeként dolgozom.

– *Őn nem csak a Kazincbarcika edzője, hanem a férfi válogatott szövetségi kapitánya is. Hogyan értékeli az elmúlt évtizedet?*

Demeter György vitathatatlanul az elmúlt évtized legsikeresebb férfi röplabda edzője hazánkban. Csapatában több mint egy tucat olyan játékosal foglalkozott, akik később bekerültek a válogatottba, de Törökországban orosz, bolgár, argentin, illetve ameri-

– A válogatottnál 1992-ben kezdtem meg a munkát, előbb Németh Lajos, majd Nyári Sándor szövetségi kapitányok mellett. 2001-ben aztán átvettem a csapat irányítását, és abban az évben sikerült is kijutnunk az ostravai Európa-bajnokságra, ahol végül tizenegyedikek lettünk. Azóta azonban nem sikerült jobb eredményt elérni. Megragadtunk ugyan az A csoportban, de nem tudtunk továbblépni.

– *Optimistán tekint a jövőbe?*

– Jelenleg ideálisnak mondható a csapat átlagéletkora, és azt gondolom, hogy ezekkel a 25–30 év közötti játékosokkal megvan az esélyünk arra, hogy újra részt vegyünk egy kontinensviadalon. A hazai mezőny azonban folyamatosan szűkül, így egyre nehezebbé válik a tehetséges játékosok kiválogatása. Úgy gondolom, hogy a honi röplabdasportnak lényegesen több pénzre lenne szüksége.

– *Hogyan értékeli az elmúlt tíz évet a férfi röplabda sport tekintetében?*

– Véleményem szerint, ha a világ röplabda sportjáról beszélünk, akkor azt kell észrevennünk, hogy óriási fejlődés ment végbe az elmúlt évtizedben. Ez Európára is igaz, nálunk ezzel ellentétben inkább visszalépést látok. Korábban többet jelentett, sokkal jobb volt Magyarországon röplabdásnak lenni. Nálunk mostanában rengeteg fiatal tehetség dönt úgy, hogy külföldre megy játszani. Ennek az az egyetlen oka, hogy itthon nem tudnak igazi, profi röplabdássá válni. Merőben más körülmények között tudnak edzeni, készülni azokban az országokban, ahol a feltételek kedvezőbbek. Ez pedig elengedhetetlen szempont egy játékos fejlődésében.

Kis Tamás

A LEGFIATALABB SZAKVEZETŐ

Ludvig Zsolt

A Nyíregyháza női röplabda csapatának edzője, Ludvig Zsolt az olimpiai sportágakban minden idők legfiatalabb szövetségi kapitánya a maga 28 évével. Ráadásul a nyíregyházi klub ügyvezetőjeként is tevékenykedik.

– *Fiatal kora ellenére ma Ön a legsikeresebb női röplabdaedző. Pedig aktív játékos is lehetne. Hogyan alakult ez ki?*

– Természetesen én is játékosként kezdtem a pályafutásomat, de sajnos az adottságaim determináltak. A ruganyossággal nem volt probléma, ellenben a magasságom kevésnek bizonyult ahhoz, hogy igazi röplabdássá váljak. Sérülések is hátráltattak, ráadásul viszonylag későn kezdtem el foglalkozni a sportággal. Így aztán már a Testnevelési Főiskolán abbahagytam a játékot és inkább az edzősködést választottam.

– *A Forman József mellett eltöltött idő, és a megszerzett tapasztalat mennyiben segíti most a munkáját?*

– Már a TF-en kialakult közöttünk egy jó kollegiális viszony, én pedig testközelből láthattam, hogyan kell dolgoznia egy edzőnek. Jó eredményeket értünk el együtt a BSE-vel és a Nyíregyházával is. Az első két önálló edzői évemben rengeteg gyakorlatot használtam abból, amit tőle láttam. Ma már inkább a saját fejem után megyek.

– *Ön nem csak edzője a nyíregyházi női röplabda csapatnak, hanem a klub ügyvezetője is egyben. Miért alakult ez így, és hogyan működik együtt a két tevékenység?*

– A 2003-as évben meglehetősen nagy pénzügyi hiány keletkezett a klubnál, s úgy érzem a személyem volt a garancia arra, hogy rendbe hozzuk az egyesület gazdasági helyzetét. Persze két olyan munkakörrel van szó, amelyhez normál esetben két különböző emberre van

szükség. Így aztán az elején előfordult, hogy nem voltam ott a csapat edzésein, mert éppen az ügyvezetői feladatokkal voltam elfoglalva. Mára normalizálódott a helyzet, egyrészt gyakorlottabbak lettünk, másrészt nagyon jó segítőtűim vannak.

– *Az edzősködés és az ügyvezetés mellett, a női röplabda válogatott szövetségi kapitánya is egy személyben.*

– A szövetséggel sokáig kerülgettük egymást, de aztán úgy alakultak a körülmények, hogy végül engem választottak a válogatott élére. Biztos vagyok benne, hogy van más szakember is, aki alkalmas lett volna a feladatra, de én hosszú éveket szeretnék még eltölteni a sportág berkein belül, ehhez pedig a legjobb táptalaj a nemzeti együttes.

– *Hogyan értékeli az elmúlt tíz évet a női röplabdásport tekintetében?*

– Úgy érzem, hogy a színvonalas röplabda ellépett tőlünk az utóbbi években. Külföldön jó időben, jó intézkedéseket hoztak, sikeresen váltottak, ráadásul megtartották a fiatal, tehetséges játékosokat. Nálunk kevés a válogatott szintű sportoló, nagyobb személyi állományra lenne szükségünk. Ezen kívül egyfajta eredménykényszert is érzek, emiatt nehezebb a szövetségi kapitány dolga Magyarországon.

– *Mit szeretne még elérni a szakmában?*

– Edzőként a klubcsapatommal valamelyik nemzetközi kupasorozatban szeretnék a döntő közelébe kerülni. Szövetségi kapitányként pedig az a célom, hogy kijuttassam a válogatottat egy Európa-bajnokságra. Erre egyébként véleményem szerint reális esélyünk van a mostani korosztállyal, 2–6 éven belül. Azt hiszem azzal sem árulok el nagy titkot, hogy nem csak Magyarországon szeretnék edzőként tevékenykedni. Egy külföldi, európai kupaszereplésre esélyes csapatnál is szívesen kipróbálnám magam.

Kis Tamás

A kitüntetéseket nem adják ingyen, azokért keményen meg kell dolgozni, legalábbis azokért, amelyeket az ember legfeljebb egyszer kap az életben. Ilyen a mesteredzői cím. Akár büszkék is lehetünk arra, hogy sportágunkban már tizenhárman megkapták, de akár kevésbé büszkélkedhetünk, amiért csak ennyien szerezték meg. Kiváltképp akkor, ha más sportágakhoz viszonyítjuk, amelyek némelyikében többen kisebb eredményekért is megkaphatták, mint ahányan a röplabdasporthoz megérdemelték volna.

KÖLCSÖNÖS SZERETETBEN

Müller Ferenc

Tizennégy évet kellett várni 1985 után, hogy a sportág megkaphassa a tizenkettedik mesteredzői fokozatot. Ennek tulajdonosa Müller Ferenc. Mint fogalmazott: a legkevésbé se számított rá, méginkább arra, hogy megkeresik őt ebben az ügyben, hiszen

már három éve „kiszállt” a sportágból, mert olyan családi kötelezettsége támadt szeretett unokáival kapcsolatban, amely mellett nem vállalhatta az edzői tevékenységet ami pedig egész embert kíván.

Úgy véli, a kitüntetés talán egy kicsit életműdíj is, hiszen tizennyolc esztendő telt el a férfi ifjúsági válogatottnál, s ez a hosszú idő kizárólag örömteli volt számára. Ez még akkor is igaz, ha ezalatt nem mindig sikerek gazdagították edzői munkásságát. Mindenért kárpótolta ugyanis a játékosai felé irányuló szeretet, ami kölcsönös volt. Nemcsak szóban, hanem levélben is elköszönt valamennyi válogatottjától. Neki is írtak levelet volt játékosai, amiben azt fejezték ki, hogy példamutató volt számukra a sportág iránti szeretete. Kántor Sanyi, a magyar röplabdasporthoz egyik fényes csillaga azt írta: „Önnek köszönhetem mindazt, amit eddig elértem”.

Utoljára 2003-ban, az OSC férficsapatánál találkoztunk vele, s együttese az egyesület legeredményesebbje volt. Mint a sláger mondja: „Búcsúzni csak nagyon szépen szabad”.

TÖBBSZÖRI „NEKI FUTÁSRA”

Garamvölgyi Máttyás

Garamvölgyi Máttyás esete is bizonyítja a cikkünk első mondatában leírtakat, miszerint a kitüntetéseket nem adják könnyen. A sportág vezérkara éveken át felterjesztette őt a kitüntető címre, de valamiért mindig elutasították. Lehetséges, hogy nem mindig egyenlő az elbírálás,

de talán több „diplomáciával” nem kellett volna 2004-ig várni a tizenharmadik mesteredzői fokozatra. Ez annál is inkább igaz, mert hiszen minden feltétel együtt volt: sikeres edzői teljesítmény idehaza és külföldön, számos publikáció, közte két kitűnő könyv, a Röplabda és A röplabdázás technikája. Ez utóbbira különösen büszke, hiszen egyrészt az 1990-es évek közepétől a TF-en is használják tankönyvként, másrészt végre egy olyan kiadvány, ami a modern röplabdázásról szól. Nem véletlen, hogy több kiadást is megért.

Persze az eredményekért sem kellett a szomszédba mennie. Amikor 1976-ban átvette a férfiválogatottat, az elkövetkező tíz év alatt kétszázhatvan hivatalos mérkőzésen irányította csapatát, s ezt a hazai rekordot aligha lesz könnyű egyhamar túlszárnyalni. A fiúkkal háromszor jutott be az Európa-bajnokság döntőjébe, amelyben legemlékezetesebb sikere az 1977-ben elért negyedik helyezés, miközben nyolc év alatt teljesen kicserélte a válogatottat. Az utolsó években a Vasas női csapatát is elvállalta. Ezt követően több mint egy évtizedet töltött el a török válogatottnál, és ott elnyerte az „Év külföldi edzője címet”. Elsősorban az ő nevéhez kötődik a hazai berkekben híressé vált Héraklész-program, amellyel kiadványunk más helyén részletesen foglalkozunk.

Gallai László

VII. *Fejezet*

A JÁTÉK SÍPMESTEREI

Írta
Gallai László

CSAK KETTEN KÖZEL A TŰZHÖZ

Szalay László, Ormai László, Lajos József – hogy csak őket említsük a régi kitűnő játékvezetők közül, akik sajnos már nincsenek közöttünk, és természetesen az örökifjú Szele Dénest. Különös ismertetőjelük volt, hogy a bírói emelvényen sosem gesztikuláltak vagy fejelmeztek fölöslegesen, hanem nyugodtan, de annál határozottabban vezették a mérkőzéseket. Ebben a sportágban sem hálás feladat a játékvezetés, de ők elmondhatták magukról, hogy az esetek többségében a vesztes csapat edzője is őszintén nyújtott nekik kezet a mérkőzés után, nem őket okolva a vereségért. Úgy látszik, ez volt a véleménye róluk a nemzetközi szövetségnek is, hiszen számtalan igen rangos eseményeken fújhatták a sípot. Közülük is ki kell emelni Szalay Lászlót, aki 1972-től egymásután három olimpián is részt vehetett. Ezt a rekordot azóta sem döntötte meg senki.

Igaz, napjainkban Hóbor Béla utólrérheti nagyszerű elődjét, mivel a legutóbbi két olimpiára már meghívták, és minden esélye megvan arra, hogy a harmadikon is ott legyen. Rajta kívül csupán Rádi Gyula az, aki nemcsak Európában, hanem az öreg kontinensen túl is vezeti a rangosabbnál rangosabb nemzetközi találkozókat. Pedig kettejükön kívül aktív nemzetközi minősítésű játékvezető Adler László, ifj. Juhász Zoltán, Mocsnik Lajos, és az első magyar női játékvezető Újházi Mónika, míg Mezőffy Csaba nemzetközi jelölt. Igenám, csak hogy a minősítés megszerzése nem minden. Hiába nagyon jó játékvezetőink felkészültsége, hiszen e tekintetben hazai oktatásunk elismerten nemzetközi színvonalú, ám ahhoz, hogy foglalkoztathassák őket, jelentős nyelvtudásra is szükség

van. Ennek hiányában érthető, hogy csupán ketten kerülhettek közel a tűzhöz. Hóbor Béla 1994 óta folyamatosan, Rádi Gyula pedig három éve rendszeresen tűzközelben van. Herpai László, a játékvezető-bizottság elnöke szerint tíz éven belül aligha várható, hogy rajtuk kívül bárki hasonló eredményt legyen képes felmutatni.

A testület elnöke szomorúan állapítja meg, hogy az utánpótlás területén jelentős gondok vannak. Ennek az oka, hogy a játékvezetők döntő többsége a játékosok közül kerülnek ki, márpedig napjainkban tanúi vagyunk annak, hogy egyre-másra szűnnek meg csapatok, s így természetesen a játékosállomány is csökken. Azt mondja, sokan vannak köztük olyanok, akik állandóan a cserepadon ülnek, vagy még oda se kerülhetnek. Így aztán hasznosabb lenne, ha ezek az úgynevezett vízhorodók a játékvezetésre adnák a fejüket. Ebben segítségükre lennének a bizottság által rendszeresen szervezett alapfokú tanfolyamok. Ezeket elsősorban I. osztályú játékvezetők felügyelik, és a vizsgákon is ők ellenőrzik a felkészültséget. Gyakran rendeznek egy-egy megyében kihelyezett elnökségi üléseket, ahová igyekeznek bevonnani a környező megyék képviselőit.

Nem csoda, ha a testület igyekszik megragadni minden lehetőséget, mert az NB I-es és NB II-s keret létszáma összesen száz játékvezető, amelynek mindössze harminc százaléka NB I-es, ami nagyon kevés. Ráadásul az NB II-sök átlag életkora ötven év felett van. Hatvanöt év felett már orvosi igazolásra van szükség, de rákényszerülnek erre, különben nem lennének képesek ellátni a feladatukat.

Rádi Gyula

Újházi Mónika

ifj. Juhász Zoltán

JÓ, HOGY MEGGONDOLTA MAGÁT

Hobor Béla

saktól – második számú játékvezető, vonalbírók, jegyzőkönyvvezetők – kapott segítség, illetve szerencse. Ezt a választ adta Hóbor Béla, aki nemcsak egyszerűen nemzetközi bíró, hanem a világ egyik legjobb játékvezetője. Ennek ellenére tíz évvel ezelőtt olyasmi történt vele, amit szinte rémálomként élt meg. Akkoriban az egész világon huszonketten érdemelték ki, hogy a legnagyobb világversenyeken bírászkodjanak. Köztük volt ő is, aki ráadásul a huszonkettek közül a legtöbbször érdemelte ki a very good (nagyon jó) minősítést. Ám ki tudja, miért, kimaradt az atlantai keretből, pedig minden sportembernek a leghőbb vágya kijutni az olimpiára. Nem kell sok képzelőerő ahhoz, mekkora volt a csalódása. Olyan nagy, hogy első felindulásában, mindössze harmincnolc évesen vissza akart vonulni. Az ok tulajdonképpen ma sem ismert, ő maga sem kutakodott utána soha. Néhány hét után azonban, bár a keserűség nem múlt el, az indulatok leülepedtek, így hát a folytatás mellett döntött, mert – mint mondja – olyan ez, mint a drog: aki egyszer elkezd, nem tudja abbahagyni.

És milyen jó, hogy nem hagyta abba, hiszen voltaképpen ettől kezdve indult el az igazi nagy sikerek útján. Még ugyanebben az évben három jelentős világversenyen bírászkodott, egyebek közt a hollandiai Világ

Vajon mi kell ahhoz, hogy valaki nemzetközi játékvezető legyen? Nos, hatvan százalékban igen alapos elméleti és gyakorlati felkészültség, gyors felfogóképesség és határozottság, húsz-húsz százalékban pedig a segítőtár-

Liga döntőjében. A következő években ezt követte még nyolc nagy világverseny, köztük világbajnokság, további Világ Ligák, Grand Prix-ek, miközben három földrészt is bejárt. Majd következett a 2000-es ausztráliai olimpia, ami talán végleg elfeledtette vele a négy év óta lappangó keserűségét. Szerinte ez volt minden idők legszebb olimpiája. No persze nemcsak azért, mert számára ez volt az első, hanem a gyönyörű csarnokok látványa, a csodálatos rendezés és szervezés miatt: több mint harmincezen segítettek minden ellenszolgáltatás nélkül az olimpia sikerét. Összesen tizenegy találkozáson bírászkodott, többek között a férfidöntő második számú játékvezetőjeként. Négy évvel később „természetesen” ott volt Athénban is, és alighanem megelőlegezhetjük neki, hogy 2008-ban a harmadik olimpiája következik.

Sok-sok emlékezetes, nehéz mérkőzést vezetett már eddig, de az elmarasztaló kritika általában elkerülte. Sydneyben például az esélyes hollandok csupán két pont híján nem jutottak a legjobb négy közé, a csapatkapitány férfi létére zokogott, a vesztes csapat edzője mégis megköszönte a játékvezetést, ami érezhetően őszinte megnyilvánulás volt. Hogy miért? Hóbor Béla úgy fogalmaz: talán azért, mert a játékvezető is ember, aki tudja, hogy legfontosabb a sportág iránti alázat, hiszen nem a mérkőzés van őerte, hanem ő van a mérkőzésért. Bizonyára ez is hozzájárult ahhoz, hogy a 2002 óta kiírt Szalay László vándorszerleget minden évben ő nyerte el.

Az alázat másban is megmutatkozott nála. Ribizsár Gyula 2005-ben aranyérmét kapott. Ám, hogy ne esetleg néhány tucat néző előtt vegye át ezt az életműdíjat, a JT – amelynek alelnöke – más tagjaival együtt elintézte Sinka Lászlónál, a kézilabda-szövetség főtitkáránál (egykori MRSZ-főtitkár), hogy Szegeden háromezer néző előtt, egy kézilabda-mérkőzés szünetében kaphassa meg. Mert aki a bírói emelvényen ember tud maradni, az a földön is ember marad.

ARANYSÍPOT KAPOTT JÁTÉKVEZETŐK 1997–2005

1997

Bíró Imre, Grabner Jenő, Gulyás Lajos, id. Juhász Zoltán, Máthé Dezső, Szekér László.

1998

Horváth Gyula, Hurák Lajos.

1999

Varga Nándor.

2001

Kiss Kálmán, Kiss Lajos.

2002

Aranyosi Péter, Békési László, Bogyó Pál, Farnady Ernő, Hódosi Péter, Jáger Antal, Mészáros László, Molnár Sándor, Pál Károly, Port Jenő, Róka Gaszton, Szele Dénes, Vigh György.

2003

Huszi Zoltán, Kertész Zoltán, Simai Gábor, Sumacher Károly.

2004

Ratkócai Árpád.

2005

Herpai László, Ribizsár Gyula.

Hurák Lajos átveszi az aranydíjat
Herpai László JT-elnöktől

Megjegyzés: Aranydíjat azok a játékosok kapnak akik, befejezik NBI-es pályafutásukat.
Akik ekkor nem kapták meg, pályafutásuk befejezésekor adják át nekik.

VIII. *Fejezet*

SPORTDIPLOMATÁK

Írta
Gallai László

Azt mondják, az az ember, aki átlépi országa határait, azonnal hazája diplomatájává válik, hiszen kulturált – vagy nem kulturált – viselkedése nyomán is megítélhetik az adott országot, legyen az illető hivatalos küldött vagy turista. Persze az igazi diplomata azonban mégis csak az, aki valamely nemzetközi szervezetben képviseli hazáját. Ha sportágunkban elhangzik az a szó: diplomácia, aligha akad olyan, akinek nem nyomban dr. Holvay Endre jutna eszébe. Nincs is ezen mit csodálkozni, hiszen a magyar röplabdasporthoz az egyetlen, aki immár öt évtizede megszakítás nélkül dolgozott az FIVB-ben, és töltött be különböző vezetői tisztségeket. Igaz, jóval nyolcvan felett néhány éve úgy gondolta, ideje már nyugdíjba vonulni, ám a 2004-es olimpia után levél érkezett hozzá, amelyben azt kérték tőle, hogy ugyan menjen csak vissza, és nagy-nagy tapasztalatával segítse még egy ideig a nemzetközi szervezetet. Ő pedig vevő volt a hívó szóra, és jelen időszakban dr. Ruben Acosta elnök, személyes tanácsadója. Nem feledkezhetünk meg dr. Abád Józsefről sem, aki ugyan elsősorban a férfiválogatott és az U. Dózsa edzőjeként volt ismert Magyarországon, de évekig tagja volt az FIVB edzőbizottságának. Vagy ott volt dr. Prohászka László, aki kitűnő játékos, majd edző volt, de szintén igen sokáig, nyolc évig, dolgozott a CEV-kupabizottságában.

S ha már az említett bizottságnál tartunk, első helyen kell megemlíteni Hoboth Sándort, az MRSZ technikai igazgatóját, aki 2001-ben tagja lett a bizottságnak, majd a 2005-ös újraválasztáson – nem akármilyen megtiszteltetés – a következő négy évre a szervezet titkára lett. Ehhez persze nagyon sokat kellett dolgozni és bizonyítani, hiszen a nemzetközi versenyek lebonyolítása, az összes szervezési feladat ellátása nem csekély módon teszi próbára a képességeket. Ráadásul 2001-ben a BEK

és a KEK utódaként létrehozták a pénzdíjas Bajnokok Ligáját, ami további jelentős feladatokat ró a héttagú bizottságra.

2002-ben megalakult a Közép-európai Regionális Röplabda Szövetség /MEVZA/, amelynek Csehország, Szlovákia, Ausztria, Szlovénia, Horvátország és Magyarország a tagja. Ennek feladatkörébe tartozik az utánpótlás-válogatottak nemzetközi regionális eseményeinek megszervezése, sőt kuriózumként klubbajnokságot szervez, felnőttcsapatok részére. A MEVZA-ba beválasztották még Németh Lajost a sportszervezési bizottságba, Nyári Virágot pedig a strandröplabda-bizottságba, egyelőre azonban ezek nem működnek. Működik viszont a játékvezető-bizottság, amelynek Herpai László a vezetője, (aki ezen kívül 1994-óta az FIVB játékszabály-bizottságának a tagja.) és egyben tagja is egyszemélyben. Mint mondja, a bizottság ötlete jó, csak meg kell hozzá találni a további tagokat, ami egyrészt azért nehéz, mert igen jó angoltudásra van szükség, másrészt ez csupán munkával jár, pénzzel nem.

A CEV-bizottságon kívül Hoboth Sándornak egyéb feladatai is vannak: különböző eseményeken ellenőrként működik, BL-mérkőzéseken egyszemélyi felelőssége van a technikai feltételek biztosításában, továbbá jelentéstevés az esetleges óvásokról, botrányokról, sőt technikai delegált az Élcsapatok Kupája és a CEV-kupa négyes döntőjén. Azt hangsúlyozza, hogy a munka bizonyon nem kevés, de amit Herpai Lászlóval végeznek a nemzetközi szövetségben, annak egyrészt idehaza is hasznát veszik, másrészt hozzájárulnak a mind gyümölcsözőbb nemzetközi kapcsolatokhoz, amire bizonyíték, hogy valamennyi nemzetközi szövetség partnerek tekintik őket.

HERPAI LÁSZLÓ „SÚLYCSOPORTOT” VÁLTOZTATOTT

Küzdősportokban gyakorta előfordul, hogy adva van két kitűnő versenyző ugyanabban a súlycsoportban, de hosszú ideig nem derül ki, melyikük a jobb. Hol az egyik, hol a másik győz, mígnem egy idő után vagy igyekeznek elkerülni egymást, vagy valamelyikük gondol egyet és súlycsoportot vált, ami közismerten nem csekély áldozattal jár. A röplabdásportban természetesen nincsenek súlycsoportok, két egyforma képességű kiváló szakember azonban szerencsére adódik időnként. Például két ismert és elismert játékosunk, az egyiket Herpai Lászlónak, a másikat Hóbor Bélának hívják. Amikor idehaza fújták a sípot, egy-egy rangadó előtt a csapatok szinte közelharcot vívtak azért, hogy lehetőleg kettejük közül kerüljön ki a sípmester, ezzel elismerve szakmai rátermettségüket, felkészültségüket, pártatlanságukat. Aztán a sors úgy akarta, hogy ez a két, egymással párhuzamosan futó egyenes áttörje a határokat is. Mindketten megszerezték a nemzetközi minősítést, és – sajnos ellentétben csapatainkkal – nem akármilyen nemzetközi mérkőzéseken, tornákon való részvétellel tisztelték meg őket az FIVB nagy tekintélyű urai.

Közülük aztán Herpai László volt az, aki úgy gondolta, hogy „súlycsoportot” kell változtatni, és a játékos vezetői emelvényt a sportdiplomáciára váltotta, mert úgy ítélte meg, honi sportágunk sajnos nem olyan erős, hogy két ilyen játékos vezető álljon ki a nemzetközi porondra. Fájó szívvel hozta meg döntését, de hát jól tudta, hogy vagy síp vagy diplomácia. Persze ez nem úgy történt, hogy egyszer csak gondolt egyet, hanem valakinek fel is kellett rá figyelni. S ez a valaki a magyar röplabdásport hosszú évtizedek óta legkiemelkedőbb reprezentánsa, dr. Holvay Endre volt. Ő úgy gondolta, Herpaiban megvan a tehetség, törekvés és főleg elhivatottság, ami őt is jellemzi több mint fél évszázada. Amikor pártfogoltja nevét bedobta a köztudatba, még Ruben Acosta, a nemzetközi szövetség elnöke is elégedetten csettintett, midőn értesült nem akármilyen játékos vezetői múltjáról és nem utolsósorban a számítás-

technikában való jártasságáról. Így lett Herpai László az FIVB játékszabály-bizottságának a tagja 1994-ben. Ekkor vált el egymástól a két párhuzamos egyenes. Persze nem mindjárt teljesen, mert nemzetközi mérkőzést ugyan ettől kezdve nem vezethetett, idehaza viszont igen, s kis ideig még élt a lehetőséggel. Hiába, nem könnyű egyik napról a másikra szegre akasztani a sípot annak, aki hazájában csaknem félezer, külföldön pedig száznál több mérkőzést irányított.

2000. Lengyelország, férfi Világ Liga Herpai László játékosvezetők körében

Nemsokára azonban ennek is vége szakadt, mert a nemzetközi bizottságban mind több lett a munka, ami egész embert kívánt. Ezért is nem váltotta be „mentorának”, dr. Holvay Endrének nem titkolt reményeit, aki utódjának szánta őt a nemzetközi szövetség játékos vezető-bizottságában. Rendkívüli módon legyezte ugyan a hiúságát, de ott akkora a leterheltség, hogy már a jelenlegi is a család és a munkahely tűrőképességének határán van. Majd roppant szerényen hozzátette: „Utód különben sem lehettem volna, mert Bandi bácsi teljesítménye megismételhetetlen”.

A FELADATOK EMBERE

Hoboth Sándor

Az első gondolat, ami eszünkbe jutott Hoboth Sándorról, hogy halmozza az élvezeteket. Persze már amennyire élvezet manapság bárkinek a vállán hordani egynémely sportági szövetség, egyebek közt az MRSZ gondjait. Mert gondok, megoldásra

váró feladatok aztán akadnak bőven a szövetségi titkárból lett jelenlegi technikai igazgatójának. Ebben a besztásban jelentős helyet foglal el más országok szövetségeivel való kapcsolattartás, a felnőtt- és utánpótlás-válogatottakkal kapcsolatos mindennemű szervezés, sőt a játékosokkal kapcsolatos szervezési feladatok, a játékosok külföldi átigazolásával kapcsolatos teljes ügyintézés. S mert a szövetség Ügyvezetőségének, Elnökségének is a tagja, magától értetődik, hogy minden témában állást kell foglalnia. Ezenkívül a CEV-kupabizottságban négy évig tartó tagsága után 2005 szeptemberében a szervezet titkárának választották, s aligha kell különösebben ecsetelni, milyen feladatokat ró arra, aki ilyen munkára adja a fejét. Nem beszélve arról, hogy az év ötvenkét hetéből bizony nem keveset tölt távol a családjától. Bár igaz, hogy miután feleségének és két gyermekének is nem kevés köze volt, illetve van a sporthoz, az ebből adódó megértő háttér segít leküzdeni a távolságot. Olyan ember, aki nem utasítja el a felkérést. Nem azért, mert nem szeret nemet mondani, hanem mert segíteni akar. Így aztán volt szakfelügyelő, hogy felkarolja és enyhítse az utánpótlás gondokat, sőt 1994-ben az Elnökség felkérésére a női válogatott vezető edzője is volt egy Eb-sorozat erejéig.

Ha visszagondol az elmúlt évtizedekre, bizony könnyebb dolga volt, amikor 1970-ben első edzője, Marác János a NIM SE-ben megszerettette vele a röplabdá-

zást, majd vele született hűséges természetéből adódóan nem kevesebb mint másfél évtizedet töltött el a Bp. Honvédnál. A nyolcvanas évek közepén, idegenlégiós-ként, egy évig a belga Rembert Torhout csapatát erősítette, de aztán úgy gondolta, mindenütt jó, de legjobb otthon. Aktív pályafutásának befejezése után a Tung-ram, később pedig a Malév SC férficsapata szakmai munkáját irányította. A hajdani száztizenháromszoros válogatott játékosnak most már a Magyar Röplabda Szövetség veheti hasznát jó ideje, hiszen hazai és nemzetközi tapasztalataival jelentősen segítheti a szövetség sokrétű tevékenységét.

2005. Róma CEV Kongresszus Mrs. Berg az EKB Elnöke
Hoboth Sándor Bizottsági Titkár

MUNKÁBAN A SPORTDIPLOMATÁINK

2005. Tiszaújváros női ifjúsági Eb. selejtező technikai értekezlet. Balról Mr. Gérard Noel főbíró, Mr. Fábio Sassi CEV technikai delegált, dr. Holvay Endre MRSZ Nemzetközi Bizottság elnöke, Hoboth Sándor versenyigazgató

2005. Róma CEV kongresszus. Stevik Péter MRSZ főtitkár és Hoboth Sándor technikai igazgató

2004. Lengyelország, Hoboth Sándor CEV ellenőrként munka közben

IX. Fejezet

LÉGIÓSOK

Írta
Gallai László
Szabó Gábor

OLASZORSZÁG AZ ÁLOM

Néhány évtizeddel ezelőtt a magyar sportolóknak legfeljebb álmaikban jelent meg az a lehetőség, hogy külföldi klubcsapatokban is megmérettessék magukat. Aztán már az előző rendszerben is kedvezőbb szelek kezdtek fújni, és imitt-amott kijutottak néhányan, főként a nemzetközi hírnevet szerzett focisták. Majd lassan követték más sportágbeliek is, köztük a röplabdázók. Még a nyolcvanas években Buzek Lászlóval, illetve Schlégl Judittal kezdődött a sor. Később, már az 1990-es évektől tucatjával követték őket mások is. A kezdetekkor sokat számított, hogy megmutassák a világnak, nemcsak Magyarországon érték a magyar játékos. A dicsőségvágyat azonban felváltotta a pénz utáni vágy, mert rájöttek, hogy külföldön alacsonyabb osztályban is több a pénz, mint nálunk, az élvonalban. Persze ehhez nagyban hozzájárultak a növekvő gazdasági nehézségek, hiszen előfordult, hogy némely egyesületben hónapokig nem tudtak fizetni a játékosoknak, márpedig ők is a piacról élnek.

Az igazsághoz tartozik azonban, hogy nem mindenkinél csak a pénz számít, hanem a hazaival össze nem hasonlítható körülmények és a bajnokság színvonala. A színvonalat tekintve a többség álma Olaszország, ahol a világ erősebb bajnoksága zajlik, ám ehhez tudásban nagyot kell alkotni, nemzetközileg elismert klasszissá kell válni. Nem véletlen, hogy az elmúlt tíz évben csak Kántor Sándor, Mészáros Dömötör, Veres Péter és Tomanóczy Tibor, illetve Domokos Virág, Nagy Mariann, Kiss Katalin, Czákó Mária, Vojt Ildikó, Fésüs Erzsébet, és Fekete Krisztina tudott eljutni a mediterrán országba. Érdekességként külön megemlíjtjük Kántor Sándort, aki még 1994-ben, Németországban kezdett, és ezután következett Olaszország, jelenleg pedig a Felkelő Nap Országában üti a labdát. Igaz, a hajdan a világ élvonalába tartozó Japánt sokan lekörözték, a szigetország azonban még ma is kuriózum. Többen szívesen választják a német nyelvterületet is. Németországban játszik jelenleg ifj. Grózer György, ifj. Nagy Péter, Szekeres Tamás, Tullner Roland, Geiger András, míg Karmos Zoltán csaknem egy évtizede Ausztriában röplabdázik. A lányok közül is sokan gondolkodnak így, Dambendzet

Nathalia, és Polgár Annamária, akik tíz éve légióskodnak nyugat-európában, döntően Németországban, továbbá Domokos Virág Belgiumban hét, Bérczes Judit, pedig Svédországban hat éve játszik megszakítás nélkül. De nem hagyhatjuk ki azokat a játékosokat sem -Szabó Dominika, Héjjas Valéria – akik az Egyesült Államokban ösztöndíjjal tanulnak, és játszanak sikeresen csapataikban.

Hoboth Sándor technikai igazgató elmondta, hogy amilyen jó játékosainknak a légióskodás, annyira kedvőtlen a csapatépítés szempontjából a hazai válogatottnak, mert a kezdőhatos tagjai majdhogynem csak a mérkőzéseken találkoznak. Különösen megmutatkozott ez a kilencvenes évek női együttesénél, amelyben hiába voltak jó képességű játékosok, az összeszokottság hiánya miatt rendre csalódást okoztak.

Természetesen hozzánk is jönnek légiósok, elsősorban oroszok, ukránok, csehek, szlovákok, szerbek, románok, kubaiak. Sőt a felsoroltak közül is mind kevesebben szánják el magukat az itteni légióskodásra az egyre szűkebb anyagi lehetőségek miatt. Nagy kár ez, mert jelentős részük a magyarnál erősebb bajnokságból érkezik, tehát hoznak profi játékot, profi szellemet.

Nemcsak a játékosok de edzőink is dolgoznak külföldön. Az elmúlt tíz év során Garamvölgyi Mátyást több ízben is visszahívták korábbi sikereinek színhelyére, Törökországba.

Demeter György méltó utóda lett Garamvölgyi Mátyásnak, hiszen 2003–2005 között két török bajnoki címet nyert az Erdemir Sport Kulübü csapatával. Rajtuk kívül még több szakember is dolgozott, illetve dolgozik határainkon túl, akik közül meg kell említeni Sándor Pétert, aki Portugáliában szaktanácsadóként, és Botos Ferencet, aki Kuvaitban edzőként tevékenykedett. Az elmúlt két évben, pedig Forman József az Egyesült Államokban edzősködik.

Végül szót kell ejteni a hazánkban sikeresen dolgozott szlovák Daniel Oravecról aki, 2002 és 2004 közötti időszakban két bajnokságot nyert a VRC Kazincbarcika férfi csapatával.

Gallai László

FÖLD, HÁZTETŐ, HOLD

Kántor Sándor a világ legjobbjaait megelőzve kapott aranylabdát Olaszországban

„Magad útját járjad, hogy elérd céljaid,
Hogy az lehess, ki szeretnél...
Hogy elmondhasd és érezhesd,
A siker ez, és nem több, de nem is kevesebb.”

Kántor az aranylabdával

A sorokat Kántor Sándor jegyezte le magának mintegy útravalóul a kilencvenes évek legelején. Minden benne foglaltatik. A céltudatosság, a vágyakozás, a mértékletesség, az érzelem, a nyugalom. A szövegben viszszaemlékszik az elmúlt 15

esztendő legjobb magyar röplabdázójának korábbi gondolata, amelyet az 1996-ban megjelent A magyar röplabdázás 50 éve című kötetben fogalmazott meg: „...megcélzod a holdat, és eléred a háztetőt.”

Igen, Kántor már régen ott csücsül a tetőn, és ha fel emeli a kezét, már-már a sárga fényű holdat is megérinti. Amit lehetett, kihozott magából, az nem az ő hibája, hogy a sportág hazai mélyrepülése következtében nem élt meg kiugró sikereket a válogatott tagjaként. Ugye, a fantasztikus Buzek Lászlót is aképpen sajnáljuk (Antal Péter Tibor után szabadon), hogy ha tíz évvel korábban születik, a csúcsformáját futó Tatár Mihály és a többi nagyszerű játékos társaságában Európa-bajnoki címig jutott volna. Nos, ha Kántor 15 esztendővel előbb látja meg a napvilágot, Buzekkel karöltve biztosan nem csak egy Európa-bajnoki 11. helyet tudna felmutatni. Persze értelmetlen a megtörtént eseményeket utólag átalakítani a saját szánk íze szerint, inkább találjuk meg a pozitívumokat. Kántor például 23 évesen, 1994-ben külföldre szerződhetett, ami csak a 37. életévét taposva, 1982-ben sikerült Buzeknek. Micsoda különbség! A kaposvári ifjonc a német Dachauban kezdte határon túli karrierjét, az olasz Forliban folytatta, két sztár csapatban, a Modenában és a Cuneóban teljesedett ki, majd a japán

Panasonic Panthers Osaka együttesében a szakma és a kaland találkozott össze. A katari rövidke kiruccanás csak eperszem az édes habon.

A már fent emlegetett, évtizede megjelent könyvben úgy fejeztük be a most 35 éves Kántor Sándor történetét, hogy hamarosan a világ legerősebb bajnokságában, Itáliában mutatkozhat be. Nem tévedtünk, egy idény múltán ténnyé vált a jóslat, de mielőtt belekezdennék a pályafutás ezen szakaszának tárgyalásába, érdemes elidőznünk újra a kezdeteknél.

Hősünk teenager korában egyszerre űzte a labdarúgást és a röplabdát, 15 esztendősen mindössze 171 centiméterig nyúlott. Történt aztán, hogy az egyik hét végén (péntektől szombatig) egyszerre rendeztek tornát mindkét sportágban, Kántor pedig úgy vágta el a gordiuszi csomót, hogy otthon maradt. Pénteken este beállított hozzájuk a röplabdaedző, Burcsa Tibor, aki ráparancsolt, márpedig szombaton jelenjen meg a csarnokban. Na, itt dőlt el Kántor sorsa, a labdapüfölknek hiányzott jobban. Még azon a nyáron a magassága is igazodott a sors választásához, mintegy húsz (!) centit nőtt hirtelenjében. Innentől kezdve nem volt megállás, jól lehet egyáltalán nem tűnt ki a többiek közül a tehetségével. Na de a szorgalma, a tudásvágya, az eltökéltsége – a hold elérését sejtette.

Minden módszert bevetett, amellyel előbbre léphetett. Borítékba bújtatott papírokra írta fel időre teljesítendő céljait, és felnyitva a ragasztást, szembesítette magát: sikerült-e a megvalósítás? Tizenhét évesen a szövetségtől kölcsön kérte a Szöulban olimpiai aranyérmes szerző amerikai válogatott meccseiről készült felvételeket, amelyeket átvett magának. Hamarosan a kaposvári felnőtt gárda tagja lett, rengeteget lesett el a somogyiak két cseh légiósától, majd egy csehszlovákiai tú-

Biztoskezü nyitás fogadó

órázott – nem hiába! 1991-ben, húsz esztendősen az év játékosának választotta meg a szövetség.

Hamarosan felfigyeltek rá külföldön, például az olasz Torino, ám ő három magyar bajnoki címmel, no meg négy Az év játékos címmel a batyujában Németország felé vette az irányt, és a Dachau együttesével, Stelian Moculescu edzővel örök barátságot kötve, BEK- és európai Szuperkupa-döntőbe jutott.

Elérkeztünk 1997-hez, ahol abbahagytuk a legutóbbi mesénket, és új fejezetet nyitunk. Hároméves németországi munkálkodást követően ugyanis a világ legnívósabb pontvadászatába, a campionatóba szerződött Kántor. Valósággal berobbant az elitebe, mert bár első együttese, a Forli végül kiesett, a magyar ütő- és nyitásfogadó géphihetetlen teljesítményt nyújtott, a szezon végéig vezette a kontinens egyik legtekintélyesebb sportnapilapja, a La Gazzetta dello Sport osztályzatai alapján összeállított ranglistát. Csak azért előzhette meg őt az alapszakasz végére a spanyol Rafael Pascual, mert honfitársunk néhány fordulóval a zárás előtt megsérült. De oda se neki, rögtön sorba álltak érte a leghíresebb együttesek, végül Modenába tette át a székhelyét, és olyan világsztárok mellett tűntek el, mint Andrea Giani, Andrea Luchetta, Fabio Vullo vagy a kubai Ramon Gato.

„Modenában nem éreztem jól magam – vallott a két évről Kántor. – A csapat két részből állt: a sztárokból és a többiekből. Én az utóbbi hányadhoz tartoztam, de sokat tanultam. Alkalmazkodtam az új helyzethez, mely szerint tizenöt helyett csak három labdát kaptam játszmánként. Ennek két hátránya is van: nem tud játékba

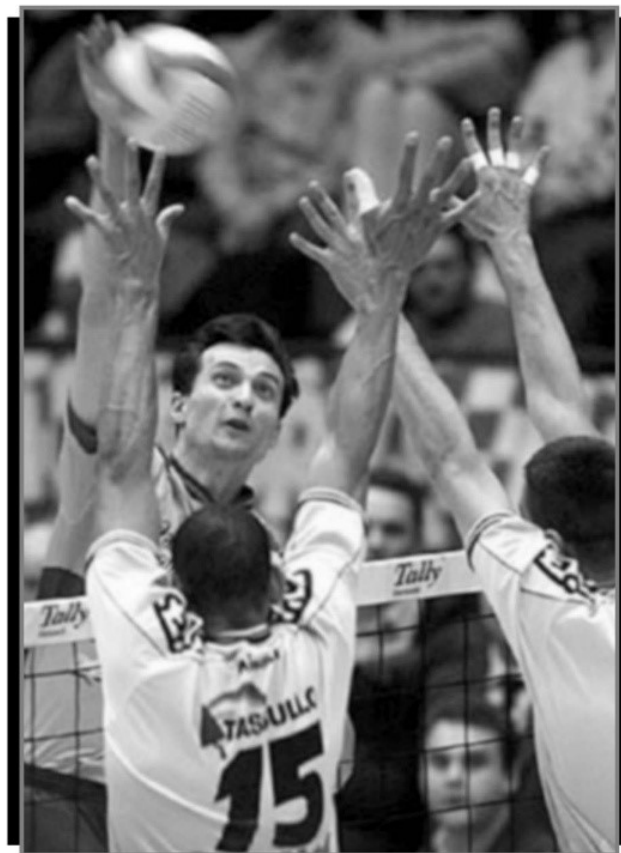
ra alkalmával amolyan mesebeli cipőt pillantott meg. Speciális kidolgozással, emelt sarokkal, amelynek köszönhetően állandó feszítettségi állapotba kerül a vádli a felhúzáskor, s ha valaki szökdel benne, rendkívül megerősíti az Achilles-ínat és a lábszárizomzatot.

Nos, Kántor ebben a fura lábbeliben túl-

lendülni az ember, meg aztán nem tud kitűnni ennyi ütéssel. Ugyanakkor kénytelen ilyen feltételekkel nagyot alakítani, például a keveset a legpontosabban megcsinálni. Ez is egy lecke volt Dachau és Forli után.”

Emberünk megfelelt a követelményeknek, hiszen egy alkalommal az idény legjobb nyitásfogadójának bizonyult, legfeljebb azt bánhatja, hogy mindkét alkalommal elvérzett csapata a bajnoki fináléban, akárcsak az 1999. évi CEV-kupa-döntőben. Ekkor már házassági kötelékben élt Krisztinával, sőt – hogy szebb emlékeket is őrizzen Modenáról – két éves Mercédész lányukkal költöztek el 2000-ben Cuneóba, amely a legtöbb örömet rejtegette a magyar kiválóság és családja számára.

„Nagyon szerettem a várost, sokkal otthonosabban éreztem magam ott, hasonló léptékű, mint Kaposvár – emlékezik vissza Kántor. – Itt már népszerűnek számítottam, megszületett Kevin fiam, a csapatban mindenki hajtott, senkit sem lehetett önelégültséggel vádolni. Andrea Sartoretti világsztárnak számított, mégis közel kerültünk egymáshoz, őt kedveltem a legjobban légióséveim alatt. Rendes ember, ugyanakkor mindig jó-

A hármassánc sem akadály

kor tudott keményen szólni. De akkor sem dorongolta le a hibázót, hanem elmondta, mit kellett volna csinálni.”

A Cuneóval végre nyert is, 2002-ben a CEV-kupát hódította el a gárda, mégsem ez Kántor kiemelendő szakmai sikere. Nem bizony! Sokkal értékesebb ennél a 2001-ben kiérdemelt olasz aranylabda. Szinte felfoghatatlan, de magyar játékos bizonyult a legjobb, legmegbízhatóbb röplabdázónak a földgömb legkeményebb -olasz, brazil, jugoszláv, holland, orosz, argentin, spanyol játékosokat felvonultató – bajnokságában. Ez annyit tesz, hogy Kántor nyújtotta a legkiegyensúlyozottabb teljesítményt nyitásban, nyitásfogadásban, ütésben és sáncban, a speciális számítások alapján ő hozta a legmagasabb átlagot. A számoknál pedig nincs objektívebb ítélobíró. Érdekességként még hozzátesszük: Kántor súlypont-emelkedése 90-ről 98 centiméterre javult a Cuneóban töltött első szezon után!

31 évesen határozott úgy, hogy enged az ismétlődő csábításnak, és szerencsét próbál Japánban. Minden szempontból jó döntés, hiszen az ázsiai ország vérbeli röplabdanemzet, a szakmai név magas (jóllehet a válogatottak régóta nem tudnak dobogóközelbe férkőzni a világbajnokságokon, valamint az olimpiákon), és a fizetésre sem lehet panasz a szigeteken. Ráadásul izgalmas kaland, csobbanás ismeretlen vizekbe.

„A brazil Nalbert Bitencourt után lettem a Panasonic Panthers légiósa, és velem hosszú kihagyást követően érmet szerzett a gárda, amelyet még egy bajnoki bronz követett – fejtegeti Kántor. – Kikérték a véleményemet, érdeklődtek az európai edzőmunka iránt, s egy idő után amolyan harmadik edzőként is dolgoztam. Kis félelem dolgozott bennünk, amikor elindultunk a négy- illetve kétéves gyerekekkel, hiszen egy másik kultúrába csöppentünk. Ha nem is hozzá-, de egy-két hónap alatt megszoktuk a körülményeket. Sok mindent megérttek japánul, de beszélni nincs bátorságom, mert az évek alatt mindig olasz tolmács segített, a csapatban pedig angolul értettem meg magam a többiekkel.”

Arról, hogy mekkora a japán és az európai kultúra, életfelfogás közötti különbség, Kántor egy mondata többet elárul, mint egy könyv formájában megírt elemzés: „Ott buddha mosolyog, és kinyújtja a kezét, Európában pedig a kereszten megfeszítve szenved Jézus.”

Mikor megjelenik a könyv, hősünk éppen utolsó heiteit tölti a felkelő nap országában, aztán hazatér a keresztény Európába – remélhetőleg nem azért, hogy megmás-

sza a Golgotát. Mindenesetre kemény fába vágja a fejszét, hiszen a Kaposvár edzőjeként számítanak rá, ráadásul egy sokkal szegényesebb magyar röplabdaközegben, mint amilyent 1994-ben itthagyt. Nem hat a meglepetés erejével, ha azt írjuk: erre a feladatra is készült. Már ifistaként lejegyezte az edzéseket (ma is elő tudná halászni a régi irományait), később az olaszországi módszerekkel segítette a Kaposvárt és a válogatottat. 2005 nyara óta Mészáros Péterrel kettesben felelnek a szakmai munkáért, de mert ő még egy időnyit bevállalt Japánban, egy esztendeig egykori játékos társa húzta az ígát.

„Noha Péterrel kettesben irányítjuk majd a tréningeket, én két évig játékosként igyekszem erősíteni volt csapatomat, vagyis addig kénytelen ő meccselni. Ja, és gyorsan elosztatnám a kételyeket: nem hobbiszinten levezető, hanem továbbra is feltörekvő, bizonyítani akaró Kántor Sándorként térek vissza a kaposvári pályára” – mondta az elmúlt 15 év legjobb magyar röplabdázója, aki lassacskán edzőként is kémlélheti a holdat. Nincs kétségünk, a földről hamarosan felpattan a háztetőre...

KÁNTOR SÁNDOR

Született: 1971. február 1., Kaposvár

Magassága: 196 cm/90 kg

Posztja: Nyitásfogadó-négyesűtő

Csapatjai: Kaposvári Dózsa, Kaposvári RC és utódai (1982–1994), Dachau (német, 1994–1997), Forli (olasz, 1997–98), Modena (olasz, 1998–2000), Cuneo (olasz, 2000–2002), Panasonic Panthers Osaka (japán, 2002–2006)

Kiemelkedő eredményei: Európa-bajnoki 11. (2001), BEK-2. (1996), európai Szuperkupa-2. (1996), CEV-kupa-győztes (2002), CEV-kupa-2. (1999), 2x olasz bajnoki második (1999, 2000), 2x német bajnok (1995, 1996), Német Kupa-győztes (1997), 2x japán bajnoki 3. (2003, 2004), 3x magyar bajnok (1992, 1993, 1994), 2x MK-győztes (1992, 1994), olaszországi aranylabda (2001), 143x válogatott (1989–2004), 6x az év játékosa (1991, 1992, 1993, 1994, 2001, 2002)

A LEGNAGYOBB ÉLMÉNY

A Cuneo a Trevisót fogadta az olasz bajnokságban, és a negyedik játszmaiban sehogy sem bírtak egymással a felek. Gyűltek, gyűltek a pontok, ám sehogy sem akart kialakulni a minimálisan megkövetelt kétpontos különbség. Az addig nyilvántartott, leghosszabb ideig tartó szett végeredménye állítólag 42:40 volt, amelyet annak rendje és módja szerint átlépett a két gigász. A nézők felállva a helyükről, minden egyes mozdulatot megtapsolva őrzöngtek, mire aztán a Treviso 54:52-re győzött. Az ötödik felvonást és a meccset azonban Kántorék nyerték meg, így a fantasztikus élmény felemelő diadallal vált teljessé.

A PRÓBA SIKERÜLT

Bármely sportág vezetői, szakemberei büszkék lehetnek, ha játékosok vagy edzők teljesítményére, tudására más országokban is felfigyelnek, és játéukra, illetve szaktekintélyükre igényt tartanak. Különösen igaz ez a többi közt a mi sportágunkra is, amely – leszámítva egyik-másik utánpótláscsapatunkat – az elmúlt tíz év során nemhogy világ-, de európai viszonylatban sem hívta fel magára a figyelmet a hajdan megszokott jó eredményekkel. Nos, ebben az időszakban két edzőnket is érte az a megtiszteltetés, hogy a határon túl is kipróbálhatták szakmai felkészültségüket. A próba sikerült.

MAGYAR EU-KÉPVISLŐ

Egyikük Sándor Péter, a férfiválogatott korábbi szövetségi kapitánya, akinek keze alatt olyan kiválóságok formálódtak, mint Kántor, Schildkraut, Pásztor, hogy csak őket említsük a sok közül. Az ő légióskodása már Katarban, ebben az arab sejkiségben kezdődött, ahol másfél évig a válogatott edzőjeként ismerhették meg szaktudását, majd a kilencvenes évek elején az Ibériai-félszigetre vándorolt, ahol az Észak-portugáliai Regionális Röplabdaszövetség technikai igazgatója lett. Az ő nevéhez fűződött nyolc röplabdaklub megalakulása, továbbá Vila Realban a strandröplabda, országos viszonylatban pedig a minibajnokság megszervezése. Nem véletlen, hogy az eredetileg egyéves szerződését három évvel meghosszabbították. Közben – csakúgy „mellékesen” az Európai Unió oktatási hálózatánál Portugáliát képviselte.

Amikor hazajött, rájött arra, hogy idegenben jobban megbecsülik, mint itthon. További munkára jelentkezett ugyanis a szövetségben, de az akkori elnök csak amolyan félállást kínált neki. Minthogy azonban volt önérzete, sikerrel megpályázta a teniszszövetség főtitkári állását, majd másfél év múltán a kézilabdaszövetség főtitkár-helyettese lett.

Úgy látszik, az ibériaiak emlékeztek még évekig tartó kitűnő munkájára, mert 2000-ben visszahívták Por-

tugáliába, ezúttal Castelo de Maiába, ahol két évig szaktanácsadó volt. Ezután tért vissza – valószínűleg végleg – Magyarországra, s lett a Nemzetközi Edzőképző Központ igazgatója.

IMA – MECCS KÖZBEN

Nincs könnyű dolga annak a kérőnek, aki Botos Ferit el akarja csábítani. Mert nem mindennapos teljesítmény, hogy valaki öt éven át hagyja magát kéretni, míg végül beadja a derekát. Ennyi ideig fűzték ugyanis szegény kuwaitiak, hogy ugyan fogadja már el szíves meghívásukat és segítsen az ottani röplabdasporthoz felemelkedésében. Végül 2004 nyarán kötélnek állt, itt hagyva jelentős sikerei színhelyét. Ha azonban tudja, hogy mi vár rá, nem biztos, hogy megteszi. Nem mintha ebben a szintén arab sejkiségben nem áldoznának számunkra hihetetlenül sokat a sportra. Sőt még azt sem mondhatja, hogy nem volt eredményes, hiszen mind a bajnokságban, mind a kupában érmet nyert csapatával. De hát három-négy hónapig igen intenzíven kellett tanulnia arabul, hogy végre játékosai saját nyelvén tudjon edzést tartani.

Természetesen minden nap vezetett edzést, még a tizenkilenc éveseknek is, akikkel bajnokságot nyert. Ám miután a játékosok amatőrök, nagyon nehéz őket rendszeres munkára szoktatni. Előfordult, hogy valaki odatelefonált mondván: nem megy edzésre, mert aludnia kell. A legfurcsább azonban az az eset volt, amikor az egyik mérkőzésen már 2:0-ra vezettek, amikor a mérkőzést meg kellett szakítani, mert az ellenfél elvonult imádkozni, hátha az égiek megszánják őket, s ez a játékvezetőnek is a világ legtermészetesebb dolga volt. Neki pedig az volt természetes, hogy tíz hónap után vette a kalapját, idehaza folytatva, bízva abban, hogy a jászberényiek csak nem vonulnak majd el imádkozni.

Gallai László

GARANCIA AZ ARANYRA

Papizsanszkaja páratlan pályát futott be Magyarországon

A magyar röplabda kiemelkedő, az emlékekből kitörlhetetlen légiópályáját futotta be az ukrán Natalja Papizsanszkaja. A könyvünk születésekor negyvenedik életévében járó, a BSE színeiben röplabdázó hölgy minden idők legeredményesebb játékosai közé emelkedett tíz bajnoki és tíz Magyar Kupa-győzelmével. A tízes hátrált rajta kívül mindössze öten érték el vagy szárnyalták túl: a legendás NIM mind a 11 diadalából kivette részét Bánhegyiné Radó Lúcia és Buzekné Maklárny Ilona, Bardi Gyöngyi három csapatban játszva állt meg tíz aranyéremnél, a legeredményesebb azonban Szalayné Sebők Éva a maga 13 elsőségével.

Az univerzális képességekkel megáldott Papizsanszkaja a Tungssrammal (1992, 1993), az Egerrel (1996, 1997, 1998), a Vértes Volánnal (1999) és a Nyíregyházával (2000, 2001, 2002, 2003) jutott fel a dobogó tetejére. A pályát az ütést megelőző pillanatig kontroll alatt tartva a lehető legjobb megoldást alkalmazta, ideális arányban vegyült az erő, az ész és a technika a játékában. S ha az idő előrehaladtával már nem is vette a hóna alá a hálót a felugrásoknál, óriási rutinjának köszönhetően alig csökkent támadójátékának hatékonysága. Ha kellett, feladóként segítette együttesét, gondoljunk csak a 2000–2001-es idényre, amikor játékmesterként vezette bajnoki címig a Nyíregyházát. Jelenlétével a többieket megnyugtatva uralta a pályát, mellette csak tanulhattak a csapattársak. Miután személye garantálta az aranyéremt aktuális együttesének, érthetően kellő súllyal esett latba a véleménye, akár összeütközve az edző felfogásával is. Mindennél többet mond, hogy 1996-tól egészen 2003-ig mindig az a csapat nyerte meg a bajnokságot, amely Natalja Papizsanszkaját alkalmazta: a statisztika szerint háromszor az Eger, egyszer a Vértes Volán, négyszer a Nyíregyháza jutott fel a csúcsra a kiváló sportemberrel ebben az időszakban.

A törést a szabolcsiak megroppant anyagi helyzete okozta, a szűkös költségvetés miatt nem szerződtek a légióst, aki szomorúan jelentette be visszavonulását. Nem utoljára! Tudniillik 2003 novemberében (honfitár-

sával, a magyar röplabdának szintén nagy szolgálatokat tevő Natalja Akimovával együtt) a Vasashoz igazolt. Nem tartott sokáig a házasság, ugyanis még az idény befejezése előtt, 2004 márciusában távozott a Folyondár utcából. Az ok: a csapat rossz játékát számon kérve a vezetőség jelentősen csökkentette a fizetéseket. No, ekkor közölte másodszer Papizsanszkaja, hogy végleg felhagy a röplabdázással. Ehhez képest még abban az évben, ősszel Miskolcra szerződött, 2005-ben pedig – egy évtized után – ismét Budapesten tűnt fel. Az Egerben közösen eltöltött sikeres évekre is emlékezve igent mondott Kasziba István edzőnek, és azóta a BSE-t szolgálja.

Hogy meddig? Ki tudja.

Egy biztos, még sokat beszélnek róla. És itt idézzük fel egyik különleges alakítását. 1999 januárjában a Vértes Volán-Jászberény kupanegyeddöntőben ő kezdett nyitni a negyedik játszmában, és sehogy sem akarta abahagyni. Történt, hogy vagy ászt szervált, vagy az ellenfél rontott, vagy a társak blokkoltak rendíthetetlenül. Papizsanszkaja pedig csak nyitott és nyitott, míg a Volán meg nem nyerte 15:0-ra a szettet. Talán az egész világon nem történt még ilyen...

Szabó Gábor

Papizsanszkaja Natalja

KÜLFÖLDI LÉGIÓSOK A MAGYAR BAJNOKSÁGBAN

Chacon a Kométa Kaposvár kubai légiója támadás közben

A VRC Kazincbarcika kétszeres bajnok csapatának szlovák mestere (2003, 2004) időkéres közben

X. Fejezet

UTÁNPÓTLÁS NEVELÉS HELYZETE

Írta
Gallai László
Juni György

EGYRE TÁVOLABB A „HŐSKORTÓL”

Egymással való találkozáskor vagy telefonos beszélgetéskor gyakorta elhangzik, hogy „van egy jó meg egy rossz hírem, melyikkel kezdjem?”. A válaszolók többsége ilyenkor természetesen az utóbbit választja, mert ugye ami rossz, azon legjobb mihamarabb túlesni. Bár jelen esetben nem volt módunk feltenni a kérdést a Tisztelt Olvasónak, a nagy számok törvénye alapján úgy véljük, nyugodtan sorolhatjuk Őt a többséghez. Igaz, ami hosszú évek, sőt évtizedek óta tart, azon nem lehet csak úgy egyszerűen túlesni. Ezek közé tartozik sportágunk utánpótlása.

KAPCSOLATHIÁNY

Ha azt próbáljuk vizsgálni, hogy melyek azok a főbb szempontok, amik döntően befolyásolják az utánpótlás-nevelést, az első helyre a szülői háttér kívánczik. Amennyiben a szülő azelőtt sportolt, netán jelenleg is sportol, az jelentősen befolyásolja a gyerek sport iránti vonzalmát – amit e kiadványunk más helyén szemléltetünk. Sajnos, ma már mind több az olyan szülő, aki feltétlenül zsenit lát csemetéjében, s valósággal behajszolja a szellemi tevékenységbe. Az is előfordul, hogy félélvkor a gyerek hazavisz egyetlen gyengébb osztályzatot, amelynek következménye: eltöltés az év végéig, gyakran csak a sportolástól. Mit csinál ilyenkor a gyerek? A számítógép vagy a képernyő elé ül, miközben órákon át nassol, s egy idő után szép kövér gyerek lesz belőle. Nem számít, hogy később edzett, egészséges felnőtt lesz-e belőle, vagy többet jár az orvoshoz, mint a munkahelyére. Az ilyenek közül válasszon azután az edző vagy a testnevelő játékost! Ilyenkor lenne szükség a „hőskorban” még meglévő kapcsolatra az iskola és a szülői ház között, ám napjainkban erre alig van példa. A kevés kivétel közül megemlíthjük Kecskemétet, ahol a kiválasztottak szinte már óvodásként megismerkednek a sportággal, s akiknek fejlődését szakemberek, illetve testnevelők egész sora szinte a felnőtt korig irányítja a szülők örömeire.

Változatlanul tart, sőt súlyosbodik az a probléma, hogy az iskolákban nagyon kevés a sportághoz értő testnevelő. Nemcsak az a baj, hogy ezek a tanárok a legfontosabb korban nem tudják megtanítani tanítványaikat még az alapokra sem, hanem vonzóvá sem képesek tenni a röplabdázást. A fiúk esetében még rosszabb a helyzet, mivel ők jobban szeretik a test test elleni küzdelmet, ezért inkább választják a focit, a kézi- és a kosár-

labdát. Ezek a gondok persze nemcsak az elmúlt évtizedben alakultak ki, hanem már jóval korábban. Az viszont már az elmúlt tíz-tizenöt év mindinkább súlyosbódó következménye, hogy a röplabdázni szándékozó diákok saját iskolájukban sem nagyon jutnak hozzá a sportághoz, mert a tornaterem kell a fizetőknek.

ISMÉTLÉS A TUDÁS ANYJA

Stevik Péter, az MRSZ főtájkára jegyezte meg az egyesületekben folyó szakmai munkával kapcsolatban, hogy azok a fiatal szakemberek, akik nem – vagy legalábbis nem elsősorban – a sportág iránti szeretetből foglalkoztak az utánpótlás korúakkal, már „kihaltak”. Ráadásul – tette hozzá – az utánpótlásedzők nem képezik magukat, a régebben tanultakból igyekeznek élni. Nevetséges, de nem is igénylik a segítséget. Jellemző, hogy tartottak számukra különböző fórumokat, de csekély volt a fogadókészség. Pedig régi közmondás: ismétlés a tudás anyja. Németh Lajos, a TF röplabda szakcsoport vezetője már három évvel ezelőtt is mondta, hogy hajdan annyi fiatal jelentkezett röplabdázni, hogy az edzők nem győztek köztük válogatni, sőt próbaidőt adni. Ma már messze került tőlünk ez az időszak, s az eltelt évtized alatt mind jobban távolodott. Ez az oka annak is, hogy bizonyos korú fiatalok egy-két korosztállyal feljebb kénytelenek játszani, ami nem csak generációs problémát okoz. Nem kell ugyanis nagy képzelőerő annak megértéséhez, hogy ha mondjuk egy tizenkétéves, mini korú fiatal kihagyja a gyermekkorosztályt, az ott meg nem tanultakat aligha lesz képes pótolni.

Ezek a szempontok tulajdonképpen magukban foglalták az anyagi problémákat is. Ehhez legfeljebb azt lehet még hozzátenni, hogy számon sem lehet kérni az

utánpótlásedzőktől a szakmai munkát, mert azért a pénzért, amennyit kapnak érte, legfeljebb abbahagyják. Stevik Péter találóan jegyezte meg, hogy mivel amúgy is kevés van belőlük, szinte utcáról behívott, jobbára felkészítetlen gyerekeket indítanak el valamely korcsoport bajnokságán, mert nincs aki foglalkozzék velük. Ezért aztán gyakran előfordul, hogy inkább más klubokból elcsábítanak felnőtt korú játékosokat valamivel több pénzért, mert az még mindig olcsóbb, mint megfelelően megfizetni jól felkészült szakembereket saját nevelésű fiatal tehetségekkel való foglalkoztatásra.

Az utánpótlásedzők egy része persze nemcsak anyagi okok miatt hagyja abba az edzői munkát, hanem azért is, mert szinte rá hárul minden feladat. Az edzések megtartásán kívül ő az intéző, ő szedi a tajdjákat, olykor még ő a szertáros is. S mert több korcsoporttal is foglalkozik, az edzések, versenyek mellett semmi magánélete nincs. Nem nehéz elképzelni, hogy nélkülük milyen szakmai munkára képes a szakosztály, hiszen a profi szakembernek a felnőtt korosztályban kell eredményt produkálni, különben hamar útilaput kötnek a talpára. Igaz, vannak szerencsésebb helyzetben lévők, ráadásul megszállott szakemberek is. Közéjük tartozik Dágon a Bognár házaspár: ők ketten az edzői a felnőttől a legkisebb utánpótlás korosztályig. Ennek ellenére a fiúk mezőnyében 2005-ben az országos serdülőbajnokságon első, a gyermekbajnokságon pedig másodikok lettek. Vagy példaként tekinthetjük a Győr melletti Ikrény nevű települést, ahol tornaterem sincs, ezért az iskola padlasterét rendezték be. És mégis – láss csodát! – Ferenczy Tamás irányításával a leány minibajnokság két csoportjában is érmet nyertek. Erre mondta Nagy Péter szakedző, testnevelő tanár, hogy az az ideális, amikor a szakember edző és testnevelő egyszemélyben, mert nemcsak szaktudását képes átadni a fiataloknak, hanem iskolájában meg is tudja szerettetni a sportágat.

ÁRULKODÓ SZÁMOK

Amikor az elmúlt évtized munkáját értékeltük Borbély Péter országos versenybíróval, azt mondta: jól tudja, hogy Dág és Ikrény példája szélsőséges eset, tehát meglehetősen ritka, de az biztos, hogy ez a lelkesedés, tenniakarás követendő példa. Mert ha a modell értékű

szakmai munkát nézzük, természetesen nem hasonlítható össze a többek között Kecskeméten, Kaposvárott vagy a fővárosban a Vasasnál és a BSE-nél már igen régen megalapozott utánpótlás-neveléssel. Ezek a szakosztályok egyrészt több iskolára alapoznak, másrészt viszonylag olyan az anyagi lehetőségük, hogy annak megfelelő szakembergárdát foglalkoztathatnak. Az elmúlt évtizedben ezek a csapatok valamennyi korosztályban összességében a legtöbb érmet nyerték, de igen jól szerepeltek egyebek közt az angyalföldiek, a jászberényiek és a nyíregyháziak.

Borbély Péter egyébként 1996-tól tölti be ezt a tisztséget, s dicséretére szóljon, hogy azóta vannak nyilván tartásba véve a játékosok. Sajnos, a mögöttük lévő számokkal viszont már annál kevésbé dicsekedhetünk, aminek persze nem ő az oka. Ha ugyanis górcső alá vesszük például a leány és a fiú mini korosztályt, akkor azt látjuk, hogy a 2005-ös adatok alapján összesen ötven csapat négyszázötvenhét játékosal szerepel az országos mini kupában. Ezek szerint a fővárosban és a tizenkilenc megyében az átlag: két és fél csapat, valamint alig huszonnyolc játékos. Ezek a számok abban a korosztályban, ahol a sportág alapjait el kell(ene) sajátítani! Ezért lenne nagy szükség újból szövetségi edzőre, aki annak idején gazdája volt az utánpótlásnak, ám – mint a főtítkár fogalmazott – erre se ember, se pénz nincs.

Pedig az elmúlt évtized jól kezdődött. Az 1996–97-es bajnoki évben vezették be az országos gyermekbajnokságot, majd a következő évben az OSK-t is átalakították erre a versenyzési formára, míg az OIK továbbra is kuparendszerben maradt. Ugyanakkor 2001-ben nagy reményekkel megszervezték, ugyancsak kuparendszerben, három korcsoportos bontásban a mini korosztály országos versenyét, ám – mint láttuk – a remény csak remény maradt. A gyermek- és serdülőbajnokság mezőnyét selejtezők alapján I. és II. és osztályra osztották, majd a legjobb hat csapat jutott az országos döntőbe. Ez a lebonyolítási rendszer azonban akkor működne igazán hatékonyan, ha sok csapat indulna. A benevezettek száma azonban folyamatosan csökken, a fiúknál szinte idő kérdése, hogy mikor fogy el a mezőny. A fővárosban például, bár a Budapest-bajnokságban huszonzét együttes vesz részt, csupán a Malévnek van fiúcsapata, amely jobb híján vidéki tornákon vesz részt. Borbély Péter is úgy ítéli meg, hogy a jelenlegi versenyzési rendszer lényegesen nagyobb, mint az a benne szereplő

játékosok száma szerint indokolt lenne. Nem véletlen, hogy mind több serdülő, sőt néhol gyermek korú játékos tagja a felnőtt keretnek, miközben utánpótlásversenyeken is részt vesznek és ez a „kizsigerelés” aligha tesz jót a fejlődésüknek.

ÖRÖM AZ ÜRÖMBEN

Igétünkhez híven utoljára hagytuk a jóhírt, ami a 2003 márciusában megkezdődött Héraklész-programban ölt testet. Az itt folyó képzési forma messze felülmúl mindenfajta szakmai munkát, még akkor is, ha – mint cikkünk más helyén már említettük – több szakosztály is kiváló utánpótlás-garnitúrával büszkélkedhet. A program atyja Garamvölgyi Mátyás, az utánpótlás szakágvezetője. Olyan munkatársai vannak, mint a hatvanfős keretet egymással megosztó Kelemen István, a Dunaferri SE utánpótlás vezetőedzője, Jókay Zoltán szakedző, a TF adjunktusa, Fodor Ákos és Nagy Péter szakedzők, testnevelőtanárok, akik mindegyikének segítője is van. Ettől az öttucatnyi társaságtól nem az eredményeket kéri számon, hanem arra törekednek, hogy fizikailag, technikailag, taktikailag felzárkózzanak a nemzetközi mércéhez. Bár ami azt illeti, különösebb szégyenkeznivaló az eredményekben sincs, hiszen a négy csapat közül egy mindig eljutott az Eb-döntőig, sőt

a Jókay Zoltán irányította leánycsapat a vb-re is. Garamvölgyi Mátyás hangsúlyozta, hogy egyelőre ugyan Európa vagy a világ élvonalába még nem jutottak el, de nincsenek megalázó vereségek, és együtteseik már győzni is „megtanultak”.

A szakmai munka 14–15 éves korban kezdődik, négy évig tart, mégpedig ugyanazzal az edzővel. Az első két év fizikai és technikai felkészítés, majd a taktikai ismeretek gyűjtése következik. Az évek folyamán hétvégenként Héraklész-napokat tartanak, amikor összehívják a kereteket – természetesen figyelembe véve a klubok versenykötelezettségeit –, nyáron pedig többhetes táborban képezik őket. Dícséretükre szól, hogy a fiatalok ennek érdekében hajlandók feláldozni nyári programjaikat. A baj az, hogy nagyon kevés a klubokból való választás lehetősége, főleg a fiú vonalon. A szakágvezetőnek teljesen igaza van abban, hogy a mennyiségi – és ebből adódóan a minőségi – mutatók zuhanása akkor kezdődött, amikor az utánpótlást bekényszerítették a termekbe, s ezzel az edzéslehetőségek megcsappantak.

A kézirat leadása után kaptuk az örömteli hírt, hogy 2006-tól sportágunk is tagja lett a Sport XXI., illetve a Héraklész Csillag Programoknak.

2005. évi Héraklész Bajnok Program serdülő keretei

NB.I. JUNIORBAJNOKSÁG GYŐZTESEI 1997–2006

	Férfiak	Nők
1996–97.	Kecskeméti RC	Angyalföldi Diák RC
1997–98.	Kecskeméti RC	Atlant-Angyalföldi Diák RC
1998–99.	Kecskeméti RC	Atlant-Angyalföldi Diák RC
1999–2000.	Kecskeméti RC	Jászberényi RK
2000–01.	Kecskeméti RC	Jászberényi RK
2001–02.	Dunaferr SE	Vasas-Budai Téglá
2002–03.	Kecskeméti RC	Vasas-Budai Téglá
2003–04.	Dunaferr SE	Vasas Opus-Via Óbuda
2004–05.	Dunaferr SE	NRK-Nyíregyháza
2005–06.	Dunaferr SE	Vasas Opus-Via Óbuda

A BAJNOKCSAPATOK NÉVSORA

Férfiak

- 1996–97. **Kecskeméti RC** (Benkovics Csaba, Csala Bernát, Farkas Andor, Maczák György, Nagy Ferenc, Szabó Tamás, Szegedi Béla, Szekeres Tamás, Szent Zsolt, Torma Péter, Tóth András, Verebélyi Zsolt. Edző: Gyurkó Sándor).
- 1997–98. **Kecskeméti RC** (Benkovics Csaba, Borsos Szabolcs, Csala Bernát, Farkas Andor, Maczák György, Melicher Péter, Szabó I. Tamás, Szabó II. Tamás, Szekeres Tamás, Szent Zsolt, Tóth András, Verebélyi Zsolt. Edző: Gyurkó Sándor).
- 1998–99. **Kecskeméti RC** (Benkovics Gábor, Borsos Szabolcs, Csala Bernát, Kovács Balázs, Melicher Péter, Nagy Péter, Szabó I. Tamás, Szabó II. Tamás, Szekeres Tamás, Szent Zsolt, Szőr Balázs, Szűcs Péter, Török árpád. Edző: Gyurkó Sándor).
- 1999–2000. **Kecskeméti RC** (Balázs Norbert, Bardócz Szilárd, Beóka Gábor, Borsos Szabolcs, Csala Bernát, Huszka Kornél, Nagy Péter, Szabó László, Szabó Tamás, Szent Zsolt, Szűcs Péter. Edző: Gyurkó Sándor).
- 2000–01. **Kecskeméti RC** (Bardócz Szilárd, Berente Gábor, Dobos Viktor, Huszka Kornél, Kiss Krisztián, Mirkóczki Péter, ifj. Nagy Péter, Sutus Dániel, Szabó László, Szűcs Péter, Tarjányi Tibor, Zombori János. Edző: Gyurkó Sándor)
- 2001–02. **Dunaferr SE** (Bokor László, Czintula Mihály, Hatvani Attila, Horváth Imre, Kecskeméti Péter, Kovács Zoltán, Liadesz Attila, Lukács Attila, Lukács Stefán, Mózer Zoltán, Németh Gergely, Németh Szabolcs, Princes Gábor, Szabó György, Székely Róbert, Szilvási Balázs, Tóth Gábor. Edző: Kelemen István)
- 2002–03. **Kecskeméti RC** (Berente Gábor, Bokor Gábor, Borsos Szabolcs, Hoffart Zsolt, Kárpáti Zsolt, Kullai Ádám, Mirkóczki Péter, Nagy Péter, Rapi Róbert, Schulcz István, Szilvási Lóránt, Tarjányi Tibor, Vass Ádám. Edző: Gyurkó Sándor).
- 2003–04. **Dunaferr SE** (Bokor Elek, Cziczó Gábor, Czintula Mihály, Hackermüller Richárd, Hatvani Attila, Kecskeméti Péter, Kovács Zoltán, Lukács Attila, Nagy József, Németh Gergely. Edző: Kelemen István).
- 2004–05. **Dunaferr SE** (Bokor Elek, Czintula Mihály, Ézsiás Roland, Hatvani Attila, Kecskeméti Péter, Kovács Zoltán, Löki Attila, Lukács Attila, Nagy József, Németh Zoltán. Edzők: Szabó Gábor, Szász Antal).
- 2005–06. **Dunaferr SE** (Czintula Mihály, Hatvany Attila, Hatvany Zsolt, Kecskeméti Péter, Kovács Zoltán, Lipovics László, Löki Attila, Nagy József, Németh Zoltán. Edző: Szabó Gábor).

Nők

- 1996–97. **Angyalföldi Diák RC** (Bonczos Marianna, Juhász Gabriella, Kiss Adrienn, Mester Orsolya, Szentgróti Anita, Váczi Katalin, Villányi Zsófia. Edző: Kiss András).
- 1997–98. **Atlant-Angyalföldi Diák RC** (Bonczos Marianna, Józsa Zsuzsanna, Kiss Adrienn, Kiss Bernadett, Mánolovits Nóra, Mester Orsolya, Rózsa Renáta, Villányi Zsófia, Váczi Katalin. Edző: Kiss András.)
- 1998–99. **Atlant-Angyalföldi Diák RC** (Bonczos Marianna, Dégi Barbara, Hoboth Adrienn, Józsa Zsuzsanna, Kiss Adrienn, Kiss Bernadett, Lengyel Laura, Mánolovits Nóra, Váczi Katalin, Villányi Zsófia. Edző: Kiss András).
- 1999–2000. **Jászberényi RK** (Fényes Zsanett, Kalla Emma, Kriegel Éva, Kriegel Orsolya, Lukácsi Linda, Seji Amezinim, Seji Owana, Selmeczi Krisztina, Szabó Krisztina, Szatmári Melinda, Szűcs Zsuzsanna, Tóth Viktória: Edző: Deme Gábor).
- 2000–01. **Jászberényi RK** (Fényes Zsanett, Kriegel Éva, Kriegel Orsolya, Lukácsi Linda, Seji Amezinim, Selmeczi Krisztina, Szabó Dominika, Szabó Krisztina, Szűcs Zsuzsanna. Edző: Deme Gábor).
- 2001–02. **Vasas-Budai Téglá** (Dégi Barbara, Kincses Dorottya, Kiss Bea, Kovács Dóra, Kovács Eszter, Kriegel Éva, Meléndez-Pál Beatrix, Nitsch Noémi, Tóth Szimonetta, Váczi Katalin. Edző: Ratimorszky Károly).
- 2002–03. **Vasas-Budai Téglá** (Dégi Barbara, Filipovics Anita, Józsa Zsuzsanna, Kiss Bea, Kriegel Éva, Meléndez-Pál Beatrix, Molnár Nikolett, Takács Zsófia, Tóth Szimonetta, Vatai Gabriella, Váczi Katalin. Edző: Ratimorszky Károly).
- 2003–04. **Vasas Opus-Via Óbuda** (Borlai Luca, Dégi Barbara, Filipovics Anita, Józsa Zsuzsanna, Kovács Tímea, Kriegel Éva, Meléndez-Pál Beatrix, Molnár Nikolett, Pörzse Orsolya, Takács Zsófia, Tóth Szimonetta, Váczi Katalin. Edző: Jókay Zoltán).
- 2004–05. **NRK Nyíregyháza** (Bodnár Nerina, Bodrogi Kinga, Bottyán Diána, Császári Noémi, Dévényi Viktória, Kapuvári Melinda, Kinyik Mónika, Kiss Szilvia, Kolozsi Alexandra, Kormos Viktória, Merkószky Tünde, Rózsa Anett, Sípos Tímea, Sípos Zita, Szalai Gabriella, Szallai Nikolett, Szilágyi Anita, Szoták Zsanett, Tar Dorottya. Edző: Balázs István)
- 2005–06. **Vasas Opus-Via Óbuda** (Borlai Luca, Filipovics Anita, Gazsi Orsolya, Horváth Dóra, Kovács Tamara, Kovács Tímea, Lutter Eszter, Meléndez-Pál Beatrix, Mészöly Bianka, Soós Nikolett, Szalma Alexandra, Takács Zsófia, Tóth Szimonetta. Edzők: Borkovits Zoltán, Hőnig László).

AZ ORSZÁGOS IFJÚSÁGI KUPA (OIK) GYŐZTESEI 1996–2005

	Fiúk	Leányok
1996.	Kecskeméti RC	Angyalföldi Diák RC
1997.	Kecskeméti RC	Szegedi DRE
1998.	Dunaferr SE	Atlant-Angyalföldi Diák RC
1999.	Szolnoki VSI-Szolnoki Titász	Jászberényi RK
2000.	Kecskeméti RC	Jászberényi RK
2001.	Dági SE	Vasas-Budai Téglá
2002.	Dunaferr SE	BSE-FCSM
2003.	Dunaferr SE	BSE-FCSM
2004.	Dunaferr SE	Vasas Opus-Via Óbuda
2005.	Phoenix Mecano-Kecskeméti RC	Vasas Opus-Via Óbuda

A KUPAGYÓZTES CSAPATOK NÉVSORA

Fiúk

1996. **Kecskeméti RC** (Benkovics Csaba, Csala Bernát, Farkas Andor, Józsa Gábor, Maczák György, Nagy Ferenc, Szabó István, Szabó Tamás, Szekeres Tamás, Szent Zsolt, Tóth András, Verebélyi Zsolt. Edző: Karagics Mátyás, Gyurkó Sándor).
1997. **Kecskeméti RC** (Benkovics Csaba, Borsos Szabolcs, Csala Bernát, Farkas Andor, Melicher Péter, Szabó I. Tamás, Szabó II. Tamás, Szekeres Tamás, Szent Zsolt, Tóth András, Tóth László, Verebélyi Zsolt. Edző: Gyurkó Sándor).
1998. **Dunaferr SE** (Engyel László, Horváth Gábor, Kovács Balázs, Polányi Gábor, Szorka Krisztián, Tóth Gábor, varga Attila, Zörgő Krisztián. Edző: Kelemen István).
1999. **Szolnoki Titász RK-SI** (Földi István, Greczer János, Kiss Csaba, Létai Máté, Petronyák Szabolcs, Rapi Róbert, Szabó István, Szalai Szabolcs, Takó Milán, Tánzos Tamás, Tóth István, Zemniczki Zoltán. Edző: Illyés Gábor).
2000. **Kecskeméti RC** (Bardócz Szilárd, Berente Gábor, Bokor Elek, Dobos Viktor, Huszka Kornél, Kárpáti Zsolt, Kiss Krisztián, Mirkóczki Péter, ifj. Nagy Péter, Sutus Dániel, Tarjáni Tibor, Zombori János. Edző: Gyurkó Sándor, Szabó István).
2001. **Dági SE** (Béres Gábor, Hoffart Zsolt, Horváth Gábor, Molnár János, Oszuska Gábor, Pollák Ferenc, Soós Sándor, Szauter Péter. Edző: Bognár Ellák).
2002. **Dunaferr SE** (Bokor Elek, Bokor László, Czintula Mihály, Horváth Zoltán, Kecskeméti Péter, Kovács Zoltán, Lukács Attila, Németh Szabolcs, Németh Zoltán, Princzes Gábor, Szabó György, Szilvássy Balázs. Edző: Kelemen István).
2003. **Dunaferr SE** (Bokor Elek, Cziczó Gábor, Czintula Mihály, Hackermüller Richárd, Hatvany Attila, Horváth Zoltán, Kecskeméti Péter, Kovács Zoltán, Löki Attila, Nagy József, Németh Szabolcs, Németh Zoltán. Edzők: Kelemen István, Szász Antal.)
2004. **Dunaferr SE** (Czintula Mihály, Hatvany Attila, Hatvany Zsolt, Horváth Krisztián, Hosszú József, Kovács Zoltán, László Csaba, Löki Attila, Magó Péter, Nagy József, Németh Zoltán, Révész Gergely, Tollas István. Edzők: Szász Antal, Szabó Gábor.)
2005. **2005. Phoenix Mecano-Kecskeméti RC** (Bokor Gábor, Bondor Tamás, Csoma Krisztián, Farkas Bálint, Filius István, Gönczi Gergő, Gulyás Gergő, Horváth Márk, Kaszap Tamás, Kotroczó Richárd, Németh Ferenc, Shulcz István, Szappanos Máté. Edző: Karagics Mátyás)

Leányok

1996. **Szegedi DRE** (Balla Sára, Bartsch Eszter, Kanyó Judit, Kádár N. Beatrix, Kiss Katalin, Lestár Andrea, Léderer Szilvia, Nagy Gabriella, Németh Tímea, Székelyhidy Judit. Edző: Ducai Géza)
1997. *A kupa nem került kiírásra.*
1998. **Atlant-Angyalföldi Diák RC** (Bonczos Mariann, Dégi Barbara, Hoboth Adrienn, Józsa Zsuzsanna, Kiss Adrienn, Kiss Bernadett, Lengyel Laura, Mánolovits Nóra, Váczi Katalin, Villányi Zsófia. Edző: Kiss András)
1999. **Jászberényi RK** (Fényes Zsanett, Kriegel Éva, Kriegel Orsolya, Lukács Linda, Seji Amezinim, Selmeczi Krisztina, Szabó Krisztina, Szűcs Zsuzsanna. Edző: Deme Gábor, Dézsi Zoltán).
2000. **Jászberényi RK** (Fényes Zsanett, Kriegel Éva, Seji Amezinim, Selmeczi Krisztina, Szabó Dominika, Szűcs Zsuzsanna. Edző: Deme Gábor).
2001. **Vasas-Budai Téglá** (Dégi Barbara, Kiss Beáta, Kincses Dóra, Kovács Dóra, Kovács Eszter, Kriegel Éva, Meléndez-Pál Beatrix, Nitsch Noémi, Takács Zsófia, Tóth Szimonetta, Váczi Katalin. Edző: Ratimorszky Károly, Dégi Jenő).

2002. **BSE-FCSM** (Egresi Petra, Fischer Orsolya, Horváth Dóra, Jáka Szilvia, Kun Dorottya, Kolynok Roberta, Liliom Rita, Nitsch Noémi, Török Zsófia. Edző: Nagy Júlia.)
2003. **BSE-FCSM** (Egresi Petra, Farkas Virág, Fischer Orsolya, Horváth Dóra, Jáka Szilvia, Juhász Edit, Kiss Beatrix, Kolynok Roberta, Liliom Rita, Nitsch Noémi, Pinke Barbara. Edzők: Schadek Ferencné, Nagy Júlia.)
2004. **Vasas Opus-Via Óbuda** (Bánhidya Diána, Borlai Luca, Filipovics Anita, Kovács Tamara, Kovács Tímea, Meléndez-Pál Beatrix, Mészöly Bianka, Pörzse Orsolya, Soós Nikolett, Takács Zsófia, Tóth Szimonetta, Varga Emese. Edző: Ratimorszky Károly.)
2005. **Vasas Opus-Via Óbuda** (Borlai Luca, Filipovics Anita, Gazsi Orsolya, Horváth Dóra, Kovács Tamara, Lutter Eszter, Mészöly Bianka, Milovics Júlia, Soós Nikolett, Szalma Alexandra, Takács Zsófia. Edzők: Borkovits Zoltán, Hőnig László)

ORSZÁGOS SERDÜLŐ BAJNOKSÁG (OSB) GYŐZTESEI 1997–2006

	Fiúk	Leányok
1996–97.	Kecskeméti RC	Angyalföldi Diák RC
1997–98.	Kecskeméti RC	Atlant-Angyalföldi Diák RC
1998–99.	Kecskeméti RC	Atlant-Angyalföldi Diák RC
1999–2000.	Kecskeméti RC	Jászberényi RK
2000–01.	Kecskeméti RC	Örökösöld Bujtos SE-Nyíregyháza
2001–02.	Kométa-Kaposvár SE	BSE-FCSM
2002–03.	Dunaferr SE	BSE-FCSM
2003–04.	Papiron SC Szeged	BSE-FCSM
2004–05.	Dági SE	Vasas Opus-Via Óbuda

Megjegyzés: 1996–97-ig e versenysorozat Országos Serdülő Kupa (OSK) néven került megrendezésre.

A BAJNOKCSAPATOK NÉVSORA

Fiúk

- 1996–97. **Kecskeméti RC** (Benkovics Gábor, Borsos Szabolcs, Csala Bernát, Farkas Andor, Szabó László, Szabó Tamás, Szent Zsolt, Szűr Balázs, Terél Árpád, Tóth András, Tóth László, Török Árpád, Verebélyi Zsolt. Edző: Nagy Péter).
- 1997–98. **Kecskeméti RC** (Benkovics Gábor, Beóka Gábor, Borsos Szabolcs, B. Fóka Gábor, Bunda Péter, ifj. Nagy Péter, Papp Béla, Szabados Szabolcs, Szabó Tamás, Szűcs Péter, Szűr Balázs, Török Árpád. Edző: Karagics Mátyás.)
- 1998–99. **Kecskeméti RC** (Balázs Norbert, Bardócz Szilárd, Beóka Gábor, Borsos Szabolcs, Bunda Péter, Dorogi Levente, Huszka Kornél, Kiss Krisztián, ifj. Nagy Péter, Szabó Tamás, Tóth Balázs, Tóth Szabolcs. Edző: Seremet Attila, Gyurkó Sándor).
- 1999–2000. **Kecskeméti RC** (Balázs Norbert, Bardócz Szilárd, Berente Gábor, Huszka Kornél, Kiss Krisztián, Mirkóczki Péter, ifj. Nagy Péter, Pagner Zoltán, Szabó László, Tarjányi Tibor, Tóth Balázs, Tóth Szabolcs, Zombori János. Edző: Seremet Attila, Gyurkó Sándor).
- 2000–01. **Kecskeméti RC** (Bardócz Szilárd, Berente Gábor, Bokor Elek, Dobos Viktor, Kárpáti Zsolt, Kiss Krisztián, Kulai Ádám, Mirkóczki Péter, ifj. Nagy Péter, Tarjányi Tibor, Vass Ádám, Zombori János. Edző: Seremet Attila, Gyurkó Sándor.)
- 2001–02. **Kométa-Kaposvári SE** (Affenttaller Gábor, Dolgos Attila, Dombói János, Horváth Dániel, Major Balázs, Puspán Balázs, Stefik Csaba, Szentés Péter, Tamasóczi Tamás, Váldi, Zoltán. Edző: Varga Péter).

- 2002–03. **Dunaferr SE** (Czintula Mihály, Hatvani Attila, Horváth Krisztián, Kovács Zoltán, Nagy József, Németh Zoltán, Princes Gábor, Szűcs Alex. Edző: Kelemen István.)
- 2003–04. **Papiron SC Szeged** (Csányi Szabolcs, Fülöp Norbert, Inhoff, Attila, Kószó Balázs, Kőrösi Csaba, Rapi László, Tapolcsányi Zoltán, Varga Zsolt. Edzők: Nacsa Gábor, Nyári Sándor.)
- 2004–05. **Dági SE** (Bagics Balázs, Bagics Bence, Gáspár Viktor, Jánossy Bálint, Németh Tamás, Pénzes Bálint, Szalai Tamás, Tóth András, Zígó Norbert. Edző: Bognár Ellák.)

Leányok

- 1996–97. **Angyalföldi Diák RC** (Bonczos Marianna, Józsa Zsuzsanna, Kiss Adrienn, Kiss Bernadett, Mánolovits Nóra, Schlachta Henrietta, Váci Katalin, Villányi Zsófia. Edző: Kiss András, Bosnyák Józsefné).
- 1997–98. **Atlant-Angyalföldi Diák RC** (Józsa Zsuzsanna, Kiss Adrienn, Kiss Bernadett, Kiss Regina, Kovács Eszter, Kovács Dóra, Mánolovits Nóra, Rózsa Renáta, Schlachta Henrietta, Váci Katalin. Edző: Kiss András).
- 1998–99. **Atlant-Angyalföldi Diák RC** (Bende Erika, Dégi Barbara, Hoboth Adrienn, Józsa Zsuzsanna, Kiss Adrienn, Kiss Bernadett, Kiss Regina, Lengyel Laura, Mánolovits Nóra, Resch Anita, Váci Katalin. Edző: Kiss András, Mester Orsolya).
- 1999–2000. **Jászberényi RK** (Fényes Zsanett, Kalla Emília, Kriegel Éva, Lukács Linda, Seji Amezinim, Selmeczi Krisztina, Szabó Krisztina, Szűcs Zsuzsanna, Tóth Viktória. Edző: Deme Gábor, Dézsi Zoltán).
- 2000–01. **Örökösöld Bujtos SE-Nyíregyháza** (Bodnár Nerina, Futó Bernadett, Hegyes Tímea, Hudák Ildikó, Jakab Andrea, Kinyik Mónika, Lukács Henrietta, Méhész Edina, Moravszki Eszter, Szmolyár Nikolett, Török Judit. Edző: Moravszki Gyuláné, Moravszki Gyula)
- 2001–02. **BSE-FCSM** (Egresi Petra, Erdélyi Zsófia, Fischer Orsolya, Horváth Dóra, Jáka Szilvia, Kolynok Roberta, Kun Dorottya, Lakos Zsuzsa, Liliom Rita, Nix Anita, Szabó Csilla, Török Zsófia. Edző: Nagy Júlia).
- 2002–03. **BSE-FCSM** (Egresi Petra, Farkas Virág, Fischer Orsolya, Havasi Noémi, Horváth Dóra, Jáka Szilvia, Kolynok Roberta, Kun Dorottya, Liliom Rita, Molnár Masa. Edző: Nagy Júlia).
- 2003–04. **BSE-FCSM** (Farkas Virág, Fatalin Zita, Fischer Orsolya, Horváth Dóra, Jáka Szilvia, Kolynok Roberta, László Zsófia, Pinke Barbara, Sebestyén Ágnes, Szalma Alexandra, Tóth Réka. Edző: Schadek Ferencné).
- 2004–05. **Vasas Opus-Via Óbuda** (Bodnár Rita, Borlai Luca, Budavári Cintia, Filipovics Anita, Kovács Tamara, Mészöly Bianka, Pörzse Orsolya, Soós Nikolett, Vida Szabina. Edzők: Ratimorszky Károly, Soós István).

ORSZÁGOS GYERMEKBAJNOKSÁG (OGYB) GYŐZTESEI 1997–2006

	Fiúk	Leányok
1996–97.	Kaposvári Balatell-KASI	Angyalföldi Diák RC
1997–98.	Kecskeméti RC	Szegedi DRE
1998–99.	Kecskeméti RC	Örökösöld Bujtos SE-Nyíregyháza
1999–2000.	Pini-Kaposvár SE	Vasas-Budai Téglá
2000–01.	Kecskeméti RC	Örökösöld Bujtos SE-Nyíregyháza
2001–02.	Kecskeméti RC	BSE-FCSM
2002–03.	Kométa-Kaposvár SE	V-fon Jászberény
2003–04.	Kométa-Kaposvár SE	BSE-FCSM
2004–05.	Kecskeméti RC	BSE-FCSM

A BAJNOKCSAPATOK NÉVSORA

Fiúk

- 1996–97. **Kaposvári Balatell-KASI** (Bányász Róbert, Bíró Márk, Czeider Bálint, Giczi Balázs, Giczi Tamás, Kovács István, Laszczik Iván, Lénárt Attila, Sípos Krisztián. Edző: Burcsa Tibor).
- 1997–98. **Kecskeméti RC** (Balázs Norbert, Bardócz Szilárd, Garaczi Csaba, Huszka Kornél, Kiss Krisztián, Mirkóczki Péter, ifj. Nagy Péter, Rapcsányi András, Szabó László, Tarjányi Tibor, Tóth Szabolcs, Zombori János. Edző: Szabó István).
- 1998–99. **Kecskeméti RC** (Bardócz Szilárd, Berente Gábor, Bokor Elek, Garaczi Csaba, Kárpáti Zsolt, Kiss Krisztián, Mirkóczki Péter, ifj. Nagy Péter, Pásztor Tamás, Pugner Zoltán, Tarjányi Tibor, Zombori János. Edző: Szabó István)
- 1999–2000. **Pini-Kaposvár SE-KASI** (Csóling Norbert, Dombói János, Dőri Gábor, Halmos Máté, László Norbert, Major Balázs, Marosi Attila, Puspán Balázs, Sántosi Attila, Somfalvi Gergő, Szentes Péter, Tamasóczki Tamás. Edző: Varga Péter, Zalka Péter.)
- 2000–01. **Kecskeméti RC** (Bokor Gábor, Bondor Tamás, Farkas Bálint, Gönczi Gergő, Hajdú Péter, Kiss Richárd, Kovács Róbert, Kovács Tamás, Kullai Ádám, Princz Péter, Szabó Zoltán, Sziliusz István, Tóth Szilárd, Túróczi Tamás, Vass Adrián. Edző: Szabó István)
- 2001–02. **Kecskeméti RC** (Bódog Zoltán, Bokor Gábor, Bondor Tamás, Farkas Bálint, Kiss Richárd, Kovács Róbert, Kovács Tamás, Princz Péter, Schulcz István, Sziliusz István, Tóth Ákos, Tóth Péter. Edző: Beregszászy Szabolcs, Szabó István Dunszt Ferenc).
- 2002–03. **Kométa Kaposvár SE** (Bárány Márton, Demeter András, Dömötör Lajos, Drávecz Bence, Farkas Balázs, Harmath Roland, Kelemen Ádám, Szabó Dávid, Szerb Bence, Váli Zoltán. Edző: Varga Péter).
- 2003–04. **Kométa Kaposvár SE** (Farkas Balázs, Harmath Roland, Nagy András, Sántosi Péter, Skandera Milán, Szerb Bence, Sztupinszky Zsolt, Tóth Károly. Edző: Varga Péter).
- 2004–05. **Kecskeméti RC** (Balanyi Ádám, Gönczi Gergő, Kaszap Tamás, Kiss Tamás, Krasnyánszky Ádám, Németh Krisztián, Offra Norbert, Rác Gergő, Sági Barnabás, Szappanos Máté, Szombati Tibor. Edző: Szabó István).

Leányok

- 1996–97. **Angyalföldi Diák RC** (Ballai Brigitta, Ballai Mónika, Bonczos Mariann, Kiss Adrienn, Mester Orsolya Török Szilvia, Váczi Katalin, Várhegyi Anikó, Villányi Zsófia, Villányi Zsuzsanna. Edző: Érsekújvári Gyuláné)
- 1997–98. **Szegedi DRE** (Bakacsi Judit, Bonyák Tímea, Csatlós Andrea, Gesztesi Marina, Horváth Réka, Jójárt Melinda, Kása Tímea, Kecskeméti Renáta, Mészáros Bernadett, Petrovics Panna, Túri Andrea, Vakulya Andrea. Edző: Dózsa Erzsébet).
- 1998–99. **Örökösöld Bujtos SE-Nyíregyháza** (Bodnár Nerina, Gyulai Krisztina, Hegyes Andrea, Hudák Ildikó, Kinyik Mónika, Lengyel Viktória, Major Gyöngyi, Márk Diána, Méhész Edina, Moravszki Eszter, Török Judit. Edző: Moravszki Gyuláné, Moravszki Gyula).
- 1999–2000. **Vasas Budai Téglá** (Ágai Réka, Boda Katalin, Esztergomi Enikő, Fatalin Zita, Juhász Eszter, Kiss Bea, Kiss Viktória, Meléndez-Pál Beatrix, Nitsch Noémi, Siklósi Nikolett, Tankó Ágnes, Tóth Szimonetta. Edző: Schadek Ferencné).
- 2000–01. **Örökösöld Bujtos SE-Nyíregyháza** (Barna Nikoletta, Bartha Eszter, Czipták Nikoletta, Dankó Nóra, Kinyik Mónika, Lippai Erika, Lukács Henrietta, Szmolár Nikolett, Török Judit, Unoka Judit. Edző: Moravszki Gyuláné, Moravszki Gyula).

- 2001–02. **BSE-FCSM** (Farkas Virág, Fischer Orsolya, Havasi Noémi, Horváth Dóra, Jáka Szilvia, Kárpáti Orsolya, Kolynok Roberta, Molnár Masa, Pinke Barbara, Szakács Borbála, Tóth Réka. Edző: Nagy Júlia, Kunné Bezzeg Judit.).
- 2002–03. **V-fon-Jászberény** (Benke Dóra, Kisnémet Zsuzsanna, Ménkű Beatrix, Németh Zsuzsanna, Sebestyén Gabriella, Somogyi Melinda, Szabó Heléna, Szívós Mária, Tukora Bakos Mónika, Víg Réka. Edző: Litkey Gábor).
- 2003–04. **BSE-FCSM** (Kiss Orsolya, Nagy Dóra, Pinke Barbara, Sebestyén Ágnes, Szakács Borbála, Szalma Alexandra, Tóth Réka, Varga Nóra, Zalotai Krisztina. Edzők: Nagy Júlia, Schadek Ferencné).
- 2004–05. **BSE-FCSM** (Bosnyák Kata, Kovács Nóra, Kovácshegyi Lilla, Pinke Barbara, Szalma Alexandra, Szoldán Anna, Szoldán Glória, Tóth Réka, Zalotai Krisztina. Edzők: Nagy Júlia, Schadek Ferencné).

AZ ÉV UTÁNPÓTLÁS JÁTÉKOSAI 1996–2005

Fiúk

1996. Mészáros Dömötör (*Kaposvári Balatell SC*)
 1997. Veres Péter (*NYVSC Szabolcs Gabona SE*)
 1998. Veres Péter (*NYVSC Szabolcs Gabona SE*)
 1999. Dávid Zoltán (*Pini-Kaposvár SE*)
 2000. ifj. Nagy Péter (*Kecskeméti RC*)
 2001. ifj. Nagy Péter (*Kecskeméti RC*)
 2002. ifj. Nagy Péter (*Phoenix Mecano Kecskeméti RC*)
 2003. Németh Szabolcs (*Dunaferr SE*)
 2004. Németh Szabolcs (*Kométa-Kaposvár SE*)
 2005. Kovács Zoltán (*Dunaferr SE*)

Leányok

- Szabó Judit (*Vértesszalók SE*)
 Mester Orsolya (*Angyalföldi DRC*)
 Várhegyi Anikó (*BSE-CSM*)
 Kiss Adrienn (*Atlant-ADRC*)
 Szabó Dominika (*EGUT RC-Eger*)
 Fényes Zsanett (*V-fon-Jászberény*)
 Dégi Barbara (*Vasas-Budai Téglá*)
 Liliom Rita (*BSE-FCSM*)
 Horváth Dóra (*BSE-FCSM*)
 Kapuvári Melinda (*NRK Nyíregyháza*)

AZ ÉV UTÁNPÓTLÁS EDZŐI 1996–2005

Fiúk

1996. Beregszászy Szabolcs (*Kecskeméti RC*)
 1997. Nagy Péter (*Kecskeméti RC*)
 1998. Karagics Mátyás (*Kecskeméti RC*)
 1999. Szabó István (*Kecskeméti RC*)
 2000. Kelemen István (*Dunaferr SE*)
 2001. Gyurkó Sándor (*Kecskeméti RC*)
 2002. Kelemen István (*Dunaferr SE*)
 2003. Gyurkó Sándor (*Phoenix Mecano Kecskeméti RC*)
 2004. Kelemen István (*1. MCM RC Kaposvár*)
 2005. Bognár Ellák (*Dégi SE*)

Leányok

- Ratimorszky Károly (*Vasas-Budai Téglá*)
 Kiss András (*Angyalföldi DRC*)
 Kiss András (*Atlant-Angyalföldi DRC*)
 Moravszki Gyuláné (*Örökösöld Bujtos SE*)
 Deme Gábor (*Jászberényi RK*)
 Deme Gábor (*V-fon-Jászberény*)
 Benkóné Kőrös Mária (*Vasas-Budai Téglá*)
 Jókay Zoltán (*Nő ifjúsági válogatott*)
 Jókay Zoltán (*Vasas Opus-Via Óbuda*)
 Ratimorszky Károly (*Vasas A. földi DRC*)

A MAGYAR SERDÜLŐ VÁLOGATOTTAK, NYITRA 2003.

XI. *Fejezet*

VÁLOGATOTT CSAPATAINK
A NEMZETKÖZI PORONDON

Írta
Gallai László
Juni György

TUDNI KELL NEMET IS MONDANI

Európa-bajnoki ezüst-, majd bronzérem, figyelemre méltó eredmények olimpiai és világbajnoki döntőkön. Jól hangzik, ugye? Bizony, honi röplabdázásunk hat évtizedében ez volt a jellemző csaknem negyven éven keresztül. Utána azonban nagyot fordult a világ, amely hamarosan elszárgult mellettünk, de még az öreg Európa is, amely pedig szintén mind inkább az ázsiai és amerikai földrész háta közepét nézte Mélyrepülésünk aztán olyan méreteket öltött, hogy a sportág vezetői már csak a férfiválogatottat tartotta méltónak arra, hogy nevezze az 1996–97. évi Európa-bajnokságra. S ha visszapillantunk a közben lassan úgyszintén véget érő jelenlegi – hatodik – évtizedre, megint csak azt látjuk, hogy egyszer – 2001-ben – ezúttal is a férfiválogatott az, amely a kontinensdöntőbe jutást kiharcolva, ismét kicsiholt egy szikrát a hajdan dicső múltból. Vajon miért csak egyszer? Hiszen gyakran olyanokkal szemben nem tudtuk megtenni az utolsó lépést, akiket többször is legyőztünk különböző tornákon. Gondolunk itt például akár déli, akár északi szomszédainkra. A rossz nyelvek azt mondják, hogy persze, mert azok kísérleteztek. Badarság, hiszen ezt mi is megtettük.

Amikor ennek szakmai kérdéseit akartuk feszegetni, Németh Lajos, az MRSZ edzőbizottságának elnöke szinte leintette a témát mondván: ne mindig a szakmai okokat keresgéljük, van más is. És ez a más: a morál. Mert mi másról beszélhetünk akkor, amikor egy válogatott játékos, csak azért, mert – uram bocsá! – egy horvátok elleni hazai mérkőzésen nem került be a kezdőhatba, ami után lett is lázadozás, klikkekre szakadás és minden, amire aztán semmi szükség sem volt. Persze nem ez volt sem az egyetlen eset, sem az egyetlen játékos, ami/aki miatt meggyengült a korábban oly híres közösségi szellem, ami a csapatot jellemezte. Ez persze nemcsak játékos-, hanem edzőkérdés is – hangsúlyozta a neves szakember –, mert a sport nem nyilvános ház, ahol nem illik nemet mondani. Azaz: aki nem odavaló, attól meg kell válni, bármilyen jó játékosról van szó, mert pótolhatatlan ember nincs. Pótolhatatlan

csak az, aki egész tudásával, egyéniségével mindenkor a közösséget igyekszik szolgálni.

Igaz, az sem javítja a közösségi szellemet, hogy a légiosok közül például Kántor Sándor, Japánból hazatérve, majdhogynem a repülőtéren találkozott a társaival – természetesen nem az ő hibájából. Márpedig az együtt-lét, a közös felkészülés sokat számít a nagy események előtt, akár csak az elegendő felkészülési mérkőzés, aminek ugyancsak híjával van a válogatott. Hogy ez mennyire igaz, arra csupán egy példa: a már említett 2001-es Eb-n csupán az akkor igencsak verhető lengyeleket kellett volna legyőzni a tizenkettes döntőben, hogy a legjobb nyolc közé kerüljünk. És ezt már jegyzik is, hiszen a vb-döntőkön jó néhány európai csapat szerepel. 2002-ben a döntő tizenhat együttese közé tizenegy, ezen belül a nyolc közé hat európai válogatott került.

Németh Lajos szerint a nőknél nem a felnőttválogatottban, hanem az odavezető úton kezdődtek a problémák. Tíz-tizenkét évvel ezelőtt volt egy tehetséges juniorválogatottunk, amelynek a közvetlen közelében lévő úgynevezett szakemberek azzal hitegették a játékosokat, hogy hamarosan a világ legjobbjai között lesznek, és sajnos, a fiatalok ezt el is hitték. Így aztán nem volt nehéz őket követelőzésekre hergelni, méghozzá olyan időszakban, amikor a szövetség anyagi mélyponton volt. S mivel azok egy része teljesíthetetlen volt, többen lemondták a válogatottságot. Akadt, aki gyógyíthatatlan derékfájdalmára hivatkozott, miközben más országban ma is az élvonalban játszik. Pedig – mondta Németh Lajos – ez a társaság jobb lett volna, mint akik utánuk következtek.

Gallai László

A MAGYAR VÁLOGATOTT CSAPATOK HIVATALOS ORSZÁGOK KÖZÖTTI MÉRKŐZÉSEI
(1996. december 14 – 2005. december 31-ig)

Férfiak

Ausztria ellen

2003. IV. 29. Brno 3:0
2005. V. 8. Budapest 3:0

Azerbajdzsán ellen

2003. IV. 29. Brno 3:0
2003. IX. 17. Tiszaújváros 3:1
(oj-es.)
2003. IX. 18. Tiszaújváros 3:0
(oj-es.)
2005. V. 13. Tiszaújváros 3:0
(vb-es.)

Belgium ellen

1999. XI. 17. Vilvoorde 3:1
(oj-es.)
2002. V. 18. Tiszaújváros 3:1
(A o. Eb-s.)
2003. V. 11. Zágráb 1:3
(A o. Eb-s.)

Bosznia-Hercegovina ellen

1997. VI. 7. Debrecen 3:0
(vb-es.)

Bulgária ellen

2002. V. 17. Tiszaújváros 1:3
(A o. Eb-s.)
2003. V. 9. Zágráb 3:1
(A o. Eb-s.)
2004. V. 7. Dabas 3:1
2004. V. 8. Budapest 2:3

Ciprus ellen

2002. V. 6. Brno 3: 1

Csehország ellen

2001. VI. 23. Osztrava 0:3 (vb- s.)

Dánia ellen

1996. XII. 14. Dunaújváros 3:2
(Eb-s.)
1997. VIII. 17. Olsztyn 3:0
(vb-s.)

Észtország ellen

2003. XI. 20. Kuopiol 3:0
(oj-es.)

Fehéroroszország ellen

1997. VI. 6. Debrecen 3:1
(vb-es.)
1997. XII. 17. Szeged 3:0
(Eb-s.)
1999. V. 27. Minszk 3:1
(B o. Eb-s.)

Finnország ellen

2000. VI. 10. Dunaújváros 3:0.
(A o. Eb-s.)
2000. VI. 18. Oulu 0:3
(A o. Eb-s.)
2003. XI. 21. Kuopiol 3:2
(oj-es.)

Franciaország ellen

2001. IX. 9. Ostrava 0:3 (Eb)

Görögország ellen

2000. VI. 4. Pireus 1:3
(A o. Eb-s.)
2001. V. 4. Kaposvár 3:2
(A o. Eb-s.)

Horvátország ellen

1998. V. 23. Zágráb 3:1
(B o. Eb-s.)
1999. VI. 5. Szeged 3:0
(B o. Eb-s.)

2000. V. 27. Dunaújváros 3:0
(A o. Eb-s.)

2001. VI. 3. Kastela 3:2
(A o. Eb-s.)

2001. VI. 16. Zágráb 1:3

2002. V. 19. Tiszaújváros 2:3
(A o. Eb-s.)

2003. V. 10. Zágráb 3:1
(A o. Eb-s.)

2003. XI. 16. Dabas 3:2

Izrael ellen

1999. VI. 13. Tel-Aviv 3:1
(oj-es.)

1999. VI. 19. Dunaújváros 3:1
(oj-es.)

2002. V. 7. Brno 3:0

2004. V. 16. Guimaraes 3:1
(A o. Eb-s.)

2004. IX. 17. Friedrichshafen 3:2
(A o. Eb-s.)

Jugoszlávia ellen

2001. IX. 10. Ostrava 1:3 (Eb)

Lengyelország ellen

1997. VIII. 15. Olsztyn 0:3
(vb-s.)

2001. IX. 13. Ostrava 1:3 (Eb)

Lettország ellen

1998. VIII. 8. Riga 0:3
(B o. Eb-s.)

1998. VIII. 15. Szeged 3:0
(B o. Eb-s.)

1999. XI. 18. Vilvoorde 2:3
(oj-es.)

Macedónia ellen

1998. VI. 6. Szeged 3:0 (B o. Eb-s.)

1998. VI. 13. Skopje 3: 2
(B o. Eb-s.)

Moldova ellen

2005. V. 14. Tiszaújváros 3:0
(vb-es.)

Németország ellen

1999. XI. 19. Vilvoorde 1:3
(oj- es.)
2001. IX. 12. Ostrava 3:0 (Eb)
2002. V. 25. Gaummerting 1:3
2002. V. 26. Gaummerting 3:1
2004. V. 14. Guimaraes 3: 2
(A o. Eb-s.)
2004. IX. 19. Friedrichshafen
1:3 (A o. Eb-s.)

Olaszország ellen

2001. IX. 8. Ostrava 0:3 (Eb)

Oroszország ellen

1997. VIII. 16. Olsztyn 0:3
(vb-s.)

Portugália ellen

1997. IV. 19. Guarda 1:3 (Eb-s.)
1997. IV. 26. Szeged 2:3 (Eb-s.)
2004. V. 15. Guimaraes 2:3
(A o. Eb-s.)
2004. IX. 18. Friedrichshafen
1:3 (A o. Eb-s.)

Románia ellen

2001. VI. 15. Zágráb 2:3
2001. VIII. 21. Dunaújváros 3:0
2001. VIII. 22. Dunaújváros 3:1
2002. V. 10. Brno 3:2

Skócia ellen

2003. IV. 30. Brno 3:0

Spanyolok ellen

2002. V. 9. Brno 3:0

Svájc ellen

1998. VIII. 22. Szeged 3:0
(B o. Eb-s.)

1998. IX. 19. Bern 3:1
(B o. Eb-s.)

Szerbia és Montenegró ellen

2004. V. 1. Lazarrvac 0:3
2004. V. 2. Subotica 0:3
2005. V. 21. Budapest 3:1
2005. V. 22. Dunaújváros 2:3

Szlovákia ellen

1997. VI. 8. Debrecen 3:0
(vb-es.)
1999. VI. 1. Eperjes 0:3
1999. VI. 2. Eperjes 3:2
1999. XI. 13. Gyöngyös 2:3
1999. XI. 14. Gyöngyös 3:2
1999. XI. 21. Vilvoorde 3:1
(oj-es.)

2004. IX. 8. Nyitra 3:1

2004. IX. 9. Nyitra 3:1

Szlovénia ellen

2001. VI. 17. Zágráb 1:3
2001. VI. 24. Ostrava 3:1 (vb-s.)
2002. V. 11. Brno 3:2
2003. V. 3. Brno 3:1
2003. XI. 22. Kuopio 0:3
(oj-es.)
2005. V. 15. Tiszaújváros 1:3
(vb-es.)

Törökország ellen

2002. V. 5. Brno 3:1
2003. IV. 28. Brno 0:3
2003. V. 4. Brno 3:2

Ukrajna ellen

1997. IV. 23. Szeged 0:3 (Eb-s.)
1997. IV. 30. Cserkaszi 0:3
(Eb-s.)
2001. VI. 22. Ostrava 1:3
(vb-s.)

Nők

Ausztria ellen

1997. V. 23. Voitsburg 3:0
(vb-es.)
1997. VI. 14. Szolnok 3:0
(vb-es.)
2000. VI. 3. Bük 3:0
2001. V. 25. Szombathely 3:0
2005. V. 27. Szombathely 3:1

Belgium ellen

1997. IX. 14. Szófia 3:0 (vb-s.)
2000. VI. 10. Montreux 3:0
(B o. Eb-s.)
2001. VI. 4. Vilvoorde 0:3
(B o. Eb-s.)

Bulgária ellen

1997. IX. 13. Szófia 0:3 (vb-s.)

Csehország ellen

2002. VI. 8. Cegléd 2:3
(A o. Eb-s.)
2003. V. 31. Jablonce
(A o. Eb-s.)

Dánia ellen

2004. VI. 13. Baranovics 3:1
(B o. Eb-s.)
2005. VI. 4. Horsens 3:0
(B o. Eb-s.)

Egyesült Államok ellen

1997. VIII. 5. Winnipeg 3:0

Fehéroroszország ellen

2004. VI. 12. Baranovics 0:3
(B o. Eb-s.)
2005. VI. 5. Horsens 0:3
(B o. Eb-s.)

Finnország ellen

2000. VI. 2. Szombathely 2:3
2001. VI. 27. Szombathely 3:2
2004. V. 28. Szombathely 3:0

2004. VI. 3. Rovaniemi 0:3
2004. VI. 4. Rovaniemi 3:1
2004. VI. 5. Rovaniemi 2:3
2005. V. 29. Szombathely 3:1

Franciaország ellen

1998. VI. 20. Szolnok 0:3
(B o. Eb-s.)
1998. VII. 11. Laval 2:3
(B o. Eb-s.)
1999. XI. 5. Bursa 3:2 (oj-es.)

Görögország ellen

2002. V. 26. Szombathely 1:3

Horvátország ellen

1997. VI. 7. Capljina 3:0
1997. VI. 8. Dubrovnik 3:1
1997. IX. 5. Szombathely 0:3

Japán ellen

1997. VI. 26. Fokushima 1:3
1997. VI. 27. Tokió 0:3

Jugoszlávia ellen

1998. V. 31. Szolnok 3:0
(B o. Eb-s.)
1999. VI. 3. Budapest 3:0
(B o. Eb-s.)

Kanada ellen

1997. VIII. 6. Winnipeg 3:2

Lengyelország ellen

1997. IX. 7. Szombathely 3:2

Németország ellen

1997. VIII. 7. Winnipeg 3:2

Olaszország ellen

2001. VII. 14. Urbino 0:3
(vb-s.)

Portugália ellen

2000. VI. 11. Montreux 3:0
(B o. Eb-s.)

2001. VI. 2. Vilvoorde 3:0
(B o. Eb-s.)

2004. VI. 11. Baranovics 3:0
(B o. Eb-s.)

2005. VI. 3. Horsens 3:0
(B o. Eb-s.)

Románia ellen

1996. XII. 27. Szombathely 3:1
1999. V. 30. Szombathely 0:3
2001. VII. 13. Urbino 0:3
(vb s.)
2002. VI. 15. Piatra Neamt 0:3
(A o. Eb-s.)
2002. VI. 22. Kecskemét 0:3
(A o. Eb-s.)

Spanyolország ellen

1999. IX. 5. Madrid 3:1 (oj-es.)
1999. IX. 12. Budapest 3:0
(oj-es.)
2002. V. 25. Bük 0:3
2003. V. 25. Szombathely 3:2

Svájc ellen

1999. V. 29. Szombathely 3:0
2000. VI. 12. Montreux 3:0
(B o. Eb-s.)
2001. VI. 1. Vilvoorde 3:0
(B o. Eb-s.)
2001. VII. 15. Urbino 3:0
(vb-s.)

Szerbia és Montenegró ellen

2004. V. 30. Szombathely 0:3

Szlovákia ellen

1996. XII. 29. Szombathely 3:0
1997. VI. 3. Prievizda 3:1
1997. VI. 11. Szolnok 3:0
1997. VI. 12. Szolnok 3:1
1998. VI. 27. Igló 1:3
(B o. Eb-s.)
1998. VII. 4. Szolnok 3:1
(B o. Eb-s.)
2002. V. 24. Szombathely 3:2

2003. V. 23. Szombathely 1:3
2004. V. 29. Bük 3:1
2005. V. 28. Bük 0:3

Szlovénia ellen

1998. V. 9. Szolnok 3:0
(B o. Eb-s.)
1998. VI. 13. Portorzs 3:1
(B o. Eb-s.)
1999. V. 28. Szombathely 3:0

Törökország ellen

1999. XI. 3. Bursa 1:3 (oj-es.)
2003. V. 24. Bük 1:3

Ukrajna ellen

1996. XII. 28. Szombathely 3:0
1997. IX. 12. Szófia 1:3 (vb-s.)
2000. VI. 4. Szombathely 1:3
2002. VI. 2. Cserkaszi 0:3
(A o. Eb-s.)
2003. VI. 7. Tiszaújváros 1:3
(A o. Eb-s.)

Rövidítések

oj-es. = olimpiai előselejtező mérkőzések

vb-s. = világbajnoki selejtező mérkőzések

vb-es. = világbajnoki előselejtező mérkőzések

Eb = Európa -bajnokságon lejátszott mérkőzések

Eb-s. = Európa-bajnoki selejtező mérkőzések

A o. Eb-s. = A osztályos Európa-bajnoki selejtező mérkőzések

B o. Eb-s. = B osztályos Európa-bajnoki selejtező mérkőzések

1997–2005 között
a magyar férfi röplabda válogatott csapat
hivatalos mérkőzéseken szerepelt játékosok

	VÁLOGATOTTSÁG SZÁMA										
	1996. -ig	1997. -ben	1998. -ban	1999. -ben	2000. -ben	2001. -ben	2002. -ben	2003. -ban	2004. -ben	2005. -ben	2005. 12.31-ig
Hivatalos mérkőzések száma	828	11	7	12	4	15	11	15	12	6	921
Nem hivatalos mérkőzések száma	174	–	–	2	2	–	1	1	–	–	180
Tomanóczy Tibor	61	11	7	11	4	15	10	15	12	6	152
Mészáros Péter	53	7	7	12	4	8					91
Kántor Sándor	69	11	6	12	4	15	9	9	8		143
Pásztor Attila	56	10	6	6	4	3	6				91
Urfi Csaba	12	10	3	10	4	9		8			56
Mészáros Dömötör	14	11	7	6	2	12	11		12	6	81
Hulmann Zsolt	69	7	3								79
Gelencsér Balázs	17	4	3	10		15	11	12			72
Schildkraut Krisztián	84	10									94
Pethő Gábor	16	10	4	2							32
Szűcs Imre		3									3
Forgó Nándor		2		4							6
Botyánszky János	70	1									71
Somodi István	13	1									14
Berkes Zoltán	1	2	2								5
Véres Péter		1	7	12	4	13	11	15	10	5	78
Csíkos Gábor	22	1	1				2				26
Pampouch Csaba			4	4	1	1	4				14
Koch Róbert			4	5	3	14	11	15	10	5	68
Gubik János			1	1		3	5	8	7	2	27
Bugyi József				12		7					19
Szabó Gábor	7			5		8	9				29
Zarka Péter					4						4
Mondi Gergely					2						2
Tullner Roland					1	4					5
Jánosi Gábor					2			13	9	5	29
Dávid Zoltán						2	4	2			8
Szekeres Tamás						4	4	15	11	6	40
Geiger András							2	15	11	6	34
Csala Bernát							2	5			7
Mózer Zoltán								11			11
ifj. Nagy Péter								8	10	5	23
ifj. Grózer György								4	12	5	21
Bánhegyi István	11							1	3	4	19
Pajor Arnold									2		2
Tamás Zoltán									3		3
Toronyai Miklós									1	1	2
Kása Róbert									1		1
Németh Szabolcs										4	4
Kárpáti Zoltán										1	1

1997–2005 között
a magyar női röplabda válogatott csapat
hivatalos mérkőzéseken szerepelt játékosok

	VÁLOGATOTTSÁG SZÁMA										
	1996. -ig	1997. -ben	1998. -ban	1999. -ben	2000. -ben	2001. -ben	2002. -ben	2003. -ban	2004. -ben	2005. -ben	2005. 12.31-ig
Hivatalos mérkőzések száma	860	17	7	8	6	8	7	5	9	6	933
Nem hivatalos mérkőzések száma	115	7	–	–	–	1	–	–	–	–	123
Dambendzet Nathalia	7	16		8	5			5	6		47
Jáka Zsuzsanna	1	14	4	5	6	7	7				44
Nagy Mariann	13	17	7	4	6	8	5	5	7		72
Voith Ildikó	8	15		7							30
Czakó Mária	13	4		8		7	7	3			42
Schlégl Katalin		16	7	6	6	4		4			43
Polgár Annamária	20	16	7	7		8					58
Nyári Virág	118	8	5								131
Fésüs Erzsébet	55	17									72
Balázs Judit		2									2
Battlay Krisztina	8	13	7	7		5	6				46
Pesti Anikó	2	7				3	6	5	9		32
Timár Edit	2	10	2								14
Domokos Virág	4	12	7	8	6	7	6	3			53
Mátrai Veronika		1	7	7	2	7	6	4	7	6	47
Kiss Katalin			2	2	6	8	5			6	29
Botos Fruzsina			3	1					6		10
Várhegyi Anikó			1				5			6	12
Mátrai Beáta				8	6						14
Szórád Livia				1	5						6
Balogh Erika	16				5	5		4	9		39
Pethő Anita					4	5	7			6	22
Kiss Adrienn					1		2	3	1		7
Nagy Krisztina	3					8					11
Szabó Judit	2						5				7
Szabó Anita	2						5				7
Dégi Barbara							6	3	1		10
Dobos Ildikó	6							5			11
Vakulya Andrea								2			2
Katona Brigitta								1	8	2	11
Józsa Zsuzsanna									9		9
Vatai Gabriella									7	6	13
Tormási Orsolya									5		5
Kapuvári Melinda									5	3	8
Meléndez-Pál Beatrix									4	6	10
Héjjás Valéria										5	5
Kovács Eszter										5	5
Ékes Eszter										6	6
Horváth Dóra										5	5
Bognár Krisztina										6	6

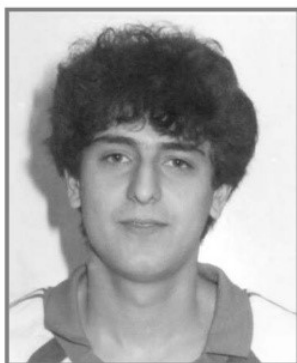
VÁLOGATOTTAK ARCKÉPCSARNOKA

Arcképcsarnokunkban minden olyan játékos megtalálható – a nők leánykori nevükön -, aki legalább egy alkalommal pályára lépett a nemzeti válogatott csapat, 1996. december 14.–2005. december 31. közötti időszakban lejátszott hivatalos nemzetek közötti mérkőzéseken.

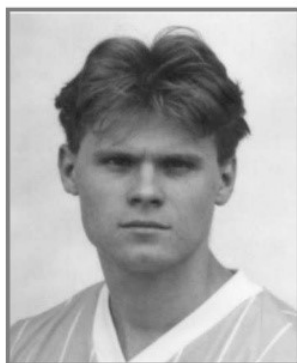
Ezen időszakban a férfi csapat 94 (58 győzelem 36 vereség), a női csapat 76 (45 győzelem 31 vereség) hivatalos mérkőzést játszott.

A név alatt szereplő adatok: az első és a legutolsó válogatottság esztendeje, valamint a válogatottság száma.

FÉRFIAK

Botyánszki János
(1986–97) 71

Schildkraut Krisztián
(1989–97) 94

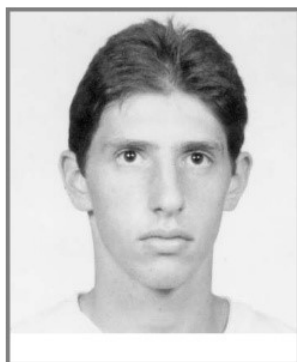
Hulmann Zsolt
(1989–98) 79

Szabó Gábor
(1989–2002) 29

Pásztor Attila
(1989–2002) 91

Urfi Csaba
(1989–2003) 56

Kántor Sándor
(1989–2004) 143

Somodi István
(1991–97) 14

Csík Gábor
(1991–2002) 26

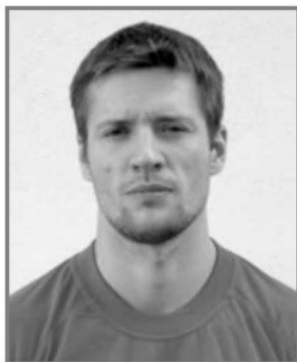
Tomanóczy Tibor
(1992–2005) 152

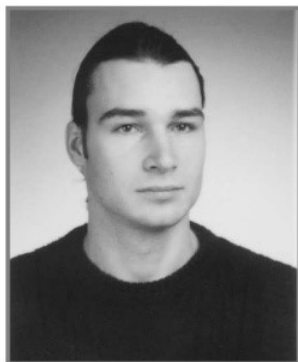
Mészáros Péter
(1992–2001) 91

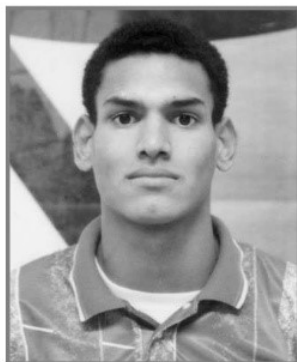
Koch Róbert
(1994–2005) 68

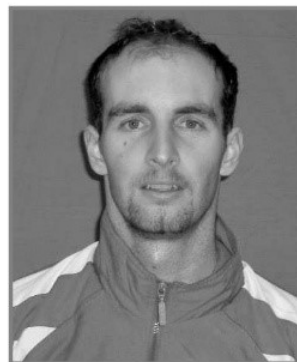
Gelencsér Balázs
(1994–2003) 72

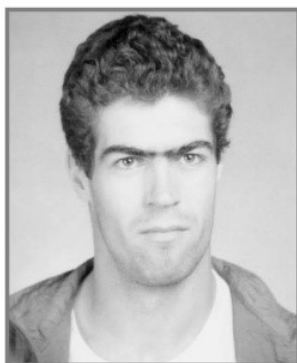
Pethő Gábor
(1995–99) 32

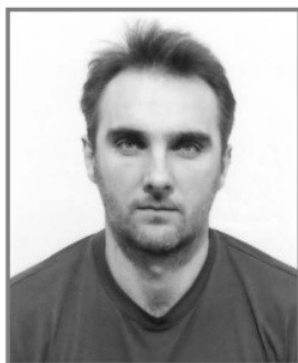
Mészáros Dömötör
(1996–2005) 81

Bánhegyi István
(1996–2005) 19

Berkes Zoltán
(1996–98) 5

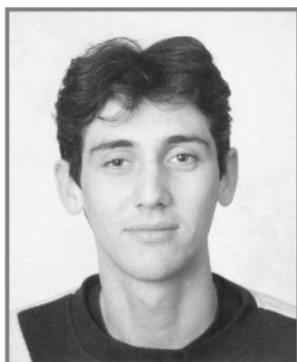
Szűcs Imre
(1997) 3

Forgó Nándor
(1997–99) 6

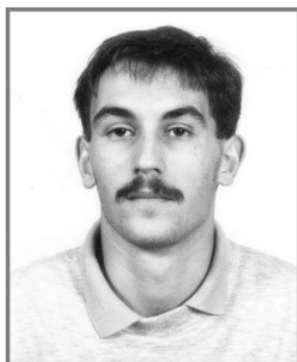
Veres Péter
(1997–2005) 78

Pampuch Csaba
(1998–2002) 14

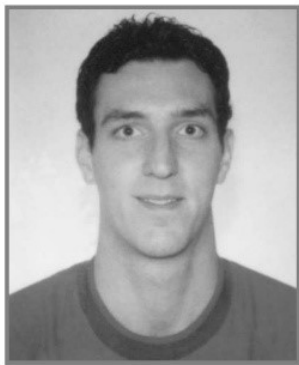
Gubik János
(1998–2005) 27

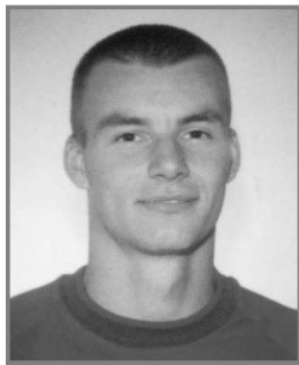
Bugyi József
(1999–2001) 19

Zarka Péter
(2000) 4

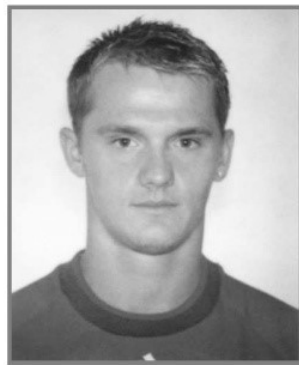
Mondy Gergely
(2000) 2

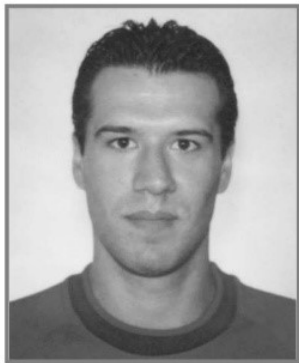
Tullner Roland
(2000-01) 5

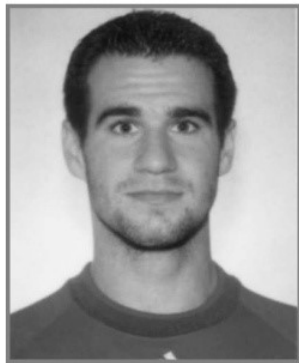
Jánosi Gábor
(2000-05) 29

Dávid Zoltán
(2001-03) 8

Szekeres Tamás
(2001-05) 40

Geiger András
(2002-05) 34

Csala Bernát
(2002-03) 7

Mózer Zoltán
(2003) 11

ifj.Nagy Péter
(2003-05) 23

ifj.Grózer György
(2003-05) 21

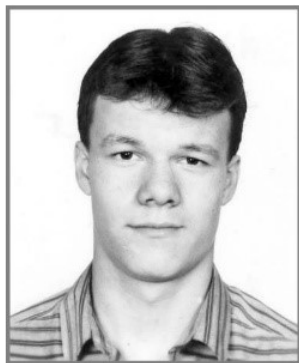
Pajor Arnold
(2004) 2

Tamás Zoltán
(2004) 3

Toronyai Miklós
(2004-05) 2

Kása Róbert
(2004) 1

Németh Szabolcs
(2005) 4

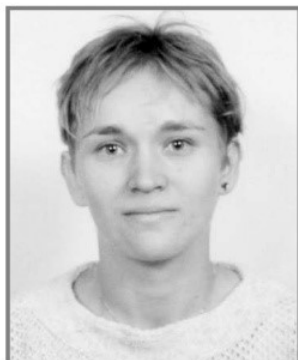

Kárpáti Zoltán
(2005) 1

NŐK

Nyári Virág
(1987–98) 131

Fésüs Erzsébet
(1989–97) 72

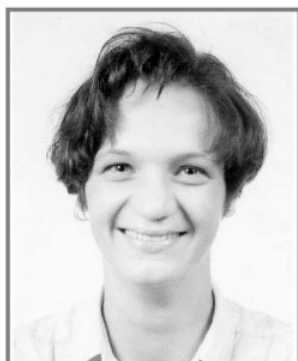
Balogh Erika
(1989–2004) 39

Czákó Mária
(1991–2003) 42

Vojth Ildikó
(1991–99) 30

Domokos Virág
(1991–2003) 53

Polgár Annamária
(1993–2001) 58

Dambendzet Nathalia
(1993–2004) 47

Dobos Ildikó
(1993–2003) 11

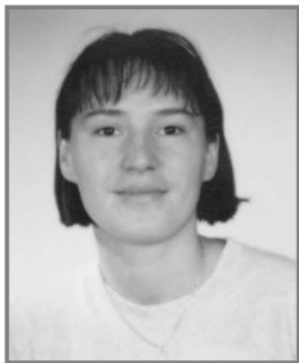
Nagy Mariann
(1993–2004) 72

Battlay Krisztina
(1995–2002) 46

Pesti Anikó
(1996–2004) 32

Tímár Edit
(1996–98) 14

Nagy Krisztina
(1996–2001) 11

Jáka Zsuzsanna
(1996–2002) 44

Szabó Anita
(1996–2002) 7

Szabó Judit
(1996–2002) 7

Schlégl Katalin
(1997–2003) 43

Balázs Judit
(1997) 2

Mátrai Veronika
(1997–2005) 47

Kiss Katalin
(1998–2005) 29

Botos Fruzsina
(1998–2004) 10

Várhegyi Anikó
(1998–2005) 12

Mátrai Beáta
(1999–2000) 14

Szórád Lívía
(1999–2000) 6

Pethő Anita
(2000–05) 22

Kiss Adrienn
(2000–04) 7

Dégi Barbara
(2002–04) 10

Vakulya Andrea
(2003) 2

Katona Brigitta
(2003–05) 11

Józsa Zsuzsanna
(2004) 9

Vatai Gabriella
(2004–05) 13

Tormási Orsolya
(2004) 5

Kapuvári Melinda
(2004–05) 8

Meléndez-Pál Beatrix
(2004–05) 10

Héjjas Valéria
(2005) 5

Kovács Eszter
(2005) 5

Ékes Eszter
(2005) 6

Horváth Dóra
(2005) 5

Bognár Krisztina
(2005) 6

A Magyar Röplabda Szövetség köszönti
az elmúlt évtized
nemzeti válogatottban szerepelt
valamennyi játékost!

VÁLOGATOTT JÁTÉKOSAINK AKCIÓ KÖZBEN

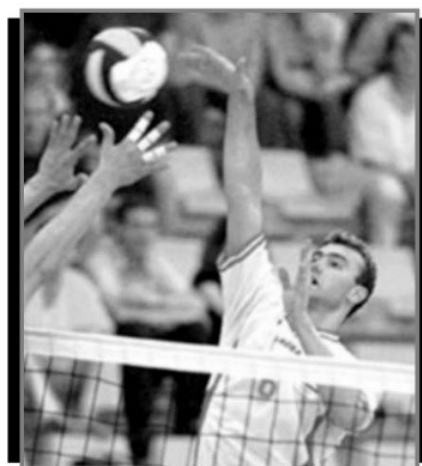
Bognár Krisztina

Gubik János

Mészáros Dömötör

Veres Péter

Horváth Dóra

Várhegyi Anikó

XII. *Fejezet*

VILÁGVERSENYEK ÉS NEMZETKÖZI
TORNÁK VÉGEREDMÉNYEI

Írta
Juni György

VILÁGVERSENYEK ÉS NEMZETKÖZI TORNÁK VÉGEREDMÉNYEI

Ezen fejezetben olvashatók az olimpiák, világbajnokságok és Európa-bajnokságok dobogós helyezései, valamint, az EK tornák – Bajnokok Ligája, Európai Élcsapatok Kupája, CEV Kupa – győztes csapatai. Megtalálható továbbá, az összes magyar felnőtt, és utánpótlás válogatott csapatok által, az elmúlt évtizedben a különböző kontinentális selejtezőkön valamint, a nemzetközi tornákon elért eredményei.

OLIMPIAI JÁTÉKOK, VILÁG- ÉS EURÓPA-BAJNOKSÁGOK DOBOGÓS HELYEZÉSEI

Olimpiai játékok

2000. Sydney

Férfiak: 1. Jugoszlávia, 2. Oroszország, 3. Olaszország.

Nők: 1. Kuba, 2. Oroszország, 3. Brazília. (A magyar csapatok nem jutottak tovább a selejtezőkön.)

2004. Athén

Férfiak: 1. Brazília, 2. Olaszország, 3. Oroszország.

Nők: 1. Kínai NK, 2. Oroszország, 3. Kuba. (A magyar csapatok nem jutottak tovább a selejtezőkön.)

Világbajnokságok

1998. Japán

Férfiak: 1. Olaszország, 2. Jugoszlávia, 3. Kuba.

Nők: 1. Kuba, 2. Kínai NK, 3. Oroszország. (A magyar csapatok nem jutottak tovább a selejtezőkön.)

2002.

Férfiak, Argentína: 1. Brazília, 2. Oroszország, 3. Franciaország.

Nők, Németország: 1. Olaszország, 2. Egyesült Államok, 3. Oroszország. (A magyar csapatok nem jutottak tovább a selejtezőkön.)

Európa-bajnokságok

1997.

Férfiak, Hollandia: 1. Hollandia, Jugoszlávia, 3. Olaszország.

Nők, Csehország: 1. Oroszország, 2. Horvátország, 3. Csehország. (A magyar csapatok nem jutottak tovább a selejtezőkön.)

1999.

Férfiak, Ausztria: 1. Olaszország, 2. Oroszország, 3. Jugoszlávia.

Nők, Olaszország: 1. Oroszország, 2. Horvátország, 3. Olaszország. (A magyar csapatok nem jutottak tovább a selejtezőkön.)

2001.

Férfiak, Csehország: 1. Jugoszlávia, 2. Olaszország, 3. Oroszország.

...11. Magyarország.

(Az Európa-bajnokságon szerepelt magyar csapat tagjai: Dávid Zoltán, Gelencsér Balázs, Kántor Sándor, Koch Róbert, Mészáros Dömötör, Mészáros Péter, Szabó Gábor, Szekeres Tamás, Tomanóczy Tibor, Tullner Roland, Urfi Csaba, Veres Péter. Szövetségi kapitány: Demeter György. Edző: Karagics Mátyás.

Nők, Bulgária: 1. Oroszország, 2. Olaszország, 3. Bulgária. (A magyar csapat nem jutott tovább a selejtezőkön.)

2003.

Férfiak, Németország: 1. Olaszország, 2. Franciaország, 3. Oroszország.

Nők, Törökország: 1. Lengyelország, 2. Törökország, 3. Németország. (A magyar csapatok nem jutottak tovább a selejtezőkön.)

2005.

Férfiak, Olaszország, Szerbia és Montenegró: 1. Olaszország, 2. Oroszország, 3. Szerbia és Montenegró.

Nők, Horvátország: 1. Lengyelország, 2. Olaszország, 3. Oroszország. (A magyar csapatok nem jutottak tovább a selejtezőkön.)

OLIMPIAI, VILÁGBAJNOKI ÉS EURÓPA- BAJNOKI SELEJTEZŐK MAGYAR VONATKOZÁSÚ EREDMÉNYEI

Olimpiai selejtezők

1999.

Férfiak páros előselejtezők

Tel-Aviv, Dunaújváros

Izrael–Magyarország 1:3, 3:1

Csoportselejtezők Vilvoorde (Belgium):

A végeredmény: 1. Lettország, 2. Magyarország, 3. Németország, 4. Belgium 5. Szlovákia. (Lettország jutott az olimpiai selejtezőbe).

Nők páros előselejtezők Madrid, Budapest:

Spanyolország–Magyarország 1:3, 0:3

Csoportselejtezők Bursa (Törökország):

1. csoport

Végeredmény: 1. Franciaország, 2. Törökország, 3. Magyarország.

2. csoport

Végeredmény: 1. Csehország, 2. Ukrajna, 3. Ausztria.

Elődöntők:

Ukrajna–Franciaország 3:2, Törökország–Csehország 3:0.

Döntő: Ukrajna–Törökország 3:0

(Ukrajna jutott az olimpiai selejtezőbe).

2003.

Férfiak páros előselejtezők Tiszaújváros

Magyarország–Azerbajdzsán 3:1, 3:0.

Előselejtezők Kuopio (Finnország)

A csoportok végeredménye

1. csoport

1. Ukrajna, 2. Szlovénia, 3. Horvátország

2. csoport

1. Magyarország, 2. Finnország, 3. Észtország

Elődöntők:

Finnország–Ukrajna 3:1, Szlovénia–Magyarország 3:0.

Döntő:

Finnország–Szlovénia 3:1

(Finnország jutott be a következő selejtező fordulóba)

Nők: Mivel a női olimpiai előselejtező torna megrendezését egyetlen érintett nemzeti röplabdaszövetség sem vállalta, ezért az FIVB határozata értelmében a csoportba beosztott válogatottak, (így a magyarok is) játék nélkül kiestek a csoportküzdelmekből.

Világbajnoki selejtezők

1997.

Férfiak:

Előselejtező, Debrecen: 1. Magyarország, 2. Szlovákia, 3. Bosznia és Hercegovina, 4. Fehéroroszország. (Az első és második helyezett jutott a világbajnoki selejtezőbe).

Selejtező, Olsztyn: (Lengyelország) 1. Oroszország, 2. Lengyelország, 3. Magyarország, 4. Dánia (Az első és második helyezett jutott tovább).

Nők:

Páros előselejtező: Ausztria–Magyarország 0:3, 0:3. (A magyar csapat jutott a selejtezőbe).

Selejtező, Szófia (Bulgária): 1. Bulgária, 2. Ukrajna, 3. Magyarország, 4. Belgium. (Az első helyezett jutott a világbajnokság döntőjébe).

2002.

Férfiak:

Selejtező, H-csoport Ostrava (Csehország). 1. Csehország, 2. Ukrajna, 3. Magyarország, 4. Szlovénia. (Az első helyezett jutott a világbajnokság döntőjébe).

Nők:

Selejtező, 1. csoport Urbino (Olaszország). 1. Olaszország, 2. Románia, 3. Magyarország, 4. Svájc. (Az első helyezett jutott a világbajnokság döntőjébe).

2005.

Férfiak: Selejtező első forduló, Tiszaújváros: 1. Szlovénia, 2. Magyarország, 3. Azerbajdzsán, 4. Moldávia. (Az első helyezett jutott tovább a következő fordulóba.)

Nők: Az MRSZ elnökségének határozata alapján a női válogatott nem indult el a világbajnoki selejtezőn.

Európa-bajnoki selejtezők

1997.

Férfiak: A csoport végeredménye: 1. Ukrajna, 2. Portugália, 3. Magyarország, 4. Horvátország, 5. Dánia. (Az első helyezett jutott az Európa-bajnokság döntőjébe).

1998.

Férfiak: B osztályos selejtező, az 1. csoport végeredménye: 1. Magyarország, 2. Lettország, 3. Horvátország, 4. Fehéroroszország, 5. Macedónia, 6. Svájc. (Az első három helyezett jutott az A osztályba.)

1999.

Nők: B osztályos selejtező 2. csoport végeredménye: 1. Franciaország, 2. Magyarország, 3. Szlovákia, 4. Jugoszlávia, 5. Szlovénia. (Az első helyezett jutott az A osztályba.)

2001.

Férfiak: A osztályos selejtező, a 3. csoport végeredménye: 1. Magyarország, 2. Görögország, 3. Finnország, 4. Horvátország. (Magyarország jutott az Európa-bajnokság döntőjébe).

Nők: B osztályos selejtező, az 1. csoport végered-

ménye: 1. Magyarország, 2. Belgium, 3. Portugália, 4. Svájc. (Magyarország jutott az A osztályba).

2003.

Férfiak: A osztályos selejtező, az 1. csoport végeredménye: 1. Bulgária, 2. Magyarország, 3. Horvátország, 4. Belgium. (Az első helyezett jutott tovább az Európa-bajnokság döntőjébe).

Nők: A osztályos selejtező, az 1. csoport végeredménye: 1. Ukrajna, 2. Románia, 3. Csehország, 4. Magyarország. (Az első három helyezett jutott az Európa-bajnokság döntőjébe. A magyar csapat, pedig visszaesett a B osztályba.)

2004.

Férfiak: A osztályos selejtező, 1. csoport végeredménye: 1. Portugália, 2. Németország, 3. Magyarország, 4. Izrael. (Az első és második helyezett jutott tovább az Európa-bajnokság döntőjébe).

2005.

Nők: B osztályos selejtező első csoport végeredménye: 1. Fehéroroszország, 2. Magyarország, 3. Portugália, 4. Dánia. (Az első helyezett jutott tovább az A osztályba.)

EURÓPAI KUPÁK GYŐZTESEI, 1997-2006

Bajnokcsapatok Európa-kupája

	Férfiak	Nők
1996–97.	Daytona Modena (olasz)	Foppapedretti Bergamo (olasz)
1997–98.	Casa Modena (olasz)	OK Dubrovnik (horvát)
1998–99.	Sisley Treviso (olasz)	Foppapedretti Bergamo (olasz)

Bajnokok Ligája

1999–2000.	Sisley Treviso (olasz)	Foppapedretti Bergamo (olasz)
2000–01.	Paris Volley (francia)	Volley Modena (olasz)
2001–02.	Lube Banca Macerata (olasz)	RC Cannes (francia)
2002–03.	Lokomotív Belgorod (orosz)	RC Cannes (francia)
2003–04.	Lokomotív Belgorod (orosz)	Tenerife Marichal (spanyol)
2004–05.	Tours VB (francia)	Foppapedretti Bergamo (olasz)
2005–06.	Sisley Treviso (olasz)	Pallavolo Sirio Perugia (olasz)

Kupagyőztesek Európa-kupája

Férfiak

1996–97.	Alpitour Cuneo (olasz)
1997–98.	Alpitour Cuneo (olasz)
1998–99.	AS Cannes (francia)
1999–2000.	Paris Volley (francia)

Nők

Anthesis Modena (olasz)
CSZKA Moszkva (orosz)
Eczacibasi Istambul (török)
Pallavolo Sirio Perugia (olasz)

Európai Élcsapatok-kupáj

2000–01.	SC Espinho (portugál)	Asterix Kieldrecht (belga)
2001–02.	Knack Roeselare (belga)	Azerrail Baku (azeri)
2002–03.	Pietzoomer Appeldoorn (holland)	RC Villebon 91 (francia)
2003–04.	Lokomotiv Harkiv (ukrán)	Günes Vakif Bank Istambul (török)
2004–05.	Olympiacos Pireusz (görög)	Pallavolo Chieri (olasz)
2005–06.	Copra Piacenza (olasz)	Sant Orsola Asystel Novara (olasz)

CEV-kupa

Férfiak

1996–97.	Porto Ravenna (olasz)
1997–98.	Sisley Treviso (olasz)
1998–99.	Iveco Palermo (olasz)
1999–2000.	Roma Volley (olasz)
2000–01.	Lube Banca Macerata (olasz)
2001–02.	Noicom Cuneo (olasz)
2002–03.	Sisley Treviso (olasz)
2003–04.	Kerakoll Modena (olasz)
2004–05.	Lube Macerata (olasz)
2005–06.	Lube Macerata (olasz)

Nők

Alpam Roma (olasz)
Cermagica Reggio Emilia (olasz)
Inn Napoli (olasz)
Medinex Reggio Calabria (olasz)
Minetti Vicenza (olasz)
Edison Volley Modena (olasz)
Asystel Volley Novara (olasz)
Foppapedretti Bergamo (olasz)
Pallavolo Sirio Perugia (olasz)
Scavolini Pesaro (olasz)

NEMZETKÖZI TORNÁK ÉS KUPÁK MAGYAR VONATKOZÁSÚ EREDMÉNYEI

Férfiak

Spring-kupa

2002. Brno: 1. Magyarország, 2. Szlovénia, 3. Csehország, 4. Románia, 5. Dánia, 6. Törökország.

2003. Brno: 1. Magyarország, 2. Törökország, 3. Svédország, 4. Szlovénia, 5. Lettország, 6. Ausztria, 7. Románia, 8. Azerbajdzsán, 9. Skócia.

Interliga

1997–98. 1. AOK Mladost Zagreb (horvát), 2. Nafta VKP Bratislava (szlovák), 3. OK Akademicar Zagreb (horvát), 4. Medikémia-Szeged, 5. VC Donaukraft Wien (osztrák), 6. Pini-Kaposvár SE, 7. SK Matador Puchov (szlovák), 8. OK Maribor (horvát).

1998–99. 1. AOK Mladost Zagreb (horvát), 2. VC Donaukraft Wien (osztrák), 3. Nafta VKP Bratislava (szlovák), 4. Pini-Kaposvár SE, 5. SK Matador Puchov (szlovák), 6. Medikémia-Szeged, 7. PAUK Domaljevica Zupanja (horvát).

Nők

Kanada kupa

1997. Winnipeg: 1. Magyarország, 2. Egyesült Államok, 3. Németország, 4. Kanada.

Savaria kupa, Szombathely

1996. 1. Szlovákia, 2. Magyarország, 3. Bécs válogatott, 4. Románia, 5. Ukrajna.
1997. 1. Lengyelország, 2. Horvátország, 3. Magyarország, 4. AgriaComputer RC,
1998. A kupa nem került megrendezésre.

- 1999 1. Románia, 2. Magyarország, 3. Szlovénia, 4. Svájc.
- 2000 1. Ukrajna, 2. Finnország, 3. Magyarország, 4. Ausztria.
- 2001 1. Magyarország, 2. Finnország, 3. Németország B, 4. Ausztria.
- 2002 1. Spanyolország, 2. Görögország, 3. Magyarország, 4. Szlovákia.
- 2003 1. Törökország, 2. Szlovákia, 3. Spanyolország, 4. Magyarország.
- 2004 1. Szerbia és Montenegró, 2. Magyarország, 3. Szlovákia, 4. Finnország.
- 2005 1. Szlovákia, 2. Magyarország, 3. Finnország, 4. Ausztria.

Interliga

1997–98. 1. Post SV (Fujitsu) Ottakring (osztrák), 2. SL UK Artmedia Bratislava (szlovák), 3. Vértes Volán SE, 4. OK Akademikar Zagreb (horvát), 5. ZOK Rijeka (szlovén), 6. ZOK ABC Promet Osijek (horvát).

1999–2000. 1. Szakszig-NRK Nyíregyháza, 2. Slavia UK Aj-Ozap Bratislava (szlovák), 3. Telekom Austria Post SV Wien (osztrák), 4. Kvarner Osiguranige ZOK Rijeka (szlovén), 5. BSE-FCSM, 6. EGUT RC-Eger.

UTÁNPÓTLÁS VERSENYEK MAGYAR VONATKOZÁSÚ EREDMÉNYEI

Junior Európa-bajnokság

A dobogós helyezettek feltüntetésével, és a döntőbe került magyar csapatok helyezésével.

1998

Férfiak, Csehország: 1. Oroszország, 2. Franciaország, 3. Csehország. (A magyar csapat nem jutott túl a selejtezőn).

Nők, Louvain-La-Neuve: 1. Olaszország, 2. Oroszország, 3. Csehország. (A magyar csapat nem jutott túl a selejtezőn)

2000

Férfiak, Palermo: 1. Oroszország, 2. Olaszország, 3. Franciaország. (A magyar csapat nem jutott túl a selejtezőn).

Nők, Neuchatel: 1. Csehország, 2. Olaszország, 3. Lengyelország...10. **Magyarország**. (Az Európa-bajnokságon szerepelt magyar csapat tagjai: Dégi

Barbara, Fényes Zsanett, Józsa Zsuzsanna, Kiss Adrienn, Kiss Bernadett, Kriegel Éva, Papp Angéla, Seji Amezinim, Selmeczi Krisztina, Szabó Dominika, Vakulya Andrea, Vatai Gabriella. *Vezetőedző*: Németh Lajos. *Edző*: Deme Gábor

2002.

Férfiak, Lengyelország: 1. Olaszország, 2. Franciaország, 3. Németország. (A magyar csapat nem jutott túl a selejtezőn.)

Nők, Zágráb: 1. Lengyelország, 2. Ukrajna, 3. Fehéroroszország,...12. **Magyarország**. (Az Európa-bajnokságon szerepelt magyar csapat tagjai: Baranyai Andrea, Bérczes Judit, Bodnár Nerina, Csaplár Szilvia, Duba Diana, Kállai Judit, Kovács Eszter, Kriegel Éva, Lengyel Viktória, Liliom Rita, Meléndez-Pál Beatrix, Merkószki Tünde. *Vezetőedző*: Fodor Ákos. *Edző*: Szappanos Tibor.)

2004.

Férfiak, Zágráb: 1. Oroszország, 2. Hollandia, 3. Németország, ...9-10. **Magyarország**, (Az Európa-bajnokságon szerepelt magyar csapat tagjai: Bokor Elek, Cziczó Gábor, Czintula Mihály, Ézsiás Roland, Hackermüller Richárd, Horváth Dániel, Kecskeméti Péter, Kovács Zoltán, Nagy József, Németh Szabolcs, Németh Zoltán, Puspán Balázs. *Vezetőedző*: Kelemen István. *Edző*: Bunda Olivér.)

Nők, Szlovákia: 1. Olaszország, 2. Szerbia és Montenegró, 3. Oroszország. (A magyar csapat nem jutott túl a selejtezőn).

Ifjúsági világbajnokság

A dobogós helyezettek feltüntetésével, és a magyar csapat helyezésével

2003.

Nők, Lengyelország: 1. Kinai NK, 2. Olaszország, 3. Brazília, ...13-16...**Magyarország**. (A világbajnokságon szerepelt magyar csapat tagjai: Dobi Edina, Földesi Nóra, Gubek Brigitta, Horváth Dóra, Kinyik Mónika, Kötél Zsanett, Liliom Rita, Meléndez-Pál Beatrix, Németh Zsuzsa, Sípos Zita, Takács Zsófia, Varga Emese. *Vezetőedző*: Jókay Zoltán. *Edző*: Benkóné Kőrös Mária).

Ifjúsági Európa-bajnokság

A dobogós helyezettek feltüntetésével, és a döntőbe került magyar csapatok helyezésével

1997.

Fiúk, Puchov: 1. Olaszország, 2. Görögország, 3. Lengyelország. *(A magyar csapat nem jutott túl a selejtezőn).*

Leányok, Puchov: 1. Oroszország, 2. Horvátország, 3. Lengyelország. *(A magyar csapat nem jutott túl a selejtezőn).*

1999.

Fiúk, Lengyelország: 1. Oroszország, 2. Németország, 3. Csehország. *(A magyar csapat nem jutott túl a selejtezőn)*

Leányok, Lengyelország: 1. Lengyelország, 2. Hollandia, 3. Oroszország. *(A magyar csapat nem jutott túl a selejtezőn).*

2001.

Fiúk, Csehország: 1. Oroszország, 2. Lengyelország, 3. Franciaország. *(A magyar csapat nem jutott túl a selejtezőn).*

Leányok, Csehország: 1. Olaszország, 2. Lengyelország, 3. Fehéroroszország. *(A magyar csapat nem jutott túl a selejtezőn).*

2003.

Fiúk, Horvátország: 1. Oroszország, 2. Lengyelország, 3. Olaszország. *(A magyar csapat nem jutott tovább a selejtezőn.)*

Leányok, Horvátország: 1. Horvátország, 2. Olaszország, 3. Szerbia és Montenegró,...7. **Magyarország** *(A hetedik helyen végzett magyar csapat tagjai: Földesi Nóra, Gubek Brigitta, Horváth Dóra, Kinyik Mónika, Kiss Regina, Kovács Tímea, Kötél Zsanett, LiliomRita, Meléndez-Pál Beatrix, Németh Zsuzsa, Szívós Mária, Takács Zsófia. Vezetőedző: Jókay Zoltán. Edző: Benkóné Kőrös Mária.) (A FIVB határozata alapján az Európa-bajnokságon résztvevő nyolc csapat indulhatott a világbajnokságon).*

2005.

Fiúk, Lettország: 1. Lengyelország, 2. Franciaország, 3. Olaszország. *(A magyar csapat nem jutott túl a selejtezőn).*

Leányok, Észtország: 1. Ukrajna, 2. Oroszország, 3. Olaszország,... 12. **Magyarország**. *(A tizenkettedik helyen végzett magyar csapat tagjai: Borlai Luca,*

Csupor Anikó, Farkas Virág, Filipovics Anita, Horváth Dóra, Kovács Edina, Kötél Dóra, Németh Zsuzsa, Pinke Barbara, Soós Nikolett, Széles Petra, Szívós Mária. Vezetőedző: Garamvölgyi Mátyás. Edző: Hollósi László.)

Junior Európa-bajnoki selejtezők magyar vonatkozású eredményei

1998.

Férfiak, Jerapetra: 1. Görögország, 2. Bulgária, 3. Ukrajna, 4. Magyarország, 5. Dánia, 6. Szlovénia, *(Az első két csapat jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)*

Nők *(A magyar csapat nem indult a selejtezőn)*

2000.

Férfiak, Limasszol: 1. Jugoszlávia, 2. Spanyolország, 3. Magyarország, 4. Lettország, 5. Izrael, 6. Ciprus. *(Az első két csapat jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)*

Nők, Minszk: 1. Lengyelország, 2. Magyarország, 3. Fehéroroszország, 4. Franciaország, 5. Görögország, 6. Portugália. *(Az első két csapat jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)*

2002.

Férfiak, Zágráb: 1. Németország, 2. Horvátország, 3. Hollandia, 4. Portugália, 5. Magyarország, 6. Ausztria. *(Az első két csapat jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)*

Nők, Chaumont: 1. Franciaország, 2. Magyarország, 3. Spanyolország, 4. Bulgária, 5. Svédország, 6. Ausztria. *(Az első két csapat jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)*

2004.

Férfiak, Tiszaújváros: 1. Lettország, 2. Magyarország, 3. Finnország, 4. Szlovákia, 5. Portugália, 6. Svájc. *(Az első két csapat jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)*

Nők, Zwolle: 1. Hollandia, 2. Horvátország, 3. Magyarország, 4. Belgium, 5. Ausztria, 6. Észtország. *(Az első két csapat jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)*

Ifjúsági Európa-bajnoki selejtezők magyar vonatkozású eredményei

1997.

Fiúk, Szolnok: 1. Finnország, 2. Ukrajna, 3. Magyarország, 4. Fehéroroszország, *(Az első helyezett jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)*

Leányok, Pitesti: 1. Oroszország, 2. Fehéroroszország, 3. Románia, 4. Franciaország, 5. Magyarország. (Az első két helyezett jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)

1999.

Fiúk, Liberec: 1. Csehország, 2. Magyarország, 3. Spanyolország, 4. Svédország, 5. Svájc. (Az első helyezett jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)

Leányok, Igló: 1. Németország, 2. Szlovákia, 3. Magyarország, 4. Anglia. (Az első helyezett jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)

2001.

Fiúk, Ljubljana: 1. Szlovénia, 2. Ukrajna, 3. Magyarország, 4. Ciprus. (Az első helyezett jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)

Leányok, Talsi: 1. Ukrajna, 2. Lettország, 3. Észtország, 4. Magyarország, 5. Svédország. (Az első helyezett jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)

2003.

Fiúk, Cecina: 1. Olaszország, 2. Belgium, 3. Magyarország, 4. Svájc. (Az első helyezett jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)

Leányok, Cordoba: 1. Magyarország, 2. Spanyolország, 3. Franciaország, 4. Ausztria. (Az első helyezett jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)

2005.

Fiúk, Zdar Nad Záravon: 1. Szlovákia, 2. Spanyolország, 3. Csehország, 4. Magyarország, 5. Dánia, 6. Norvégia. (Az első két helyezett jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)

Leányok, Tiszaújváros: 1. Oroszország, 2. Magyarország, 3. Szlovénia, 4. Bulgária, 5. Görögország, 6. Grúzia. (Az első két helyezett jutott az Európa-bajnokság döntőjébe.)

Olimpiai Reménységek Versenye (ORV) 1998-2005

1998.

Fiúk, Trencsén: 1. Csehország, 2. Olaszország, 3. Lengyelország, 4. Szlovákia, 5. Magyarország, 6. Ausztria,

Leányok, Negrow: 1. Lengyelország, 2. Szlovákia, 3. Magyarország, 4. Csehország.

1999.

Fiúk, Presov: 1. Lengyelország, 2. Olaszország, 3. Ukrajna, 4. Szlovákia, 5. Tunézia, 6. Ausztria, 7. Csehország, 8. Magyarország.

Leányok, Senica: 1. Németország, 2. Szlovákia A, 3. Lengyelország, 4. Csehország, 5. Svájc, 6. Magyarország, 7. Szlovákia B, 8. Ausztria.

2000.

Fiúk, Nyitra: 1. Olaszország, 2. Finnország, 3. Szlovákia, 4. Csehország, 5. Ukrajna, 6. Magyarország, 7. Tunézia, 8. Ausztria.

Leányok, Liberec: 1. Németország, 2. Lengyelország, 3. Csehország A, 4. Szlovákia, 5. Magyarország, 6. Csehország B.

2001.

Fiúk, Myjava: 1. Szlovákia A, 2. Tunézia, 3. Lengyelország, 4. Olaszország, 5. Egyiptom, 6. Csehország, 7. Magyarország, 8. Szlovákia B.

Leányok, Senica: 1. Lengyelország, 2. Csehország, 3. Magyarország, 4. Szlovákia, 5. Spanyolország.

2002.

Fiúk, Dunaújváros: 1. Csehország, 2. Magyarország A, 3. Szlovákia, 4. Magyarország B.

Leányok, Nyitra: 1. Csehország, 2. Olaszország, 3. Lengyelország, 4. Szlovákia, 5. Magyarország.

2003.

Fiúk (A magyar csapat időhiány miatt nem indult el a tornán).

Leányok, Levice: 1. Szlovákia, 2. Oroszország, 3. Csehország, 4. Lengyelország, 5. Magyarország, 6. Ausztria.

2004.

Fiúk, Nyitra: 1. Oroszország, 2. Lengyelország, 3. Olaszország, 4. Tunézia, 5. Szlovákia, 6. Magyarország.

Leányok, Vrable: 1. Olaszország, 2. Lengyelország, 3. Csehország, 4. Magyarország, 5. Szlovákia,

2005.

Fiúk, Nyitra: 1. Brazília, 2. Lengyelország, 3. Szlovákia A, 4. Szlovákia B, 5. Tunézia, 6. Magyarország, 7. Csehország, 8. Ausztria.

Leányok, Malacky: 1. Csehország, 2. Szlovákia, 3. Ausztria, 4. Magyarország.

XIII. Fejezet

**ÉLETUTAK, A CSALÁDI TRADÍCIÓK
FOLYTATÓI**

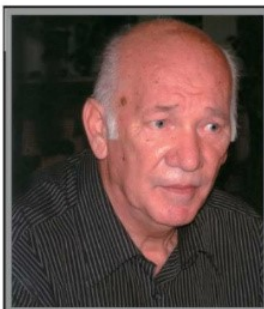
*Írta
Gallai László
Lukáts György
Szabó Gábor*

A XX. SZÁZAD MAGYAR RÖPLABDÁZÓI

A századforduló lázas összegzésre sarkallta a statisztikusokat a maguk területén, és se szeri, se száma nem volt a szavazásoknak. A hullámok elérték a teljesítménycentrikus, számoktól hemzseggő sport világát is, természetesen a röplabda sem maradt ki a sorból. A Nemzeti Sport 2000 végi voksolásán Tatár Mihály, illetve Szalayné Sebők Éva végzett az élen, a szaklap szerint ők lettek az évszázad magyar röplabdázói.

NEM VOLT SZERENCSEJE A BÚCSÚKKAL

Tatár Mihály edzőként, hatvanévesen került fel a csúcsra

TATÁR MIHÁLY

Született: 1937. július 4., Káloz (Fejér megye)

Klubjai

Játékosként: Munkaerőtartalékok (1952–54), Bp. Spartacus (1954–63, 1971–74), Bp. Honvéd (1963–71)

Edzőként: Bp. Honvéd (1975–80), Újpesti Dózsa (1981–84), Csepel Duna SK (1984–86), BVSC (1986–89), Tungs-

ram SC (1992–93), AgriaComputer RC, EGUT RC-Eger (1997 február–1998, 1999).

Szövetségi kapitány: női válogatott (1989–92), ülőröplabda-válogatott (2001–03)

Legjobb eredményei:

Játékosként: olimpiai 6. (1964), vb-6. (1960), Eb-2. (1963), Eb-5. (1958, 1971), Eb-6. (1967), 4x magyar bajnok (1964, 1965, 1966, 1967), 5x bajnoki 2. (1958, 1960, 1962, 1968, 1973), 265x válogatott (1956–73), a vb legjobb támadójátékosa (1962), az Eb legtechnikásabb játékosa (1958), 4x az év játékosa (1964, 1965, 1966, 1971)

Klubedzőként: 2x magyar bajnok (1997, 1998), bajnoki 2. (1976), 3x bajnoki 3. (1988, 1993, 1999), 2x Magyar Kupa-győztes (1997, 1998)

Egyszer szorult a tartalékok közé életében, mégpedig akkor, amikor első csapata leigazolta 15 esztendőskorában. Nem tehetett róla, hogy együttesét így hívták: Munkaerő tartalékok. A magyar férfi röplabdasporthoz Antalpéter Tibort követő legnagyobb egyénisége, Tatár Mihály sem tudta pontosan körülírni a Nemzeti Sportban megjelent, 60. születésnapjára készített interjúban, hogy mire is utal a furcsa elnevezés. Eképpen válaszolt az ezt firtató kérdésre: „Valószínűleg azoknak az iskoláknak a tanulóira utal az elnevezés, amelyek egyikébe, a Peterdi utcába én is jártam. A testnevelőm Csanády Árpád volt, éppen neki köszönhetem, hogy belebotlottam a

sportágba. Történt, hogy futballozni mentem le a terembe, és látom, ott ugrálnak a kifeszített háló két oldalán a játékosok. Az iskolám csapatából egy ember hiányzott, a tanár úr pedig szólott, hogy vetkőzzem le. Kaptam egy cipőt, gatyát meg trikót, és beálltam. Kiderült, nem én vagyok a legügyetlenebb.”

Ezt a jelzöt nem is ismerhette Tatár, aki hamarosan a Bp. Spartacusnál kötött ki, és az iskolai debütálást követően négy esztendővel már a válogatottban találta magát, olyan hírességek között, mint Antalpéter Tibor, Hennig Ernő, Havasi Gyula vagy Németh Zoltán. Az a szerencse adatott meg neki, hogy egy kötelékben üthette a labdát az első magyar válogatott tagjaival, az 1956-os párizsi világbajnokságra is eljutott a hozzá hasonlóan suhancnak számító Varga Miklóssal egyetemben. Pedig bizonytalanság lengte körül a részvételét.

Eleve fiatalsága sem előlegezte meg neki a szereplést, ráadásul az utolsó edzések idején lázas betegen ágyának dőlt. Talán életében nem ugrott akkorát mint amikor kezébe vette az értesítőt, aztán rögtön a második napon, egy szajnai hajókirándulás következményeként tüszős mandulagyulladás terítette le. Ennek tudható be, hogy mindössze egyetlen találkozáson mutathatta meg magát a sportág grandiózus eseményén..

Nem ismeretlen szokás: az újoncoknak beavatási szertartáson kell túlesniük. Tatárék ellen a visszaútra tervezték a merényletet az öregek, ám ő és Varga remek védelmi taktikát dolgozott ki. Leláncolták belülről a vonatfülszék ajtaját, így megúszták a rituálét. Lelkiismeretes lény azonban már ekkor megmutatkozott, csaknem szégyellte, hogy gyáván megfutamodott a szer-

tartás elől. Később önként pótolta a mulasztást, kapott is eleget az alfelére.

De még maradjunk Párizsnál! A fiatal Tatár annyira örült, hogy a fények városába utazhat, annyira feldobta a vb-részvétel lehetősége, hogy az indulás előtt beült a fodrászhoz, és valaki rábeszélésére bedauerolta a haját. Bebodorított üstökét ma már téves döntés következményeként értékeli, de legalább kipróbálta. Egy-két esztendővel később ugyanis nem igen nyílt volna alkalma rá, hiszen – apja génjeit örökölvén – gyorsan ritkulni kezdett a haja.

Mindez nem akadályozta meg abban, hogy az 1958-as Európa-bajnokságon a legtechnikásabb játékosnak válasszák meg, az 1962-es világbajnokságon pedig a legjobb támadójátékos címét érdemelte ki. A következő esztendőben a magyar férfi röplabdacsapat legsikeresebb Eb-szerepléséből vette ki a részét, az ezüstérmet sem előtte, sem utána nem tudta felülmúlni az aktuális válogatott. A dobogó második fokán állva ötkarikás glória lebegett a gárda tagjainak feje felett, hiszen a reklámszóval megváltották a jegyet az olimpiára, amelynek programján először szerepelt a röplabda. Balszerencsés körülmények, sérülések hátráltatták a mieinket Tokióban. Tatár például végig a bokájával bajlódott, sőt az ötödik meccsen nem is játszhatott. Mégis egy aranyos epizódot emel ki a hatodik helyet hozó versengésből:

„A hazaiakkal játszottunk először, a japán császár is jelezte az érkezését. Nagy volt a várakozás, ám olyan gyorsan nyertünk, hogy mire megérkezett az uralkodó, mi már fürdöttünk. A japánok utána már csak egyszer kaptak ki, akkor is szoros csatában, végül a harmadik helyen végeztük.”

Tatár egészen 1973-ig helyet bérelt magának a nemzeti csapatban, ám 17 éves fáradozása ellenére keserű szájjal zárta le élete ezen korszakát. Három röplabdás generációt szolgált, mégsem búcsúztatták el. Ha erről beszél, mindig megtelik a szeme könnyel:

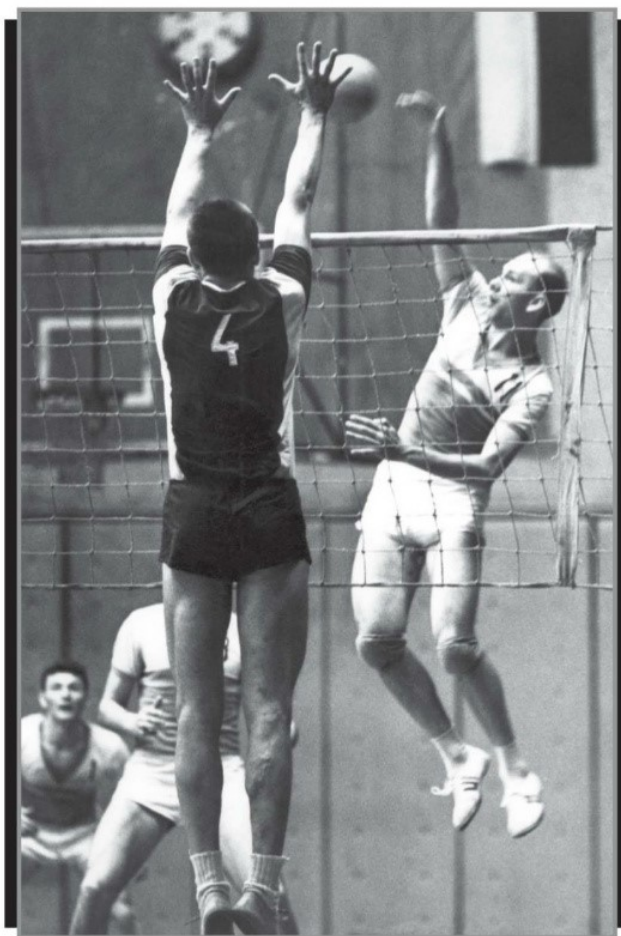
„Lementem a válogatott egyik edzésére, és csak Lantos Csabát találtam ott rajtam kívül. Ketten edzettünk, majd azt mondtam, hogy másnap én sem jövök. Senki sem keresett már, és én sem kerestem senkit. Így fejeződött be a pályafutásom a válogatottban. Azt ne kérdezze, hogy merre jártak a többiek, mert azóta sem tudom” – nyilatkozta egy interjúban 1997-ben.

A búcsúkkal valahogy nem volt szerencséje, hiszen utolsó klubjától, a Bp. Spartacustól is hasonlóképpen vált meg 1974-ben. Németországi túrán járt a csapat,

amelyen bevezesedett a térde, alig bírta ki a vonatozást Kecskemétiig, ahova bajnoki mérkőzés szólította a szövetségieteket. Csaliból levetkőzött, de nem tudta vállalni a játékot, mire nagy balhé kerekedett az öltözőben a meccs után. A vezetők azt vágták a fejébe, hogy nem akart játszani. A mindig lelkiismeretes, ekkor már 37 esztendőes Tatárt kellőképpen megsértették a megdöglő szavak, és eldöntötte: itt a vége, fuss el véle. A salzburgi túra előtt hiába mondták neki, hogy a Keletinél találkozni, ő inkább káromkodott egy nagyot, és bezárta maga mögött az ajtót.

De még mielőtt mi is így teszünk, nem hagyhatjuk ki, hogy a 265-szörös válogatott kiválóság 34 évesen posztot váltott, és az elsőütő posztját a feladóéra cserélve is maradandót alkotott. S hogy miért volt szükség a váltásra? Nos, egy szabálymódosítás miatt, amely szerint immár átnyúlhatott a sánc a háló fölött.

„Addig ütő voltam, a háló közelében támadtam, ezért az átlagosnál jobban zavart az átnyúló blokk. Így lettem aztán Prohászka László javaslatára feladó a válogatottban.

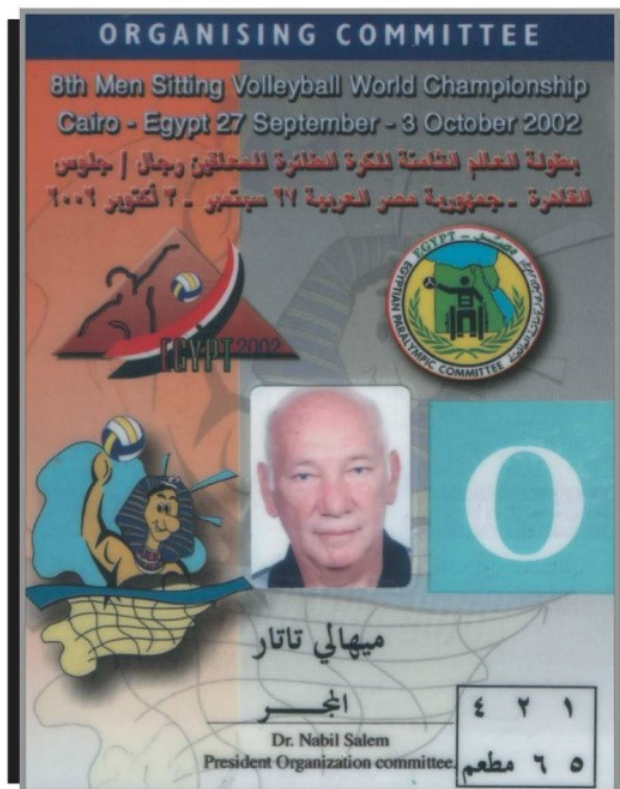
Tatár támadásban

Noha nem az én feladatomban eldönteni, tényleg jó volt-e a labdakezelésem, és könnyedén vészeltem-e át az átmenetet.”

Tatár az aktív játékot követően szinte rögtön edzősködni kezdett. Először a Bp. Honvéd férfi-csapatának kispadjára ült le. Nem véletlenül, hiszen piros-fehér színekben nyert négy bajnoki címet játékosként, az Újpesti Dózsa nyolcéves egyeduralmát szakította meg társaival 1964-ben. A trénerkedést, jóllehet szép élményekkel is gazdagodott, hosszú ideig nem kísérte szerencse, ahogy ő fogalmazott egy-egy interjúban: „Sok helyen edzősködtem, de nem nagyon sikerült a maximalista szemléletmódomat átültetni a játékosokba, valami mindig közbejött.”

Egészen 60 éves koráig kellett várnia az első, szakvezetőként megszerzett aranyra, mintha a sors is végre neki akart volna kedvezni. Történt, hogy az akkor négyszeres női bajnok Eger (AgriaComputer RC) kispadjáról idény közben távozott Janda Attila, és a hevesi vezetők hirtelenjében őt keresték meg. 1997 februárjában két és fél hónapra kapott megbízást, és a bajnoki cím mellett a kupaszerleget is megkaparintotta együttesével. Azon a nyáron nyugdíjba ment, de nem eredeti szakmájában villanyszerelőként, hanem újra egri trénerként dolgozott másodállásban, a produkció pedig ismét első rangúra sikeredett. Két első hely került a zsebbe, aztán tényleg a befejezés mellett határozott. Leginkább a sikerek ellenére fellángolt torzszalkodások miatt menekült a kispadtól. Egerben is új élet kezdődött, kicserélődött csapattal, ukrán edzővel – akivel a szezon közben szerződést bontottak. Na, kit hívtak fel az egriek? Ki más, mint Tatár Mihály! Nem bírta ki, belevágott, és bronzéremmel szállt ki a körforgásból 1999-ben.

Az ülőröplabdázóknál még megfordult: dolgozott a Halassy Olivér SC-ben, de nehezen szokta meg a körülményeket. Kinek a bal, kinek a jobb kezét csonkolták, kinek a lába hiányzott. Ezt a látványt még valahogy megemésztette a lelkében, de igazából nem tudott kibontakozni mint szakember. A játékosok nem nagyon valósították meg a kéréseit, és rájött: ezek az emberek (érthetően) a játéknak és nem a tréningeknek élnek. A furcsa tapasztalatok ellenére elfogadta a felkérést, és 2001 végén elvállalta az ülőröplabda-válogatott irányítását. A kairói világbajnokságon elért hetedik hely még csak-csak jónak értékelhető, ám a 2003-as finnországi Európa-bajnokság tizedik helyezése óriási csalódás. Még ennél is nagyobb, hogy az ország messze legerősebb csapata, a nyíregyházi Piremon SE nem engedte el

Tatár Mihály ülőröplabda Vb-akreditációs kártyája

játékosait a válogatottba, ami alighanem teljes magyarázatot ad a leégésre.

Azóta a nyugdíjasok stresszmentes életét éli Tatár Mihály: évente egyszer összejön a régi honvédosokkal, pecázik, délegyházi telkén ügyködik, otthon a feleségének segít, unokázik, akár két-három órát is elbűtyköl (simogatja, törölgeti, fényezi, polírozza) Volkswagen Golfjával, na és leszokott a cigarettáról. A módszer különleges. 2003 decemberének egyik délutánján elfogyott a spangli, és egyszerűen lusta volt lemenni a boltba. Azóta egyszer látott közelről füstölnivalót. Színházba készülvén a zakója zsebében rábukkant fél doboz Multifilterre, de ahelyett, hogy hirtelenében rágyújtott volna, inkább a hűtő tetejére tette, és mint egy bűnjet, elrettentő példaként nézegette.

Feleségével el-elcsábul a női röplabdarangadókra, ha akad egyáltalán. Már-már közömbösen figyelik a labdameneteket, mert nem tartoznak sehova, és úgy látják, a játékosok sem tudnak elmosolyodni, felhőtlenül örülni egy-egy jó megoldásnak. Nem csoda, hogy Tatár Mihály vérnyomása 130/80, és mi más kívánhatunk neki, mint hogy legfeljebb a pontyok fárasztásakor ugorjon csak feljebb.

Szabó Gábor

A LABDÁNAK PATTOGNIA KELL

A félelmetesen ütő és sáncoló Bozsó klubalapítóként is beírta magát a sporttörténetbe

SZALAYNÉ SEBŐK ÉVA

Született: 1949. március 26., Halmaj

Egyesületei:

Miskolci VSC (1964–68), NIM SE (1968–78), Vasas Izzó, Tungsram, (1978–84), Ravenna (olasz, 1984–85), Milangaz Istanbul (török, 1985)

Kiemelkedő eredményei:

2x olimpiai 4. (1976, 1980), olimpiai

5. (1972), vb-4. (1970), Eb-2. (1975), Eb-3. (1981), BEK-győztes (1973), BEK-2. (1985), 2x KEK-győztes (1980, 1981), 13x magyar bajnok (1969, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1980, 1982, 1983, 1984), 11x MNK-győztes (1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1982), olasz bajnok (1985), 5x az év játékosa (1969, 1970, 1971, 1973, 1980), 236x válogatott (1968–83)

Elismerései a civil életben: a XV. kerület díszpolgára (2003), Budapestér Díj (2005)

A helyszín Miskolc, az egyik középiskola 1964-ben. Ide járt Sebők Éva. Kollégiumban lakott, s mivel a vidékieknek nem nagyon adatott meg, hogy szervezett kerekék között sportoljanak, jelentkezett a délutánonként megtartandó röplabda diáksportkörbe. Már négy esztendő múltán kiderült, hogy a lehető legjobb döntést hozta.

Szalayné Sebők Évaként, túl az ötvenen mosolyogva jegyzi meg: ha kézilabda- vagy kosárlabda-foglalkozás szerepelt volna a délutáni programban, akkor azt választja. Hogy a másik kettővel esetleg jobban járt volna? Kétlem. És ő sem morfondírozik a felvetésen, hiszen ma is imádja a röplabdát, a sportágat szívja magába a levegő helyett. Három olimpián két negyedik és egy ötödik; két világbajnokságon egy-egy negyedik és (csalódást keltő) tizenharmadik; négy Európa-bajnokságon egy-egy második, harmadik, negyedik és ötödik helyezés; a NIM színeiben nyert BEK-trófea; a Vasas Izzóval megkaparintott két KEK-serleg; a jóval harmincon felül isteni jutalomként kapott olaszországi szerződés; nem beszélve a csaknem megszámlálhatatlan bajnoki és kupasikerekről. Szóval, van mit körberajzolni, megfesteni szavakkal, hogy teljes képet kapjunk Bozsó pályafutásáról.

Bozsó... Honnan is tapadt rá a becenév?

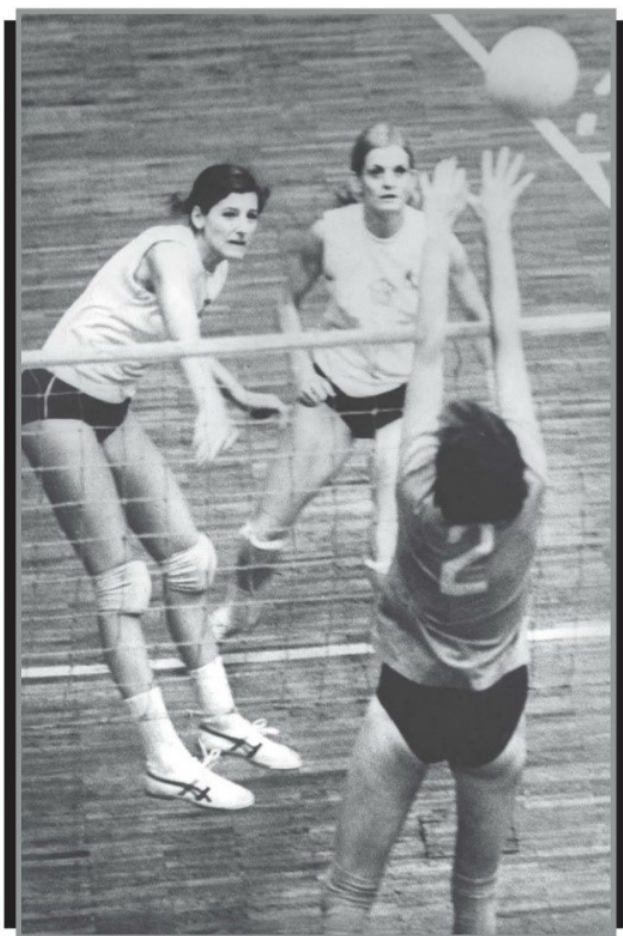
„A Műszaki Főiskolára jelentkeztem, felkerültem Budapestre, és a Miskolci VSC után a NIM-ben folytattam a pályafutásomat. Csapattársa lettem többek között Buzeknének. Ő nevezett el Bozsónak, mert állítólag volt egy ismerőse, akire nagyon hasonlítottam, és őt Bozsónak becézték” – emlékezik vissza a „keresztelőre”.

Nem telt el sok idő, és már csak Bozsóként szólított mindenkire (az Évára nem is nagyon hallgatott). Az első nagy siker sem váratott magára többet, mint egy esztendőt. Alig melegegett meg a Folyondár utcában, 1969-ben (még csak 20 éves!) megválasztották az év játékosának. No igen. Alkatta a kor elvárásait túlhaladta, 183 centis magassága félelmetes árnyékot vetett a háló felett – akár ütött, akár sáncolt. Akkoriban még nem szaladgáltak (pardon, ugrottak) tömegével a 190 centis termettel a felhőket ostromló, hosszú lábú gazellák a röplabdapályákon, így Bozsó a legmodernebb fegyver szerepét töltötte be. Tíz évet húzott le a Nehézipari Minisztérium együttesében, és csak egyszer, 1970-ben maradt el a bajnoki ünnepség. A hazai egyeduralmat a nemzetközi porondra is átmentette a csodacsapat, mi más is jut elsőként az ember eszébe, mint az 1973-as BEK-győzelem, amely mindmáig az egyetlen magyar diadal a legrangosabb kupasorozatban. Az Apeldoornban megrendezett négyes döntőben a serleget sorozatban ötször elhódító, hét (!) olimpiai bajnokot felvonultató Dinamo Moszkva, valamint a Start Lódz és a Dynamo Berlin várt a fővárosiakra. Hősnőnk eképpen emlékezett az egyik interjújában az 1973. márciusában megrendezett eseményre, fókuszban a slágermeccsel:

„Hónapokkal korábban ugyancsak a hollandiai városban került sor a hagyományos karácsonyi tornára, amelyre az államvizsgám miatt nem utaztam el – vagyis nem ismerhettem ki az ellenfeleket. A BEK-döntőre úgy mentünk ki, hogy talán legyőzzük a német csapatot, a másik két meccsen pedig csak játszunk, ahogy tudunk. Az első mérkőzésen a Dinamo Moszkvával hozott össze minket a sors, és azért hajtottunk, hogy legalább egy időkerést kicsikarjunk a szovjet edzőtől. Erre az egyből kettő lett, megnyertük az első játszmát, majd a másodikat és a harmadikat is. Magunknak

és a hírügynökségeknek is meglepetést szerezünk, utóbbiak közül több fordítva hozta le az eredményt.”

Érdekes, ám annál kellemetlenebb epizód vezette be a Hollandiába utazást, ugyanis a csapatot 12 esztendeig irányító Kovács Endre pár nappal korábban egy vita hevében kijelentette: nem tart a csapattal. „Arra emlékszem, hogy nem dolgoztunk rendesen valamelyik edzésen, ezért megharagudott ránk. Olyannyira, hogy közölte, nem megy velünk Apeldoomba. Igazából kis dolog volt, de nem lehetett eltántorítani az elhatározásától. Még el is mentünk hozzá, hogy megváltoztassa a véleményét, de nem volt hajlandó rá” – világította meg a különös eseményt. Kovács Endre 1988-ban, a játékosok közül pedig Énekes Emőke 1987-ben, a csapatkapitány Gerhardtne Kiss Judit 2003-ban meghalt. Szomorú visszaidézni Gerhardtne örömmámorát, aki élete legboldogabb napjának nevezte 1973. március 11-ét a budapesti landolás után. Ugyanő kiáltotta világgá a Dinamo elleni győztes ütközet után: „Mi a győzelem? Akaraterő és a jó sánc! Ahogy mondom! Így küzdeni még nem láttam csapatot, a Szalayné,

Szalayné-ütés sánc fölött

Énekes sánc mindent felülmúlt.” A Kovács Endre helyére lépő, korábbi segítő, Héra Gábor hasonlóképpen dicsért 33 éve: „A Szalayné és Énekes alkotta kettős sánc nagyszemű dolgokat mutatott be.”

A földöntúli boldóságban úszó játékosok végigvirasztották a moszkvaiak elleni meccset követő éjszakát, hogy végül a kelet-németeket és a lengyeleket is móresre tanítsák 3:0, illetve 3:1 arányban. A későbbi kiírásokban is főszerepet vállalt a NIM SE. Szalaynével még három második és egy harmadik helyet szerzett a BEK-ben, aztán Bozsó átpártolt a nagy rivális Vasas Izzóhoz. A meglepő váltást a következőképpen magyarázta 22 esztendővel később egy vele készült interjújában: „Összetorlódtak a feladatok: dolgoztam, sportoltam, és ott volt a család is. Rákospalotán laktunk, a férjem a Tungsramnál dolgozott, a fiam is Újpesten járt óvodába, én pedig a tizenötödik kerületből jártam a Folyondár utcába edzeni. Ezen kellett változtatni. Az is megfogalmazódott bennem, hogy inkább csak levezetek...”

A környezetváltozás után is képes volt újjászületni, amit méltán bizonyít, hogy 31 évesen, 1973 után újra az év játékosának választották meg. 1980-at írtunk, a lámpagyáriak megnyerték a KEK-et a nyugat-német Münster előtt, a következő évben pedig ismételtek! Ekkortájt hősnőnk csak a nagy versenyekre kapott meghívót a válogatottba, s bár 1983-ban búcsúzott el végleg a címeres meztől, az 1981-es Európa-bajnokság volt az utolsó nagy durranás nemzeti színeken.

Furcsán alakult pályafutása a válogatottban, mert például fia születése miatt ki kellett hagynia az 1974-es világbajnokságot, de négy hónapos gyermeke mellett elvállalta a felkészülést az 1975. évi, jugoszláviai kontinensviadalra. A montreali olimpián is szerepelt, ellenben 1977-ben nem volt részese a finnországi Eb-szereplés bronzba öntésének, ebben az esztendőben csak a NIM kötötte le az energiáit. Legemlékezetesebb számára a már részletesen körüljárt BEK-győzelem, no meg az 1970. évi várnai világbajnokság, amely a sikerként és kudarcként egyaránt elkönnyvelhető negyedik hellyel gazdagította a magyar röplabdázás történelemlönyvét.

„Nagy élmény, egyúttal keserű emlék is a bulgáriai véb. A harmadik helyért, emlékezetem szerint, három-négy ponttal vezettünk a Koreai NDK ellen az ötödik játszmában, amikor áramszünet miatt elsötétült a terem. A folytatásban sajnos kiestünk a ritmusból, és kikaptunk” – vallott Szalayné 1970. szeptember 28-ról.

1984-ben adta le a szerelést a Tungsram SC-ben, és egy évvel az első alkalommal külföldre szerződő magyar röplabdázó hölgy, Radnainé Schlégl Judit után 1984-ben az olasz Ravenna együttesébe igazolt. Gondolják el, 35 évesen próbált szerencsét a szocialista eszmék által ördöginek lefestett imperialista területen, de őt Olaszországban is jótevő angyalként ünnepezték. Még a '81-es Európa-bajnokságon szemelték ki a taljánok, akik türelmesen vártak arra a pillanatra, amikor a magyar adminisztráció jéghideg szigora kellőképpen felolvad.

„Nagyon szép emlék Olaszország. Azt tapasztaltam, hogy egyáltalán nem dolgoznak többet, hanem másképpen, azaz sokkal fegyelmesebben és jobban koncentrálnak a játékosok. Mi annak idején játékosabbra vettük a figurát. Harmincöt évesen kerültem huszonkét évesek közé, és szép sikereket értünk el együtt” – így Szalayné.

Bizony, az olasz bajnoki cím és a BEK-ezüstérem tette emlékeztetessé az időnyt. Egy kis felhang is került a zenekari hangzásba, hiszen a BEK-elődöntőben éppen volt társával, a tungsrámos lányokkal kellett farkasszemet néznie.

A XV. Kerület díszpolgára.

„Nem volt jó érzés, de a pályán csak a játékkal foglalkoztam. Néha azért egymásra pillantottunk a hálón keresztül, aztán a meccs után bementem a Tungsram öltözőjébe. Nekik is furcsa volt, hogy vendégként ugrok be hozzájuk.”

Az eredményes szezont nem követte újabb (férje külkereskedelmi cégnél dolgozott itthon, nem kapott állást Itáliában; fia olasz iskolába járt), és hiába szereték volna megtartani, a viszontlátás helyett szép búcsú zárta le pályafutása rövid, de annál kedvesebb időszakát. Medált kapott emlékül, rajta a „Köszönjük, Éva!” felirattal, de még az olasz szövetség is megajándékozta egy bronzszobrocskával. A török Milangaz Istanbul azért még megfűzte, és egy kis vargabetűt leírva, 10 mérkőzésen szerepelt a török pontvadászatban, ezüstéremhez segítve együttesét – aztán végleg visszatért Magyarországra.

A Tungsramban egyengette az utánpótlás útját, majd elkezdődött áldásos klubalapító tevékenysége: 1991-ben fő részese volt a Pulzus SC megszületésének, az NB I-ben is szerepelt a feltörekvő csapatban. Aztán 1994-ben mint hű rákospalotai lakost, megkereste a XV. kerületi önkormányzat, és közös erőfeszítéssel megalakult a Palota Röplabda SC. Azóta is mindene a klub. Noha a világrajövelet követően tíz évvel az NB I-be jutott az együttes, a 2005–06-os idényben ismét az NB II-ben játszik a Palota RSC, amely nevével ellentétben szerény körülmények között létezik, de annál nagyobb szívet dolgoznak „falai között” az edzők és játékosok. Szalayné, aki a magyar szövetség elnökségének a tagja, az energia-megmaradás törvényét igazolva tesz-vesz: edzi a juniorokat és a felnőtt-csapatot, mezeket intéz, utat szervez, mindemellett egy ingatlanokkal és gazdasági tanácsadással foglalkozó cég egyik vezetője. De a röplabda teszi teljessé az életét, nem csoda, ha azt vallja: „A labdának pattognia kell.” Az 1998–99-es szezonban még ő is püfölte a Mafilm együttesében, azóta legfeljebb a tenyere bizserog. Ötven felett átváltott a teniszre és az úszásra, Rákospalotához viszont a végletekig hűséges.

Szabó Gábor

ÁLDÓZÓPAP HELYETT REFORMER

HOLVAY ENDRE MA IS A SZERZETESI ÉLETFORMÁT TARTJA A LEGESZMÉNYIBBNEK

Nincs titka

Nem a reformkonyha ajánlásai szerint étkezett. Nem mondta azt, hogy napi egy pohár vörösbor csodákra képes. Azt sem, hogy heti kétszer fél óra kocogás húsz évvel meghosszabbítja az életet. Nem is jógázott a világtól félrevonulva. Az emlegetett módszerek alkalmazása nélkül is jó egészségben lépett életének 88. esztendejébe Holvay Endre, akiben manapság is túlteng a tetterő. Meglehet, már lejárt lemez, de most is bátorkodunk leírni, hogy húsz évet letagadhatna a korából. Fantasztikus életutat járt be, kalandos élete több könyvet tölthetne meg.

„Ifjú koromban több sportágat is kipróbáltam. A röplabdázással Felvidéken ismerkedtem meg, a gimnáziumban vívtam, jégkorongoztam, teniszeztem és fociztam is. Törvívásban ezüstérmet is nyertem a középiskolai bajnokságban. A sport iránti szeretetemet testnevelő tanáromnak, a három

sportágban olimpikon Kaposi Gyulának köszönhetem. Fia-talként mindig többet akartam, és a tökéletes felé szerettem volna közelíteni. Ezt láttam megvalósíthatónak a szerzetesi pályán. A szellemi szempontok mellett imponált, hogy a bencés gimnáziumi éveim alatt a tanárok is beszálltak rúgni a labdát” – emlegette nyolcvanadik születésnapján.

De másfajta sikerélményben is volt része: 1936-ban, 18 évesen vízicserkész-bajnokságot nyert versenyőrsével, a 314. számú Czuczor Gergely cserkészcsapattal. A csónakházuk a Duna mentén volt, szemben a margitszigeti víztoronnyal. S hogy miért hajlott a papi hivatás felé Holvay Endre? „Eszményi világot képzeltem el, ennek elérését tűztem ki mint nagy célt. Ma is a legtökéletesebb életformának tartom a szerzetesit” – vallja 2006-ban. Egy évig volt novícius, vagyis próbaidős szerzetes Pannonhalmán,

1955. Firenze FIVB Kongresszus. Balról dr. Holvay Endre az MRSZ elnöke, Spányik József állami edző

majd négy éven át filozófiát és teológiát tanult Rómában, ahol röplabdázott az amerikai kollégistákkal, elsajátította a francia és német nyelvet, latinul vizsgázott. De mielőtt diakónusnak (szerpap, az áldozópapság előtti egyházi fokozat – a szerk.) tért volna haza, rájött, nem az ő kenyere a szigorú fegyelem. „Nem voltam benne biztos, hogy később is meg tudok felelni a sok kööttségnek, így 1941-ben pápai felmentést kértem és kaptam.” Édesanyja örült, édesapja már kevésbé, mindenesetre visszatért a világi élethez - de hívő ember maradt.

A jogi egyetemre jelentkezett, felvették, ám közbeszólt a katonaság, a világháború. Egysége, a 102-es légvédelmi tüzérsztály lelőtt egy szövetséges gépet 1944 végén, a jutalmul kapott szabadság alatt pedig meglátogathatta azt a lányt, akit később feleségül vett. Amerikai hadifogságból szabadult 1945 szeptemberében, az egyetemet 1948-ban fejezte be, első munkahelye a Villamosipari Tröszt volt. Harminc évvel később ment nyugdíjba a Metrimpex Külkereskedelmi Vállalattól.

De most lépünk le a civil pályáról, és térünk be a Kispesti Elektromos csarnokába. Itt ütötte a labdát Holvay Endre a háború után, igaz, játékos pályafutása

mindössze négy évet ölelt fel. Hamarosan edzősködni kezdett, a sportdiplomáciai tevékenységgel kacérkodott - olyannyira, hogy 1955-ben beválasztották a Nemzetközi Röplabdaszövetség (FIVB) irányító testületébe, az adminisztratív tanácsba, ugyanebben az esztendőben lett az MRSZ elnöke is. Intelligenciája, nyelvtudása (öt nyelven beszél kiválóan) végleg erre a pályára vezérelte, 1970-től már csak a zöld asztalnál ténykedett a sportág felvirágoztatásáért. (A röplabdázás rohamléptekkel fejlődött, és mert alacsony termete miatt a hatvanas években már nem tudta kellő igénnyel bemutatni a gyakorlatokat a férfiaknak, kizárólag női együttesekkel dolgozott trénersége utolsó éveiben.) Újabb és újabb mérföldkőhöz érkezett: 1961-ben megválasztották az FIVB játékvezetői bizottságának élére – a posztot 2002-ig (!) látta el –, rövid ideig az FIVB elnökhelyettesi tisztségét is betöltötte, ám rangjáról érdekes okok miatt mondott le 1961-ben. „A kilenc játékosal röplabdázó japánok 1955-ben elfogadták a nemzetközi szabályokat, így ők is tagjai lettek a nemzetközi szövetségnek – mondta Holvay. – A röplabda éppen a hatvannégyes tokiói olimpia programjára került fel először, és mert a japánok nem képviseltették magukat az adminisztratív

2002. FIVB Kongresszus Buenos Aires. dr. Ruben Acosta elnök átadja dr. Holvay Endrének az FIVB Ezüstkereszt kitüntetését

tanácsban, arra jutottunk, hogy megtiszteljük őket az elnökhelyettesi pozícióval. De hogy ez megtörténhessen, egyeztetnem kellett az OTSH labdajáték osztályának vezetőjével, Kertész Istvánnal is. Nem véletlen, hogy a gesztusra emlékeztetve az ázsiai ország válogatottjai hosszú évekig gyakori vendégek voltak Magyarországon.”

Holvay Endre mindig támogatta a röplabdát megreformáló szabályváltoztatásokat, köztük a liberóposzt bevezetésének szükségességét, vagy a sokakból ellenkezést kiváltó szisztémát, amely szerint minden akció után pont jár, és a kétpontos különbség megléte esetén 25-nél ér véget a játszma.

„Emlékszem, a szocialista országok csapatai már a hetvenes években kipróbálták a liberóposzt elődjét, de úgy, hogy heten tartózkodtak a pályán, a liberó csak hátul tüsténkedhetett. Sőt Abád József már az ötvenes évek tanfolyamain mondotta, hamarosan olyan erővel ütnek a játékosok, hogy más testrésszel is engedni kellene a labdaérintést. Ami az új pontszámolási rendszert illeti, az atlantai olimpián ültünk le az ottani tévétársaságokkal, amelyek azért nehezteltek, mert kiszámíthatatlan a röplabdamerkőzések időtartama, képtelenek tervezni. Kifejtették, rövidíteni kell a játékidőt.”

dr. Holvay Endre

Ma is a legnagyobbaknak kijáró megbecsülés övezi Holvay Endrét és munkásságát, nem csoda, hogy 2002-ben az FIVB játékvezetői bizottsága tiszteletbeli elnöknek ismerték el, és a bírók aranyláncot adományoztak neki – a medálón a következő szöveg olvasható: „A világ játékvezetői a Mesternek.” Érthetően mostanában kevesebbet utazik Holvay Endre, de az athéni olimpiát megelőző selejtezőkön még ott volt, az ifjúsági vb-re ellenőrnek küldték, legutóbb Kenyába invitálták előadásokat tartani – sajnos nem tehetett eleget a meghívásnak, mert éppen fogmútétet esett át.

A közelmúltban többrészes elemzést írt, amelyben a magyar röplabdázás lejtmenetének okait fejtegeti. „Hogy miért veszteglünk itt? A szövetség nem vette észre, hogy megváltozott a nemzetközi röplabda. A sport manapság szórakoztatás és üzlet, nem arról szól, hogy megmozgatom magam, aztán jól beszélgetünk. Közönség nélkül nem megy. Ha nincsenek szurkolók, szponzorok sincsenek. Gond van a szakmával is. Sokszor eszembe jut Nyári Virág, aki több évig Franciaországban játszott, és amikor hazajött, akkorákat ütött, mint a lórúgás. Vagyis az ottani szakmai munka meglátszott a teljesítményén. Az itthoni szakemberek nem követték figyelemmel a külföldet, nem érzem a célt, a motivációt” – magyarázza hevesen az örökifjú sportdiplomata.

Mi mást is kívánhatnánk neki, mint azt, hogy százévesen immár majd a felemelkedés okait boncolgassa tanulmányában.

Szabó Gábor

DR. HOLVAY ENDRE

Született: 1918. november 4., Budapest

Sportolói múltja:

a Kispesti Elektromos röplabdázója (1946–49)

Sportvezetői pályafutása:

a Magyar Röplabdaszövetség (MRSZ) szervezési bizottságának tagja (1949–55); az MRSZ elnöke (1955–1963, 1974–80); a Nemzetközi Röplabdaszövetség (FIVB) adminisztratív tanácsának tagja (1955–92); az FIVB játékvezetői bizottságának titkára (1957–61), az FIVB alelnöke (1959–61, 1970–72); az FIVB játékvezetői bizottságának elnöke (1961–2002), az FIVB technikai delegátusa az olimpiákon (1964–2000)

Elismerései:

Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa Munka Érdemrend bronz fokozata (1977), Francia Köztársaság Ifjúsági és Sportminisztériuma Érdemrendjének arany fokozata (1978), FIVB Érdemérem (1980), Sport- és Testnevelési Hivatal – Kiváló Munkáért (1983), Magyar Népköztársaság Sport Érdemérem arany fokozata (1988), Magyar Köztársaság Érdemrend tisztikeresztje (1994), FIVB Centennale Medaille (érdemérem a röplabdásport kialakulásának 100. évfordulója alkalmából, 1995), MOB Olimpiai Érdemérem (1998), Magyar Köztársaság Sport Díja (1998), az FIVB ezüstkeresztje (2002), Eszterházy Miksa-díj (2003)

HUSZONHAT ÉVE IZGUL A PADON

Mercedes gördült be a csepeli horgásztanyára, Kasziba István Katarba szerződött

Öblös hang, erőteljes beszéd, határozott megjelenés, magabiztosságról árulkodó arckifejezés. Ilyen volt húsz éve, és ilyen 2006-ban is a hatvankodó Kasziba István. Amolyan kapocs a rózsaszín múlt és a jóval sötétebb jelen között. A nyolcvanas évek elején az utolsó sikereit számláló, a csúcsidőszakát az azt megelőző évtizedben élő női válogatott edzőjeként, a legendás Kotsis Attiláné segítőjeként dolgozott, és még manapság is bírja a strapát.

Noha legutóbb ő irányította Európa-bajnokságon (1987, Belgium) a női nemzeti együttest, elsősorban klubedzőként szerzett hírnevet magának, a sporttársadalom leginkább az egri aranykorszakhoz köti a nevét.

Pedig dehogy... Dehogy akart ő edzősködni! Pláne arra nem gondolt, hogy a női röplabdánál köt ki örökre.

Miután 1978 decemberében abbahagyta a játékot a Bp. Honvédnál, elcsábította az MTK, ahol az idény közben rásózták a szakvezetői feladatokat is. A kék-fehérek kiestek, egyúttal meg is szűnt a szakosztály, és ő tárgyalta Pazár Sándorral, a Bp. Spartacus elnökével a két csapat esetleges fúziójáról. A terv megvalósult, így immár a Szpariban folytatta a munkát, de ezt a fejezetet is csak nyúl farknyi hosszúságúra írta a sors. A szövetségetiek a nyolcadik helyen végeztek a bajnokságban, ami nem garantálta a megmaradást. Újabb megszűnés, Kasziba Istvánt pedig sodorták az események: a spartacusos hölgyeknél munkálkodó, a női válogatott élére visszatérő Kotsis Attiláné helyére őt szemelték ki. Végleg elkötelezte magát a női röplabda mellett, s mert Kotsisné nemcsak a játékos-, hanem az edzőutánpótlás kérdését is rendkívül fontosnak tartotta, 1981-ben maga mellé vette a 36 éves Kaszibát. Az 1985-ös Európa-bajnokságon még Gabi néni adta a taktikai utasításokat, de még ebben az esztendőben nyugdíjazták, és – akárcsak a Spartacusban – az egykor a Bajai Honvédban játszó Kasziba lépett a helyébe. Főállású vezetőedzőként alkalmazta a szövetség, de ez az éra sem nyúlt maratoni hosszúságúra. Egy nagy verseny, az 1987. évi kontinensviadal adatott meg, és az ott elért tizedik helyet kudarcnak ítélve, az MRSZ 1988-ban „közös megegyezéssel” megvált a szakembertől.

„Kitölthettem volna még hat hónapot a szerződésem alapján, de nem éltem vele – emlékezett vissza a bajai kötődésű tréner. – Fördös László szót, hogy menjek a Vasashoz, ahol olyan, húsz év körüli fiatalokkal dolgoztam együtt, mint Nyári Virág, Benőfi Kati, Szikora Ildi és Pollák Gabi. Az alapszakaszban a harmadik helyen végeztünk, de óriási meglepetésre a playoffban mi nyertünk. Valójában innen számítható a klubedzői ténykedésem.”

A logika azt diktálta, hogy Kasziba ott ragad a piroskékek kispadján, ám egy váratlan, gáláns ajánlat mindent borított.

„Mohamed Szagar megkereste a szövetséget, hogy bajnok edzőt szeretne szerződtetni a katari Al Arabi SC – így Kasziba. – Dilemmát okozott, hogy ketten voltunk, Somogyi Laci ugyanis a csepeli férfiakkal nyert aranyat. Szagar azt mondta, egy hét alatt döntsenek kettőnk közül. Mivel Somogyi Laci nyaralt, én lettem a kiválasztott. Éppen a csepeli horgásztanyámon pihentem, amikor begurult egy fehér Mercedes, amelyből Petrekanits Mátén kívül két arab férfi – egyikük Szagar volt – szállt ki, a rájuk jellemző hosszú ruhában. Ott tárgyaltunk, és megállapodtunk. Szerettem Katarban dolgozni, ugyanakkor nehezen viseltem a klímát, és egyedül éreztem magam. Megnyertük a bajnokságot, ami-ben semmi meglepő nem volt, ugyanis 1964 óta, amióta röplabdáznak az országban, mindig az Al Arabi zsebelte be a címet. A férfiakét, mert ugye a nők ott nem sportoltak.”

Kasziba István – győztünk

Kasziba István nem tagadja, akkor egy hónap alatt többet keresett, mint a Vasasnál összesen a. Így aztán bőven félre tudott rakni.

„Kisebb pauza következett, mert bár megígérték, nem vett vissza a Vasas. Októberben Csepelen kezdtem foglalkozni a junior fiúkkal, de hamarosan megkeresett az Eger női csapata, és december elsején már a hevesi megyeszékhelyen munkálkodtam. Kilenc meccsből hét vereséggel, két győzelemmel álltak, de az alapszakasz végére negyediknek tornáztuk fel magunkat. Az elődöntőben a Folyondár utcában nyertük meg az ötödik meccset a Vasas ellen, a fináléban négy mérkőzésen vertük meg a BVSC-t.”

Ebben az idényben kaptak rá az egné a röplabdára, hosszú évekig tartott a sportágat körülvevő imádat és őrület. A csúcspontot az 1996-os idény jelentette, amikor a Bajnokok Ligájában a legjobb nyolc között végzett a Kordax-Eger SC, emellett megnyerte az Interligát, a bajnokságot és a Magyar Kupát. Bár nem szeret legekben beszélni, Kasziba is elismeri, ez volt a legerősebb együttes, amellyel dolgozott. 1996 nyarán mégis új feladat után nézett: a Vértes Volánhoz írt alá, amely az NB I-ből érkezve alaposan megizmosította magát az extraligás feladatokra. A harmadik idény két elsőséggel fejezett, mégis feloszlatták a csapatot. „Megromlott a légkör, a város nehezen viselte, hogy senki sem született tatabányai, ráadásul csillagos eget súroló fizetésekről regéltek az emberek – mesélte Kasziba. – Rólam az a hír járta, hogy havonta hatszázezret keresek, holott ennek az egynegyedét kaptam kézhez. Volt egy elnökségi ülés is, amelyen kiadták, állítsunk össze egy költségvetést, amely a nemzetközi porondon is nívós szereplést biztosítana. Varga Istvánnal együtt megcsináltuk, de ahogy az várható volt, sokallták, és meg is szüntették az együttest.”

A szakember visszatért régi sikerei színhelyére, Egerbe, majd 2001-ben a BSE-vel kötött szerződést, és azóta is kitar a városmajoriak mellett. Ötéves szünet után, 2004-ben újra bajnokcsapat edzőjének vallhatta magát, de már nem ostromozza úgy a játékosokat, mint tíz évvel korábban. „Biztos nem vagyok olyan kemény, mint régen, de nem is nagyon tehetném. A mai fiatalok mások, demokratikusabb módszerekkel kell kezelni őket. Mivel már nincs átigazolási díj, egyből otthagya a csapatot a játékos, ha valami nem tetszik neki. Persze egy bizonyos szint alá nem megyek, most is van büntetési lehetőség.”

A tréner 26 éve izgul azért, hogy együttese végrehajtja-e a taktikai elképzeléseket. Ez nem múlt el nyom-

tanul. 2005 végén rövid időre kórházba került Kasziba István, akinek húsz éve magas a vérnyomása, és a kezdeti, napi egy helyett most már négy tablettát szed. Az epizódot komolyan vette, és elhatározta, egy idényt meg vállal, aztán befejezi a munkát a felnőttekkel.

Szabó Gábor

HOSSZÚ ÉS RÖVID

Kasziba István pontosan emlékszik a legrövidebb és a leghosszabb meccsére. Előbbit a Bp. Honvéd színeiben játszotta az 1980. évi Baráti Hadseregek Szpartakiádján, a félelmetes CSZKA Moszkva ellen. Az olimpiai bajnokok ellen mindössze 28 percig tartott a találkozó. 1977-ben ellenben 165 percig csépelte egymást az Újpesti Dózsa és a Honvéd a TF-csarnokban megrendezett MNK-elődöntőben. Az ötödik játszmában, 13:13-nál állítólag negyed órán át forogtak a csapatok, végül este háromnegyed 11-kor örülhettek a lilák a diadalnak. Edzőként az Eger–Schwerin női Bajnokok Ligája-maraton ugrik be neki, amely 1996-ban 195 percen át „tartotta sokkban” a hevesi szurkolókat. Minden jó, ha a vége jó – győzött az Eger.

KASZIBA ISTVÁN

Született: 1945. december 7., Jánoshalma

Játékos pályafutása: Bajai III. Béla Gimnázium (1960–63), Bajai Honvéd (1963–68), Bp. Spartacus (1968–69), Bp. Honvéd (1969–78), MTK (1979, játékos-edző), **28x válogatott** (1969–74)

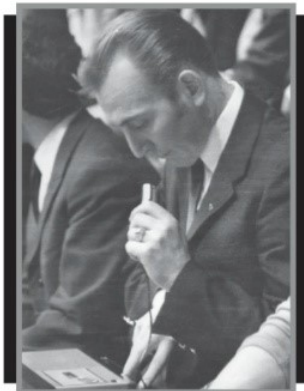
Edzői pályafutása: Bp. Spartacus (1980, férfiak), Bp. Spartacus (1981–85, nők), Vasas SC (1988–89, nők), Al Arabi (katari, 1989–90, férfiak), Csepel junior (1990, férfiak), Eger (1990–96, 1999–2001, nők), Vértes Volán SE (1996–99, nők), BSE (2001–, nők); a női válogatott másodedzője (1981–85), a női válogatott főállású vezetőedzője (1985–88, 1991)

Legnagyobb sikerei játékosként: **2x ob-3.** (1971, 1973), **2x MNK-2.** (1973, 1975)

Legnagyobb sikerei edzőként: **Eb-10.** (1987), **Bajnokok Ligája-7.** (1996), **8x bajnok** (1989 –Vasas; 1990 – Al Arabi, katari; 1991, 1994, 1995, 1996 – Eger; 1999 – Vértes Volán; 2004, BSE), **4x Magyar Kupa-győztes** (1994, 1995, 1996 – Eger; 1999 – Vértes Volán)

JUNI GYÖRGY

EGY NÉV A MAGYAR SPORT ARANYKÖNYVBŐL

Juni György az 1970-es nő Vb-n

Akadnak egyéniségek, akik tulajdonképpen egy-személyes intézmények. Ilyen például a magyar televíziózásban Vitray Tamás, és ilyen a magyar röplabdaspport történetében Juni György. Aki meghallja a nevét azonnal ez a csodálatos sportág jut az eszébe, aki beszélgetni kezd vele, bizonyos, hogy másod-

percek alatt a röplabdára terelődik a szó. Ha bárki, bármire kíváncsi a sportággal, annak történetével kapcsolatosan, nyugodt lehet, mert a Gyuri majd megmondja. Mert ő tudja! Mert ő feljegyezte, megszerezte, megőrizte, rendezte. Mert ő tudja, hogy ez érték, és ma már azt is tudja – jóllehet soha nem kérkedik vele –, nélküle a feledés homályába veszne a múlt és a jelen krónikája.

Azt mondják a bölcsek, hogy minden csecsemő, csupán egy lehetőség. Hogy mivé válik, azt a környezet, a körülmények bonyolult labirintusa határozza meg. Hogy mi volt az a környezet, melyek voltak azok a körülmények amelyek a még gyermek Juni Gyurit örök szerelemre lobbantották a röplabdázás iránt, arra így emlékszik:

– Eredetileg atletizáltam a Vasasban. Rövidtávú futásban és távolugrásban meglehetősen jó eredményeket értem el. Ám a Marczibányi téren, ahol felcseperedtem, akkora sportélet folyt, hogy ezer irányból értek a hatások. Sokat köszönhetek például testnevelő tanáromnak Korondi tanár úrnak, de a legtöbbet annak, hogy itt a téren volt a salakpályás otthona a Ganz Villany nagyszerű röplabda csapatának. Alig vártuk a hét végéket, amelyeket haverjaimmal a pálya szélén töltöttük. Lenyűgözött ez a játék! Persze, hogy elkezdtünk zsinórlabdázni, majd később az igazi röplabdázást is kipróbáltuk. A szerelem kiteljesedett, és nem csillapodott, nem csillapodik. Akkor, az ötvenes évek elején persze még nem sejtettem, hogy ez a sportággal kötött „házasság” egész életemen át elkísér.

Azt a témát, hogy mennyire volt tehetséges játékos,

szerénységből kerüli. A tények, az emlékek viszont erről is árulkodnak. Megjárta az NB II-t, majd NB I-es röplabdázó lett, 1957-től pedig már a Vasas legendás csapatát erősítette. Játékosként alighanem ez az időszak volt a csúcs, és ez egészen 1972-ig tartott.

– Alig két esztendővel az után, hogy bemutatkoztam az angyalföldi gárdában, meghívást kaptam a válogatottba. Bots Laci (akit a fiatalabbak már csak nagyszerű játékosként ismerhettek), kiváló edző volt. Valójában ő tanította meg nekem az igazi röplabdázást. Törtük, zúztuk magunkat a salakon. A lelkesedés egy pillanatra nem lankadt. De ez nem csoda. Hiszen a Vasasban Prohászka doktor keze alatt dolgoztunk, míg a válogatottnál olyan játszótársaim voltak mint például Tattár Misi, Molnár Pista, Jánosi Feri, Prouza Ottó, Flórián Tibi, vagy épp Gálos Laci, az edzőkettőséről, Abád Józsi bácsiról és Porubszky Laciról nem is beszélve.

Egy egészséges fiatalember, huszoneves korában már gondol a jövőjére. Juni Gyuri tudatosan készült az edzői pályára. Elvégezte (mellesleg jeles diplomával) a Testnevelési Főiskola edzőképzőjét, és szinte mániákusan látogatta az edzéseket, akitől lehetett, tanult. A női válogatott edzésein, ha csak tehetett, jelen volt. Kettős céllal. Az egyiknek 1965-ben nőül lett az eredménye, a másiknak pedig a szakma magas szintű elsajátítása. Az akkori szövetségi kapitányt, Havasi Gyulát ma is első számú mesterének tekintik. Akkor még persze nem sejtette, talán nem is álmodott arról, hogy néhány évvel később maga is edzőként ülhet majd a legendás női válogatott kispadján.

– Dr. Kotsis Attiláné mellett lehettem másodedzője a válogatottnak, 1970-től három esztendőn át. Az eredmények? Mai szemmel szinte hihetetlenek. Világbajnokságon negyedik, Európa-bajnokságon ötödik, majd a müncheni olimpián ismét ötödik hely. De ez már az az időszak volt, amikor az ember érzi: játékosként lassan elérkezik a búcsú pillanata. Hasznos időszak volt számomra a Vasas Izzó női csapatánál eltöltött év, majd következett a végső váltás, a jelentős mérföldkő. A Magyar Röplabda Szövetség főállású alkalmazottja lettem. Nagy dolog volt ez akkoriban. A maiak számára aligha-

nem már teljesen ismeretlen fogalom a társadalmi munka, ám annak idején számunkra gyakran természetes volt. Most azonban papíron is összefonódtam a magyar röplabdasporthal. Ma is büszke vagyok, amikor kimondom: a magyar férfi válogatottnál, Tarnawa Ferdinánd szövetségi kapitány mellett töltöttem be az edzői tiszteket. Ferdinánd már akkoriban is rengeteget vállalt. Tanított az egyetemen, tanulmányokat, könyveket írt, és jól esett, hogy egyre inkább megbízott bennem, és az akkori klasszisok is elfogadtak.

A betegség azonban újabb váltást követelt. Az Országos Testnevelési és Sporthivatal Sportágak Főosztályának munkatársa lett. Büszkén meséli, hogy a labdarúgás kivételével, lényegében valamennyi labdajáték hozzá tartozott. Ám – ma már bevallja – azt soha nem tudta megállni, hogy legalább az egyik szemét ne tartsa nonstop a honi röplabdasporthoz.

– Főosztályvezetőnk, Páder János, nagyszerű ember, csodálatos főnök volt. Nagyon hálás vagyok neki azért, hogy az 1976-os olimpia előtt, a tatai edzőtábor helyettes vezetője lehettem. Óriási élmény volt ez számomra és a levegőváltás a betegségre is pozitív hatással volt. Ugyanakkor, ahogy telt-múlt az idő, egyre határozottabban vágytam vissza igazi, örök szerelmemhez, a röplabdához. És Páder János ezt is tolerálta, megértette.

Az MRSZ-ben tárt kapukkal várták. Egy esztendeig ellátta a szakfelügyelő feladatkörét, majd három remek év következett a főtítkári székben. Miért csak három év? Ennek is a makacs betegség az oka. Elkerülhetetlené vált a kegyetlen leszázalékolás.

A röplabda iránti hűség azonban örök! Hogy miképpen lett 15 esztendőn át a Röplabda újság szerkesztője? Nos, az igazi, őszinte szerelem nem ismer határokat.

– Nem volt könnyű időszak. Meg kellett találnom a megoldást, az utat ahhoz, hogy együtt maradjassak, együtt élhessek a röplabdával. Fogalmam sem volt arról, hogy miképpen készül egy újság, hogyan kell azt megszerkeszteni, ezért megkértem a legendás játékvezetőt, a nyomdatulajdonos Szalay Lacit, tanítson meg rá. 1981-ben, a Röplabda impresszumában már az én nevem szerepelt a főszerkesztő rovatban. Büszke vagyok az ekkor kezdődő tizenöt évre, és bevallom, ma sem tudom, hogy miért lett vége, miért vették el tőlem. No, de ez már történelem...

Azóta? Hisz tudjuk, ismerjük valamennyien. Juni Gyuri keze alól sorban varázsolódtak elő a Röplabda mindentudók, a különböző kötetek, az 50 esztendő króniká-

Az Eszterházy Miksa díj átvétele Világosi Gábor BM, államtitkártól

ja, és most ez a nagyszerű kiadvány is. Ám téved az, aki úgy gondolja, hogy az adatok gyűjtése csak amolyan pótcselekvésként jelent meg Gyuri életében. Erről szó sincs.

– Már gyerekkoromban mániákusan gyűjtöttem a statisztikai adatokat, hiszen amikor még atletizáltam, ez szinte nélkülözhetetlen volt. Mindent rendre elraktam otthon. Akkoriban természetesen még nem volt számítógép, szerénytelenség nélkül mondhatom, időnként, amikor valahol valakinek szüksége volt egy adatra és hozzám fordult, szinte császárnak éreztem magam, és óriási hasznát élveztem ennek a munkának, amikor az első almanach ötlete felmerült. Emlékszem, Holvay Bandi bácsi, és Antalpéter Tibor (mindkettőjüktől rengeteget tanultam, mindkettőjükkel élmény volt együtt dolgozni), is bízott, nem is beszélve dr. Kotsis Attilánéról, aki látta, hogy az NDK válogatottjának mesterei mekkora hasznát látják annak, hogy a munkát szakszerű statisztikák, kimutatások segítik. Persze, akadtak nehézségek. Mindig nagyon tud bosszantani, ha valamilyen adat hiányzik, valamiben vita van. Egyszer például Moszkvából, Prágából és Rióból kellett vizszenenőleg jegyzőkönyveket megszerezni. Levelet írtam szövetségekhez, és csodálatos élmény volt, amikor mindhárom városból megérkezett a posta.

Úgy tartják: nincs pótolhatatlan ember. Ugyanakkor, arra a kérdésre, hogy mi maradna meg a honi röplabdasporth történetéből Juni Gyuri tevékenysége nélkül, aligha tudna bárki is megnyugtató választ adni. Hogy munkáját állami kitüntetésekkel (Eszterházy Miksa díj 1994-ben, A Testnevelés és Sport Fejlesztéséért Emlékplakett 1996-ban) is elismerték, remek dolog. De az igazi elismerés, hogy Juni György neve a magyar röplabdasporth krónikásként örökre bekerül sporttörténelmünk aranykönyvébe.

Lukáts György

A CSALÁDI TRADÍCIÓK FOLYTATÓI

Csak nézzük és csodáljuk a pályán küzdő „csemetéinket”. Ebből nyomban kiderül, hogy ilyen gondolatot csakis szülők fogalmazhatnak meg, miként azt is, hogy azok a csemeték már nem guminadrágban totyogó apróságok, hanem olyanok, akikre joggal lehetnek büszkék a szülők, mert már letettek valamit erre a sokak által lesajnált magyar röplabdásport asztalára. Ezek a gyermekek félig felnőttek, vagy tán már egészen azok. Nagyjából akkor születtek, amikor a sportág itthon megindult a lejtőn. Nevük mégis ismert, részben idehaza, részben határainkon túl is, mintha csak bizonyítani akarnák, hogy a lejtő ellenére születnek ma is tehetségek kis hazánkban. S mindez köszönhetően a szülőknek, akik maguk is nem csekély mértékben a szülői ház támogatójával lettek nemzetközileg is ismert, sőt elismert röplabdázók, s akik ezt a szülői háttérrel, szeretettel átadták gyermekeiknek.

HORVÁTH DÓRA

Bernáth Bea

S hogy mennyire átadták, azt igazolja többek közt Horváth Dóra példája, aki nélkül már tizenhét éves kora óta el sem volt képzelhető a bajnok Vasas összeállítása. Persze valahonnan azért el kellett indulni. S ez a „valahonnan” az édesanya, Bernáth Bea, akinek nem akármilyen sztorival kezdődött a pályafutása. Aligha gondolta ugyanis, hogy amikor három évvel ezelőtt Fazekas Miklós edző a Leninvárosi MTK-ban megszerettette vele a röplabdázást, egy évvel később már a többszörös bajnok NIM-mel nyer BEK-ezüstérmet, miközben előtte még bajnoki mérkőzést sem játszott a magyar elitben. Azok az évek a NIM és az Újpesti Dózsa rivalizálásának jegyében teltek, ami abban is megmutatkozott, hogy a lila-fehérek nem átalolták magukhoz csábítani az akkor már sokszoros válogatott Bernáth Beát, aki majdan 205-ször öltötte magára a címeres mezt. Nos, miután kiváló játékosunk húsz éven át a magyar bajnokságokban, kupákban, sőt a válogatottal is nem csekély éremgyűjteményt röplabdázott össze, egy évre kipróbálta magát külföldön is, még hozzá az olasz bajnokságban, amelyben köztudottan nem akárhányiket igazolnak le külföldről.

Tulajdonképpen itt lép először a képbe a másfél éves Dóri, aki az apuka felügyelete alatt ott volt az anyuka szinte minden mérkőzésén, edzésén. Ott aztán elvonult

egy labdával a terem sarkába, s bár az alapérintéseket még nem lehetett megcsodálni tőle, de úgy vonzódott a labdához, hogy a világerért sem akarta visszaadni.

Idehaza folytatódott minden, csak ezúttal a BSE tornatermében, ahová Beát leigazolták. S ahogy cseperedett,

Horváth Dóra

annyira magába szívta a sportág szeretetét, hogy miután már nem lehetett vele bírni, édesanyja elvitte az Angyalföldi DRC-be, amelynek hétéves korában igazolt játékosa lett. S ha már Angyalföld, akkor ugye Zsuzsa néni, azaz Érsekújváriné, aki évtizedeken át igen nagy szeretettel foglalkozott tanítványaival. Évekkel később innen került ugyancsak a BSE-be, mert egy jólnevelt kislány követi a szülőt, mint ahogyan később a Vasasba is követte az im-

már edző-anyukát. Ez a 186 centiméteres „kislány” tizenhét éves korára felnőtt válogatott lett, éppen Dániában, az Európa-bajnokselejtezőn, ahol minden mérkőzésen játéklehetőséget kapott – nem véletlenül.

Horváth Dóra kisgyermek kora óta tudatosan készült arra, hogy nagy játékos legyen, ebben is követve édesanyját. Ennek rendelt alá mindent. És persze a tanulásnak is, amiben ugyanilyen kiváló.

JÓZSA ZSUSZANNA

Biszku Éva

Az újságíró nem kis zavarba jön akkor, ha a riportalany szintén újságíró. Ilyenkor ugyanis a riportot készítő félig-meddig „munkanélküli”, hiszen a kolléga – magából kiindulva – jóformán előre megsejti azokat a kérdéseket, amelyeket fordított esetben ő is feltenne.

Nos, ez a kolléga nem más, mint a hatvanötösörös válogatott Biszku Éva, akinek a nevét az emberek nem újságíróként, hanem röplabdázóként ismerték meg. Neve először a Közgazdaságtudományi Egyetem csapatában vált ismertté, s mint az egyetemhez hűséges ember, ott is szerzett diplomát. Ikertestvérének, Zsuzsának, ugyancsak ott indult a pályafutása, de együtt játszottak ők az Építőklubban és a Ganz Danubiusban is. Az is közös bennük, hogy mindettől függetlenül férje szintén sportoló. Éva – testvérével együtt – tagja volt az 1976-os montreali olimpián negyedik helyezett magyar válogatottnak, amely eredményt azóta is áhítattal emlegeti a magyar röplabdás társadalom – legalább emlékeink legyenek. Évának van még ezen kívül világbajnoki hatodik, Európa-bajnoki második helyezése és számos itthoni sikere is. Megkérdeztük: Zsuzsát melyik élményhez sorolja. El-lágyultak az anyai vonások, majd kisvártatva így válaszolt: „Ez más, de csodálatos élmény”. Nem is válaszolhatott másként, hiszen a legtöbb szülő saját magát szeretné viszontlátni gyermekében, sőt azt reméli, hogy nála is többre viszi.

Mindenesetre az biztos, hogy Zsuzsa ilyen anyai háttérrel nem is lehetett volna más, mint sportoló, mint

röplabdázó. Amikor Éva a Ganz Danubiusba igazolt, Zsuzsa mindössze kétéves volt, s mert nem tudta őt elhelyezni, kénytelen volt magával vinni a gyereket edzésekre, meccsekre. Alig tudott odafigyelni saját munkájára, mert állandóan azt leste, mikor esik le a gyerek a bordásfalról, vagy „nyugodtabb” esetekben mikor gurítja be a labdát a pályára, mert a labdát ő is nagyon szerette. Ráadásul nemigen volt, aki vigyázzon rá, hiszen

Józsa Zsuzsanna

az apuka maga is vagy edzésen vagy meccsen volt. Később, amikor már a Vasasnál edzősködött, természetesen oda is magával kellett vinni. Itt érte az első igazán nagy meglepetés. A kislány alig volt nyolc éves, amikor egyszer arra lett figyelmes, hogy az ütőfálnál gyakorol, de nem ám csak az alapérintéseket, hanem folyamatos ütőmunkát is végzett. Éva nem akarta, hogy ilyen korán röplabdázzon, mert nem volt kisméretű labda, de a kislánnyal nem lehetett bírni. Így aztán ha tetszett, ha nem, nyolcévesen a Vasas igazolt mini játékosra lett. Annyira beleszeretett a sportágba, hogy edzése után bekéredzkedett a nagyobbak edzésére is.

Zsuzsa amolyan kis fenegyerek volt, mert az általános iskolában még a fiúk közé is beállt focizni, sőt gyakran védett is. Hiába, az apunak is a kedvében akart jár-

ni, aki annak idején a szebb napokat látott Fradi jeles hálóőre volt, jelenleg pedig kapusedzője.

Hogy milyen vagány kislány volt, arra bizonyíték, hogy mindössze tizenkétévesen volt bátorsága elindulni édesanyjával a felnőtt amatőr strandröplabda-bajnokságon, ahol másodikok lettek. Így aztán nem is csodálkozhatunk azon, hogy tizennégyévesen már tagja volt az Angyalföldi DRC felnőtt csapatának. Két éve már a Vasassal nyert magyar bajnokságot, s még ebben az évben válogatottként is bemutatkozott a Savaria Kupán. A most huszonkétéves játékosra külföldön is felfigyeltek: tavaly nyáron Svájcba szerződött, a VC Kanti Schaffhausen csapatához. A sors azonban úgy hozta, hogy néhány hónappal később hazajött, hogy ismét a Vasast erősítse.

IFJ. GRÓZER GYÖRGY

Grózer György

Szemben ülünk egy negyvenedik életévét nemrég betöltött, csaknem kétméter magas sportemberrel, aki hosszú eredményes magyarországi sportpályafutása után ugyancsak hosszú és eredményes éveket töltött külföldön. Minderről olyan természetesen, majdhogynem

szenvtelen arccal beszélt, mintha csak mondjuk Kispestről Csepelre költözött, volna. Az idősebbik Grózer György ő, aki a mérkőzéseken is látszólag ilyen volt, ám amikor a háló fölé emelkedett, és ütésre lendült keze találkozott a labdával, bizony nem az öröm ült ki az arcokon a háló másik oldalán.

A hűséges típusú játékosok közé tartozott, hiszen az 1985-ben kezdődött németországi „szálláshelye” előtt hét esztendőn át a Vasas Izzó, illetve jogutódja, a Tungram SC csapatában keserítette az ellenfelek dolgát. Németországban még ennél is több időt töltött, sőt Belgiumban is megmutatta, milyen is a magyar virtus. Jó eredményekért sem ment a szomszédba, hiszen ahol csak megfordult, bajnoki és kupaaranyak s egyéb jó helyezések kísérték útját. Azok közé a „csodabogarak” közé tartozik, akik többször voltak másutt válogatottak,

ifj. Grózer György

mint idehaza. Magyarországon ugyanis hetvenszer öltötte magára a címeres mezt, míg légióskodása alatt hetvenkilencszer hallhatta a mérkőzések előtt a német himnuszot.

Úgy látszik, a Grózer család nem egykönnyen mond le arról, hogy az SC Moers elfelejtse a nevét. A most huszonnégyéves, 203 centiméteres fiatalember ma már nemcsak magasságával, hanem – érthetően – egyméteres emelkedésével is elhagyta apját. Nem csekély szerepe volt abban, hogy a 2003-ban a német másodosztályból felkerült együttes egy évvel később már bronzérmes lett az élvonalban.

Alig tízévesen kezdett röplabdázni, s még csak azt sem lehet mondani, hogy meg sem fordult a fejében a németországi lehetőség, hiszen még szinte járni sem tudott, amikor apja magával vitte oda. S amint cseperedett, anyyira beleszeretett a sportágba, hogy amikor a tévében röplabdameccset közvetítettek, el sem lehetett rángatni a készülék elől. Pedig amikor idehaza már javában röplabdázott, mégis volt egy kis megingás. Mivel nemcsak a keze, hanem a lába is bizonyította születetten kitűnő

gömbérezékét, rövid időre az Újpest igazolt focistája volt.

Persze ez a kis kitérő csak amolyan Grózer-virtus volt, hiszen akinek az apja ilyen röplabdás múlttal rendelkezik, az aligha foglalkozhat komolyan más sportággal. Mondanunk sem kell, hogy az „öreg” pillanatra sem, hagyta halványulni a sportág iránti szeretetét, mert ugyan itthon röplabdázott, de azért a nyári vakációkat vele töltötte Németországban. S miután a Vasas, a Dunaújváros és a Kaposvár csapatában – tehát a magyar élvonalban – alaposan bizonyított, elhárult az akadály a németországi út előtt.

Tehetségének bebizonyítása a határon túl sem várta magára sokáig, hiszen mindössze három év után elnyerte a legjobb ütő és a legjobb nyitó címet. Szerződése ugyan 2007-ig szól, de bizonyára nem szívesen válnának meg tőle. Pedig alighanem kénytelenek lesznek, mert már most jelentős olasz klubok érdeklődnek utána. Azt pedig a sportághoz értők tudják, hogy az olasz élvonal az öreg kontinens legerősebb bajnoksága. Ha az apjánál jóval nagyobb szorgalma, akaratereje töretlen marad, nem akármilyen jövő vár rá.

IFJ. NAGY PÉTER

Nagy Péter

A Nagy Péter név az orosz történelemben sem hangzik rosszul, de sokáig jól csengett magyar röplabda játékosként is, sőt testnevelő tanárként, edzőként is. Mint ahogy igen jól hangzik Beregszászi Szabolcs és Dunszt Ferenc neve is, akiről nagy-nagy szeretettel be-

szél, s akiket tanítómestereinek tart. Az ő kezük alatt ért igazán jó játékoská a kecskeméti Katona József Gimnáziumban, abban az iskolában, amelyből igen sok kiváló játékos került ki, s amely évtizedek óta a magyar utánpótlás egyik vidéki fellegetvárának számít. Ha megkérdeznénk, hogy ez a gimnázium hány OIK-t és OSK-t nyert, alighanem időbe telne, mire saját tanáraik is összeszámolnák.

Nem véletlenül mondja Nagy Péter, hogy ebben az iskolában nem nehéz megtanulni röplabdázni. Ő maga

is már tizenöt évesen a felnőtt csapathoz került, jó egy évvel később, pedig már a kezdőhatban szerepelt a Kecskeméti SC-ben. Minden vágya a testnevelői hivatás volt, ezért a Testnevelési Főiskolára került, ahol marasztalták az NB I-es csapatnál, ám ő sokkal nagyobb lokálpatrióta volt annál, semhogy ne tért volna vissza a „hírös” városba.

Pályafutása alatt kilencvenkilencszeres válogatott volt. Mást talán a guta ütött volna meg, hogy nem sikerült a százszoros. Ő azonban mosolyogva mondta: bőven kárpótolta őt, hogy ifjúsági válogatottságának száma viszont a százat is meghaladja. Az pedig már csak plusz volt számára, hogy 1988–89-ben Törökországba is eljutott.

Nos, ilyen apa nyomdokaiba lépett az ifj. Nagy Péter, aki nemcsak édesapja nevéből él. Ő nem azok közé a szülők közé tartozik, akik mindenáron röplabdázót akartak nevelni a gyerekből, csak azért, mert ők is azok voltak, de amikor azt látta, hogyan alkarozik a csemete már hatéves korában, egy pillanatig sem tétovázott. Hát még amikor azt látta, hogy a gyermek ugyan min-

dent jobbkézrel csinál, ám a labdát ballal üti meg, még maga is elcsodálkozott. Amikor pedig az ifjú később egyszer balkéztörést szenvedett, elkezdett jobbkézrel ütni, mintha mi sem lenne természetesebb.

Bár édesapja „fedezte fel” őt, csupán egy évig volt az edzője, amit elért, az másoknak volt köszönhető. Mint az idősebbik Péter mondta, jobb is így, mert eléggé önféjű volt ahhoz, hogy maradéktalanul megfogadja apja tanácsait.

Az utánpótláskor azonban nem tartott túl sokáig, mert miként édesapja, tizenötévesen már ő is tagja volt a felnőtt csapatnak, s ugyanekkor az ifjúsági válogatottban is bemutatkozott. Nem kellett hozzá apai protekció. És ahhoz sem, hogy – miként apja – még középiskolásként felnőtt válogatott lett.

Éppen hogy leérettségizett, amikor lehetőség kínálkozott egy németországi megmérettetésre. Egyelőre azonban a terv terv maradt, a válogatottban ugyanis feladó átlót játszott, a németek viszont négyes ütőt akartak belőle faragni, amit viszont ő nem akart. Nem sokkal később a Vojvodinához is hívták, ami azért nem jött össze, mert egyelőre kevés játéklehetőséget szántak neki, s az egy ígéretes fiatal számára nyilván nem vonzó.

Azután 2004-ben végre megvalósult a németországi álmom, és azt játszhatott, amit igazán szeretett. Igaz, a kezdőhatosbeli szerepet itt sem tálcán kínálták neki, azért egy német fiúval bizony meg kell küzdenie.

Az ő terveiben is szerepel Olaszország, ám ahhoz jelenlegi együttesében – ahol Grózer Gyurival játszik együtt – szinte kimotozhatatlan kezdőhatosbelinek kell lennie.

Négy szülő beszélt nyomdokaikba lépő gyermekeiről, ami talán nem mentes a szülői szeretetből fakadó esetleges némi elfogultságtól. Ám ha ezt lehántoljuk a történetekről, úgy véljük, akkor is négy igen ígéretes pályakezdés áll előttük.

Gallai László

ifj. Nagy Péter

Tudsz követni?

Tvnet
www.tvnet.hu

www.tvnet.hu

: 1258

www.adsl3g.hu

TVnet. Sportot űzünk a tökéletességből!

Dinamika, gyorsaság, izgalom, változatosság és rengeteg élmény. Ez a röplabda. De ugyanezek a jelzők egy gigagyors és korlátlan adatforgalmat biztosító ADSL 3G internet-hozzáférésre is tökéletesen illenek. Ahogy egy jól sikerült lecsapás után a labda szemmel szinte követhetetlen gyorsasággal száguld, úgy cikázhatsz Te is a neten, a TVnet ADSL 3G jóvoltából. És még valami!

Mindez egy fillérrel sem kerül föbbe, mint eddigi előfizetésed!

Tvnet
www.tvnet.hu

Az Euroexpert csoport tagja

: 1258

www.tvnet.hu

XIV. Fejezet

STRANDRÖPLABDA

Írta
Kis Tamás
Szabó Gábor

ITTHON NEM VÁLT EL A HÚS A MÁJTÓL

Atomrobbanásszerűen rengette meg a világot a strandröplabda, amely a nyolcvanas évek végétől hihetetlen gyorsasággal emelkedett fel a legnépszerűbb sportágak uralta régiókba. Mindent megad, ami a modern, gépesített, a technika vívmányaitól lépten-nyomon átítatott társadalom tagjait kizökkentheti a hétköznapokból: friss levegő, illatos vízpart, forró homok, derűs napfény, a civil ruhát leváltó strandszerelés, labdapattogás. Testmozgás ideális környezetben.

DOLLÁRMILLIÓK A ZSEBEN

Néha még összevesznek a jólétesültek, hogy Hawaii vagy Kaliforniában keresendők-e a gyökerek, de az elfogadott álláspont szerint ez utóbbi helyszínen, Santa Monicában feszítették ki először a hálót a homokban az 1920-as években. Egy évtizeddel később állítólag már Franciaországban, Bulgáriában, Csehországban és Lettországon is megjelent a röplabda nyári változata, 1947-ben az Egyesült Államokban a State Beachen rendezték meg az első, párosoknak kiírt tornát. (Korábban hat a hat ellen püfölték a labdát.) A következő esztendőben ugyanitt „már” egy rekesz Pepsi kólát kapott a győztes duó, az ötvenes években öt állomást felölelő körversenyt hívtak életre Kaliforniában, és Brazíliában is megrendezték az első viadalt, amelyet egy újság támogatott. Kaliforniában a mindennapi élet szerves részévé vált a beachvolley, még John F. Kennedy elnök is meglátogatta a Sorrento Beachen meccselő strandröplabdázókat. Az első pénzdíjas verseny (1974-et írunk, 1500 amerikai dollár a tét) színhelye San Diego, 1980-ban pedig hét versenyből álló, összesen 52 000 dollár pénzdíjjal kecsegtető sorozatot indítottak az Egyesült Államokban. Az FIVB égisze alatt Rio de Janeiróban ütötték első alkalommal (1987) a labdát a homokban, az eseményt nem hivatalos világbajnokságként őrizte meg az emlékezet.

A nemzetközi szövetség 1989-ben írta ki a World Series sorozatot, amely három férfitornából állt – a nők 1992-ben csatlakozhattak a körversenyhez. A barcelonai olimpián bemutatósportágként szerepelt a strandröplabda, de 1996-ban Atlantában már a hivatalos programba iktatták, 24 férfi- és 18 női páros próbálhatott szerencsét. A férfiaknál a Karch Kiraly, Kent Steffes, a nőknél a Jackie Silva, Sandra Pires kettős az első ötkarikás aranyérmes. Kiraly az egyetlen röplabdázó (valószínűleg az is

marad), aki teremben (1984, 1988) és vízparton egyaránt olimpiai elsőnek vallhatja magát. 1998-ban már 120 országban üzték a sportágot, és a 25 férfi, illetve női World Tour-viadalon (1997-ben nevezték át a sorozatot) 3 900 000 dollárt osztottak szét. A világbajnokságot 1999-ben rendezték meg első alkalommal Európában, Marseille-ben gyűltek össze a legjobbak. A sydneyi olimpián már a nők is 24 párossal képviseltethették magukat, a következő esztendőben első alkalommal küzdhettek világbajnokságon (La Lavandou) a 21 év alatti juniorok. Az FIVB 2002-ben bevezette a teremben már meghonosított pontszámítási rendszert (minden akció után pont születik), egyúttal csökkentette a pálya méretét: 9x18 helyett 8x16 méteres felületen játsszák a beachvolleyt.

VAGY HOMOK, VAGY PARKETT

A strandröplabda népszerűsége csúcspontot döntött, 2003-ban világszerte 510 órában közvetítették a televíziók az FIVB rendezte versenyeket, a World Tour-sorozatba négy, kiemelt díjazású Grand Slam-tornát iktattak be, a világbajnokság hosszú idő után visszatért Rio de Janeiróba, ahol 48–48 kettős harcolt az érmeért. Az athéni olimpián ismét aratott a beach, az FIVB négyéves átfogó programot dolgozott ki a pekingi ötkarikás játékokig. 2005-ben már 31 World Tour-viadalt tolongott a nemzetközi programban, és 7.28 millió (!) dollárt kereshettek a játékosok, csak a berlini világbajnokságon (egyben Grand Slam-tornán) 1 millió ütötte a markukat.

Az elmúlt esztendőben Közép-Európa is helyet követelt magának, Szerbia-Montenegró (Budva), Lengyelország (Stare Jablonki), Horvátország (Zágráb) és Oroszország (Szentpétervár) is bekerült a naptárba, ellenben hiányzik Magyarország. Pedig hazánkban is nagy lendü-

lettel indult fejlődésnek a strandröplabda, amely az ezredfordulón érte el népszerűsége csúcspontját, ám azóta stagnálást, sőt több szempontból visszafejlődést regisztráltunk. Noha nem akarjuk csökkenteni az emberi tényezők jelentőségét, gyorsan szögezzük le: Magyarország adottságai eleve korlátot szabnak a szakmai előretörésnek. A kontinentális nyár rövid, nincs tengerpart, a sportágba beleszerető játékosok a terembajnokságban érdekeltek, azaz nem vált el a hús a májtól. El kell fogadnunk, hogy az egyre távolodó nemzetközi középmezőnybe is csak úgy lehet bekerülni, ha akad néhány olyan párosunk, amely erős szponzori háttérrel fél évet külföldön, ideális körülmények között tréningezik, és tagjai elfelejtik a parkettet. A félmegoldás sem hoz eredményt, amit bizonyít a Nagy Krisztina, Schlégl Katalin és a Nagy Krisztina, Pethő Anita duó esete. A kiváló szponzori háttérnek köszönhetően hiába járták be 2001 és 2004 között a világot, hiába mérették meg magukat szinte minden World Tour-versenyen, a főtáblára kerülés is csak nagy néha sikerült nekik. Egy-egy világbajnokságon vehettek részt, de az olimpiai indulás jogát nem tudták kivívni, s miután Nagy Krisztina édesanya lett, immár nincs magyar páros, amely szerencsét próbálna az FIVB forgatta nagyszínpadon. S hogy miért beszéltünk félmegoldásról? Azért, mert az említett három játékos csak a teremidény után „feküdt rá” a beachvolleyra.

De idézzük fel a kezdeteket.

A FŐSZPONZOR IZMOSÍT

Az első magyarországi versenyt 1988-ban Tatabányán, az Oázis strandon rendezték meg, a Magyar Röplabdaszövetség 1990-ben írta ki a Grand Prix-rendszerű bajnoki sorozatot. Létrehozták a strandröplabda-bizottságot, amelynek első elnöke Rózsa László volt, később Zoufal Nándor és Kovács Gábor követte a poszton. 1993 őszén jelentős személyi változások történtek az irányításban, Gönczi József szervezte újra a testületet. Ekkor már Bernáth Bea is bekapcsolódott a munkába, és egy amerikai hölgygel, Jo Lamsonnal karöltve 1995 után jelentős részt vállalt a strandröplabda felvirágoztatásában. Lamson a szakág (már nem bizottság!) elnöke lett, és 1996-ban egy-, 1997-ben hároméves megállapodást kötöttek az O'Neill sportszergyártó cég magyarországi forgalmazójával. Az erős főszponzor belépésével megizmosodott a

bajnokság, 1996-ban duplájára nőtt a pénzdíj, a főtáblára jutó párosok szállás- és étkezési költségét magukra vállalták a szervezők, a szövetség a legjobb két férfi-, illetve női párosnak lehetővé tette, hogy részt vegyen a World Series belgiumi fordulóján. Ekkor kezdődtek meg a tárgyalások a Magyar Televízióval, és a sikeres megbeszélések révén az 1997. évi pontvadászat öt állomásából négyen jelen voltak az MTV kamerái.

Anyagiak híján azonban a magyarok csak alkalmanként jutottak ki a nemzetközi porondra, emiatt nem is játszhattak el az olimpiai szereplés amúgy vonzó gondolatával. A hiányérzet enyhítésére 1999 tavaszán 2 millió forintos olimpiai támogatást kapott a szakág a Gerevich-alapítványtól, ám sokat ez sem segített, hiszen a költséges nemzetközi szerepléshez jelentős önerővel kellett volna hozzájárulniuk a játékosoknak. A vállalkozókedv ugyan buzgott strandröplabdázóinkban (főként a nők bukkantak fel a World Tour-sorozatban), de általában könnyűnek találtattak. Legjobb szereplésünk a Grózer Anna, Ancsin Ildikó, a Polányi Gyöngyi, Ancsin Ildikó és a Nagy Krisztina, Schlégl Katalin kettős Európa-bajnoki kilencedik helyezése, a Kiss Bernadett, Kiss Regina duó junior-világbajnoki nyolcaddöntője, no meg az a tény, hogy Nagy Krisztina előbb Schlégl Katalin, majd Pethő Anita oldalán világbajnokságon (2001, 2003) szerepelt. Ahhoz képest, hogy egyes években öt-hat női páros is eljutott a World Tour-viadalokra, 2005-ben már egyet sem találtunk a mezőnyben.

LEÉPÜLÉS AZ EZREDFORDULÓ UTÁN

De evezünk újra hazai vizekre. Ugyancsak az O'Neill szponzorálásával 1998-ban megrendeztük az első nemzetközi tornát, a következő esztendőben a másodikat, 2000-ben pedig már az európai szövetség (CEV) Eb-re kvalifikáló challengerversenyét, amelyen pontokat lehetett gyűjtögetni. Ez az esztendő vízváltó, hiszen az O'Neill már csak a bajnoki döntőn vállalta a névszponzori szerepet, és a következő idényben már sem a cég, sem Bernáth Bea nem működött közre a felnőttbajnokság lebonyolításában. Más kapta meg a jogot a pontvadászat megszervezésére, és fokozatosan csökkent a hajlandóság a játékosokban a bajnoki részvételre – annak ellenére, hogy 2002-ben három alaptornán és a döntőn összesen 2.5 milliós pénzdíjat tűztek ki a

szervezők. Ebben az esztendőben foghíjasnak mutatkozott a női mezőny, továbbra is meg kellett küzdeni a terem- és a strandröplabda-események egyeztetetőségének problémájával. (A válogatottban többen is érdekelve voltak júniusban, a bajnoki felkészülés pedig már augusztus elején megkezdődött a klubokban.) A már régóta nagy sikerrel megrendezett úgynevezett Kelet Kör és a később megálmodott Pöttyös bajnokság (a „túruruditól” ered az elnevezés) rengeteg duót elszípkázott, rendre tekintélyes mezőny gyűlt össze ezen a két, több állomásból összeálló sorozaton. Hiába tették nyílttá a női bajnokságot 2003-ban, a külföldi párosok sem mozgatták a fülük botját, végül oda jutottunk, hogy 2004-ben a férfiak dombóvári viadalán hat, a nőkén mindössze két (!!!) páros vett részt. A második fordulóban, Kazincbarcikán sem javult érdemben a helyzet, hiszen nyolc, illetve három duó jelentkezett az első versenynapon. Azt hittük, még ezt is alul lehet múlni, hiszen 2005. június 29-én úgy nyilatkozott Stevik Péter, az MRSZ főtítkára, hogy nevezések híján elmarad az aktuális ob. Időközben a Kelet Kör mellett a Nyugat Kör is elindult hódító útjára, és 2005-ben Tatán 40 férfi- és 29 női kettős püfölte a színes labdát. Végül csoda történt, mégsem esett kútba a bajnokság megrendezése (egy tor-

nán dőlt el a helyezések sorsa), ami leginkább a jelentős anyagi segítséget nyújtó, az MRSZ társelnökének választott dr. Buda Györgynek köszönhető. Talán az esettől megrettenve, 2006-ban újra a szövetség felügyeli a bajnoki rendezést, könyvünk megjelenése előtt három forduló és a legjobbak fémjellezte döntő programba iktatását tervezték

Nem szóltunk még egy érdekességről. Újdonságként került a naptárba 2002-ben az egyetemi és főiskolai országos bajnokság, két évvel később az első alkalommal megrendezett kontinensviadalra egy-egy férfi- és női párost nevezett a Magyar Egyetemi-Főiskolai Sportszövetség. Sőt a jelek szerint 2006-ban először szerepelnek világbajnokságon magyar egyetemista kettősök. Az utánpótlás-bajnokság immár tíz esztendeje biztos pontja a hazai strandröplabdaéletnek, öt korosztályban osztanak érmeiket. A 2006-os esztendő egyfajta próbatétel lesz, ugyanis a négytagú csapatok mellett - alkalmazkodva nemzetközi szokásokhoz – páros kategóriában is megmérethetnek a fiatalok.

A strandröplabda jótékony hatásaként, az utánpótlás-viadalon felbukkanó tehetségek egy része a teremben köt ki, azaz a vízparti szakág egyfajta előszobája lehet a hagyományos teremváltozatnak.

Szabó Gábor

STRANDRÖPLABDA ORSZÁGOS BAJNOKSÁG GYŐZTESEI 1997- 2005

Férfiak

1997.	Rácz László, Buday Balázs
1998.	Rácz László, Buday Balázs
1999.	Rácz László, Buday Balázs
2000.	Gubik János, Forgó Nándor
2001.	Rácz László, Buday Balázs
2002.	Szűcs Imre, ifj. Nagy Péter
2003.	Dávid Zoltán, Geiger András
2004.	Csala Bernát, Somodi István
2005.	ifj. Nagy Péter, Tamás Zoltán

Nők

Nyári Virág, Sztankó Éva
Nyári Virág, Sztankó Éva
Mátrai Beáta, Pethő Anita
Polányi Gyöngyi, Dambendzet Nathalie
Mátrai Beáta, Selmeczi Zsuzsa
Nyári Virág, Héjjas Valéria
Nyári Virág, Héjjas Valéria
Nagy Krisztina, Pethő Anita
Dambendzet Nathalie, Józsa Zsuzsanna

AZ ÉV JÁTÉKOSAI 2001- 2005

Férfiak

2001.	Rácz László, Buday Balázs
2002.	Szűcs Imre, ifj. Nagy Péter
2003.	Dávid Zoltán, Geiger András
2004.	Csala Bernát, Somodi István
2005.	ifj. Nagy Péter, Tamás Zoltán

Nők

Mátrai Beáta, Selmeczi Zsuzsa
Nagy Krisztina, Schlégl Katalin
Nyári Virág, Héjjas Valéria
Nagy Krisztina, Pethő Anita
Dambendzet Nathalie, Józsa Zsuzsanna

AKI TEREMBEN ÉS HOMOKON IS TÖBBSZÖRÖS BAJNOK

A szorgalom és az akarat erő gyümölcse

Nyári Virág

Nyári Virág kétszeres magyar bajnok, többszörös Magyar Kupa győztes, százharmincegyszeres válogatott, francia bajnok és kupagyőztes, ötszörös magyar strandröplabda bajnok. Jelenleg a Vasasban játszik, emellett dolgozik és az Államigazgatási Főiskolán tanul.

– *Hogyan lettél röplabdás?*

– Gyerekkoromban Óbudán laktam és a Kerék utcai általános iskolába jártam, ahol sporttagozatos osztályok is voltak. Talán furán hangzik, de én nem ilyen osztályba jártam. Aztán a Vasasból jött Vihar Levente bácsi, és magas lányokat keresett, így kerültem a Folyondár utcába. Innentől szerelemmé vált a röplabda.

– *Később külföldön is jártál. Hol és milyen eredménnyel?*

– Franciaországban játszottam 1996 és 2000 között, három évet Clamart-ban, egyet, pedig Cannes-ban. Utóbbi csapattal francia bajnokságot és kupát nyertünk.

– *Mi volt a legszembetűnőbb különbség az itthoni és a külföldi röplabdázásban?*

– Franciaországban nagyon komoly hangsúlyt kapott a kondíció, egy héten négy kondiedzésünk volt az alapozási időszakban, és heti kettő a bajnokság közben. Ezek a tréningek folyamatosabbak és sokkal keményebbek voltak, mint amiket itthon megszoktam. Magyarországon ugyanis év közben nincsenek ezekhez hasonló edzések. A másik eltérés, ami nekem feltűnt, hogy számos idegenlégiós játszott a csapatokban, Cannes-ban például tíz külföldi sportoló szerepelt. Emellett színvonalasabb a bajnokság, és a játékosok sokkal hangosabbak, emiatt pörgősebbnek is tűnik a játék.

– *Most a Vasasban minden csapattársad fiatalabb nálad. Milyen a viszony köztetek?*

– Igyekszem hagyni, hogy kibontakozzanak, ők viszont sokszor várják a segítséget tőlem. A mérkőzések közben nagyon nehéz befolyásolni őket, de a technikai, illetve a taktikai tanácsaimat, észrevételeimet mindig elfogadják.

– *Hogyan kapcsolódt be a pályafutásodba a strandröplabda?*

– Amikor még szerepeltem a válogatottban, akkor sosem tudtam részt venni a strandröplabda versenyeken, mivel ezekre nyaranta került sor, nekem pedig kötelezettségeim voltak a nemzeti együttessel. Nagyjából tizenkét évvel ezelőtt játszottam először, és rögtön meg is kedveltem, mivel az egyéni felelősség jóval nagyobb itt, mint a teremben, ahol megvannak a posztok, s minden játékos a saját beosztásának megfelelő tudással rendelkezik. A homokon azonban csak ketten vagyunk, és tudnunk kell minden helyzetben a legjobban cselekedni.

Teremben

Egyszóval a strandröplabda sokkal komplexebb sportág.

– *A strandröplabda vagy a teremröplabda áll hozzád közelebb?*

– Nehéz választanom, mivel a két sportág olyannyira különbözik egymástól, hogy felesleges lenne összehasonlítani őket. Mindenesetre, ha tíz évvel fiatalabb lennék, és megfelelő szponzorokat találnék, akkor a strandröplabda mellett döntenék. Ez a sportág a világ minden táján újabbnak számít, ezért a mi lemaradásunk is jóval kisebb, mint a teremröplabda esetében.

– *Játékos pályafutásod vége felé közeledsz. Döntöttél már a visszavonulással kapcsolatban?*

– Lilla lányom – aki szintén a Vasasban röplabdázik – azt mondta, hogy csak akkor hagyhatom abba a játékot, ha ő a helyemre tud lépni. Mivel most tizenhárom éves, legalább három évnek el kell még telnie, hogy a felnőtt csapatba kerüljön. Én azt hiszem, hogy ezt már nem fogom megvárni, nekem minden bizonnyal az idei év lesz az utolsó.

– *Hogyan tudod egyengetni lányod pályafutását?*

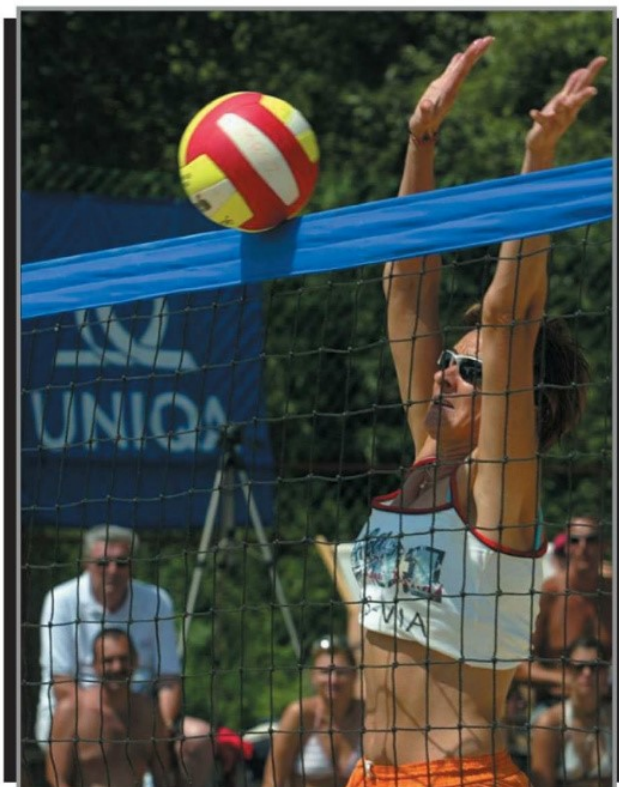
– Rengeteg türelem kell hozzá, emellett sokat kell beszélgetni a röplabdáról. Úgy gondolom, hogy a mentális felkészítés jóval fontosabb, mint a technikai tanácsadás. Sajnos mostanában kevés időm van erre.

– *Hogyan értékeled az elmúlt évtized női röplabdásportját? Milyen változásokat vettél észre?*

– Úgy gondolom, hogy külföldön a fizikális erő és a magasság határozza meg a játékot. Előtérbe került a megfelelő kondíció, és az élvonalban csak a tökéletes adottságokkal rendelkező játékosok tudnak maradandót alkotni. Nálunk egyre kevesebben röplabdáznak, emiatt csekély az utánpótlás. A Vasasnál mindenesetre pozitív változást érzek, amióta hangsúlyba került a csapategység. Nagyon sokat beszélgetünk a lányokkal, nem csak a röplabdáról, hanem minden másról is, ennek egyetlen célja, hogy összekovácsoljuk a csapatot. Ebben egy pszichológus is a segítségünkre van, aki azon igyekszik, hogy a csapattagok minél jobban megismerjék egymást. Ezen kívül rengeteg pozitív gondolatot ad át, s ez véleményem szerint nagyban hozzájárulhat a sikerek eléréséhez.

– *Hogyan viszonyul egymáshoz jelenleg a munka, a sport, és a család?*

– Meglehetősen nehéz ezt összeegyeztetni, ráadásul én mindenhol szeretnék megfelelni. 2001-ben kezdtem el dolgozni, és sajnos azt kell mondanom, hogy azóta a családomra jutott a legkevesebb idő. Franciaországból is

Homokon

azért jöttem haza, hogy könnyebben fel tudjak készülni a váltásra, a sportot ugyanis nem lehet egyik napról a másikra abbahagyni. A Vasasnál azonban komoly eredménykényszer van, ami rengeteg energiámat és időmet emészti fel. Szóval, ma már az a legfontosabb, hogy minél több időt tudjak tölteni a családommal.

– *Gondolkodtál már azon, hogy a visszavonulásod után esetleg edzőként folytasd a pályafutásodat?*

– Felmerült bennem ennek a lehetősége, bár szakedzői tanfolyamot nem végeztem el. Ennek ellenére van ilyen irányú motivációm, különösen szívesen foglalkoznék a serdülő, vagy az ifi korosztállyal.

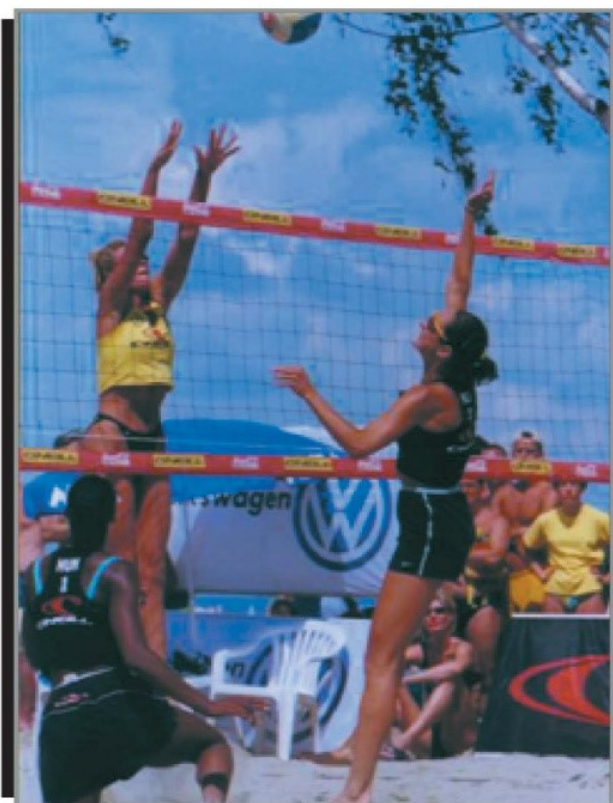
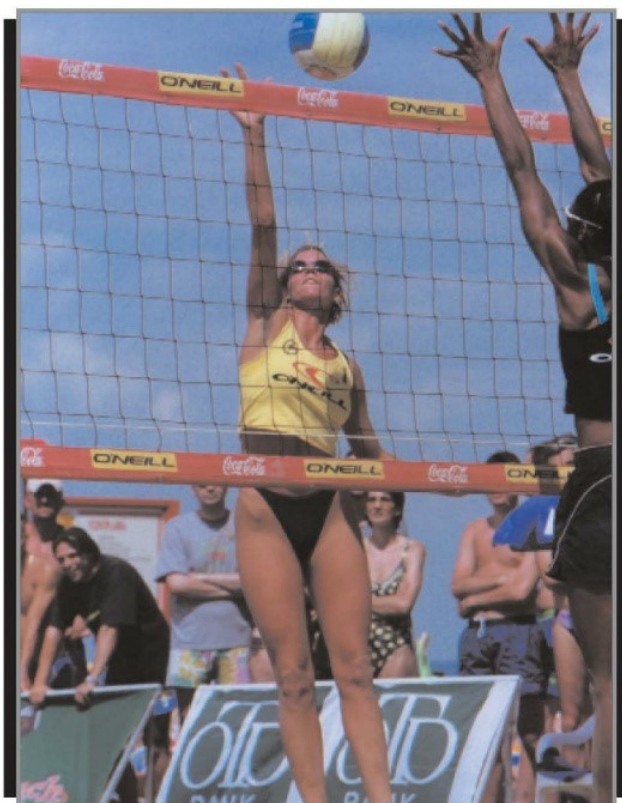
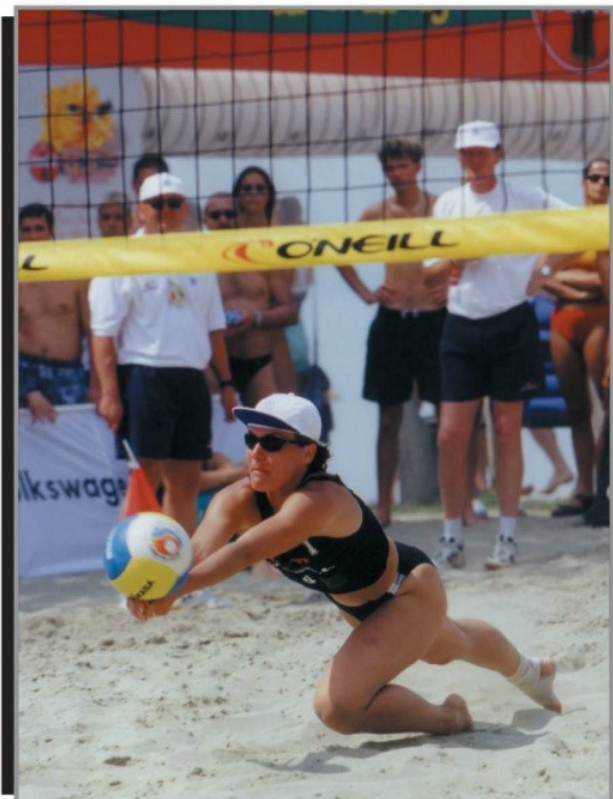
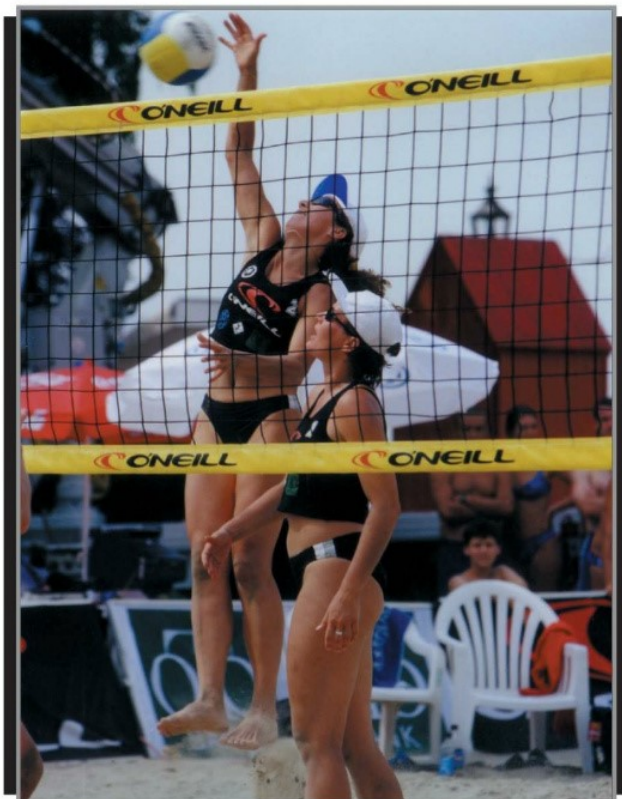
– *Van olyan álmód, vágyad, célod, amit eddig még nem sikerült elérned?*

– A röplabdában úgy érzem mindent elértem, amit szerettem volna. Mindig is lelkiismeretes és szorgalmas voltam, azt hiszem, ennek köszönhetem a sikereket. Nagyon fontos, hogy megtaláljam önmagam, ha abbahagyom a játékot. Emiatt jó lenne a sporthoz kapcsolódni a továbbiakban is, például a Vasas röplabda szakosztályának vezetését szívesen elvállalnám. Ezen kívül nagyon szeretném, ha Lilla lányomból jó játékos válna.

Kis Tamás

JELENETEK, CSOPORTKÉPEK MINIKTŐL A FELNŐTTEKIG

2000. Siófok O'Neill – kupa női CEV-challengertorna

2004. Nivea ifjúsági kupa, Zánka

A juniorok I-III. helyezett mezőnye

A mini korcsoport I-III. helyezett

Strandröplabdázik az ifjúság

Tornáról–tornára

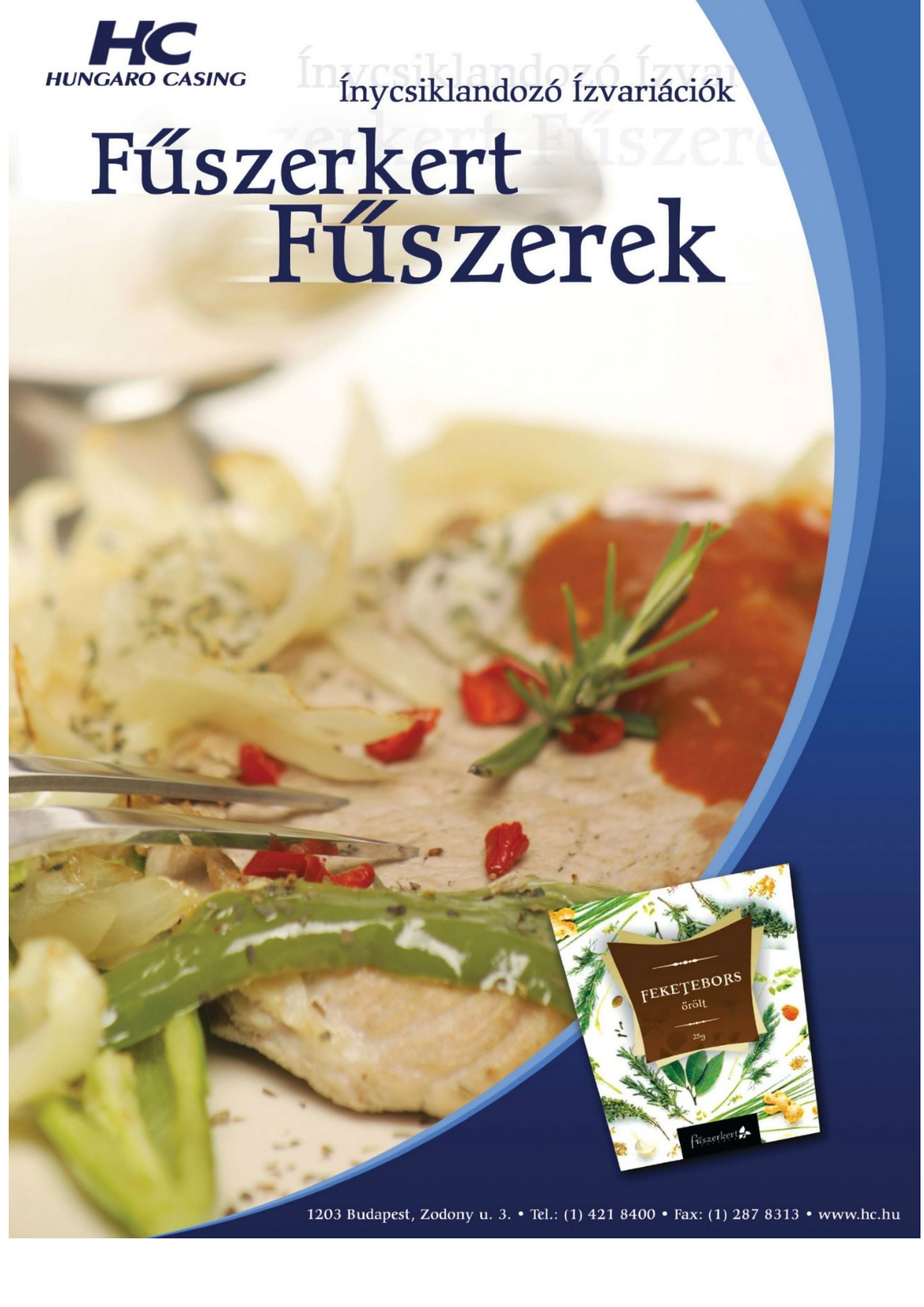
PENTA Strandröplabda OB 2005. Gyenesdiás

PENTA Strandröplabda OB 2005. Gyenesdiás

Fűszerkert Fűszerek

VOLLEYPRESS '93 Kkt.

Nyomda és tervrajzműsítő üzem

E-mail: volleypress@hello.hu
www.volleypress.hu

Cégünk vállalja

- nyomdai munkák teljeskörű elkészítését, a tervezéstől a kivitelezésig;
- szórólapok, kiadványok, hirdetések grafikai tervezését;
- kötészeti munkák kivitelezését;
- tervrajzmásolást.

IRODA:
1077 Budapest,
Rottenbiller u. 35.
Tel./fax: 1 342 4436

NYOMDA:
1131 Budapest,
Reitter Ferenc u. 132.
J. ép. II. em.
Tel.: 1 339 6852

